DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

PERİLERİN AŞKINA ŞAHİT OLACAKSINIZ!

"İmkansız aşk ve yasak romantizm. Eski bir peri büyüsü ve kaderi arasındaki ince çizgide yürüyen zeki ve sert kızın öyküsüne hayran kaldık."
-School Library Journal

SAKIN BAKMA.
SAKIN KONUŞMA.
SAKIN DUYMA.

GÖZ KAMAŞTIRICI VE KARANLIK. BU MASALA BAYILDIK.
-The New York Times

LANETLİ SEVGİLİ

melissa marr

ARTEMİS GENÇ

Giriş

Kız, birkaç hafta önce aşık olduğu genç adamı süzdü. İnsan olmayabileceği bir kere bile aklına gelmemişti. Oysa şimdi genç adamın teni, altında ateşler yanıyormuş gibi parıldıyor, kızın gözlerini ayıramadığı farklı bir güzelliğe bürünmesine yol açıyordu.

Yaz Kralı, kızın önünde diz çöktü. "Bunu, kışın soğuğuna yakalanma riskine girmeyi, özgür iradenle mi seçiyorsun?"

"İstediğim bu," dedi oğlana.

"Eğer sen doğru kişi değilsen, başka bir ölümlü bu riski alana kadar Kış Kraliçesi'nin gazabına maruz kalacağını anlıyor musun? Ve diğer kız seçimini yaptığında onu bana güvenmemesi konusunda uyaracaksın?" Adam duraksayıp gözlerinde acı dolu bir ifadeyle kıza baktı.

Kız başını salladı.

"Eğer beni reddederse bir sonraki kıza aynı şeyleri söyleyeceksin ve bir sonrakine." Daha yakına geldi. "Ta ki biri kabul edene kadar soğuktan kurtulamayacaksın."

"Anlıyorum." Genç kız yüzüne olabildiğince güven dolu bir gülümseme yerleştirdikten sonra akdikenlere doğru yürüdü. Eğilip çalının altına uzandığında yapraklar kollarına sürtündü.

Parmaklarını Kış Kraliçesi'nin asasının çevresine doladı. Sade bir asaydı ama sanki sayısız el ona dokunmuş gibi yıpranmıştı. *Şimdi kendisinin yaptığı gibi burada durmuş olan diğer kızların elleri*... Bunu düşünmemeye çalıştı.

İçi umut ve korku dolu olarak ayağa kalktı.

Genç adam kıza yaklaştı. Ağaçların gürültüleri neredeyse meydan okuyan bir hal almıştı. Oğlanın teninin ve saçlarının parıltısı o kadar yoğundu ki...

"Lütfen. O aradığım kız olsun..." diye fısıldadı oğlan.

Kız, umutla Kış Kraliçesi'nin asasını elinde tuttu. Bir an için başardığına, testi geçtiğine inandı ama sonra soğuk, genç kızın içini kaplamaya başladı, damarları buz parçalarıyla doldu.

Adamın adını haykırdı: "Keenan!"

Genç adama doğru ilerlediyse de oğlan ondan uzaklaştı, artık parıldamıyor, genç kıza bakmıyordu.

Derken genç kız yalnız kaldı, arkadaş olarak yanında sadece bir kurt vardı. Bir sonraki kıza, bu adama aşık olmanın ve güvenmenin ne kadar büyük bir budalalık olduğunu anlatmak için beklemeye koyuldu.

Birinci Bölüm

Kahinlerin ya da altıncı hisse sahip olan insanların Sleagh Maith ya da İyi Halk adını verdikleri perilerle dehşet verici karşılaşmaları vardır.

Gizli tarih – Robert Kirk ve Andrew Lang (1983).

"Dört numara, yan tarafa." Aislinn sopayı hızla ileri ittirdiğinde top tatmin edici bir gürültüyle deliğe düştü.

Oyundaki ortağı Denny, öne çıkıp daha sert bir vuruş yaptı ve ıskaladı.

Kız gözlerini devirdi. "Ne? Acelen mi var?" dedi Denny'ye.

Oğlan ıstakanın ucuyla topu işaret etti.

"Tamam." *Dikkat ve kontrol, beşsi bir.* Aislinn iki numaralı topu soktu.

Oğlan başını salladı, ondan görebileceğiniz, iltifata en yakın hareket buydu.

Aislinn masanın çevresinde dolandı, duraksadı ve sopanın ucunu tebeşirledi. Çevrelerinde çarpışan topların sesleri, kahkahalar, hatta bitmek bilmeyen country ve blues şarkıları yükseliyor, kızı gerçek dünyaya çekiyordu: İnsanların dünyasına, güvenli dünyaya. Aislinn bunu ne kadar isterse istesin, ne yazık ki var olan tek dünya bu değildi. Neyse ki arada bir diğer dünyanın -çirkin olanın- önünü kesiyordu.

"Üç, köşedeki deliğe." Vuruşa bakarak iç çekti. İyi bir atıştı.

Dikkat. Kontrol.

Derken, onu hissetti: Teninde ılık bir hava. Bir peri. Saçlarını koklayan perinin sıcak nefesini ensesinde hissetti. Sivri çenesi kızın tenine yaslandı. Dünyadaki hiçbir dikkat toplama çabası Sivri Surat'ın ilgisini katlanılabilir hale getiremezdi.

Iskaladı: Beyaz top deliğe girdi.

Denny topu eline aldı. "Bu da neydi?"

"Zayıf bir vuruş?" Denny'ye ve hatta hemen yanlarındaki masaya bakarak gülümsemeyi denedi, kapıdan giren sürü dışındaki herhangi bir şeye odaklanmaya çalıştı. Ama bakışlarını çevirse bile onları duymaması imkansızdı: Kahkahalar atıyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kanatlarını çırpıyorlardı. Kızın kaçamayacağı bir kuru gürültüydü. Şimdi açıktaydılar, akşam olurken daha özgür davranıyorlardı, onun alanını işgal ediyor, aradığı huzuru bulabilmek konusundaki bütün şansını tüketiyorlardı.

Denny kıza bakmadı, zor sorular sormadı. Yalnızca masadan uzaklaşmasını söylemekle ve "Gracie, Ash için bir şeyler çal," demekle yetindi.

Müzik kutusunun başında olan Gracie country ya da blues olmayan çok az sayıdaki şarkıdan birini seçti: Limp Bizkit'ten "Break Stuff".

Şarkının garip ama rahatlatıcı sözlerini dinledikçe Aislinn'in içinde midesinin kasılmasına yol açan bir öfke oluştu ama yüzündeki gülümsemeyi bozmadı. *Eğer oluruna bırakabilirsen, öfkenin içinden taşmasına izin verirsen...* Parmaklarını ıstakanın yumuşak ahşabının üzerinde dolaştırıp Sivri Surat'ın Gracie'nin arkasına geçişini izledi. Dudağını ısırdı. Elbette, eğer ıstakasını görünmez vücutlara doğru savurmaya başlarsa herkes delirmiş olduğunu düşünürdü, peri halkı dışındaki herkes.

Şarkı bitmeden Denny masayı temizleyip oyunu kazandı.

"Çok hoş." Aislinn duvarın yanına gidip ıstakayı yerine yerleştirdi. Arkasında Sivri Surat mutluluktan kıkırdadı ve kızın saçlarından birkaç tel kopardı.

"Yeniden oynayalım mı?" Ama Denny'nin ses tonundan olan biteni anlıyordunuz. Genç adam soruyu sormadan ön-

ce yanıtı biliyordu. Nedenini anlamamıştı ama işaretleri okuyabiliyordu.

Sivri Surat kızın saç tellerini suratının önünde salladı.

Aislinn öksürerek boğazını temizledi. "Başka zaman, söz."

"Tamam." Denny ıstakasını ayırmaya başladı. Müdavimler asla kızın ruh hali değişiklikleri ya da açıklanamaz alışkanlıkları konusunda yorum yapmazdı.

Genç kız masadan uzaklaşıp geçerken çevresindekilerle vedalaştı; bilinçli olarak perilere bakmıyordu. Perilerse topların yerlerini değiştiriyor, insanlara çarpıyor, sorun yaratmak için ellerinden ne gelirse yapıyorlardı. Ama bu gece, şimdilik, kızın yoluna çıkmamışlardı. Kapıya en yakın masaya geldiğinde duraksadı. "Ben gidiyorum."

Gençlerden biri zorlu bir atışın ardından doğruldu. Keçisakalını okşadı. "Sindrella zamanı mı?"

"Nasıl olduğunu bilirsin –ayakkabım düşmeden eve gitmem gerekiyor." Aislinn ayağını kaldırıp yıpranmış spor ayakkabısını işaret etti. "Prensleri baştan çıkarmanın gereği yok."

Genç adam omuz silkip masaya döndü.

Geyik gözlü bir peri odanın diğer tarafından onlara doğru yürümeye başladı; çıkık kemiklerin şekillendirdiği vücudu hem korkunç, hem muhteşem görünüyordu. Gözleri, yüzü için fazla büyüktü ve dişi perinin sürekli yüzünde şaşkın bir ifade varmış gibi görünmesine yol açıyorlardı. Suka vücuduyla birleştiği zamansa, o gözler kadını kırılgan, masum gösteriyordu. Oysa peri hiç öyle değildi.

Hiçbiri değildir.

Aislinn'in yanındaki masada oturan kadın, sigarasının külünü ağzına kadar dolu kül tablasına silkeledi. "Gelecek haftasonu görüşürüz."

Yanıt veremeyecek kadar gergin olan Aislinn başını salladı.

Geyik gözlü peri kendisinden beklenmeyecek kadar hızlı bir hareketle mavi diliyle çatal tırnaklı periye vurdu. İkinci peri geri çekildi ama yanaklarından kan akıyordu. Geyik gözlü kıkırdadı.

Aislinn tepki vermemek için dudağını olabildiğince sert ısırdıktan sonra Denny'yle vedalaşmak için elini havaya kaldırdı. *Odaklan.* Adımlarını dengeli ve sakin atmak için kendiyle savaşıyordu; hissettiklerini belli etmemeliydi.

Dudakları tehlikeli kelimelere karşı sıkı sıkı kapanmış olarak dışarı çıktı. Konuşmak, gitmek zorunda kalmamak için peri halkına gitmelerini söylemek istiyordu ama yapamazdı. *Asla.* Eğer yaparsa kızın sırrını öğrenirlerdi: Onları görebildiğini anlarlardı.

Hayatta kalmanın tek yolu bu sırrı saklamaktı; Büyükanne bu kuralı kız daha kendi adını yazmayı bile öğrenmeden

önce öğretmişti: *Başını önüne eğ ve ağzını kapalı tut*. Saklanmak zorunda olmak yanlış geliyordu. Ama böyle asi bir düşünceyi ağzına alacak olsa Büyükanne onu eve kilitler, eğitimini evde almasını sağlar, ne bilardo oynamaya, ne de partilere yollardı. Özgürlük yok, Seth yok. Ortaokulun çoğunu böyle geçirmek zorunda kalmıştı zaten.

Bir daha asla. Böylece yanakları öfkeden kızaran Aislinn şehir merkezine yöneldi, çelik kapıların ve demir parmaklıkların göreceli güvenliğine doğru. İster saf halinde olsun, ister çelik halinde, demir peri halkı için zehirliydi ve bu yüzden kızın içini rahatlatırdı. Sokaklarda dolaşan perilere rağmen Huntsdale onun eviydi. Pittsburgh'u ziyaret etmiş, Washington DC'de dolanmış, Atlanta'yı keşfetmişti. Hoş şehirlerdi ama fazla heyecanlı ve fazla canlıydılar; içlerinde çok fazla park ve ağaç vardı. Huntsdale heyecan verici değildi. Yıllardır orada heyecan verici tek bir olay dahi olmamıştı. Bu yüzden periler de orada fazla dolanmazdı.

Ara sokaklarda ve meydanlarda perilere rastlardınız ama Washington'daki alışveriş merkezinde ya da Pittsburgh'daki botanik bahçesinde gördüğü peri sürüleriyle kıyaslandığında bu hiçbir şeydi. Bu düşünceyle kendini rahatlatmayı deneyerek yürüdü. Burada daha az insan ve daha az peri vardı.

Daha az olması iyi.

Sokaklar boş değildi: İnsanlar hayatlarını sürdürüyordu. Alışveriş yapıyor, yürüyor, kahkahalar atıyorlardı. Onlar için her şey daha kolaydı: Kirli bir pencerenin önünde kanatlı küçük perileri köşeye sıkıştırmış mavi periyi görmüyorlardı, elektrik tellerinde dolaşan aslanpençeli perileri de öyle, birbirlerine pençe atarak yarışmalarını ya da insanların üzerlerine atlamalarını farketmiyorlardı.

Böylesine kör olmak... Aislinn hayatı boyunca bunu dilemişti. Ama dilemek gerçeği değiştirmiyordu ve bundan sonra perileri görmekten kurtulsa bile bir kişinin öğrendiği bir gerçeği bilmiyormuş gibi yaşaması mümkün değildi.

Ellerini cebine sokup yürümeyi sürdürdü, gezinmekten yorgun düşmüş görünen, çocuklarıyla alışveriş yapan annenin ve pencereleri buz tutmuş dükkanların önünden geçti. Sokaklar da buz tutmaya başlamıştı. Ürperdi. Bitmeyecekmiş gibi görünen kış artık iyice varlığını hissettiriyordu.

Harper ve 3. Cadde'nin köşesini geçtikten sonra -*neredeyse varmıştı*- bir ara sokaktan çıkıp önünü kestiler: Son iki haftadır neredeyse her gün onu izleyen aynı iki peri. Dişinin duman bulutu gibi görünen uzun beyaz saçları vardı. Dudakları maviydi -rj mavisi değil, ceset mavisi- soluk kahverengi deri etek giymişti. Arkasında bazen yaslandığı bazen de üzerine bindiği koca beyaz bir kurt vardı. Diğer peri -erkek olan- dişiye dokunduğunda kızın teninden buhar

yükseldi. Dişi, erkeğe dişlerini gösterdi, tekmeledi, yumruk-ladı. Genç adam hiçbir şey yapmayıp gülümsedi.

Ve bunu yaptığında yıkıcıydı. Ona bakmaktan kendinizi alamıyordunuz. Oğlanın üzerinde her zaman zayıf bir parıltı vardı, sanki içinde sıcak kömürler yanıyordu. Boynuna kadar uzanan saçları bakır parçaları gibiydi ve Aislinn, parmaklarıyla onlara dokunacak olsa elini keseceklerini hissediyordu -zaten dokunmak gibi bir niyeti yoktu. Genç adam insan olsaydı, bile onun tipi değildi. Oğlan ne kadar çekici olduğunu çok iyi bildiğini belli eden bir edayla yürüyordu. Üzerinde her şeyi ve herkesi değiştirebilecekmiş gibi bir hava vardı. Uzun olduğu izlenimine kapılıyordunuz ama aslında o kadar uzun değildi. Nehir kenarındaki kemikli kızlar veya şehirde dolaşan ağaç gövdeli adamlarla kıyaslandığında kısaydı. Orta boylu olduğu söylenebilirdi, Aislinn'den sadece bir kafa boyu uzundu.

Genç adam ne zaman kendisinin yanına gelse Aislinn yaban çiçeklerinin kokusunu alıyor, çalıların rüzgarda çıkardıkları hışırtıları duyuyor, kendini ender yaz günlerinden birinde havuzun başında oturur gibi hissediyordu. Soğuk kışın başlangıcında yazdan bir esinti. Ve o hissi elinden bırakmamak, ona sarılmak, sıcaklığı bütün kemiklerine işleyene kadar ona gömülmek istiyordu. Bu his, kızı dehşete düşürüyordu çünkü genç adama yaklaşma dürtüsü neredeyse karşı konulmazdı. Kız diğer perilere yaklaşmaktan da korkardı ama bu oğlan onu dehşete düşürüyordu.

Aislinn biraz daha hızlı yürümeye başladı, koşmuyor ama daha hızlı adım atıyordu. *Koşma.* Eğer koşarsa onu kovalarlardı: Periler kovalamacaya bayılırdı.

Her tür çizgiromanın satıldığı Comix Merkezi'nin içine girdi. Dükkandaki boyasız ahşap sıraların arasında dolaşırken kendini daha güvende hissediyordu. *Benim mekanım.*

Her gece onlardan kaçmayı başarmış, onlar gidene kadar saklanmış, gözden kaybolmalarını beklemişti. Bazen birkaç deneme yapması gerekse de bu yöntem şimdilik işe yarıyordu.

Comix'in içinde bekledi ve kendisini görmediklerini umdu. Derken adam içeri girdi. Parıltısını saklayan ve insan gibi görünmesini sağlayan bir büyü yapmıştı.

Bu yeni. Ve yeni iyi değildi, özellikle de peri halkı söz konusu olduğunda. Periler her gün yanından geçiyorlardı; herkesin yanından geçiyorlardı, görünmezdiler ve onlar istemedikleri sürece onları duyamazdınız. Gerçekten güçlü olanlar, şehrin derinliklerine girebilenler kendileri için büyüden bir tür zırh oluşturabilir ve insan gibi görünerek insanlar arasında dolaşabilirdi. Genç kız onlardan, diğerlerinden korktuğundan daha çok korkuyordu.

Bu peri daha da korkunçtu. Bir adımda büyü yapmayı ve görünür hale gelmeyi başarmıştı, sanki kendini açığa çıkarmak umurunda bile değildi.

Tezgahta durup Eddie'yle konuştu. Köşelerdeki hoparlörlerden yükselen müzik nedeniyle tezgahtara doğru eğilmek zorunda kalmıştı.

Eddie ona doğru baktı, sonra yeniden periye döndü. Adını söyledi. Aislinn duyamasa da dudağının hareketlerinden anlamıştı.

Hayır.

Peri ona doğru yürümeye başladı, gülümsüyor ve zengin sınıf arkadaşlarından biri gibi duruyordu.

Arkasını dönüp ellerinin titremediklerini umarak *Kabuslar ve Peri Masalları* dergisinin eski sayılarından birini eline aldı.

"Aislinn, değil mi?" Genç peri tam arkasındaydı, elini koluna yaklaştırmıştı, hem de gereğinden fazla. Çizgiromana baktı ve gülümsedi. "Güzel mi?"

Aislinn geri çekilip yavaşça oğlana baktı. Eğer onun konuşmak isteyeceği bir insana benzemeye çalışmışsa, başarısız olmuştu. Soluk kot pantolonunun paçalarından kalın yün paltosuna kadar fazlasıyla züppeydi. Saçlarının kum sarısı görünmesini sağlamış, üzerindeki yaz esintisini ortadan kaldırmıştı. İnsan hali bile gerçek olamayacak kadar hoştu.

"İlgilenmiyorum," diyerek çizgiromanı yerine koyup bir sonraki sıraya geçti, korkusuna yenilmemeye ve bayılmamaya çalışıyordu.

Oğlan, sabit adımlarla ve fazla yakın durmayı sürdürerek onu takip etti.

Aislinn onun kendisine zarar vereceğini düşünmüyordu, burada, orta yerde değil. Bütün kusurlarına rağmen periler insan kılığına girdiklerinde daha düzgün davranırdı. Belki insan hapishanelerinin çelik parmaklıklarının korkusu yüzünden. Nedeni önemli değildi. Önemli olan bunun uyuyormuş gibi göründükleri bir kural olmasıydı.

Ama Aislinn ona baktığında yine de koşarak kaçmak istiyordu. Hayvanat bahçesindeki, avını köşeye sıkıştırana kadar takip eden ve işi bitene kadar pes etmeyen büyük kediler gibiydi.

Ölü görünüşlü peri kız, dükkanın önünde görünmez olarak bekledi, kurdunun üzerine oturmuştu. Yüzünde düşünceli bir ifade vardı ama gözleri parıldıyordu.

Üçüncü Kural. Görünmez perilere bakma. Aislinn bakışlarını dişinin önündeki çöp kutusuna kaydırdı ve dükkanın dışına göz atıyormuş gibi davrandı.

"Kahve içmek için arkadaşlarla buluşacağım." Peri daha yakına geldi. "Gelmek ister misin?"

"Hayır."

Aislinn kenara çekilip oğlanla arasına mesafe koydu. Yutkundu ama hiçbir işe yaramadı çünkü korkuya kapıldığı için ağzı tamamen kurumuştu.

Genç onu takip etti. "Başka bir gece."

Soru değildi. Aislinn başını salladı. "Aslında, hayır."

"Anlaşılan şimdiden senin sihrine karşı bağışıklığı var Keenan," diye seslendi Ölü Kız. Sesi yumuşaktı ama kelimeleri vurgulayışı ona keskin bir hava kazandırıyordu. "Zeki kız."

Aislinn karşılık vermedi: Ölü Kız görünür değildi. *İkinci Kural. Görünmez perilere karşılık verme.*

Genç adam da ona karşılık vermedi, onun durduğu yöne bakmadı bile. "Sana mesaj atabilir miyim? E-mail, herhangi bir şey?"

"Hayır." Sesi sert çıkmıştı Aislinn'in. Ağzı kupkuruydu. Yeniden yutkunduğunda dili damağına yapıştı. "İlgilenmiyorum."

Ama ilgileniyordu.

Kendinden bu yüzden nefret etti ama genç adam ne kadar yakınında dururşa, ona o kadar evet demek istiyordu. Ne istiyor olursa olsun, *evet, evet, lütfen evet*. Yapamazdı. Yapmamalıydı.

Oğlan cebinden bir kağıt çıkarıp üzerine bir şeyler karaladı. "İşte benim telefon numaram. Ne zaman fikrini değiştirirsen..."

"Değiştirmeyeceğim." Kağıdı aldı -parmaklarını adamın tenine yaklaştırmamaya çalışıyor, ona dokunmanın her şeyi daha kötü hale getirmesinden korkuyordu- ve cebine koydu. *Pasif direniş*. Büyükanne'nin önerisi bu olurdu. *Olayı atlat ve uzaklaş*.

Eddie onu izliyordu; Ölü Kız onu izliyordu.

Genç peri daha yakınına gelip kulağına fısıldadı. "Gerçekten seni tanımak istiyorum..." Bir tür hayvanmış gibi kızı kokladı, bu hareketi daha az insani görünen perilerinkiyle aynıydı. "Gerçekten."

Ve birinci kural buydu: Asla perilerin dikkatini çekme. Uzaklaşmaya çalışan Aislinn az kalsın takılıp düşecekti. Genç adamdan ve kendisinde yarattığı teslim olma arzusundan kurtulmak istiyordu. Kapının eşiğinde ayağı takıldığında Ölü Kız şöyle fısıldadı:

"Kaçabiliyorken kaç."

Keenan, Aislinn'in uzaklaşmasını izledi. Koşarak kaçmadı ama kaçmak istiyordu. Kızın korkusunu şaşkın bir hayvanın deli gibi çarpan kalbini hisseder gibi hissedebiliyordu. Ölümlüler genelde kendisinden kaçmazdı, özellikle de kızlar. Bu oyunu oynadığı yıllar içerisinde yalnızca biri böyle davranmıştı.

Ama bu kız, korkuyordu. Zaten soluk olan teni ona uzandığında bembeyaz olmuş, mavi siyah saçlarının çerçe-

velediği yüzü hayaletleri andırır bir hal almıştı. *Kırılgan.* Oysa kız hassas ve yaklaşılması kolay biri gibi görünüyordu. Ama belki de öyle görünmesine karşın aslında vurdumduymazdı. Başını göğsüne yaslayan kızın vücudunu paltosuyla sardığını hayal etti. Mükemmel. Genç kızın öğrenmesi gereken şeyler vardı, yönlendirilmeliydi -seviyor göründüğü sıradan giysiler değiştirilmeli, birkaç parça mücevher eklenmeliydi- ama bugünlerde böylesi her yerde vardı. En azından saçları uzundu.

Duygularını böylesine kontrol eden bir dişiyle uğraşmayalı uzun zaman olduğu için yeni ve zorlu bir mücadele olacaktı. Böylesi daha ilginçti. Seçtiği kızların çoğu zayıf ve ateşliydi. Bir zamanlar bunun iyiye işaret olduğunu düşünmüştü -Yaz Kraliçesi, ateşli bir zarafet. Kulağa anlamlı geliyordu.

Donia bu düşünceleri böldü: "Senden hoşlandığını sanmıyorum."

"Eee?"

Donia mavi dudaklarını büzdü -soğuk, beyaz yüzündeki tek renkli bölge dudaklarıydı.

Eğer Keenan kızı inceleseydi, ondaki değişimi görebilirdi -sarı saçları kar beyazına dönmüş, dudakları morarmıştı- ama hala Kış Kızı'na dönüştüğü zamanki kadar güzeldi. *Güzel ama bana ait değil, Aislinn'in olacağı gibi değil.*

"Keenan," dedi Donia öfkeli soğuk bir sesle, "senden hoşlanmıyor."

"Hoşlanacak." Dışarı çıktığında insan gibi görünmesine yol açan sihri üzerinden silkeledi. Ardından pek çok ölümlü kızın kaderini mühürleyen sözleri söyledi. "Onu rüyamda gördüm. Seçilmiş kişi o."

Bu sözlerle Aislinn'in ölümlülüğü solmaya başladı. Kış Kızı'na dönüşmediği sürece Aislinn ona aitti -iyi ya da kötü günde.

İKİNCİ BÖLÜM

Sleagh Maith ya da İyi Halk dünyevi hiçbir şeyden soğuk demirden korktukları kadar korkmazlar.

Gizli Tarih – Robert Kirk ve Andrew Lang (1893)

Perinin kendisine yaklaşması yüzünden dehşete düşmüş vaziyetteki Aislinn eve gidemezdi. Her şey sakin göründüğünde Büyükanne kıza fazla bir sınırlama getirmiyordu ama sorun çıktığından şüphelenecek olursa bu özgürlük kaybolurdu. Özgürlüğünü riske atmayacaktı, en azından seçme şansı olduğu sürece, bu yüzden içindeki panik duygusunun suratına yansımasını engellemek zorundaydı.

Gerçekten paniğe kapılmıştı, hem de yıllardır olmadığı kadar. Öyle ki, bir blok boyunca koşup dışarıda avlanmak için hazır bekleyen perilerin dikkatini çekti. Pek çoğu başlangıçta onu kovaladılar, derken kurt yüzlü bir peri diğerle-

rine hırladı ve kovalamacayı kestiler. Bir dişi hariç hepsi. Dört ayağı üzerinde Aislinn'in yanında belirdi ve 3. Cadde boyunca onunla koştu. Kurt-Kız'ın kristal rengi tüylerinden çekici bir melodi dökülüyordu, sanki dinleyicisinin ona güvenmesini sağlamak üzere tasarlanmıştı. Aislinn kızın vazgeçeceğini umarak yavaşladı, şarkının da kesilmesini istiyordu. İşe yaramadı.

Ayaklarının yere vururken çıkardığı sese, yanlarından geçen arabaların gürültüsüne Kurt-Kız'dan yükselen melodi dışında herhangi bir şeye konsantre olmaya çalıştı. Köşeyi dönüp Crofter'a saptığında Karga Yuvası'nın kızıl neon ışığı, perinin kürkünde yansıyıp kızıl gözlerinin belirginleşmesine neden oldu. Huntsdale'in merkezinin geri kalanı gibi bu binadaki gece kulübü de şehrin ne kadar uzaklara taştığını gösteriyordu. Bir zamanlar çekici oldukları belli olan duvarlar şimdi yozlaşma ve çöküş çağının işaretleriyle kaplıydı. Kaldırımdaki çatlaklardan otlar çıkmıştı ve binanın çevresi yan terkedilmiş görünüyordu. Kulübün dışında, terkedilmiş demiryolunun yakınlarında beyinlerini uyuşturmak için herhangi bir şey arayan insanlar yer alırdı. Kızın kabullenebileceği bir seçenek değildi ama kimyasal sığınakları için onları yargılamıyordu.

Tanıdığı birkaç kız ona el salladı ama durmasını işaret etmediler. Aislinn de başını eğerek onları selamladıktan sonra normal yürüyüş ritmine geri döndü.

Neredeyse vardım.

Derken, Seth'in arkadaşlarından biri, Glenn önüne çıktı. Yüzünde o kadar çok piercing vardı ki, sayabilmesi için onlara dokunması gerekirdi.

Arkasında Kurt-Kız yavaşladı ve kürkünün kokusu boğucu hale gelinceye kadar çevrelerinde daireler çizdi.

"Seth'e hoparlörlerinin geldiğini söyle," diye söze başladı Glenn.

Hala dört ayağının üzerinde olan Kurt-Kız başıyla Aislinn'i ittirdi.

Yalpalayan Aislinn, dengesini korumak için Glenn'in kolunu tuttu.

Kız geri çekilmeye çalışırken oğlan ona uzandı. "İyi misin?"

"Sanırım fazla hızlı koşturdum." -Yüzüne zoraki bir gülümseme yerleştirdi ve koşudan yorgun düşmüş görünmeyi denedi- "İçimi ısıtmaya çalışıyordum, nasıl olduğunu bilirsin?"

"Elbette." Oğlanın yüzünde kızın iyi bildiği bir ifade belirdi: İnanmamıştı.

Seth'in evine giden kestirmeye ulaşmak için oğlanın yanından geçeceği sırada Karga Yuvası'nın kapısı açıldı ve gürültülü müzik sesi duyuldu. Baterinin vuruşları Aislinn'in kalbinin atışından bile güçlüydü.

Glenn boğazını temizledi. "Seth tek başına ozaya gitmenden hoşlanmıyor." Binanın yanındaki ara sokağı işaret etti. "Eğer başına bir şey gelirse çok kızar."

Ona doğruyu söyleyemezdi. Korkutucu olan, ara sokakta sigara içen adamlar değil, ayağının dibinde dolanan kurt kılıklı periydi. "Saat daha erken."

Glenn kollarını kavuşturup başını salladı. "Tamam." Aislinn ara sokağın önünden, Seth'in çelik duvarlarının güvenliğine giden kestirme yoldan uzaklaştı.

Glenn kız sokağı dönene kadar bekledi.

Kurt-Kız, korkusuna teslim olup yolun geri kalanını koşarak gitmesini sağlayana kadar Aislinn'in bileklerine soğuk nefesini üfledi.

Seth'in mekanına yaklaştığında Aislinn üstünü başını düzeltmek için durakladı. Seth iyi biriydi ama kız üzgün olduğunda o da gereğinden fazla üzülüyordu.

Aislinn trene kalan son birkaç metreyi yürürken Kurt-Kız uludu ama Aislinn rahatsız olmadı. Burada eskisi kadar korkmuyordu.

Seth'in treni pek çok yönden çok güzeldi. *Burada nasıl mutsuz olabilirim?* Dışı canlı renklerden soluk renklere dönüşen duvarlarla dekore edilmişti; tuğlalar son derece uyumlu ve beklenmedik şekilde birbiri içine giriyor, renk-

ler neredeyse bir kolaj oluşturuyordu. Bu rengarenk tasarım, kendisine bakanlarda gizli bir düzen arama ihtiyacı uyandırıyordu. Aislinn sıcak aylarda Seth'le birlikte garip bahçesinde otuıup bu sanat eserini incelemiş; güzelliğinin gizli bir düzende değil planlanmamış uyumda yattığını kavramıştı.

Seth'le birlikte olmak gibi.

Bahçeyi süsleyen yalnızca boyalar değildi. Bahçenin sırnında doğadışı ağaçlar gibi görünen bir dizi metal heykel yer alıyordu. Seth onları geçen yıllarda tasarlamıştı. Heykellerin aralarında -bazen çevrelerinde- çiçek açan bitkiler ve fundalar vardı. Kış aylarının bitmek bilmeyen uzunluğuna rağmen, bitkiler Seth'in özeni sayesinde yeşerirdi.

Kalp atışları sakinleşen Aislinn kapıyı çalmak için elini kaldırdı.

Daha çalamadan kapı açıldı ve Seth yüzünde bir gülümsemeyle kapının eşiğinde belirdi. Sokak ışıkları biraz korkutucu görünmesine yol açıyor, kaşlarını ve alt dudağındaki halkayı aydınlatıyordu. Mavi siyah saçları hareket ettiğinde yüzüne dökülüyor, elmacık kemiklerinin belirginleşmesini sağlıyordu.

"Beni ekeceğini düşünmeye başlamıştım."

"Beni beklediğini bilmiyordum," dedi doğal olduğunu umduğu bir sesle.

Her geçen gün daha seksi oluyor. "Beklemiyor ama umuyordum. Her zaman umuyorum." Oğlan siyah tişörtünün altında çıplak olan kollarını ovuşturdu. Kaslı değildi ama kollarının -ve vücudunun geri kalan kısmının- belirgin hatları vardı. "İçeri geliyor musun, yoksa orada dikilecek misin?" diye sordu bir kaşını kaldırarak.

"Başka kimse var mı?"

"Yalnızca ben ve Boomer."

Arkadan çavdanlığın ıslığı duyuldu. Oğlan içeri girerken kıza seslendi. "Akşamüstü bir sandviç aldım. Yarısını ister misin?"

"Yalnızca çay."

Aislinn, şimdiden kendini daha iyi hissediyordu; oğlanın çevresinde olmak güveninin yerine gelmesini sağlıyordu. Seth sakinlik anıtı gibiydi. Ailesi bir tür dini misyona katılıp sahip oldukları her şeyi ona bıraktıklarında çıldırmamıştı. Tren vagonları satın alıp onları karavana dönüştürmek dışında normal bir hayat sürüyordu -arada bir dışarı çıkıp parti yapardı. Üniversiteden, sanat okulundan bahsediyordu ama acelesi yoktu.

Aislinn yerdeki kitap yığınlarının arasından geçti. Chaucer ve Nietzsche'nin kitaplarının yanında Kama Sutra ve Dünya Mimari Tarihi yer alıyordu. Seth her şeyi okurdu.

"Boomer'ı ittir. Bu akşam çok hantal." Trenin ön tarafındaki ergonomik koltuklardan birinde uyuklayan boğa yla-

nını işaret etti. Burası oturma odasıydı. Biri yeşil, diğeri fosforlu turuncu iki koltuk bir tür C oluşturacak şekilde dizilmişlerdi. Her ikisinin de yanında, üzerlerinde kitaplar ve kağıtların yığılı olduğu ahşap masalar vardı.

Aislinn dikkatlice koltuğa kıvrılmış boğa yılanını odanın diğer ucundaki kanepeye taşıdı.

Seth mavi çiçekli, üçte ikisi çayla dolu Çin porseleninden fincanlarla geldi. "Dağ çayı. Bu sabah geldi."

Aislinn fincanlardan birini alıp tadına baktı. "Güzel."

Seth onun karşısına geçti. Bir elinde fincanı, bir elinde altlığıyla siyah ojelerini saymazsanız, şaşırtıcı ölçüde saygın görünüyordu "Karga Yuvası'nda kimseleri gördün mü?"

"Önünden geçerken Glenn beni durdurdu. Hoparlörlerin gelmiş."

"İçeri girmediğin iyi olmuş. Dün gece basıldılar." İç çekti. "Glenn söylemedi mi?"

"Hayır ama kalmayacağımı biliyordu." Seth'in yüzündeki somurtkanlığın geçmesine memnun oldu. "Kimleri toplamışlar?"

Aislinn çayından bir yudum alıp son dedikoduları dinledi. Çoğunlukla koltuğa büzülüp oğlanın geceler boyu evini dolduran insanlardan bahsedişini dinlerdi.

Böyle zamanlarda, kısa süre için bile olsa dünya görünüdüğü gibiymiş gibi davranabiliyordu. Ne daha fazlası, ne

daha azı. Seth ona bu hissi veriyordu: Her şeyin normal olduğuna inanabildiği özel zamanlar.

Birkaç yıl önce tanıştıklarında onu ziyarete gelmeye başlamasının nedeni bu değildi; o zamanlar bunu yapmasının yegane nedeni Seth'in çelikten duvarları olan bir evde yaşadığını öğrenmiş olmasıydı. Ama boş zamanlarında aptal aptal onu düşünmeye başlamasına neden olan, işte bu özel zamanlardı. Aislinn onunla flört etmeyi hayal ederdi ama Seth kimseyle çıkmıyordu. Bir gecelik ilişkileriyle meşhurdu ama o da öyle bir şeyle ilgilenmiyordu zaten. Şey, belki ilgileniyordu ama arkadaşını ve çelik duvarlı evini kaybetmek pahasına değil.

"İyi misin?"

Dalmış olmalıydı. Yeniden. "Elbette. Kendimi biraz yorgun hissediyorum, sanırım."

"Bundan bahsetmek ister misin?"

"Neden?" Aislinn çayından bir yudum alıp oğlanın konuyu kapatacağını umdu. Ama bir parçası da kapatmamasını ümit ediyordu.

Birine anlatmak nasıl olurdu? Bu konulardan bahsetmek? Büyükanne elinden geldiğince perilerden bahsetmekten kaçınıyordu. Yaşlıydı, her gün daha yorgun görünüyordu, Aislinn'in dışarıdayken neler yaptığını, hava kararduktan sonra nereye gittiğini soramayacak kadar yorgundu.

Aislinn, Seth'e gülümsemeye cesaret etti. Dikkatli bir gülümseme. *Ona anlatabilirim.* Ama anlatamazdı. Büyükanne'nin asla kırmaması konusunda ısrar ettiği tek kural buydu.

Bana inanır mı?

İkinci tren vagonunun derinliklerinden müzik sesi geliyordu. Oğlanın hazırladığı CD'lerden biri olmalıydı. İçinde God's Smack'tan Dresden Dolls'a, Sugar Cult'tan Rachmaninoff'a her şey vardı.

Seth hikayesini yarıda kesip çay fincanını yanındaki masaya koyana kadar huzurlu bir ortam hakimdi. "Lütfen bana neler olduğunu anlat!"

Aislinn'in elleri titremeye başladı ve çay yere döküldü. Seth genelde onu zorlamazdı, böyle bir davranış karakterine uygun değildi.

"Ne demek istiyorsun? Hiçbir şey–"

Seth onun lafını kesti. "Hadi Ash, çok endişeli görünüyorsun. Buraya her zamankinden sık geliyorsun ve ikimizle ilgili bir şey değilse," -yüzünde ne olduğu anlaşılmaz bir ifadeyle baktı- "öyle mi?"

Aislinn göz temasından kaçınarak karşılık verdi: "Bizimle ilgili bir sorun yok."

Genç kız mutfağa gidip dökülen çayı silmek için bir bez aldı.

"O zaman ne? Başın belada mı?" Aislinn yanından geçerken kolunu tutmak için uzandı.

"Ben iyiyim." Aislinn, oğlanın elinden kurtulup çayı silmeye gitti, bakışlarını yere çevirdi ve Seth'in kendisini izlediği gerçeğini gözardı etmeye çalıştı. "Söylesene, herkes nerde?"

"Herkese birkaç güne ihtiyacım olduğunu söyledim. Seninle yalnız kalmak istedim. Konuşmak ve öyle şeyler için." İç çekip bezi kızın elinden aldı ve mutfağa fırlattı. "Konuş benimle."

Aislinn ayağa kalktığında Seth, o yeniden kaçıp gitmeden önce elini yakaladı ve kızı yakınına çekti. "Ben yanındayım. Yanında olacağım. Ne olursa olsun."

"Önemli değil. Gerçekten." Aislinn bir eli oğlanın elinde, diğeri işe yaramaz bir şekilde diğer yanında sallanarak öylece durdu. "Güvende hissetmeye ihtiyacım vardı."

"Biri canını mı yaktı?" Oğlanın sesi önce şaşkın, sonra gergin çıktı.

"Hayır." Aislinn dudağını ısırdı; Seth'in bu kadar çok soru soracağını hesaba katmamıştı, işin aslı sormayacağını varsaymıştı.

"Biri canını mı yakmak istiyor?" Seth onu kucağına çekti ve çenesini başına yaslayıp onu güven içinde sardı.

Aislinn de karşı koymadı. Annesinin mezarını ziyarete gittiği zamanlarda Seth ona böyle sarılırdı, bir önceki yıl Bü-

yükanne hastalandığında da böyle sarılmıştı. Garip olan sarılışı değil, sorulardı.

"Bilmiyorum." Bu yanıtı verdiği için kendini aptal hissettiyse de birden ağlamaya başladı. Gözlerinden yaşlar boşaldılar. "Ne istediklerini bilmiyorum."

Seth kızın saçını okşadı, parmaklarını saçlarının arasında ve sırtında dolaştırdı. "Ama kim olduklarını biliyorsun?"

"Bir bakıma." Aislinn başını sallayıp burnunu çekti. Kendini oğlandan uzaklaştırmaya çalıştı.

"Başlamak için iyi bir nokta." Seth, kolunu daha sıkı dolayıp yerden not defterini ve kalemi almak için eğildi. Yüzünde güven verici bir gülümsemeyle kıza döndü. "Anlat bana. Ne olduğunu buluruz. Konuşabileceğim kişiler var. Suç haberlerini kontrol edebilirim."

"Suç haberlerini mi?"

"Elbette. Onlarla ilgili ne öğrenebileceğimize bakarız." Yeniden güven verici bir ifadeyle kıza baktı. "Tavşan'a sorabiliriz. Buralarda ne olup bitiyorsa duyar. Kim olduklarını öğrenip çaresine bakarız."

"Polis arşivinden hiçbir şey çıkmayacak. En azından bu ikisiyle ilgili." Aislinn perilerle ilgili suçların kaydının tutulması fikrine gülümsedi. Bütün bir bölümü peri suçlarına ayırmaları gerekirdi. Özellikle güvenli mahallelerde: Üst tabakanın evleri yeşil bölgelerdeydi, köprülerin ve demir parmaklıkların güvenliğinden uzaktılar.

"Biz de başka yollar kullanırız." Kızın saçlarını yüzünden çekip yanağından akan bir damla yaşı sildi. "Gerçekten, ben bir araştırma tanrısıyım. Bana bir ipucu ver ve kullanabileceğimiz bir şey bulayım. Şantaj, anlaşma, ne olursa. Belki bir nedenle aranıyorlardır. Öyle değilse bile bir kanunu çiğniyor olabilirler. İnsanları takip etmek ya da öyle bir şey. Bu bir suç olmalı, değil mi? Bu da olmazsa Tavşan'ın tanıdığı insanlar var."

Aislinn oğlanın kollarından kurtulup kanepeye gitti. Yanına oturduğunda Boomer gözlerini dikip ona baktı. *Çok soğuk.* Ürperdi. *Her zaman çok soğuk.* Düşünürken yılanın derisini okşadı. *Seth kimseye annemden bahsetmedi. Dikkatli olmasını biliyor.*

Seth arkasına uzanmış bacak bacak üstüne atmış bekliyordu.

Aislinn oğlanın üzerindeki gözyaşlarıyla ıslanmış tişörte baktı; dökülen beyaz harflerle Peri yazıyordu. *Belki bu bir işarettir.* Ona anlatmayı o kadar çok düşünmüştü ki.

Seth beklenti dolu gözlerle ona bakıyordu.

Aislinn yanaklarını sildi. "Tamam."

Ama sözüne devam etmediğinde oğlan bir kaşını kaldırıp onu teşvik etti. "Ash?"

"Tamam." Yutkunup olabildiğince sakin bir sesle konuştu. "Periler. Beni periler takip ediyor."

"Periler mi?"

"Periler." Bacaklarını kıvırıp ayaklarının üzerine oturdu. Boomer kıza bakmak için başını kaldırdı, dilini ağzına sokup çıkardı ve kızın kucağına kaydı.

Seth fincanını kaldırıp çayından bir yudum aldı.

Kız daha önce kimseye anlatmamıştı. Büyükanne'nin kırılmaz kurallarından biriydi: *Kimin dinlediği asla belli olmaz. Ne zaman yakınlarda saklandıkları hiç belli olmaz.*

Aislinn'in kalbi deli gibi çarpıyordu. Midesinin bulandığını hissetti. *Ben ne yaptım?* Ama oğlanın bilmesini, konuşacak birine sahip olmayı istiyordu.

Aislinn sakinleşmek için birkaç kez derin nefes aldıktan sonra ekledi, "İki tanesi. Birkaç haftadır beni takip ediyor."

Dikkatlice, sanki yavaş çekim hareket ediyormuş gibi, Seth öne eğilip koltuğunun kenarına kaydı. Neredeyse dokunacak kadar yakındı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Hayır." Aislinn dudağını ısırıp bekledi.

Boomer daha da yakına gelip vücudunu kızın gövdesine yaklaştırdı. Kız dalgın bir tavırla hayvanın başını okşadı.

Seth dudağındaki halkayı ısırdı. Bir tür oyalanma hareketi, bazı insanların gergin konuşmalarda dudaklarını yalamaları gibi. "Küçük yeşil yaratıklar gibi mi?"

"Hayır. Bizim boyutlarımızda, korkunçlar."

Aislinn gülümsemeyi denedi ama işe yaramadı. Göğsü acıyordu, biri ona tekme atmış gibi. O güne kadar uyduğu

kuralları çiğniyordu, Büyükannesi'nin annesinin ve ailesindeki herkesin uydukları kuralları.

"Peri olduklarını nereden biliyorsun?"

"Boşver." Bakışlarını kaçırdı. "Unut gitsin."

"Böyle yapma." Oğlanın sesinde bezginlik vardı. "Konuş benimle."

"Ve ne söyleyeyim?"

Seth kıza yanıt verirken gözlerinin içine baktı. "Bana güvendiğini söyle. Bana kendini sonunda gerçekten açtığını söyle."

Aislinn karşılık vermedi, ne söyleyeceğini bilmiyordu. Elbette oğlandan sakladığı şeyler vardı ama bunlar herkesten sakladığı şeylerdi. İşler böyle yürürdü.

Seth iç çekti. Ardından gözlüğünü takıp not defterini ve kalemi eline aldı. "Tamam. Bana ne biliyorsan anlat. Neye benzediklerinden bahset?"

"Onları göremeyeceksin."

Oğlan duraksadı. "Neden?"

Aislinn bu sefer gözlerini kaçırmadı. "Çünkü görünmezler."

Seth karşılık vermedi.

Bir an için orada oturup tek kelime etmeden birbirlerine baktılar. Kızın eli Boomer'ın üzerinde dolaştı ve onu ittirdi ama yılan kımıldamadı.

Sonunda Seth yazmaya başladı. Sonra başını kaldırdı. "Başka?"

"Neden? Neden bunu yapıyorsun?"

Seth omuz silkti ama konuştuğunda sesi hiç de aldırışsız değildi. "Çünkü bana güvenmeni istiyorum. Çünkü sürekli bu kadar ürkmüş görünmeni istemiyorum. Çünkü seni umursuyorum."

"Diyelim ki araştırmanı yaptın. Ya onlar... Bilmiyorum, sana zarar verirlerse, sana saldırırlarsa?"

Oğlan bilmese, anlamasa bile Aislinn onların ne kadar korkunç olabileceklerini biliyordu.

"Kütüphaneye gittiğim için mi?" Yeniden kaşlarını çattı.

Aislinn zihnini toparlamaya, kendisine gerçekten inanması için ona yalvarmakla anlattıklarında ciddi olmadığını söylemek arasındaki ince çizgiyi bulmaya çalışıyordu. Boomer'ı kanepenin minderine ittirip ayağa kalktı.

"Kimseye zarar verdiklerini gördün mü?" diye sordu Seth.

"Evet," diye söze başladı ama kendini susturdu. Pencereye yöneldi. Üç peri dışarıda oyalanıyordu, hiçbir şey yapmıyorlardı ama oradaydılar. İkisi neredeyse insanı andırıyordu ama üçüncü, insan olmaktan ne kadar uzak olunabilirse o kadar uzaktı. Çok büyüktü ve siyah bir kürkle kaplıydı, iki ayağı üzerinde yürüyen bir ayıyı andırıyordu. Kız

bakışlarını kaçırıp omuz silkti. "Bu ikisinin değil ama... Bilmiyorum. Periler insanlara dokunur, onlara çelme takar, çimdikler. Genelde aptalca şeyler. Ama bazen daha kötü şeyler de yaparlar. Çok daha kötü şeyler. Buna karışmak istemezsin."

"Karışmak istiyorum. Bana güven, Ash lütfen?" Yüzünde hafif bir gülümsemeyle ekledi, "Bana dokunulmasına aldırmam. Yardım etmenin zararları..."

"Aldırmalısın. Periler..." Yeniden başını salladı. *Seth dalga geçiyordu.* "Neye benzediklerini bilmiyorsun."

İstemeden Keenan gözünün önüne geldi. Yanakları kızararak görüntüyü zihninden uzaklaştırdı. "Çoğu oldukça korkunçtur."

"Ama hepsi değil?" diye soran Seth artık gülümsemiyordu.

"Çoğu." Dışarıdaki üç periye baktı çünkü sonraki cümleyi söylerken Seth'e bakmak konusunda isteksizdi. "Ama hayır, hepsi değil."

Üçüncü Bölüm

Periler dilledikleri gibi görünür ya da görünmez olabilirler. Ve insanları aldıklarında onların hem vücutlarını hem ruhlarını alırlar.

Kelt Ülkelerinde Peri İnancı –W.Y. Evans-Wentz (1911)

Aislinn kendisini takip eden perileri tarif etmeyi bitirdiğinde gözlerini kapadı. "Saray perileri oldukları belli; bu kadarını biliyorum. Kralın ya da kraliçenin tebaasında olanlar hareketlerinin sonuçlarına katlanmayacak kadar güçlü. Çoğu kendini beğenmiş oluyor." Kendilerini izleyen diğer perileri görmezden gelişlerini ve aldırmazlıklarını düşündü. En tehlikeli periler onlardı: Güçlü olanlar.

Ürpererek ekledi, "Ne istediklerini bilmiyorum. Kimsenin görmediği farklı bir dünya var. Ama ben görüyorum....

Onları izliyorum ama onlar beni farketmiyor -diğer insanları farkettiklerinden fazla değil."

"Yani seni izlemeyen başka periler de görüyorsun?"

Çok basit bir soruydu, çok belirgin. Aislinn çocuğa bakıp bir kahkaha attı. Komik olduğu için değil, korkunç olduğu için. Gözleri yaşlarla doldu.

Seth onun sakinleşmesini, kahkahaların kesilmesini bekledi. "Sanırım bu 'evet'ti."

"Evet." Aislinn yanaklarındaki yaşları sildi. "Onlar gerçek Seth. Çevremde var olmayan şeyler görmüyorum. Neredeyse her yerde periler ve yaratıklar var. Korkunç olanlar, güzel olanlar. Bazıları ikisi birden. Bazen birbirlerine karşı korkunç davranıyorlar, gerçekten çok," -Seth'le paylaşmayı istemediği görüntüler gözünün önüne geldi- "*kötü* şeyler, hastalıklı şeyler yapıyorlar."

Seth bekledi.

"Bu peri, Keenan, bana *yaklaştı*, kendini insan gibi gösterip benimle konuştu ve onunla gitmemi sağlamaya çalıştı." İşlerin iyice garipleştiğini gören Aislinn, bakışlarını kaçırıp kendisine güven veren sakinliği geri kazanmaya çalıştı. İşe yaramıyordu.

"Şu soyluluk meselesi ne? Onların krallarıyla falan konuşamaz mısın?" Seth sayfayı çevirdi.

Aislinn yumuşak kağıdın yere düşerken çıkardığı sesi dinledi, müziğe rağmen ve o kadar yumuşak bir sesi duymasının imkansız olmasına karşın onu duymuştu. *Ne zamandan beri kağıtların düşerken çıkardıkları sesi duyuyorum?*

Keenan'ı ve ondan yayılan gücü nasıl açıklayacağını düşündü. Demirle kaplı şehir merkezine bağışıklığı varmış gibi görünüyordu -bu dehşet verici bir ihtimaldi. En azından bu kadar demire rağmen büyüyü çevresinde tutacak kadar güçlüydü. O büyü yaptıkça Ölü Kız zayıflıyor gibi görünüyordu ama o bile Keenan'dan uzaklaşamamıştı.

"Hayır. Büyükannem soylu perilerin her zaman en zalimleri olduklarını söyler. Güçlü bir periyle yüzleşebileceğimi sanmıyorum. Yapamam. Onları görebildiğimi öğrenmemeliler. Büyükannem onları gördüğümüzü öğrenecek olurlarsa bizi öldüreceklerini ya da kör edeceklerini söylüyor."

"Diyelim ki onlar başka bir şey, Ash?" Seth şimdi hareket ediyordu, kızın karşısına gelmişti. "Ya gördüklerinin başka bir açıklaması varsa?"

Aisllin ona bakarken elini yumruk yaptı ve tırnakları avcuna hiç olmadığı kadar keskin şekilde saplandı. "Başka bir yanıt olduğuna inanmayı isterim. Onları doğduğumdan beri görüyorum. Büyükannem de onları görüyor. O dünya gerçek. Onlar gerçek."

Seth'e bakamıyordu; yeniden kucağına kayan Boomer'a baktı ve parmaklarıyla nazikçe başını okşadı.

Seth kızın çenesinden tutup başını yukarı kaldırdı ve yeniden göz göze geldiler. "Yapabileceğimiz bir şey olmalı."

"Yarın konuşamaz mıyız? Ben..." Başını salladı. "Bu akşam daha fazlasını kaldıramam."

Seth aşağı uzanıp Boomer'ı kaldırdı. Yılan, Seth onu kaldırıp teraryumuna götürürken kımıldamadı bile. Yılan sığınağına bırakıldığında ısıtılmış kayasının üzerine yerleşti.

Seth, Boomer'ın dışarı çıkmasını engelleyen kapağı kapatırken kız başka bir şey söylemedi. En ufak bir şans yakalayacak olursa Boomer dışarıya kaçma fırsatını kaçırmazdı. Ne yazık ki, dışarının soğuğu yılan için ölümcüldü.

"Hadi, seni eve kadar bırakayım," dedi Seth.

"Bunu yapman gerekmez." Seth bir kaşını kaldırıp elini uzattı. "Ama yapabilirsin." Aislinn de onun elini tuttu.

Eve yürüdükleri sırada Seth de sokaktaki diğer insanlar da perilerin farkında değillerdi. Ama oğlanın kolunu hissetmek Aislinn'in daha az korkmasını sağlıyordu.

Neredeyse bir blok boyunca konuşmadan yürüdüler.

"Rianne'a uğramak ister misin?" diye sordu Seth.

"Neden?" Önceki saatlerde Aislinn'in peşinde dolanan Kurt-Kız av peşindeki vahşi bir hayvan edasıyla çevrelerin-

de daireler çizmeye başlayınca Aislinn daha hızlı adımlar atmaya başladı.

"Bu akşam parti veriyor. Hani bana senin söylediğin parti?" Seth sınttı. Sanki her şey yolundaymış, sanki peri konuşması hiç olmamış gibi davranıyordu.

"Tanrım, hayır. Son ihtiyacım olan şey bir parti." Düşüncesi bile ürpermesine neden oldu. Seth'i Bishop lisesinden öğrencilerin verdiği birkaç partiye götürmüştü; daha üçüncüsüne gelmeden iki dünyanın karışmasının çok kötü bir plan olduğu açıkça ortaya çıktı.

"Ceketime ihtiyacın var mı?" Seth kızı kendine yaklaştırdı, her zamanki gibi en ufak detaya bile önem veriyordu.

Aislinn başını hayır anlamında salladı ama oğlana yaklaştı. Hangi bahaneyle olursa olsun onun yakınında olmayı seviyordu.

Seth karşı çıkmadı ama elleri olmamaları gereken yerlere kaymadı. Flört etmeyi seviyor ama asla sadece arkadaş olduklarından fazlasını ima edecek bir hareket yapmıyordu.

"Raptiyeler ve İğneler'de benimle oyalanmak ister misin?" diye sordu.

Dövme dükkanı yollarından uzakta değildi ve kızın Seth'ten uzaklaşmak için acelesi yoktu. Başını sallayarak onayladı. "Yapacak bir şey seçebildin mi?" diye sordu ona.

"Henüz değil ama Glenn bu hafta yeni birinin işe başladığını söyledi. Onun yaptıklarına bakabileceğimi, tarzını gözden geçirebileceğimi düşündüm. Bilirsin."

Aislinn bir kahkaha attı. "Tabii, yanlış tarzda bir şey yaptırmak istemezsin."

Şakacı bir içerlemeyle oğlan kızın saçının bir tutamını çekti. "İkimizin de hoşuna giden bir tane bulabiliriz. Birbirinin eşi dövmeler yaptırırız."

"Elbette, sen Büyükanne'yle tanışıp onu izin formu imzalamaya ikna ettikten sonra."

"Öyleyse sana mürekkep yok. Asla!"

"Büyükannem çok hoş biridir." Bu eski bir tartışmaydı ama kız henüz pes etmemişti. Gerçi bir ilerleme de göstermemişti.

"Hayır. Riske girmeyeceğim." Kızı alnından öptü. "Benimle tanışmadığı sürece gözlerinin içine bakıp 'kızımdan uzak dur' diyemez."

"Senin görünüşünde hiç sorun yok."

"Öyle mi?" Seth nazikçe gülümsedi. "Büyükanne'nin öyle düşüneceğine emin misin?"

Aislinn emin sayılırdı ama Seth'i buna ikna edememişti.

Dükkana ulaşana kadar konuşmadan yürümeyi sürdürdüler. Önü tamamen camekandı. İnsanlara daha az korkutucu görünmesi için bu şekilde tasarlanmıştı. Aislinn'in, Pittucu görünmesi için bu şekilde tasarlanmıştı. Aislinn'in, Pit-

sburgh'da gördüklerinin aksine burası parıltılı değildi. Raptiyeler ve İğneler, dövme sanatının tutkunlarına yönelik bir yerdi, moda peşindeki züppe kalabalığı ağırlamak için tasarlanmamıştı -zaten Huntsdale'de o tür züppelere fazla rastlamazdınız.

İçeri girdiklerinde kapıdaki çan çaldı. Dükkanın sahibi, Tavşan, odalardan birinden başını uzattı, el salladı ve yeniden gözden kayboldu.

Seth duvarın karşısındaki uzun kahve masasına gidip üzerine dizilmiş olan kataloglara göz attı. En yeni olanı bulup onu yanına alarak oturdu. "Benimle bakmak ister misin?"

"Hayır." Aislinn içinde halkaların, çubukların ve iğnelerin olduğu vitrine bakmaya gitti. Tek istediği onlardı. İki kulağında da birer delik vardı ama ne zaman buraya gelse başka delikler de açtırmayı düşünürdü. Ama yüzüne değil, bu yıl olmaz. Bishop O'Connell Lisesi, yüze piercing yapılması konusunda katı kurallara sahipti.

Dükkandaki iki piercingciden biri camekanın arkasından başını uzattı. "Dudağını deldirmeye hazır mısın?"

"Mezun olana kadar olmaz."

Adam omuz silkip camları temizlemeye geri döndü.

Kapıdaki çan yeniden çaldı. Leslie, okuldan bir arkadaşı, genelde çıktığı erkeklere hiç benzemeyen her tarafı mürekkeple kaplı bir adamla içeri girdi. Çok yakışıklı bir adamdı. Kısa saçları, mükemmel hatları, mavi-siyah gözleri vardı. Peri halkındandı.

Adamı izleyen Aislinn donup kaldı, ayakları altındaki dünyanın sarsıldığını hissetti. *Bu gece çok fazla peri insan yüzü takınmış. Çok güçlü periler.*

Bu peri yanından geçip arka odaya giderken ona bakmadı bile, ama elini çelik kaplama mücevher dolabının üzerinde dolaştırdı.

Aislinn bakışlarını kaçıramazdı, henüz değil. Çoğu peri şehir merkezine gelmezdi; demir kaplamalara dokunmazlardı ve kesinlikle bir yandan zehirli metale dokunurken bir yandan da üzerlerindeki büyüyü sabit tutmayı başaramazlardı. Kurallar bunlardı. Kız bu kurallarla yaşıyordu. Birkaç istisna vardı -ender, çok güçlü bir peri- ama bu kadar çok değil. Hele hepsinin aynı zamanda kızın güvenli yerlerinde olması imkansızdı.

"Ash?" Leslie uzanıp kızın elini tuttu. "Hey. İyi misin?"

Aislinn başını salladı. *Artık hiçbir şey olması gerektiği gibi değil. Hiçbir şey.*

"Ben iyiyim." Perinin beklediği odaya baktı. "Arkadaşın kim?"

"Çok hoş, değil mi?" Leslie inlemeyle iç çekme arası bir ses çıkardı. "Onunla dışarıda tanıştım."

Seth kataloğu bırakıp odayı geçerek yanlarına geldi. "Gitmeye hazır mısın?" Kolunu Aislinn'in beline doladı. "Ben–"

"Bir saniye." Tavşan'ın yanında olan periye baktı; sesleri neredeyse fısıltı halindeydi. Paranoyasını bastırmaya çalışarak dikkatini Leslie'ye çevirdi. "Onu Ri'nin evine götürmüyorsun değil mi?"

"Neden? Yanımda muhteşem durduğunu düşünmüyor musun?"

"Kesinlikle genelde çıktığın insanlardan farklı." Dudağını ısırıp her şey normalmiş gibi davranmaya çalıştı. "Yanında gördüğüm insanlardan bahsediyorum."

Leslie adama özlem dolu bir bakış attı. "Ne yazık ki, ilgileniyormuş gibi görünmüyor."

Aislinn, Leslie perinin peşinde koşmayacağı için rahat bir nefes aldı. Hayat zaten yeterince karışıktı.

"Partiye gelip gelmeyeceğinizi öğrenmek istedim." Leslie, Seth'e sırıttı. "Seni aramızda görmüyoruz."

"Hayır." Seth kızın bakışlarına karşılık vermedi. Leslie'ye katlanabiliyordu ama katlanmak yapabileceğinin en fazlasıydı. Bishop Lisesi'ne giden kızların çoğu oğlanın isteyerek takılacağı türden insanlar değildi.

"Başka bir yerde daha iyi bir alternatif mi var?" diye sordu Leslie alçak sesle.

"Her zaman. O fiyaskolara ancak onun zoruyla gidiyorum." Seth, Aislinn'i işaret etti. "Hazır mısın?"

"Beş dakika daha," diye mırıldandı Aislinn ve hemen ardından kendini suçlu hissetti. O gün için randevulaşmış falan değillerdi.

Seth'i bekletmek istemiyordu ama arkadaşını demire dokunabilecek kadar güçlü bir periyle bırakmak da istemiyordu. Leslie'yi en utangaç kızı bile kabuğundan çıkaracak kadar yakışıklı bir insan taklidiyle baş başa bırakamazdı. Üstelik Leslie kesinlikle utangaç değildi.

Aislinn, Seth'i süzdü. "Gitmek istersen gidebilirsin, ben Leslie'yle dönerim..."

"Hayır." Duvarlardaki fotoğraflara bakmak için yanlarından ayrılmadan önce Aislinn'e rahatsız olduğunu belli eden bir bakış fırlattı.

"Söylesene, ne yapacaksınız?" diye sordu Leslie.

"Ne?" Aislinn sırıtmakta olan Leslie'ye baktı. "Ah, hayır, hiçbir şey. Bana evime kadar eşlik ediyor."

"Hımm." Leslie dükkan sahibinin bundan ne kadar rahatsız olduğunu farketmeyerek tırnaklarıyla dolabının camında ritim tutmaya başladı.

Aislinn, Leslie'nin elini dolabın üzerinden çekti. "Ne oldu?"

"Ne yani, bu partiye gelmekten iyi mi?" Leslie kolunu Aislinn'e dolayıp kulağına fısıldadı. "Zavallıcığa ne zaman

nefes aldıracaksın Ash? Onu böyle sürüklediğini görmek çok üzücü."

"Ben... Ben onu sürüklemiyorum. Biz sadece arkadaşız. Eğer farklı olsaydı bir şey söylerdi," -sesini alçaltıp Seth'e baktı- "bilirsin işte."

"Söylüyor zaten ama sen duymayacak kadar sağırsın."

"Yalnızca flört ediyor. Ciddi olsa bile bir gecelik ilişki istemiyorum. Özellikle de onunla."

Leslie başını sallayıp melodramatik bir tavırla iç çekti. "Hayatını yaşamalısın. Karşındaki iyi olduğu sürece hızlı bir aşkın sakıncası yoktur. Onun çok iyi olduğunu duydum."

Aislinn bu konuyu, Seth ve diğer kızları düşünmek istemiyordu. Onun başkalarıyla çıktığını biliyordu; diğer kızları görmese bile var olduklarından emindi. Sadece arkadaş olmak, fırlatıp attığı kızlardan biri olmaktan iyiydi. Seth'ten bahsetmek istemiyordu. Bu yüzden konuyu değiştirdi. "Bu gece kim çıkıyor?"

Kötü düşünceleri zihninden uzak tutmaya çalışan Aislinn, Leslie'nin anlattıklarını yarım yamalak dinledi. Rianne'in kuzeni üniversitedeki kulüpten arkadaşlarını partiye davet etmişti.

Gitmediğimize memnunum. Seth o kalabalıktan nefret ederdi.

Leslie'nin abisi içeri girdiğinde Seth yeniden yanlarına gelip kolunu Aislinn'in omzuna atarak neredeyse maço bir tavra büründü. Konuştukları sürece de elini kızın omzundan çekmedi.

Leslie dudaklarını oynatarak ses çıkarmadan 'sağır' diye tekrarladı.

Aislinn, Seth'e yaslanıp sürekli konuşan Leslie'yi, uyuşturucu bulmaktan bahseden abisini ve diğer odadaki periyi aklından çıkardı. Seth yanındayken dağılmamayı başarıyordu. Sahip oldukları muhteşem ilişkiyi neden basit bir sevda uğruna gözden çıkarsındı? Bu çok aptalca olurdu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yaz Kralı olduğunda o senin kraliçen olacak. Annen, Kraliçe Beira bunu biliyor ve seni o kızdan uzak tutmak onun dileği. Bu sayede kendi hükümdarlık dönemini uzatmayı planlıyor.

İskoç Mitolojisinden Muhteşem Hikayeler –
Donald Alexander Mackenzie

Huntsdale dolaylarında hiçbir emlakçının satmayı başaramayacağı -ya da göstermeyi haturlamayacağı- muhteşem bir Viktorya dönemi malikanesi vardı. Keenan tereddüt edip elini yüzüne siper etti. Duraksadı, çalılarla kaplı bahçedeki sessiz figürlerin buzlu ağaçlar altındaki gölgeler gibi akıcı bir şekilde hareket etmelerini izledi. Bu bahçedeki buzlar asla erimezdi, asla erimeyecekti ama önünden geçen ölümlüler yalnızca gölgeler görürdü. Başlarını çevirir, çoğunlukla bahçeye bakmaya dahi cesaret edemezlerdi. Kimse - ölümlü ya da peri- onun rızası olmaksızın Beira'nın donmuş bahçesine adım atamazdı. Bahçe davetkar olmaktan ne kadar uzak olunabilirse o kadar uzaktı.

Arkasındaki yoldan, donmuş buzu çamurlu kar birikintilerine dönüştüren tekerlekleriyle arabalar geçiyor ama sesleri Beira'nın evini kaplayan, neredeyse elle tutulabilir yoğunluktaki soğuk yüzünden duyulmuyordu.

Eve hoşgeldin.

Elbette, burası asla eviymiş gibi gelmemişti ama zaten Beira da annesiymiş gibi gelmiyordu. Onun topraklarında havanın kendisi bile oğlanın canını yakar, sahip olduğu bütün gücü alırdı. Karşı koymayı deneyebilirdi ama bütün gücünü toplayana kadar bir anlamı olmazdı. Kadın tek bir hareketle onu dizlerinin üzerine çöktürebilirdi. Ve her ziyaretinde gücünü göstermek için bunu yapardı.

Belki Aislinn seçilmiş olandır. Aradığım kız o'dur. Belki o her şeyi değiştirir.

Keenan kendini toparlayıp kapıyı çaldı.

Beira kapıyı açtı. Serbest olan elindeki tepside dumanı tüten çikolatalı kurabiyeler vardı. Öne uzanıp oğlanın yanağının yakınlarındaki havaya öpücük kondurdu. "Kurabiye ister misin, hayatım?"

Geçen yarım yüzyıllık zaman boyunca nasıl göründüyse öyle görünüyordu. Genç adam ne zaman bu lanet olası top-

lantılar için uğrasa kadını ölümlülerin annelik ritüelleriyle alay edercesine giyinmiş olarak kendisini karşılarken buluyordu: Alçakgönüllü çiçekli bir elbise, fırfırlı önlük ve tek sıra inciden oluşan kolye. Saçları 'şinyon' adı verilen şekilde, ensesinde topuz halinde toplanmıştı.

Tepsiyi hafifçe salladı. "Tazeler. Yalnızca senin için."

"Hayır." Genç adam kadına aldırmayarak odaya girdi.

Dekorasyonu yeniden değiştirmişti. İçerisi bir tür modern kabustu, gümüş parıltılı masa ve siyah iskemleler odanın daha da korkunç görünmesine yol açıyordu. Duvarlarda daysa cinayetlerin, idamların ve birkaç işkence sahnesinin siyah beyaz resimleri vardı. Duvarlara birbirini izleyen kapkara ve bembeyaz geometrik desenler çizilmişti. Üzerlerinde elbise, dudak, kanayan bir yara gibi kırmızıyla boyanmış şekiller vardı. Odadaki tek gerçek renkler onlardı. O resimler kadına, genç adamın her ziyaretinde giymeyi seçtiği kıyafetten çok daha yakışıyorlardı.

"İçki ister misiniz efendim?" dediği duyuldu barın arkasındaki kötü yaralanmış ağaç cininin.

"Keenan, hayatım, kıza ne istediğini söyle. Benim rostoyu kontrol etmem gerek." Tepsiyi hala elinde tutmakta olan Beira duraksadı. "Yemeğe kalacaksın, değil mi?"

"Seçme şansım var mı?" Cini görmezden gelip uzak duvardaki resme doğru yürüdü. Kiraz rengi dudaklı bir kadın

darağacından ona bakıyordu. Arkasında sonsuz gibi görünen kum tepeleri vardı. Beira'ya döndü. "Seninkilerden biri mi?"

"Çölde mi? Tatlım, ciddi ol." Yüzü kızaran kadın bakışlarını yere çevirdi, gence işveli bir gülümseme fırlatıp incileriyle oynamaya koyuldu. "Son birkaç yüzyılda geliştirdiğim hoş soğukla bile *orası* benim sınırlarımın ötesinde. Şimdilik. Ama sorman çok hoş."

Keenan yeniden resme döndü. Umutsuz görünen kız ona bakmayı sürdürüyordu. Kızın gerçekten orada ölüp ölmediğini merak etti. Belki de ressama poz veren bir modeldi sadece.

"Eh, sen rahatına bak. Ben hemen döneceğim. O zaman bana yeni kızdan bahsedersin. Biliyorsun, bu ziyaretleri sabırsızlıkla bekliyorum." Ardından çocukluğundan kalma bir ninni mırıldanarak -donmuş parmakla ilgili bir şeydi- rostoyu kontrol etmek üzere odadan çıktı.

Genç adam kadını takip ederse restoran büyüklüğündeki odada dört bir yana koşturan mutsuz ağaç cinleriyle karşılaşacağını biliyordu. Beira'nın tiksindirici ölçüde sevimli olan rolü gerçekten yemek pişirmeyi kapsamıyordu. O, oğluna yemek pişiren bir anneymiş gibi *görünmekten* hoşlanıyordu.

"İçecek, efendim?" Cin iki tepsi taşıyordu -birinde süt, çay, sıcak kakao ve besin değeri olan çeşitli içecekler; diğe-

rinde havuç çubukları, kereviz, elma ve benzeri dünyevi yiyecekler vardı. "Anneniz atıştıracak sağlıklı yiyecekleriniz olmasında ısrarlı davrandı." Cin mutfak tarafına göz attı. "Hanımefendiyi kızdırmak akıllıca değil."

Keenan bir fincan çay ve bir elma aldı. "Öyle mi dersin?"

Kış Sarayı'nda büyürken Kış Kraliçesi'ni kızdıranların - hatta biraz rahatsız edenlerin- başına neler geldiğini gayet iyi öğrenmişti. Ama kendisi onu kızdırmak için elinden geleni yapacaktı; ne de olsa buraya geliş nedeni oydu.

"Yemek neredeyse hazır," diye anons etti Beira odaya döndüğünde. Odadaki çirkin iskemlelerden birine oturdu ve eliyle en yakındakine vurdu. "Gel. Bana her şeyi anlat."

Keenan kadının karşısındaki iskemleye geçerken olabildiğince aralarındaki mesafeyi korudu. Beira'ya yakın olmaktan hoşlanmıyordu.

"Zor bir kız. İlk denememe karşı koydu." Duraksayıp Aislinn'in gözlerindeki korkuyu düşündü. Ölümlü kızlardan almaya alışkın olduğu tepki bu değildi. "Bana hiç güvenmedi."

"Anlıyorum." Beira başını sallayıp bacak bacak üstüne attıktan sonra öne eğildi – tam bir ilgili anne tablosu. "Acaba... Biliyorsun... Eski kız arkadaşın onu onayladı mı?"

Beira gözlerini oğlunun üzerinden çekmeden cine kendisine içki getirmesini işaret etti. Ağaç cini kadının emrini

ikiletmeden ona şeffaf renkli bir sıvı getirdi. Beira elini kadehin buğusunun çevresine doladığında buzlar eriyerek bütün bardağa yayıldılar. Kadeh beyaz bir örtüyle kaplandı.

"Donia'yla onun üzerinde anlaştık."

Beira tırnaklarını kadehin kenarına vurdu. "Ne kadar hoş. Down nasıl?"

Keenan dişlerini gıcırdattı. Beira, Donia'nın adını biliyordu. Kış Kızı olarak geçen yaklaşık yarım yüzyılın ardından annesinin bu ismi hatırlamaması komik kaçıyordu. "*Donia* onca yıldır nasılsa öyle, anne. Bana kızgın. Yorgun. Onu nasıl yaptıysan öyle."

Beira manikürlü elini kaldırıp inceledi. "Söyle bakalım, onu nasıl yapmışım?"

"Bu oyunu başlatan senin büyün, senin hilen. Senin soğuğunu aldıklarında ölümlülere ne olduğunu biliyorsun. Ölümlüler bunun için yaratılmamışlar–"

"Aah, tatlım, ama ondan bunu yapmasını *sen* istedin. Onu *sen* seçtin ve o da seni seçti." Beira arkasına yaslandı oğlan kızgın olduğu için kendini beğenmiş bir edayla devam etti. "Yaz Kızları'ndan oluşan küçük grubuna katılabilirdi ama senin bu riske girmeye değeceğini düşündü. Senin şimdi çektiği acıya değeceğini düşündü." Dilini hafifçe şaklattı. "Üzücü, gerçekten. Çok hoş bir kızdı. Hayat doluydu."

"Hala öyle."

"Demek öyle?" Beira fısıldarcasına alçak sesle devam etti. "Gittikçe zayıf düştüğünü duydum," -duraksayıp yalandan surat astı- "hastalandığını. Eğer solarsa çok acı olur."

"Donia iyi." Sesinin istediğinden öfkeli çıktığını farketti. Kadının kendisini bu kadar kolay öfkelendirebilmesinden nefret ediyordu. Donia'nın soluklardan birine, bir gölgeye dönüşmesi fikri -ölen ama tuzağa düşmüş ve sonsuza kadar sessizliğe hapsolmuş yaratıklar- her zaman genç adamın öfkelenmesine yol açıyordu. Kadın bu konuyu açtığında hiç ıskalamazdı. Perilerin ölümü her zaman tam bir trajediydi çünkü onlar için ölümden sonrası yoktu. *Bu yüzden bu konuyu açıyor.* Babasının, hamile kalana kadar nasıl olup da Beira'ya katlandığını anlayamıyordu. Kadın delirticiydi.

Beira boğazının derinliklerinden guruldanmaya benzer bir ses çıkardı. "Tartışmayalım hayatım. Eminim ki Diane, bir sonraki kız senin böylesi bir fedakarlığı hak ettiğine inandırılana kadar dayanacaktır. Bu kadar hasta olduğu için bu sefer senin aleyhine çalışmayabilir bile. Belki yeni sevgiliye senin korkunç emellerini anlatmak yerine ona seni kabul etmesini söyler. Ne dersin?"

"Donia üzerine düşeni yapacak anne; ben de kendi üzerime düşeni yapacağım. Ben Yaz Kraliçesi'ni bulana kadar hiçbir şey değişmeyecek." Keenan ayağa kalkıp Beira'ya

yukardan bakar hale gelinceye kadar öne eğildi. Kadının kendisini ezmesine izin veremezdi, hala çok güçlü olan büyüsü veya oğluna yardım etmektense onu öldürmeyi tercih edecek olması önemli değildi. Krallar boyun eğmez, emrederlerdi. Kendisinin güçleri bağlanmış olabilirdi -kış soğuğunda sıcak bir nefesten fazlası değildi- ama o hala Yaz Kralı'ydı. Hala annesinin karşısında boynu dik duruyordu ve onun bunu görmezden gelmesine izin vermeyecekti.

Bu konuyu da halledelim ve bitsin.

"Onu bulacağımı biliyorsun anne. Kızlardan biri asayı elinde tutacak ve soğuğun, onun içini dolduramayacak."

Beira bakışlarını elindeki kadehten çekip genç adama baktı. "Gerçekten mi?"

Bu kısımdan nefret ediyorum. Keenan eğilip ellerini iskemlenin iki tarafına koydu. "Bir gün Yaz Kralı'nın bütün gücüne kavuşacağım, aynı babam gibi. Senin krallığın sona erecek. Soğuğunu ilerletemeyeceksin. Gücünü kontrolsüzce kullanamayacaksın." Sesinin titremesini saklamayı umarak alçak sesle devam etti. "O zaman kimin daha güçlü olacağını göreceğiz."

Kadın bir süre öylece oturdu. Sessiz ve hareketsizdi. Sonra soğuk elini göğsüne koyup ayağa kalktı ve oğlunu hafifçe itti. Kadının elinde içten dışa doğru büyüyen bir buz oluştu, oğlanın çevresini sardı ve kımıldayamaz hale getirin-

ceye dek büyüdü. Adam sanki Vahşi Av'ın kendisi üzerine bastırıyormuş gibi acı çekiyordu.

"Ne hoş bir konuşma. Her seferinde daha eğlenceli oluyor tıpkı televizyon şovları gibi." Oğlanı yanaklarından öptüğünde dudaklarının izi çıktı ve kadının soğuğu oğlanın içine işledi. Kadın gücün kimde olduğunu -*bende değil, henüz değil*- hatırlatıyordu. "Anlaşmamızdaki en hoş kısımlardan biri bu. Eğer gerçek bir kralla uğraşmak zorunda kalsaydım oyunlarımızı özlerdim."

Keenan karşılık vermedi -veremezdi. Eğer kendisi giderse onun yerini dolduracak bir başkası çıkar mıydı?

Doğa bütün boşlukları doldurur.

Yeni bir kral, güçleri bağlanmamış bir kral, bütün gücüyle kraliçenin karşısına dikilir miydi? Kadın bu düşünceyle oğluna işkence etti -*eğer onları korumak istiyorsan bırak her şey sona ersin. Bırak gerçek bir kral hüküm sürsün.* Ama kendisi yenilirse yeni kral en güçlü haliyle mi gelecekti? Bunu bilmenin yolu yoktu. Annesinden, bütün bu durumdan nefret ederek elinde olmaksızın diz çöktü.

O zaman Beira eğilip oğlunun kulağına fısıldadı. "Küçük kraliçeni bulacağına eminim. Belki de çoktan bulmuşsundur. Belki o Siobhan'dı ya da yüzyıllar önceki Eliza. Bak, işte o gerçekten çok güzel bir kızdı. Sence de çok hoş bir kraliçe olmaz mıydı?"

Keenan titredi, vücudu soğuktan ölmeye başlamıştı. Soğuğu ittirmeyi, uzaklaştırmayı denedi.

Ben Yaz Kralı'yım. Bana bunu yapamaz.

"Kraliçenin bütün bu zaman boyunca, bütün bu yüzyıllar boyunca asla hayatını riske atamayacak kadar zayıf olan o kızların arasında olduğunu hayal et. Asayı alıp gerçeği öğrenemeyecek kadar korkak olanların..."

Tilki şekilli hizmetçiler odaya girdiler. "Odası hazır hanımefendi."

"Zavallı çocuk çok yoruldu. Üstelik annesine karşı çok kabaydı." Beira bu durum gerçekten kendisini yaralamış gibi iç çekti.

Bir parmağını çenesinin altına koyarak oğlanın başını kaldırdı. "Yine yemek yemeden yatağa gideceksin. Belki bu seferlerden birinde uyanık kalmayı başarabilirsin." Oğlunu alnından öptü. "Belki."

Ardından, tilki hizmetçiler oğlanı Beira'nın onun için hazır tuttuğu odaya götürdüler ve her şey kararttı.

Beşinci Bölüm

Bu yer altı yaratıklarının Çatışmaları, Şüpheleri, Kavgaları ve Kan Davaları vardır. Hepsi taraf tutarlar.

Gizli tarih – Robert Kirk ve Andrew Lang

Rüzgar değişip içeriyi insanın içini donduran bir soğuk kapladığında Donia, Beira'nın yaklaştığını anladı.

Sanki başkası olabilirmiş gibi....

Donia'nın kulübesinin konumuna rağmen, kimse ziyaretine gelmezdi -demir şehrin dışında, Huntsdale'deki birkaç ağaçlık araziden birindeydi. Keenan, Huntsdale'i seçtiğinde onun peşinden gelip evlerini kurarak beklemeye başlamışlardı. Kulübeyi seçtiğinde perilerin ağaçlar arasında alem yapabileceklerini düşünmüş, ummuştu. Ama yapmadılar. Yapamazlardı. Sanki kız Keenan'ın hakkıymış gibi kimse ona yaklaşmıyordu. Diğer peri hükümdarlıklarının temsilcileri bile kızın yanına gelmiyorlardı. Yalnızca Yaz ve Kış Sarayları'nın liderleri yakınına gelmeye cesaret ediyordu.

Donia kapıyı açıp dışarıya çıktı. *Burada olduğunu bilmiyormuş gibi davranmanın anlamı yok.*

Beira kapının eşiğinden içeri süzüldü ve içeri girdiğinde eski filmlerden kalma vampir oyuncularını andıran bir poz verdi. Havayı öpmenin ve yapay hoşbeşin ardından kadın kanepeye yerleşti, bacak bacak üstüne atıp bir ayağını ileri geri sallamaya başladı. 'Femme fatal' imajı yalnızca elindeki kaba asa yüzünden bozuluyordu. "Ben de tam seni düşünüyordum hayatım."

"Eminim." Asa artık onun için tehlikeli olmasa da Donia uzaklaşmayı tercih etti. Şöminenin yanındaki taş duvara yaslandı. Sıcaklık derisine yayıldı, üzerini saran soğuğu kıracak kadar güçlü değildi ama korkunç soğuğun kaynağının yanında oturmaktan iyiydi.

Soğuk Beira'yı asla rahatsız etmezdi; kendisi soğuktan yapıldığı için onu kontrol edebiliyordu. Donia soğuğu içinde taşıyordu ama rahat değildi, sıcağın özlemini duyuyordu. Beira sıcağı özlemezdi; o soğukla var oluyor, onu buzlu bir parfüm gibi üzerinde taşıyordu –özellikle başkalarına acı çektirmek istediğinde.

"Bebeğim bu akşam bana uğradı," dedi Beira, her zamanki gibi sahte bir sıradanlıkla.

"Öyle yapacağını tahmin etmiştim." Donia sesinin güçlü çıkması için çalıştı ama yarım yüzyıllık deneyimine karşın, sesindeki endişe tınısını saklayamadı. Keenan için hala endişeleniyor olmaktan utanarak kollarını göğsünde kavuşturdu.

Donia'nın tepkisine gülümseyen Beira, sessizliğin rahatsız edecek ölçüde uzamasına izin verdi. Ardından, gülümsemeyi sürdürerek serbest olan elini sanki içinde bir bardak belirecekmiş gibi uzattı. Belirmedi. Uzun bir iç çekişin ardından çevresine bakındı. "Hala hizmetçin yok mu?"

"Hayır."

"Gerçekten tatlım. Birkaç hizmetçi tutmalısın. Ağaç cinleri bu işler için iyidir. Ama bitki ruhlarına katlanamıyorum." Yüzünü buruşturdu. "Fazla bağımsızlar; istersen sana benim hizmetçilerimden birkaçını ödünç verebilirim, sana yardım ederler."

"Casusluk yapsınlar diye mi?"

"Elbette hayatım ama bu son derece küçük bir detay." Elini zarafetle havada salladı. "Burası çok... kare... son evinden bile kötü. Diğer küçük şehirdekinden... Yoksa oğlumun gözden çıkardığı başka bir aşığının evi miydi? Hatırlamak o kadar zor ki."

Donia yemi yutmadı. "Evim çok temiz."

"Ama hiç tarzı yok. Çok sıradan." Beira parmaklarını kanepenin yanındaki ahşap masanın işlemelerinin üzerinde dolaştırdı. "Bunlar senin zamanından değil."

Ayı biblosunu eline aldı. Sağ pençesini kaldıran ayının pençeleri görünüyordu. "Liseli'nin çalışması değil mi?"

Donia başını salladı ama aslında yanıt vermesi gerekmiyordu. Beira onun kime ait olduğunu gayet iyi biliyordu. Liseli'nin hala Donia'yı ve Keenan'ı ziyaret ediyor olması Beira'yı rahatsız ederdi. Gerçi birkaç yıldır ziyarete gelmemişti ama gelecekti. Beira'nın soğuğunu taşıma yükünden kurtulduğundan beri dünyayı dolaşıyor, çoğunlukla Beira'yı ya da soğuğunu görme riskinin olmadığı çölleri tercih ediyordu. Birkaç yılda bir uğrayıp Donia'ya soğuğun sonsuza kadar kalmayacağını hatırlatırdı, öyleymiş gibi gelmesinin bir önemi yoktu.

"Ya giymekte ısrar ettiğin bu paçavralar?"

"Rika'nın. Bedenlerimiz aynı."

Rika, yirmi yıldan uzun süredir ziyaretine gelmemişti ama o zaten garip bir kızdı: Soğuğu taşırken Keenan'ın kraliçesi olma fikriyle boğuştuğu zamanlardan daha rahattı. Şimdiye kadar teste girmiş olan kızların hepsi birbirlerinden farklıydılar. Ama bütün Kış Kızları'nın ortak özellikleri iradelerinin gücüydü. *Çocuk gibi her yerde Keenan'ı takip eden boş kafalı Yaz Kızları'yla aynı özellikleri paylaşmaktan iyidir.*

Donia sabırsızlandığını belli etmemeye çalışırken Beira beklenti dolu gözlerle kıza bakarak aralarındaki sessizliği uzattıkça uzattı.

Sonunda Donia pes edip aklındaki soruyu sordu. "Bu ziyaretin bir nedeni var mı?"

"Benim yaptığım her şeyin bir nedeni var." Beira gidip kızın yanında durdu ve elini Donia'nın sırtına koydu.

Donia, Beira'dan elini çekmesini istemeye zahmet etmedi; bunu yapmak gelecekte kadının bu hareketi daha sık tekrarlamasından başka bir işe yaramazdı. "Bana bu nedenin ne olduğunu söyleyecek misin?"

"Oğlumdan bile betersin. Neyse ki onun kadar çabuk öfkene yenik düşmüyorsun." Beira daha da yaklaşıp elini Donia'nın beline kaydırdı ve parmaklarını etine geçirdi. "Daha iyi giyinsen çok daha hoş olacaksın. Belki saçını daha düzgün toplayabilirsin."

Donia kadından uzaklaşıp açmak üzere arka kapıya ilerledi. Evin içini kaplayan soğuğu dışarı salmak istiyordu. Keenan kadar öfkeli olabilmeyi umdu. Ama bu Yaz Kralı'na özgü bir özellikti. Genç adam yaz fırtınaları kadar ani ruh hali değişikliklerine sahipti, hareketlerini kestirmek zordu, öfkeden köpürecek mi yoksa kahkaha mı atacak bilemezdiniz. Ama uzun yıllar önce Donia asayı eline aldığında kızın içini dolduran genç adamın gücü değil, Beira'nın soğuğuydu. Eğer öyle olmasaydı, eğer kendisinin Kış Kraliçesi'nin soğuğuna karşı bağışıklığı olsaydı Keenan'a katılabilir, sonsuza kadar onunla yaşayabilirdi. Ama Kış Kraliçesi'ne ait olan asanın içindeki soğuk kızın içine yerleşti ve tüm ısısını onu kendisinin bir uzantısı haline gelene kadar tüketti.

Başka bir kız asayı almaya karar verene kadar onun için kurtuluş yoktu.

Donia hala kime daha fazla içerlediğini bilmiyordu: Kendisini aşık olduğuna ikna ettiği için Keenan'a mı yoksa o hayali öldürdüğü için Beira'ya mı. Eğer genç adam kızı gerçekten sevseydi, kendisinin seçilmiş kişi olması gerekmez miydi? Onun kraliçesi olmaz mıydı?

Donia dışarı çıktı. Ağaçlar gri gökyüzüne uzanıyor, güneşin son ışıklarından yararlanmaya çalışıyordu. Bahçesi olacak ufak doğa parçasının uzak köşelerinden birinde dolanan geyiğin gürültülerini duydu. *Tanıdık gürültüler. Rahatlatıcı sesler.* Huzur bulabilmeliydi ama bulamıyordu. Oyun başladığında huzurdan geriye eser kalmıyordu.

Gölgelerin arasında Keenan'ın nöbetçilerini gördü. Tilki Periler, üvez-adamlar ve diğer askerler –aralarından neredeyse ölümlü gibi görünenler bile onlarla birlikte geçirdiği bunca yılın ardından hala kızın gözüne garip görünüyorlardı. Hep oradaydılar, kızı izliyor, her hareketini oğlana rapor ediyorlardı. Defalarca Keenan'a onları uzaklaştırmasını söylemişti ama oğlan kızın tuzağa düşmüş gibi hissetmesine aldırmıyordu. Adamları izliyor ve bekliyorlardı.

"İşler böyle yürüyor Don. Kış Kızı benim sorumluluğum. Her zaman öyle oldu." Kızın elini tutup ısıları yüzünden acı veren parmaklarını onunkilerin çevresine doladı.

Kız uzaklaştı. "Artık değil. Söylediklerimde ciddiyim Keenan. Onlardan kurtul yoksa ben kurtulurum."

Keenan kızın ağladığını görecek kadar uzun süre orada kalmadı ama kız onun hıçkırıklarını duyduğunu biliyordu. Herkes duyuyordu.

Oğlan dinlemedi. Kış Kızları'nın işbirliğine fazlasıyla alışmıştı, herkesin kendisine boyun eğmesine fazlasıyla alışmıştı. Bu yüzden ilk on yıl boyunca Donia'nın evinin önünde bir sürü gardiyanı oldu. Eğer çok yakına gelirlerse kız onların üzerlerini ince bir buz tabakasının sarmasını sağlıyor, nöbetçileri hareket edemez hale getiriyordu. Çoğu sonunda üzerlerini kaplayan buzdan kurtulurdu, ama hepsi değil.

Keenan gidenlerin yerine başkalarını gönderdi. Yakınmadı bile. Donia ona ne kadar kötü davranırsa davransın, adamlarını kıza göz kulak olmaları için yollamakta kararlıydı.

Ve kız onlara sinirlenmeyi, onları dondurmayı sürdürdü. Sonunda adam askerlere uzaktaki meşe ağacının dibinden kızı gözetlemelerini emretti. Araya mesafe koymak bir tür ilerleme sayılırdı.

Beira da dışarı çıkıp kızın yanına geldi. "Hala izliyorlar. Seni izlemesi için her emrine uyan küçük askerlerini yolluyor."

"Buraya geldiğini gördüler. Keenan burada olduğunu öğrenecek." Beira'ya bakmak yerine diğerleri gibi evle arasındaki mesafeyi koruyan genç üvez-adama baktı.

Adam göz kırptı. Geçen yıllar boyunca ender olarak evin önündeki görev yerini terketmişti. Diğerleri sırayla yer değiştirirlerdi, sayıları hep aynı olurdu ama yüzler değişirdi. Bu adam farklıydı. Her ne kadar aralarında birkaç kelimeden fazlası geçmemiş olsa da kız onu neredeyse arkadaş olarak görürdü.

"Şüphesiz. Ama şu an için bilmiyor." Beira bir kahkaha attı. Gülüşü daha çok kargaların çıkardıkları sesleri andırıyordu. "Zavallı kız... Dışarısı çok soğuk."

Endişelenmiyormuş gibi davranmak ya da ne kadar endişelendiğini göstermek hiçbir zaman işe yaramıyordu. Bu yüzden Donia gözünü uzaklara dikip konuyu değiştirmeye çalıştı. "Peki senin adamların nerde?"

Beira ağaçların olduğu yöne doğru bakarak eliyle yanına gelmelerini işaret etti.

O zaman adamları ortaya çıktı: Dev siyah keçilerden oluşan bir üçlü ve yanlarında Beira'nın en sadık büyücülerinden üç tanesi. Her ne kadar zayıf görünseler de -cadıların üçü de yaşlı kadınları andırıyordu- çok güçlüydüler, dağ trollerinin en yaşlılarını bile paramparça edebilirlerdi. Delirmiş dilenciler gibi kıkırdadıklarını duymak Donia'nın kanının donmasına yol açardı. Hizmetkarlar bahçede beklemeye koyuldular, sanki Keenan'ın nöbetçilerinin yaklaşması için onlara meydan okuyorlardı.

Donia, Beira'dan uzaklaşıp Kış Kraliçesi'ne hizmet eden cadılardan birine yaklaştı. "Çok hoş görünüyorsun Agahta."

Agatha yere tükürdü.

Onları kışkırtmak aptalca olsa da Donia ne zaman gelseler aynı şeyi yapardı. Kendine ve onlara korkmadığını ispatlamak zorundaydı.

"Nöbetçilerin uzakta durmasını sağlayanın *sen* olmadığını biliyorsun değil mi?" dedi Beira.

Elbette onların mesafelerini korumalarını sağlayan kızın savurduğu tehditler değildi. Keenan yaklaşmalarını söylese yaklaşırlardı. Kızın arzuları kimsenin umrunda değildi. Askerlerinin yaralanmaları ve ölmeleri de kimsenin umrunda değildi. Önemli olan tek şey, Keenan'ın arzularıydı.

Cadılar kıza bakmayı sürdürdü ama karşılık vermediler. Keenan'ın nöbetçileri gibi Beira'nın hizmetkarları da kıza olan mesafelerini koruyorlardı. Kimse Beira'yı kızdırmak istemiyordu, Keenan hariç.

Sorunlu aile dedikleri bu olsa gerek. Hem Keenan, hem Beira sanki diğeri kız için daha büyük bir tehditmiş gibi onu koruyorlardı.

Cadılar herhangi bir şey söylemeyi reddedince Donia, Beira'ya döndü. "Çok yorgunum, ne istiyorsun?"

Bir an için Donia çok kaba davrandığını, Beira'nın kendisine öfkeleneceğini düşündü. Kış Kraliçesi çoğunlukla he-

saplı davranırdı ama dışa vurduğunda öfkesi gerçekten dehşet vericiydi.

Beira gülümsemekle yetindi, korkutucu bir gülümsemeydi ama öfkeye kıyasla tehlikesiz sayılırdı. "Keenan'ın mutlu olduğunu görmek isteyenler, kendisiyle tahtı paylaşacak kızı bulmasını umanlar var. Ben onlardan biri değilim."

Kadın, kızın çevrelerini saran soğuğun bütün ağırlığının içine işlemesini sağladı; Donia kendini bir buzulun kalbine yerleştirilmiş gibi hissetti. Eğer hala ölümlü olsaydı, kesin ölmüş olurdu.

Beira, Donia'nın hissizleşmiş elini kaldırdı ve onu asanın çevresine doladı. Kendi eli de kızın elinin üzerindeydi. Asa tepki vermedi, hiçbir şeyi değiştirmedi ama o dokunuş acının daha yeni olduğu ilk birkaç yılın anılarının kızın zihnine dolmalarını sağladı.

Donia nefes almak için uğraşmakla meşgulken Beira devam etti. "Bu kızın asayı almasına engel olursan soğuğumu senden çekeceğim; seni özgür bırakacağım. Oğlum sana bu özgürlüğü teklif edemez. Ben edebilirim. Ya da," Beira tırnağıyla Donia'nın göğsünün ortasını, kalbinin olduğu yeri işaret etti, "istersen seni tüketene kadar ne kadar soğuğa katlanabileceğini birlikte keşfederiz."

Donia soğuğu yönlendirebilse de onu içinde tutamaz, yoğunluğunu kaldıramazdı. Beira dokunuşuyla kızın içini

kaplayan soğuğun dışarı akmasını sağlayıp gücün kimde olduğunu açıkça gösterdi.

"Konumumu biliyorum. Kızı ona güvenmemeye ikna edeceğim. Asayı elime aldığımda bunu yapmayı da kabul etmiştim," dedi Donia yorgun bir sesle.

"Sakın başarısız olma. Yalan söyle. Hile yap. Ne olursa. Kızın asaya dokunmasına izin verme." Beira avcunu Donia'nın göğsüne yasladı, parmaklarını büktüğünde tırnakları Donia'nın bluzunun altına saplanıp derisini kanattılar.

"Ne?" Donia öne doğru yalpalayarak daha da kızdırmadan Beira'dan kaçmaya, düşüncelerini toplamaya çalıştı.

Kurallar vardı. Herkes onları bilirdi. Keenan'ın canına okuyan bu kurallardı ama oradaydılar. Beira'nın önerdiği şey, kuralların tamamen dışındaydı.

Kraliçe asayı bıraktı ve kolunu Donia'nın omzuna atıp kulağına fısıldadı. "Eğer beni hayalkırıklığına uğratırsan vücudunu almak benim gücüm dahilinde. Keenan beni durduramaz. Sen beni durduramazsın. Soluklardan birine dönüşürsün," dedi, "onlar hayal edebileceğinden bile soğuktur. Bunu bir düşün." Ardından, kızın yanından ayrıldı.

Donia ayakta duruyordu ama hala ayakta olmasının yegane nedeni elinde tuttuğu asaydı. İğrenerek onu elinden bıraktı. Asaya dokunduğu ilk anda çektiği acıyı, ne zaman başka bir ölümlü onu elinden almayacak olsa içine düştüğü umutsuzluğu hatırladı. Donia verandanın parmaklıklarına tutunup doğrulmayı denedi. İşe yaramadı.

"Dişsiz!" Beira, Keenan'ın nöbetçisine dönüp elini salladıktan sonra cadılarıyla beraber karanlığın içinde kayboldu.

Keenan uyandığında Beira yatağın yanındaki sallanan koltukta oturuyordu. Ayaklarının dibinde kumaş parçaları elinde de bir iğne vardı.

"Yamalı bohça mı dikiyorsun?" Keenan öksürüp boğazını temizledi. Beira da kendisini dondurduğunda yuttuğu buz yüzünden boğazı ağrıyordu. "Bu biraz aşırı değil mi, senin için bile?"

Beira birbirine diktiği parçaları havaya kaldırdı. "Öyle mi düşünüyorsun? Bu işte iyi sayılırım."

Keenan yatakta doğruldu. Üzerine bazıları kanlı ince kürkler serilmişti. "Gerçek hobilerinle kıyaslandığında çok sıradışı kalıyor."

Beira eliyle konuyu kapatmalarını işaret ederek iğneyi bıraktı. Dokunmadığı halde iğne hala kumaşları dikmeyi sürdürüyordu. "Yeni kız... O, seçilmiş kişi değil."

"Olabilir." Aislinn'in duygularını nasıl kontrol ettiğini hatırladı. "Rüyama giren o oldu..."

Tilki hizmetçilerden biri elinde bir tepsi dolusu sıcak içecek ve buharları tüten bir çorbayla içeri girdi. Onları yatağın yanındaki masaya bıraktı.

"Diğerleri için de aynı şeyi söylemiştin hayatım." Beira iç çekip koltuğuna yayıldı. "Seninle savaşmak istemediğimi biliyorsun. Eğer neler olacağını bilseydim... Sen o gün rahmime düştün. Onu öldürdüğümde bunun olacağını nereden bilebilirdim? Senin var olduğunu bile bilmiyordum."

Tüm bunlar kadının neden oğlanın güçlerini bağladığını ya da neden Kara Büyü'ye hizmet edenlerin oğlanın üzerine bir lanet yerleştirmelerini sağladığını açıklamıyordu. Beira asla bu konuya açıklık getirmez sadece oğlanın doğumundan bahsederdi. Kara Saray'dan ve üzerine yerleştirilen büyüden değil.

Keenan tepsiden sıcak çikolatayı aldı. Ellerinin arasındaki sıcaklığından hoşlanmıştı, boğazından geçerken daha da hoştu. "Bana seçilmiş olanın kim olduğunu söyle," dedi.

Beira karşılık vermeyince Keenan devam etti. "Anlaşabiliriz. Yılı bölebiliriz, babamla yaptığınız gibi bölgeleri paylaşabiliriz." Sıcak çikolatasını bitirdikten sonra ellerinin arasında yeniden ısıyı hissedebilmek için başka bir fincanı aldı.

Beira o zaman bir kahkaha attı ve odanın içi daireler çizerek aşağı süzülen ufak kar parçalarıyla doldu. "Her şeyden vazgeçmek mi? Anlaşmak mı? Neden bunu yapayım?"

"Benim için? Doğru olan bu olduğu için? Çünkü..." Genç adam ayağını zemine, kar tanelerinin oluşturduğu ince yığının üzerine koydu. Bazen eski gelenekler en kötüleriydi, yüzyıllardır aynı cümleleri tekrarlayıp duruyorlardı. "Çünkü sana bunu sormak zorundayım. Biliyorsun."

Beira yeniden iğneyi eline alıp kumaşlara saplamaya koyuldu. "Biliyorum. Baban da her zaman sorardı. Bütün kuralları harfi harfine uygulardı. Öyle bir adamdı." Eğilip sepetten bir parça kumaş aldı. "Hareketleri o kadar kestirilebilirdi ki."

"Her yıl daha fazla ölümlü açlıktan ölüyor. Soğuk mahsulleri donduruyor." Keenan derin bir nefes alıp yeniden öksürdü. Odadaki hava dondurucuydu. Artık iyice güçsüzleştiği için kadının varlığına dayanması imkansızdı. Orada ne kadar çok kalırsa, toparlanması o kadar uzun sürecekti. "İnsanların daha fazla güneşe ihtiyaçları var. Yeniden gerçek bir Yaz Kralı'na ihtiyaçları var."

"Bu beni hiç ilgilendirmiyor." Kadın bohçanın parçalarını sepete bırakıp odanın kapısına yöneldi. Eşiğe vardığında durdu. "Kuralları biliyorsun."

"Evet. Kurallar..." Keenan'ın yüz yıllardır içinde hapsolduğu kurallar kadının lehineydi. "Evet, kuralları biliyorum."

Altıncı Bölüm

Din adamlarını görmek ya da çan sesi, perilerin kavga etmeye başlamasına yol açar.

Peri Mitolojisi – Thomas Keightley (1870)

Pazartesi günü Aislinn saat çalmadan önce uyandı. Hızlı bir duşun ardından üniformasını giyip mutfağa gitti. Büyükanne ocağın başında yumurtaları çırpıyordu.

Onu yanağından öperken Aislinn, "Özel bir gün mü?" diye sordu.

"Ufaklık." Büyükanne kıza gülümsedi. "Yalnızca sana iyi bir kahvaltı hazırlamam gerektiğini düşündüm."

"Kendini iyi hissediyor musun?" Aislinn, Büyükanne'nin alnına elini koydu.

Büyükanne belli belirsiz gülümsedi. "Son günlerde yorgun görünüyorsun. Yoğurt dışında bir şey yiyebileceğini

düşündüm." Aislinn kendine bir fincan kahve koyup Büyükanne'nin yanına gitmeden önce üzerine dolu dolu birkaç kaşık şeker attı.

"Seviye belirleme sınavları çok yaklaştı, son İngilizce kompozisyonunda istediğim kadar başarılı değildim." Aislinn, Büyükanne'nin inanmadığını belli eden bakışları karşısında duraksadı. "Şey, gerçekten değildim. Kötü olduğunu söylemiyorum ama daha iyisini yapabilirdim."

Büyükanne jambonla karıştırdığı yumurtaları önceden hazırladığı tabaklara koydu ve masanın başına gitti. "Yani yorgunluğun okul yüzünden."

"Çoğunlukla." Aislinn oturup çatalını eline aldı. Bir süre tabağına bakarak yumurtasıyla oynadı.

"Başka?" diye sordu Büyükanne endişeli bir ses tonuyla. Kahve fincanını tutan elinin kasılmasından ne kadar gergin olduğu belli oluyordu.

Aislinn ona anlatamazdı. Saraydan olduklarını belli olan perilerin kendisini izlediğinden, birinin kendisiyle konuşmak için büyü yapıp insan kılığına girdiğinden, ona karşı koymanın kendisinin bütün iradesini tükettiğinden bahsedemezdi. Perinin o kadar yakınında durmak kızın iradesinin sınırlarını zorlamıştı. Bunları anlatamayacağı için kendisini garip hissetmesine yol açan diğer tek kişiden bahsetti. "Şeyy, biri var..."

Büyükanne'nin fincanı tutan eli biraz rahatladı.

"O muhteşem biri, tam aradığım gibi ama sadece arkadaşım," diye ekledi Aislinn.

"Onda hoşlanıyor musun?"

Aislinn başını sallayarak onayladı.

"O zaman o tam bir budalaymış. Sen zeki ve hoş bir kızsın, eğer seni geri çevirdiyse–"

Aislinn kadının sözünü kesti. "Ona çıkma teklif etmedim."

"İşte senin sorunun." Büyükanne tatmin olmuş bir tavırla başını salladı. "Onu bir yerlere davet et. Endişelenmeyi bırak. Ben genç bir kızken sizin kadar özgür değildik ama..." Ve Büyükanne kendini anılarına kaptırmış, en sevdiği konudan bahsetmeye başlamıştı -kadın haklarındaki ilerlemeler.

Aislinn kahvaltısını etti, uygun yerlerde başını salladı ve okula gitme zamanı gelinceye kadar sorular sorarak Büyükannesi'nin konuşmayı sürdürmesini sağladı. Yaşlı kadının kızın endişelerinin kaynağının oğlanlar ve okul olduğunu düşünmesini sağlamak en iyisiydi. Zaten hayatı boyunca yeterince zorlukla yüzleşmek zorunda kalmıştı: O daha genç bir anneyken büyükbaba ölmüş ve kadın kızını ve torununu tek başına yetiştirmek zorunda kalmıştı. Üstelik Görü'yle uğraşmak zorunda olduğu halde. Eğer perilerin son

zamanlarda ne kadar garip davrandıklarını öğrenecek olursa... Eh, Aislinn'in özgürlüğünü korumak için hiçbir şansı kalmazdı.

Carla okula birlikte yürümeleri için kapıyı çaldığında Aislinn de Büyükanne de gülümsüyordu.

Ardından Aislinn kapıyı açtı ve Carla'nın arkasında duran küçük periyi gördü. Kapıyla olan mesafelerini koruyorlardı ve kapının çevresini kaplayan demir süslemeler yüzünden rahatsız oldukları belliydi. Büyükanne'nin yeni kapıyı taktırmak için özel izin alması gerekmişti ama buna değerdi.

"Yapma ama," dedi Carla, Aislinn'in yüzündeki gülümsemenin solduğunu görünce. "Ruh halini bozduğumu söyleme."

"Sorun sen değilsin. Yalnızca," gülümsemesini yeniden yüzüne yerleştirmeye çalıştı, "bilirsin pazartesi işte..."

Büyükanne'nin duyabilecek kadar yakında olup olmadığına emin olan Carla fısıldayarak karşılık verdi. "Okulu kırmak ister misin?"

"Ve matematikte geride mi kalayım?" Aislinn burnunu çekti. Çantasını alıp dışarı çıkmadan önce Büyükanne'ye el salladı.

Carla omuz silkti. "Eğer istersen seni çalıştırırım. Elektronik eşya dükkanında indirim var..."

"Bugün olmaz. Hadi." Aislinn merdivenlerden aşağı koşar adım inerken çok sayıdaki perinin yanından geçti. Normalde apartmanların içine girmezlerdi. Görünürde yeşilliğin olmadığı, pencerelerdeki çelik parmaklıklarla güvenliğin sağlandığı tehlikesiz alanlardan biriydi. Kötü bir mahalle değildi ve banliyölerdeki tehlikeli ağaçlardan ve parklardan uzaktı.

Okula giden birkaç blokluk yolu yürüdükleri sırada Aislinn'in iyi ruh hali tamamen kayboldu. Ara sokaklarda toplanan periler arkalarından yürüyor, yanlarından geçerken bir şeyler mırıldanıyorlardı. Dikkat dağıtıcı olmanın da ötesinde, rahatsız ediciydi.

Yürüdüğü sırada Ölü Kız'ın sözleri zihninde yankılandı, "Kaçabiliyorken kaç." Aislinn gerçekten kaçabileceğini sanmıyordu ama neden kaçması gerektiğini bilse en azından içindeki bitmek tükenmek bilmez panik duygusu ortadan kalkardı.

Derken kurdumsu perilerden biri kızı kokladı, kristalimsi kürkündeki küçük cam çanlar o hareket ettikçe çınladılar. Aislinn ürperdi. Belki de bilmek, panik duygusunun azalması için yeterli olmazdı.

Gün ilerledikçe sabahki endişelerini zihninin derinliklerine attı. Peder James'e anlattıklarına dikkat edemediğini çünkü

periler tarafından takip edildiğini söyleyemezdi. Kilise karanlık sanatların tehlikelerine karşı insanları uyarıyor olabilirdi ama Tanrı'nın kendisi dışında herhangi bir doğa üstü olaya inanan modern bir rahip bulmak kadınların da rahip olabilmeleri gerektiğini söyleyen bir tane bulmak kadar imkansızdı.

Okulun son saatindeki İngilizce dersine giderken yüzünde bir gülümseme belirdi. Belki bir yerlerde kadınların eşitliğini savunan rahipler bulabilirdiniz ama Bishop Lisesi'nde değil.

"Okuma ödevini yaptın mı?" diye sordu Leslie çantasını alıp dolabının kapısını büyük bir gürültüyle kapatırken.

"Evet." Aislinn gözlerini devirdi. "Othello tam bir budalaymış."

Leslie göz kırptı. "Hepsi öyledir tatlım. Hepsi öyledir."

"Parti nasıldı?" diye sordu Aislinn sınıfa girerlerken.

"Her zamanki gibiydi ama," Leslie koridorun öbür tarafına geçti, "Dominic'in ailesi bütün hafta yok. Bolca eğlence, bolca sarhoş olma, tanışılacak erkekler..."

"Bana uygun değil."

"Hadi ama Ash." Leslie yakınlarında konuştuklarını duyacak kimsenin olmadığına emin olmak için çevreyi süzdü. Koridorun iki ucunu kontrol etti. "Ri'nin müzik dükkanındaki arkadaşı ısmarladığı paketi getirmiş."

Bazen Aislinn biraz olsun ot ya da içki içebilmeyi dilerdi ama yapamazdı. Ender olarak, eğer Seth'in kanepesine yığılmayı planlıyorsa kendisine içki içmek için izin verebilirdi ama zihni bulanmış olarak Huntsdale'de yürüme riskini göze alamazdı.

"Hiç sanmıyorum," diye karşılık verdi arkadaşına.

"Bizimle gelmelisin. Çılgınca eğlenmen gerekmez, bizimle takılsan yeter. Ben de kafayı bulmuyorum. Hepsi biraz rahatlamak için," diye Leslie yeniden şansını denedi. "Dom'un kuzenlerinden bazıları orada olacak."

"Hepsinin pislik olduğunu sanıyordum," diye sordu Aislinn huysuz bir tavırla.

"Elbette, ama kuzenleri çok yakışıklı pislikler. Eğer Seth konusunda herhangi bir şey yapmayacaksan," -Leslie sıntarak kıza baktı- "bir kız ihtiyaçlarını gidermeli değil mi? Bu konuyu düşün."

Rahibe Mary Louise içeri girip Aislinn'i bu teklifi yeniden reddetmekten kurtardı. Her zamanki hareketleriyle Rahibe Mary Louise, odanın bir ucundan diğerine yürüyüp şıklıktan uzak gözlüğünün arkasından odayı süzdü. "Eee, bana ne anlatabilirsiniz?"

Bu dersin Aislinn'in favorisi olmasının nedenlerinden biri buydu: Rahibe Mary Louise hemen konu anlatmaya geçmezdi. Öğrencileri konuşturur, onların düşüncelerini öğrenir ve ancak ondan sonra her seferinde çok az bilgiyi açığa çıkararak anlatacaklarını netleştirirdi. Diğer öğretmenlerden çok daha iyi bir tarzı vardı.

Geri kalan herkesten önce Leslie ileri atıldı. "Othello, Desdamonia'ya güvenseydi her şey farklı olabilirdi."

Rahibe Mary Louise kızı cesaret verici bir gülümsemeyle ödüllendirdikten sonra Leslie'nin yorumlarının çoğuna itiraz etmeyi alışkanlık haline getirmiş olan Jeff'e döndü. "Katılıyor musun?" Sınıf kısa sürede bir tarafın başında Aislinn ve Leslie'nin diğer tarafında Jeff'in yer aldığı iki gruba ayrıldı. Başkaları da düzenli olarak konuya karışıyorlardı ama asıl tartışma Leslie ve Jeff arasındaydı.

Dersten sonra Aislinn, Leslie'yi dolabının başında bırakıp kapıya ilerleyen kalabalığa karıştı. Ruh halinin iyi olduğu söylenebilirdi. Bütününe bakıldığında günü hiç de fena geçmemişti. Günü en sevdiği dersle bitirmek, güne en sevdiği dersle başlamak kadar iyi değildi -bunun yerine matematik işkencesiyle başlamak zorunda kalmıştı- ama yakın sayılırdı.

Derken, Aislinn ana kapıdan dışarı adım attı ve sabah hissettiği korku hemen geri geldi: Dışarıda kurdun üzerinde Ölü Kız duruyordu. Bu haliyle Keenan'ın Comix'te olduğu kadar korkutucuydu.

YEDİNCİ BÖLÜM

Periler kin tutmalarının yanı sıra çok da kendilerini beğenmiş olur ve kökleri eskilere dayanan haklarına müdahale edilmesine izin vermezler.

Eski Efsaneler, Mistik Büyüler ve İrlanda'nın Batıl İnançları
– Leydi Francesca Speranza Wild (1887)

"Hey!" Leslie parmaklarını Aislinn'in yüzünün önünde şaklattığında gümüş rengi ojeleri Aislinn'in dikkatini çekti. "Geliyor musun gelmiyor musun?"

"Ne?"

"Dom'a." Leslie yüzünde her zamanki bezginlik ifadesiyle iç çekti.

Arkalarında yürüyen Carla bir kahkaha attı.

Leslie iç çekip yüzüne dökülen saçları kulağının arkasına attı. "Söylediklerimin tek kelimesini bile dinlemiyordun, değil mi?"

"Bekleyin," diye seslendi Rianne merdivenlerden aşağı koşarken. Leslie gibi Rianne da kazağını çıkarmış, üstelik gömleğinin üstteki iki düğmesini de açmıştı. Ne yazık ki bu hareketi Bishop Lisesi'ndeki öğrencilerden başkalarının da dikkatini çekti. Binanın uzak ucundan Peder Edwin'in bağırdığını duydular. "Hala okulun sınırları içerisindesiniz, hanımlar. Davranışlarınıza dikkat edin."

"Artık değiliz," dedi sokağa adım atan Rianne ve rahibe bir öpücük yolladı. "Yarın görüşürüz, Peder."

Peder Edwin rahip giysisinin boğazlığını düzeltti. "Beladan uzak durmaya çalışın."

"Evet Peder," dedi Leslie en cici sesiyle. Ardından alçak sesle devam etti. "Söylesene gelecek misin Ash?" Köşeyi dönerken duraksamadı, diğerlerinin kendisini takip etmelerini bekliyordu.

Aislinn başını iki yana salladı. "Seth'le kütüphanede buluşacağım."

"O enfes bir parça," diyen Rianne iç çekti. "Onu bizden saklıyor musun? Leslie dün gece bu yüzden gelmediğini söyledi."

Sokağın diğer ucunda duran Ölü Kız bütün konuşmalarını dinliyordu. Peşinde kurduyla beraber onları izliyor ama aralarındaki mesafeyi koruyordu.

"Biz arkadaşız." Aislinn kızardı, peri konuşmaya kulak kabarttığı için her zamankinden fazla utanmıştı.

Duraksayıp eğildi ve içine bir şey kaçmış gibi ayakkabısını çıkarıp incelemiş gibi yaptı. Bu esnada arkayı süzdü. Ölü Kız ve kurdu sokağın diğer tarafındaki ara sokakta yer alan gölgelerin içine saklanmışlardı. Her zamanki gibi hiçbir şeyin farkında olmayan insanlar sohbet ederek, kahkaha atarak önünden geçiyorlardı. Hiçbiri olağanüstü büyüklükteki kurdun ve ölümcül süvarisinin farkında değildi.

"İddiaya girerim ki arkadaştan fazlası olabilirsiniz." Rianne, Aislinn'in koluna girip onu öne doğru sürükledi. "Sence de öyle değil mi Less?"

Leslie gülümsedi ve kızı rahatsız edeceğini bilerek ekledi: "Duyduğum kadarıyla iyi bir erkek arkadaş olabilmek için fazlasıyla deneyimi var. İnan bana, ilk ilişkin için bu konuda deneyimli birini istersin."

Kıkırdayan Rianne ekledi, "Ve Seth'in yeterince deneyimli olduğunu duyduk."

Carla ve Leslie kahkaha atarlarken Aislinn başını salladı.

"Sheila bu sabah Peder E'nin ofisindeyken bu hafta aramıza katılan yeni öğrenciyi görmüş. Yetimmiş," diye açıkladı Carla karşıya geçmek üzere bekledikleri sırada. "Çok yakışıklı olduğunu söyledi."

"Yetim mi? Gerçekten yetim, miymiş?" Leslie gözlerini devirdi. Konunun kendisinden uzaklaşmasına memnun olan Aislinn anlatılanları yarım yamalak dinliyordu. Yeni

öğrencilerden çok peri takipçileri onu endişelendiriyordu. Karşıya geçtikleri sırada peri aralarındaki mesafeyi korudu. Diğer perilerin Ölü Kız'a olan tavırlarından onun farklı olduğunu anlıyordunuz. Hiçbiri ona yaklaşmadı. Bazıları o yanlarından geçerken başlarını eğdi. Ama kız hiçbirine tepki vermedi.

Yollarının ayrıldığı Edge Hill ve Wine'a geldiklerinde Carla yeniden sordu. "Emin misin? Onu da getirebilirsin."

"Ne?" Aislinn başını hayır anlamında salladı. "Hayır. Seth tarih çalışmama yardım ediyor. Sizi sonra ararım." Işık değişti ve kız karşıya geçmeye başladı. Yaya geçidinin sonuna vardığında geri dönüp seslenmeyi ihmal etmedi. "Benim yerime de eğlenin."

Ölü kız onu takip etmedi.

Belki çekip gider.

"Hey, Ash!" diye bağırdı Leslie herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle. "Biliyorsun ki bu ay tarihten sınav olmayacağız."

Rianne parmağını salladı. "Seni gidi seni."

Yanlarından geçen insanlar bu konuşmalara dikkat etmedikleri halde Aislinn'in yüzü kıpkırmızı oldu. "Her neyse."

Aislinn, Seth'i ve kendisini takip eden Ölü Kız'ı düşünerek kütüphaneye giden yoldaki parkı geçti. Biri -bir insan- kolundan yakalayıp onu göğsüne doğru çekene ve hareket

edemez hale getirene kadar çevresinde neler olup bittiğine dikkat etmiyordu.

"Ne hoş, küçük bir Katolik kız... Ne hoş bir etek bu böyle."

Adam elini eteğinin altına soktuğunda diğer ikisi kahkahalar attılar. "Ne yapacaksın bebek?"

Aislinn adama tekme atmayı denediyse de bir yararı olmadı. "Kes şunu."

"Kes şunu," diye alay etti adamın arkadaşları. "Ah hayır, kes şunu."

Herkes nerede? Park bu saatlerde genelde bomboş olmazdı. Oysa şimdi etraf bomboştu, ne insan ne peri vardı.

Aislinn çığlık atmak için ağzını açtığında adam eliyle kızın ağzını kapadı, işaret parmağı kızın dudaklarının üzerine bastırıyordu.

Aislinn fırsatı değerlendirip parmağı ısırdı. Sigara tadı vardı.

"Sürtük." Ama adam elini çekmedi. O kadar sıkı bastırmaya başladı ki kızın yanağının iç tarafı dişlerine yapıştı. Aislinn yanağının kanadığını hissetti.

Sağındaki adam bir kahkaha attı. "Sanırım sert sevişmelerden hoşlanıyor, ha?"

Aislinn'in gözleri yaşlarla doldu. Çevresine dolanan kol canını yakıyordu. Ağzını tutan el daha da sıktığında kız ağ-

zında taze kanın tadını aldı. Düşünmeye ve kendini savunmakla ilgili öğrendiklerini hatırlamaya çalıştı.

Ne yapabilirsen yap. Çığlık at. Bayıl. Bunu denedi ve adamın kollarına yığıldı. Adamın onu tutuşu değişti.

Derken, Aislinn bir uluma duydu. Arkasında Ölü Kız'ın kurdu duruyor, dişlerini göstererek adamlara bakıyordu. Büyük bir köpek gibi görünüyordu ama Aislinn onun ne olduğunun farkındaydı. Herkesin görebileceği bir halde ve olabildiğince insan görünen Ölü Kız kurdun tasmasından tutmuş onu saldırganların üzerine salmak üzere bekliyordu. Ama kurdun tasmasını elinden bırakmadı, hayvanın üç saldırgana onları parçalamaktan büyük zevk alacağını belli edecek kadar yaklaşmasına izin vermekle yetindi. Konuştuğunda kızın sesi korkutucu ölçüde sakindi. "Ellerinizi onun üzerinden çekin."

Aislinn'i tutmayan iki adam geri çekildiler. Ama onu tutan daha inatçıydı. "Burada olanlar seni ilgilendirmez sanşın. Yürü git."

Peri bir saniye düşündükten sonra omuz silkip tasmayı bıraktı. "Öyle olsun. Sasha, kol."

Kurt, Sasha, adamın koluna saldırdı.

Adam bir çığlık atıp Aislinn'i bıraktı. Kan içinde kalan koluna bakıyordu. Aislinn ise yere düştü.

Tek kelime etmeden saldırganların üçü de koşarak kaçmaya başladı. Kurt bacaklarını olabildiğince açarak onların peşinden koştu.

Ölü Kız, Aislinn'e bakmak üzere eğildi. Yüzünden ne düşündüğü belli olmuyordu. "Ayağa kalkabilecek misin?"

"Neden..." Ölü Kız kendisine uzandığında Aislinn geri çekildi. "Teşekkürler."

Ölü Kız başını sallayarak karşılık verdi.

"Ne olduğunu bilmiyorum." Aislinn adamların koşarak kaçtıkları yöne baktı. Huntsdale kötü bir şehir değildi, geç saatlerde güvenli olmayabilirdi, barlardan atılan serseriler karanlık sokaklarda pusu kurabilirlerdi. Yine de parkta saldırıya uğramak... Garip olmanın da ötesindeydi. Perinin bacaklarını yakalayıp yeniden, "Neden," diye fısıldadı.

Başlangıçta Ölü Kız karşılık vermedi. Sonra -soruyu yanıtlamaktan kaçınarak- kızın eline uzandı. "Daha erken gelemediğim için özür dilerim."

"Sen neden..." Aislinn sustu, dudağını ısırdı ve ayağa kalktı.

"Ben Donia."

"Ash."

Titrek bir gülümsemeyle Ölü Kız'a baktı.

"Hadi gel Ash." Donia ona dokunmamaya dikkat ederek kızın yanında yürümeye başladı. Yine de Aislinn'in rahatsız olacağı kadar yakın duruyordu.

Kütüphanenin kapısının önündeki sütunların yanında durdular. "Gidip köpeğini bulman gerekmiyor mu?" diye sordu Aislinn.

"Hayır. Sasha geri gelir." Donia eğer insan olsa karşısındakini rahatlatacak bir gülümsemeyle kıza baktı. Ardından, kapıya ilerledi. "Gel."

Aislinn işlemeli tahta kapıyı açtı. Sakinleşmeye başlamıştı. Kütüphanenin kapısı, aynı sütunları gibi Huntsdale'i kaplayan tarif edilemez mimarinin parçası olmaktan uzaktı. Sanki şehrin kuruculanndan biri diğer garip binaların arasında bir tane güzel yapıya ihtiyaçları olduğuna karar vermişti.

Aislinn nereyse gülecekti, eğlendiği için değil ama o güne kadar takip ettiği kuralların aniden değişmeye başladıklarını hissettiği için. Ona saldıran periler değil insanlardı. *Birinci Kural: Asla perilerin dikkatini çekme.* Perinin dikkatini çekmişti ama çekmeseydi neler olacağını düşünmek bile istemiyordu. Başının döndüğünü hissetti, midesi kasıldı.

"Oturmak ister misin?" Donia çok nazikti. Aislinn'i tuvaletlerin olduğu koridora yönlendirdi. "Bugün yaşadıkların çok korkutucuydu."

"Budala gibi davrandım," diye fısıldadı Aislinn. "Hiçbir şey olmadı, gerçekten."

"Bazen tehlikenin varlığı bir şey olmasına gerek bırakmayacak kadar büyüktür..." Donia omuz silkti. "Gidip yüzünü yıka. Daha iyi hissedersin." Banyoya tek başına giren Aislinn yüzündeki kanı sildi. Adamın parmaklarıyla sıkı sıkı

tuttuğu yerde iz kalacaktı. Kupkuru dudağı patlamıştı. Yaşadıkları düşünülürse çok kötü değildi. *Ama olabilirdi.*

Aislinn yeniden yüzünü yıkayıp saçlarını düzeltti. Üniformasını çıkarıp çantasına koydu ve üzerine kot pantolonuyla tuniğini giydi. Ardından, boş görünen koridora çıkarak tuvaletin kapısının yavaşça arkasından kapattı.

Artık görünmez olan Donia kemik-kızlardan biriyle konuşuyordu. Kemik-kızların geri kalanı gibi bu kız da hayalet kadar beyaz olduğu için bütün kemikleri neredeyse şeffaf olan tenin altından görülebiliyordu. Hareket edebilmesinin doğa kurallarına aykırı olduğunu düşünmeden edemiyordu insan. *Bu kadar cılız bir şeyin hareket ederken zorluk çekmesi gerekmez mi?* Ama kemik-kızlar hiçbir belirgin zorlukla karşılaşmadan ortalıkta dolaşırlardı. Kadavrayı andıran vücutlarına karşın, garip bir güzelliğe sahiptiler.

Korkunç olan ve kaçınılması gereken Donia'ydı. Beyaz saçları sanki çevresinde fırtına esiyormuş gibi etrafa dağılmıştı. Güçlüydü. Ayaklarını bastığı yerde buz parçaları oluşuyordu. "Onları bul. Kıza neden saldırdıklarını öğren. Eğer onları bunu yapmaya biri yönlendirdiyse bilmek istiyorum. Aislinn zarar görmemeli."

Kemik-kızın sesi kuru bir fısıltıyı andırıyordu. Sanki kelimeler daha şekillenmeden dışarı çıkmak zorunda kalmışlardı. "Keenan'a haber vereyim mi?"

Donia karşılık vermedi ama gözleri Comix'teyken olduğu gibi benzin siyahı bir hal aldılar.

Kemik-kız geri çekilip anladığını göstermek istercesine ellerini kaldırınca, köşeyi dönüp Kemik-kızdan ve Aislinn'in bulunduğu yerden uzaklaştı.

Ne var ki, bir an sonra aynı köşeden yine insan şekline bürünmüş, görünür olmuş halde geri gelip Aislinn'e gülümsedi. "Daha iyi misin?"

Yanıt verdiğinde Aislinn'in sesi kemik-kızınkinden çok farklı değildi. "Elbette, iyiyim."

Oysa değildi; pek çok konuda kafası karışmıştı. Onların -Keenan ve Donia- kendisini takip etmek için bir nedenleri vardı ama ne olduğunu soramazdı. *Canları sıkıldığı için benimle oyun mu oynuyorlar?* Eski efsanelerde böyle şeylerden bahsedilirdi. Ama Donia dışarıdaki adamlar konusunda doğruyu söylüyormuş gibiydi. Aislinn'e zarar vermeleri için onları birinin yolladığına inanıyordu. *Neden? Neler oluyor?*

"Seni beklerken bir şeyler okudum. Benim gitmem gerekiyor ama buradan ayrılmadan önce seninle eve kadar yürüyecek birinin olup olmadığından emin olmak istiyorum." Donia gülümseyerek başını eğdi. Duruşu arkadaş canlısı ve hatta güven vericiydi. Yan dizilmiş masalardan oluşan sıraların arasında dolaştı. "Ash? Sen... İyi misin?"

"Evet." Aislinn, Donia'nın peşinden üzerinde açık bir kitabın yer aldığı masaya ilerledi.

"Arayabileceğin biri var mı?"

"Evet. Ben iyiyim."

Donia başını salladı. Kitabını çantasına koydu.

Kapı açıldı ve yanında çocuklarıyla bir anne içeri girdi.

Arkalarında bir grup görünmez peri vardı. Altısı da çok güzeldi. Mankenler gibi hareket ediyor, kendileri için özel dikilmiş oldukları anlaşılan giysiler giyiyorlardı. Eğer derilerinin altından çiçek açmış sarmaşık dalları çıkmasaydı insan olduklarını sanabilirdiniz. Sarmaşıkların dalları canlı dövmeler gibi kızların vücutlarının üzerinde diledikleri gibi hareket ediyor, insanın gözünü ayırmakta zorlandığı zarif bir manzara oluşturuyorlardı.

Kızlardan biri eski moda bir dansın adımlarını takip ederek kendi çevresinde dönmeye başladı. Diğerleri kıkırdadıktan sonra birbirlerini selamlayıp onu takip ettiler.

Derken, ilki Donia'yı gördü. Diğerlerine bir şeyler fısıldadı ve durdular. Hareket eden sarmaşık dalları bile durdu.

Zaman akıp gitti.

Donia tek kelime etmedi; Aislinn de. *İkimiz de onları görmüyormuş gibi davrandığımıza göre ne söyleyebiliriz?*

"Eğer orada olmasaydın..." dedi Aislinn sonunda.

"Ne?" Bakışlarını perilerden uzaklaştıran Donia'nın yüzünde acı çektiğini belli eden bir ifade vardı.

"Dışarıda. Eğer parktan geçiyor olmasaydın..."

"Ama geçiyordum." Gülümsedi ama gülümsemesi neşeli olmaktan uzaktı. Artık gitmek için sabırsızlanıyordu.

"Tamam. Benim arkadaşımı bulmam gerekiyor." Aislinn kütüphanenin bodrumuna inen merdivenlere yöneldi. "Her şey için teşekkür ederim."

Donia yeniden kıkırdamaya başlayan perilere ters bir bakış attı. "Dışarı çıktığın zaman yanında birilerinin olduğundan emin ol. Benim için bunu yapar mısın?"

"Elbette."

"Güzel. Sonra görüşürüz. Daha iyi koşullar altında karşılaşacağımıza eminim." Ardından Donia gülümsedi. Peri çok güzeldi, uyandığınızda karşınızda beliren bir fırtına kadar büyüleyiciydi. Gökyüzünden düşen yıldırımları anımsatan bir etkileyiciliği vardı.

Ve büyük ihtimalle onlar kadar tehlikeliydi.

Sekizinci Bölüm

Bir Kelt kadını, şans eseri kendisini elflerden birinin çocuğuna bakmakla görevlendirilmiş buldu. Ona çocuğun yüzünü yıkaması için özel bir su verdiler... Ve kadın suyu kendi üzerinde denedi. Bunu yaparken gözlerinden birine bir damla kaçtı. O damla kadına Görü'yü kazandırdı.

İngiltere Efsaneleri – Lewis Spence (1917)

Aislinn hareketsiz durup perinin gözden kaybolduğu yöne baktı. Daha kısa süre önce tanışsalar da peri olmasına rağmen Donia o kadar şefkatli davranmıştı ki, Aislinn gözlerinin dolduğunu hissetti.

O, bunları düşünürken Seth arkasında belirdi. Daha kendisine sarılmadan Aislinn onun arkasında olduğunu biliyordu. Nasıl bildiğine emin değildi, sadece biliyordu. Son zamanlarda buna benzer pek çok şey olmaya başlamıştı. Nedenini anlamaksızın bazı şeyleri bilebiliyordu. Korkutucu olduğu söylenebilirdi.

"O kim?" diye fısıldadı Seth.

"Ne?" Arkasında durduğu için fısıldayarak karşılık vermek zordu; oğlan kızdan neredeyse otuz santim daha uzundu.

"O kız. Az önce konuştuğun." Başıyla Donia'nın gittiği yönü işaret etti.

Aislinn nasıl yanıt vereceğine emin değildi ama arkasını döndüğünde Seth kızın yüzünü gördü ve sorusunu tamamen unuttu.

"Ne oldu?" Kızın patlamış dudağına bakıp dokunacakmış gibi elini uzattı.

"Sana her şeyi evde anlatsam?" Aislinn, Seth'e sarıldı. Şimdi bunları düşünmek istemiyordu. Yalnızca oradan ayrılmak, Seth'in kendini güvende hissedeceği evine gitmek istiyordu.

"Notlarımı alayım." Ardından Aislinn'e doğru yürümeye başlamış olan peri grubunun yanından geçip gitti.

Peri kızlardan biri Aislinn'in çevresinde dönmeye başladı. *Yeni kız bu.*

İkinci peri elini Aislinn'in saçında dolaştırdı. *Güzelmiş.*

Diğeri omuz silkti. *Öyle de diyebilirsin.*

Aislinn yüzünü ifadesiz tutmaya çalıştı. *Odaklan.* Kızların giysilerinin altından yükselen yaprak hışırtılarına kon-

santre oldu ve zihnini kızların çevresindeki havayı dolduran tatlı kokudan uzaklaştırmaya çalıştı. Kızlar Aislinn'e dokunmaktan çekinmiyorlardı. Hiç hoş değildi ama dışarıdaki felaketten sonra dokunuşları daha az korkunç geliyordu. O üç adamdaki şiddet... Aislinn ürperdi.

Donia gittiği için perilerin daha rahat davrandıkları belli oluyordu. İleri geri dolanarak kütüphanedeki kimsenin kendilerini duyamayacağını düşündüklerinden rahat rahat konuştular.

Kış Kızı görevini başarmış anlaşılan.

Bu kıza kimse dokunamaz.

Kimin umrunda? Ben kızlardan hoşlanmıyorum ama arkadaşı... O çok lezzetli görünüyor.

Kıkırdadılar.

Belki aramıza katıldığında onu bizimle paylaşır.

Eğer o seçilmiş olansa seçme şansı olmayacak demektir, değil mi? Arkadaşıyla dilediğimiz gibi oynayabileceğiz.

Seth çantasını omzuna takmış ona doğru yürürken Aislinn iki kolunu oğlanın görebileceği şekilde havada tuttu, sanki kucaklaşmaya hazırlanıyordu.

Seth soru soran bir ifadeyle kıza baktı.

Beklememiz gerektiğini söyleyen kim? Perilerden biri Seth'in yanağına vurdu; diğeri onu çimdikledi.

Seth'in gözleri kocaman açıldı.

Aislinn'in kalbi hızla çarptı. *Seth kendisine dokunduklarını hissetti.* Perilerin neler olduğunu anlamamaları için kimseyle konuşmaması gerekiyordu. Büyükanne hariç hiç kimseyle. Ama bir şeyler yapmalıydı.

Perilerin göründükleri kadar boş kafalı olduklarını umarak kolunu Seth'in beline dolayıp onu kapıya doğru sürükledi. "Eve gitmeye hazır mısın?"

"Kesinlikle." Seth kolunu kızın omzuna atarak adımlarını hızlandırdı.

Demek Yaz Kralı'nın bir rakibi var.

Ona bu haberi veren sen olmak ister misin? 'Keenan, aşkım kızın oyuncağı enfes.'

Acımasız olma. Kral da çok yakışıklı.

Yeniden kıkırdadılar.

Kız etrafta olduğunda bize yüz vermeyeceğini biliyorsun. Nasıl olduğunu unuttun mu?

Keenan'ın kızı büyüleyebilmesi için ölümlü oğlanın dikkatini dağıtmak üzere gönüllü olacağım.

Mmm, ben de. Yüzündeki şu halkalara bak. Acaba dilinde de metal bir top var mıdır?

Seth'in treninin metal duvarlarının güvenliğine kavuştuklarında Aislinn rahat bir nefes aldı. Eve yürüyüşleri her taraftan onları izleyen ve yakınlaşmaya çalışan perilerin bakışla-

rı altında bir tür Ortaçağ kovalamacasına dönüşmüştü. Periler kıza dokunmamışlardı, tek bir kere bile, ama ertesi sabah Seth'in vücudunda açıklanamaz pek çok morluk olacaktı. Aislinn, Seth perileri göremediği için memnundu.

Oğlana sarılıp uzaklaşmadan önce bir süre öyle tuttu. "Çok üzgünüm."

"Neden?" Çaydanlığın çevresine dolanmış olan Boomer'ı çözüp hayvanı teraryumuna bıraktı.

"Onlar yüzünden..." Aislinn tezgaha çıkıp oturdu.

Seth, Boomer'ın kayasını ısıtan aleti çalıştırdı. "Çay?"

"Elbette... Onları hissettin mi?"

"Belki." Duraksayıp çaydanlığın içine su koydu. "Kütüphanede bir şey vardı... Ama önce bana bundan bahset." Kızın yüzündeki morlukları işaret etti.

Bunun üzerine Aislinn neler olduğunu anlattı. Kütüphanenin dışında bekleyen adamlardan, Donia'nın kendisini kurtarışından ve kemik-kızla konuşurken ne kadar öfkeli olduğundan bahsetti. Hiçbir şeyi saklamadan olup biten her şeyi anlattı.

Genç adam bir süre kımıldamadan durdu. Konuştuğu zaman sesinden kendine hakim olmaya çalıştığı anlaşılıyordu. "Sen iyi misin?"

"Evet. Hiçbir şey olmadı, gerçekten. Beni korkuttular ama onun dışında iyiyim." Gerçekten iyiydi.

Ama Seth sakinliğini korumakta zorlanıyormuş gibi görünüyordu. Çenesi kasılmış, adaleleri gerilmişti. Sakinleşmeye çalışırken kıza arkasını döndü ama Aislinn oğlanı, bu numaranın işe yaramayacağı kadar iyi tanıyordu.

"Gerçekten, ben iyiyim," diye temin etti onu. "Yüzümü sıktığı yerler acıyor ama sonuçta kötü bir şey olmadı."

Küçükken bir grup perinin güzel bir periyi parktaki ağaçların arasına çektiklerini görmüştü. Perinin çığlıkları aylar boyunca Aislinn'in kabuslarını süsledi. Kendi iradesine karşın, birkaç dakika sıkıca tutulmuş olmak, neler olabileceği göz önünde bulundurulduğunda hiçbir şeydi.

"Olaylar iyice kötüleşmeden Donia beni kurtardı," dedi yeniden.

"Sana bir şey olursa ne yaparım bilmiyorum..." Seth'in gözlerinde sıradışı bir panik havası belirdi.

"Ama olmadı." Aislinn onun endişelerini yatıştırmak istiyordu. Bu yüzden konuyu değiştirdi. "Gelelim senin perilerle karşılaşmana..."

Seth başını sallayarak kızın konuyu değiştirme arzusunu onayladığını belli etti. "İkimizin de olanları yazmamıza ne dersin?"

"Neden?"

"Bu şekilde olanların benim hayal ürünüm ya da senin zihnimi ikna etmiş olman sonucu gerçekleşmediğini bileceğim."

Aislinn konuya hala şüpheyle yaklaştığı için onu suçlayamazdı. Kendisinin peri halkından kaçması mümkün değildi ama o kaçabilirdi. Seth'in seçme hakkı vardı, Aislinn'in yoktu.

Oğlanın uzattığı kağıt kalemi alıp yazdı: *Kalçaya çimdik, kütüphane. Yanağın okşanması, kütüphane. Boynun yalanması, Willow Sokağı'nın köşesi. İtilmek ve çelme takılması, 6. Cadde, Joe'nun Sandviç dükkanı ve köprünün altı.* Kız başını kaldırdı. Seth kızın uzayıp giden listesine bakakalmıştı.

Kızın görebilmesi için kendi yazdığı kağıdı çevirdi: *Kütüphanede çimdik. Sandviççinin önünde çelme. Köprünün altı?*

Aislinn oğlanın -hala eksik- listeyi almasına izin verdi.

"Demek periler ha?" Gülümsedi ama mutlu olmadığı belliydi. "Nasıl oldu da hissettim?"

"Belki artık onların var olduklarını bildiğin için? Emin değilim." Derin bir nefes aldı. Eğer oğlana artık bu işten paçasını kurtarmasının zor olacağını çünkü perilerin dikkatlerini üzerine çektiğini söylerse onu korkutacağını biliyordu; ama yeniden yalnız kalmak da istemiyordu. Zihnindeki tereddütleri bir yana bıraktı. Buna hakkı var, diye düşündü, kaçabilecekken perilerin korkunçluğundan kaçma şansı olmalı.

"Biliyorsun, bana gitmemi söyleyebilirsin. Bunlar hiç yaşanmamış gibi davranırız. Seni anlayışla karşılarım."

Seth alt dudağındaki gümüş halkayla oynadı. "Bunu neden yapayım?"

"Çünkü sana dokunuyorlar." Konuşmaya devam etmeden önce derin bir nefes aldı. "Artık biliyorsun. Onları hissettin."

"Buna değer." Oğlan çaydanlığı aldı ama içini doldurmadı. Kıza bakmakla yetindi. "Zaten ne olursa olsun böyle şeyler yaptıklarını söylemiştin."

"Evet, ama artık daha fazlasını hissediyorsun... Ve hepsi sana bakıyorlardı. Beni takip eden iki periyle ilgili bir şeyler değişti." Sesindeki korkuyu ya da endişeyi saklamaya çalışmadı. Eğer oğlana onlardan bahsedecekse, kızın perilerden ne kadar korktuğu gerçeğini bilmeyi de hak ediyordu.

Seth çaydanlığı doldurup önüne geldi.

Aislinn kollarını oğlanın boynuna sardı.

"Daha önce yanında olamadığım için özür dilerim," diye fısıldadı Seth kızı sıkı sıkı tutarken.

Aislinn karşılık vermedi. Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Eğer oğlana yıllar boyunca gördüğü şeyleri anlatırsa bunlar daha da endişelenmesine yol açabilirdi. Eğer kendisi neler olduğunu daha fazla düşünecek olursa çıldırabilirdi. Dona

zamanında gelmese neler olabileceğini ve adamların neden kendisini yakaladıklarını düşünmek istemiyordu.

Sonunda kendini geri çekip Seth'e kütüphanedeki perilerden bahsetti. Çevrelerini saran perilerin Seth'ten nasıl bahsettiklerini anlatmayı da ihmal etmedi. Sonra ne beklemesi gerektiğini bilemeyerek ona baktı. "Ne düşünüyorsun?"

Seth kızın saçlarından bir tutamı parmaklarının arasına alıp gözlerinin içine baktı. "Dile takılan şeyler hakkında mı?"

"Perilerin yorumları hakkında," dedi Aislinn, hafif kızararak. Tezgahtan inecekmiş gibi öne kaydı. "Neler döndüğünü biliyor gibi görünüyorlardı. Belki sen Rianne'ı andıran perilerden oluşan bir grupla ilgili işe yarar bir bilgi olup olmadığına bakabilirsin. Bilirsin sığ periler... Ve Seth?"

"Hıı?" Seth inebilmesi için ona yer açmak yerine vücudunu kızın dizlerine dokunacak kadar yaklaştırdı.

"İnebilmem için önümden çekilmen gerek."

Aislinn'in neredeyse nefesi kesilmişti, hiç de ona yakışan bir durum değildi ama kendini iyi hissediyordu -bu his içini dolduran endişelerden çok daha iyiydi. Zihni kısa süreliğine de olsa başına gelen kötü olaylardan ya da kendisini kurtaran perilerden uzaklaşmıştı.

Seth kızın sözlerini duymazlığa geldi.

Aislinn kımıldamadı ya da onu ittirmedi. İttirebilirdi. Bunun yerine yeniden sordu. "Ne düşünüyorsun?"

Seth bir kaşını kaldırarak baktı. "Piercingin fazlası olmaz."

Aislinn , dizlerini iki yana açıp bacaklarını Seth'in kalçalarına yasladı. Seth'le ilgili düşünmemesi gereken, düşünmesinin yanlış olacağına inandığı şeyleri zihninden uzaklaştırmayı denedi. "Bu..."

"Ne?" Seth uzaklaşmadı ama aralarındaki mesafeyi de kapatmadı. Her zamanki gibi flört eden bir tavrı vardı ama kızın peşinden koşmayacağını açıkça belli ediyordu. Seçimi kıza bırakmıştı. Neredeyse hiçbir seçme hakkının olmadığı bir dünyada, bu, kızın başına gelebilecek en güzel şeydi.

"Bunu kastetmemiştim." Kızarıp flörtüne karşılık verdiği için kendini budala hissetti Aislinn. İşlerin garipleşmesine izin vermemeliydi. Bir gecelik bir ilişki arkadaşlıklarını mahvederdi. Üstelik kendisini bu kadar tehlikenin eşiğinde hissederken göze alamayacağı bir durumdu.

"Ben burada değilken bir şey olursa bana anlatacağına söz ver," dedi oğlana.

Seth o zaman geri çekildi.

Aislinn bacakları hafifçe titreyerek aşağı atladı. "Perilerin sana bu kadar ilgi göstermelerinden hoşlanmıyorum."

Seth ikisine birer fincan çay koyup kurabiye kavanozunu açtıktan sonra gözlüğünü takıp fotokopilerden oluşan bir deste kağıdı ve kitapları çıkardı.

Aislinn de çayını alıp oğlanın peşinden kanepeye gitti. Yeniden eski hallerine döndükleri için memnundu.

Kağıtları karıştırırken oğlanın dizi kızın bacağına çarptı.

Şey, belki de tam olarak memnun değildi.

"Kendini savunmanın yollarından biri demir veya çelik, bunu zaten biliyordun." Seth evinin duvarlarını işaret etti. "Güvenli bir yerde uyuduğumu bilmek güzel ama Raptiyeler ve İğneler'e uğrayıp titanyum halkalarımı çelikle değiştireceğim. Tabii," duraksayıp kıza döndü, "dile takılacak çeliğin iyi bir fikir olduğunu düşünüyorsan bunu da yapabilirim. Gerçekten..."

Seth yüzünde beklenti dolu bir ifadeyle, sanki kızın bir şey söylemesini istiyormuş gibi bekledi.

Aislinn söylemedi, söyleyemezdi. Yüzü eskisinden de çok kızardı. *Dikkatimi dağıtmak için yapıyor.* İşe yaramıştı. Hem de fazlasıyla. Dudağını ısırıp bakışlarını kaçırdı.

"Tamam. Şey, sanırım kutsal semboller de işe yarayacaktır – demir bir haç, kutsal su." Elindeki kağıdı bir kenara bırakıp bazı pasajlarını renkli kalemlerle işaretlediği kitabı eline aldı. Parmaklarını aldığı notların üzerinde dolaştırarak kıza özetledi. "Önlerine kilise toprağı serpmek ya da ekmek ve tuz onlardan korunmak için iyi yöntemlermiş gibi görünüyor ama ekmek ve tuzu ne yapmak gerektiğini bilmiyorum. Onları da toprak gibi serpiştirmek mi lazım? Perilerin üzerine mi atmalısın?"

Aislinn turlamak için ayağa kalktı.

Seth bir süre kızı süzdükten sonra işaretli kısımlara geri döndü. "Onlardan saklanmak için giysilerinizi ters çevirin. Böyle yapmak onlara başka biriymiş gibi görünmenizi sağlar... Sihirlerinden korunmak için kullanılabilecek bitkiler... Dört yapraklı yonca, Aziz John çiçeği, kırmızı mine – bunların hepsi büyülerinin ötesini görmenizi sağlar." Kitabı bir kenara bırakıp bir kurabiye yedi, bakışlarını kızın üzerinde dolaştırıp hiçbir şey söylemeden bekledi.

Aislinn yeniden kanepeye döndü ama bu sefer oğlanın olabildiğince uzağına oturmuştu. "Bilmiyorum. Sürekli giysilerimi ters giymiş olarak ortalıkta dolaşamam. Onlara ekmek fırlatmak konusunda da şüphelerim var. Ne yapacağım? Her yere yanımda birkaç poşet tost ekmeğiyle mi gideceğim?"

"Tuz taşımak daha kolay olur." Seth kitabı yan taraftaki masalardan birinin üzerine bırakıp ayağa kalktı. Çekmecelerden birini açıp bir süre içini karıştırdıktan sonra bir avuç tuz poşeti çıkardı. "İşte. Eve verdiğimiz siparişlerden kalan tuzlar. Bunları ceplerine koy." Birkaçını kıza fırlattı ve birkaçını da kendi cebine koydu. "Her ihtimale karşı."

"Ne kadar tuz kullanılması ve nasıl kullanılması gerektiğini yazıyor mu?"

"Üzerlerine serpiştirebilirsin. Veya onlara fırlatabilirsin. Bilmiyorum. Bu kitapta konuyla ilgili bir açıklama yoktu. Ama konuyu araştırıyorum. Birkaç kitap sipariş ettim." Masanın başına geri dönüp sayfalardan birine bir şeyler karaladı. "Ya bahsi geçen bitkilere ne diyorsun? Senin için alabilirim. Hangilerinin işe yarayacağını biliyor musun?"

"Ben onları zaten görüyorum, Seth," dedi sabırsızlanan kız. Önce nefesini tuttu, sonra derin bir nefes aldı ve karşısındaki kurabiye kavanozuna uzandı. "Neden otlara ihtiyacım olsun ki?"

"Eğer ben de onları görebilirsem sana yardımım olabilir..." Kendine bir not daha yazdı: *Daha fazla tarif ara. Perileri görebilmek için otlar nasıl kullanılıyor? Çay haline mi getiriliyor? Papatya çayı – Ash için.*

"Papatya mı?"

"Rahatlamana yardım eder." Uzanıp kızın saçını okşadı, elini arkaya kaydırıp kızın ensesinin üzerinde tuttu. "Öfkeni benden çıkarıyorsun."

"Özür dilerim." Başını önüne eğdi. "İdare ettiğimi sanıyordum ama bugün... Eğer Donia orada olmasaydı... Ama sorun da bu. Orada olmaması gerekirdi. Bütün hayatım boyunca perileri gördüm ve tek bir kez olsun bana dikkat etmediler. Şimdi beni izlemek için ellerinde ne iş varsa bırakmış görünüyorlar. Daha önce hiç böyle olmamıştı."

Seth öylece durup kıza bakarak kulağındaki halka küpelerden birini çevirmekle yetindi. Ardından, kitabı alıp kızın karşısındaki iskemleye oturdu. "Papatya takmanın çocukları periler tarafından kaçırılmaktan koruduğu söyleniyor. Büyüdükten sonra papatyaların işe yarayıp yaramadıklarını bilmiyorum."

Elindeki kitabı bırakıp bir öncekini yeniden kucağına aldı. "Üvez bir asa taşımak, seni kovaladıklarında suyun üzerinden geçmek, yapabiliyorsan güneye doğru akan bir suyun."

"Burada tek bir nehir var ve kendimi onun üzerinden atlarken hayal edemiyorum. Söylediklerinin hiçbirinin fazla bir yararı yok." Yakınıyormuş gibi görünmekten hoşlanmadı. "Asayla ne yapacağım? Onlara vuracak mıyım? Ve daha da önemlisi tüm bunları yaparsam onları gördüğümü anlamayacaklar mı?"

Seth gözlüğünü çıkarıp yerdeki kitap yığınının üzerine bıraktı ve gözlerini ovuşturdu. "Elimden geleni yapıyorum Ash. Bu daha ilk günüm. Daha fazlasını öğreneceğiz."

"Ya zamanım yoksa? Kurallar değişiyor ve nedenini bilmiyorum. Şimdi bir şeye ihtiyacım var." Yanından geçtiği perilerin donup kalışlarını hatırlayarak ürperdi. Bu eski hallerinden de korkutucuydu.

"Ne gibi?" Seth'in sesi sakindi. Aislinn ne kadar tedirgin olursa Seth o kadar sakin davranıyordu.

"Onları bulmak gibi. Bu işi başlatan ikisiyle konuşmak gibi. Keenan ve Donia." Eliyle ağzını kapatıp birkaç kez hızlı soluk aldı.

Sakinleş. Fazla bir yaran olmadı.

Seth iskemlesine yaslanıp sallanarak iskemlenin ön ayaklarının havaya kalkmasına neden oldu. "Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin? Özellikle o adamlardan–"

Aislinn onun lafını böldü. "Beni periler, hem de soylu periler takip ediyor. Onların yapabilecekleri insanların yapabileceklerinden çok daha kötü. Benden bir şey istiyorlar ve ben benden ne istediklerini bilmemekten hoşlanmıyorum." Durup kütüphanedeki perilerin söylediklerini düşündü. "Kütüphanede seni rahatsız eden periler aralarında konuşurlarken Keenan'dan Yaz Kralı diye bahsettiler."

Seth öne eğilince iskemle aniden yeniden dört ayağının üzerine düştü. "O bir kral mı?"

"Belki."

Seth o zaman endişeli göründü -yüzünde paniği andıran bir ifade dolaştı ama başını sallamakla yetindi. "Yarın bu unvanla ilgili ne bulabileceğime bakarım. Diğer kitapları beklerken internete bakmayı düşünüyorum."

"İyi fikir." Aislinn içindeki panik duygusunu bastırmaya çalışarak gülümsedi, sıradan bir soylunun değil de bir peri

kralının kendisinin peşinde olduğu fikrini zihninden atmaya çalışıyordu.

Seth kızı uçurumun kenarında duran birini izler gibi izledi, sanki düşüp düşmeyeceğine emin değildi. Yazdan bu tehlikeli ihtimali tartmasını istemedi, bu konuda konuşmasını da istemedi. Tüm bunların yerine "Yemeğe kalacak mısın?" diye sordu.

"Hayır." Aislinn ayağa kalkıp fincanını çalkaladı ve yeniden derin bir nefes aldı. Titrediklerini görmemesi için ellerini cebine soktu ve arkasını dönüp fikrini değiştirmesine izin vermemek için aceleyle aklından geçenleri söyledi. "Bu gece dışarıda neler olduğuna bakmaya gideceğim. Belki kütüphanedekiler gibi başkaları da ağızlarından bir şeyler kaçırır. Benimle geliyor musun?"

"Bir saniye." Seth üzerinde ders kitapları yazan bir sandığı açıp içinden mücevherleri saklamak için kullandığı puro kutularını çıkardı. İçlerinde büyük metal halkalı deri bilezikler, akikler ve mor renkli başka kutular vardı. Seth puro kutularının içlerini karıştırırken deri bileziklerden biri de dahil olmak üzere takıların çoğunu bir kenara bıraktı.

Biraz daha karıştırdıktan sonra bir kutu biber spreyi çıkardı. "İnsanlar için, ama belki perilerde de işe yarar. Bilmiyorum."

"Seth, ben..."

"Tuz poşetleriyle birlikte cebine at." Sırıttı. Sonra takmaktan hoşlandığı türde sıkı örülmüş halkalardan oluşan bir bilezikle kolyeyi uzattı. "Çelik. Onları yaktığı söyleniyor ama belki yalnızca güçsüz bırakıyordur."

"Biliyorum. Ama..."

"Dinle, elinde ne varsa onu kullanman sana da doğru gelmiyor mu?"

Aislinn başını sallayınca yanına gidip ondan arkasını dönmesini istedi. Saçlarını kenara çekti. "Tutar mısın?"

Aislinn sesini çıkarmadan saçlarını tuttu. Önceki gerilimin ardından garip geliyordu ama Seth kolyeyi boynuna takarken kımıldamadan durdu.

Belki haklıdır. Bulabileceği her şeyi kullanmalıydı. Perileri aramak öğrendiği bütün kurallara ters düşüyordu ama yapacaktı, deneyecekti. Beklemekten iyiydi. *Bir şeyler yapmak zorundayım. Başka çarem yok.*

Şimdi bile pencerenin önünde her zaman olduğundan fazla sayıda peri olduğunu görebiliyordu: Bir tanesi kendisini taşıyamazmış gibi görünen bir çalının üzerine çıkmıştı. Diğerleri evin önünde dolanıyorlardı.

Seth ağır çelik zinciri kızın boynuna doladıktan sonra ensesini öptü ve kapıya ilerlediler. "Hadi gidelim."

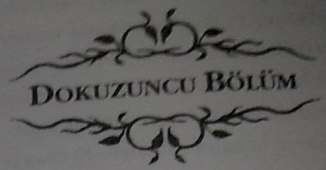

Peri halkının çoğu müzik konusunda yeteneklidir... İnsanları etkilemekte ve büyülemekte kullandıkları en önemli araçlardan biri de müzikleridir.

Kuzeydoğu İskoçya Efsaneleri – Walter Gregor (1881)

Donia olaylara bir anlam vermeye çalışarak ilerledi. *Ölümlüler neden Ash'e saldırmıştı? Tamamen tesadüf müydü?* Soluk kırmızı tuğlalardan yapılmış binaların önünden geçti, duvarın önünde toplanmış bir grup kalçalarıyla ilgili yüksek sesle yorumlar yaptı, ara sokaklardan birinde cılız genç bir satıcıdan uyuşturucu aldı.

Donia'nın oyuna dahil olduğu yıllar boyunca Beira kuralları hiç bozmamıştı. Kimse nedenini bilmiyordu ama pek çok söylenti vardı. Yüzyıllar önce bir grup kış perisi oyuna müdahale ettiklerinde Beira onları her zamankinden zalim-

ce cezalandırmıştı. *Kimse müdahale etmeyecek.* Ama parkta tek bir peri dahi olmaması... Hayır, tesadüf olamazdı. Beira saldırıyı ya istemiş ya da olmasına izin vermişti.

Donia ilerledikçe üzerindeki büyünün bozulmasına izin verdi ve bir kere daha ölümlüler için görünmez oldu. Ne yazık ki perilerden bu kolay saklanamıyordu.

Sesini ifadesiz tutmaya çalışarak -Keenan'la konuşurken ne kadar denerse denesin bunu başarmakta zorlanırdı- genç adama döndü. Bugün her zamankinden daha fazla zorlanıyordu. "Ne istiyorsun?"

"Mutluluk. Beira'nın bir vicdanı olmasını. Affedilmek." Yanağından öpmek için kıza doğru eğildi.

Donia onun ulaşamayacağı bir mesafeye çekildi. "Bunların hiçbiri konusunda sana yardım edemem."

"Af konusunda bile mi?" Keenan sokağın dibine çökmüş titreşmekte olan uyuşturucu bağımlılarının üzerine ılık bir rüzgar üfledi. Bunu yaparken ne yaptığına çok da aldırmamıştı.

Donia sessizliğini korudu ve yalan söylemeksizin ne kadarını anlatabileceğini hesapladı.

Keenan her zamanki kadar sabırsızdı. Kız daha düşüncelerini toplayamadan yanıtını öğrenmek istediği soruyu sordu. "Kızı gördün mü?"

"Evet."

"Onunla konuştun mu?" Çantasını taşımak için elini uzattı, her zamanki gibi nazikti. Düşünceleri artık Aislinn'e kaymışken bile.

Donia çantasını omzundan indirdi ve bunu yaparken kendini budala hissetse de adama uzattı.

Sasha bütün gücüyle kadına doğru koştu. Yanına geldiğinde kuyruğu havadaydı.

"İyi kurt." Donia yaralanıp yaralanmadığını kontrol etmek için kurdun kürkünü taradı.

Sokağın diğer tarafında Keenan'ın adamlarından bir grup mesafelerini koruyarak onları takip ediyordu. Nöbetçiler şehrin bu kısmının bütün pisliğine karşın, uzun paltolarının eteklerinin kirlenmesini engellemeyi başarıyorlardı.

Başını sallayan kadın Keenan'a döndü ve adam ona gülümsedi.

Donia o an için her şeyi unuttu. İhanetini, Beira'yla ilgili şüphelerini, içini acıtan soğuğu. *Keenan tanıştığımız zamanki kadar yakışıklı. Bense solgun ve korkunç görünüyorum. Ama o her zamanki kadar muhteşem.* Bakışlarını yola çevirip daha hızlı yürümeye başladı. Genç adam kıza yetişmek için adımlarını açtı.

"Donia? Onunla konuştun mu?"

"Konuştum." Yeniden az kalsın olacakları, kendisi zamanında yetişmese neler olabileceğini düşündü. Keenan'a anlatmadı. "Kız çok iyi... Senin için fazla iyi."

"Sen de öyleydin." Kızı yanağından öptüğünde dudaklarının izi kaldı. "Hala öylesin."

"Piç." Donia adamı ittirip ona dokunduğunda yanan avcunu görmezden geldi.

Keenan eliyle kızın ittirdiği yerde oluşan buz parçalarını temizledi. Dokunuşunun altında buzlar çatlayarak döküldüler. "Öyleyim çünkü Beira babamı öldürdü."

Keenan barikatla kapatılmış bir sokağın önüne gelene kadar Donia'nın yanında yürüdü. Kız tek kelime etmiyor, medeni davranmak adına bile onunla konuşmuyordu. Bunca yılın ardından kızın yüzündeki kibri görmek can yakıcıydı.

Sonunda ileri atılıp kızın önünü kesti. "Beira'yla görüşün."

Donia karşılık vermedi ama zaten bu bir soru değildi.

"Ne istiyormuş?" diye ısrar etti genç adam.

Donia çevresinden dolanıp demiryoluna doğru ilerledi. "Halledemeyeceğim bir şey değil."

Genç kız bir şeyler saklıyordu. Bunu sıktığı yumruklarından, hızlanan soluklarından hissedebiliyordu oğlan.

Donia'yı takip etmeyi sürdürdü. "Sıradan bir ziyaret olmadığına eminim. Onun çevremde olmasından hoşlanmadığını biliyorum."

"Seni görmekten daha kötü değil ama buna da katlanıyorum."

Donia demiryolunun çevresindeki yangından kararmış binalardan birine yaslanıp gözlerini kapatarak derin derin nefes aldı. Ayaklarının dibindeki Sasha gerindi.

Bir zamanlar ölümlü olduğundan, demire yakın olmak onun için diğer periler kadar zor değildi fakat yine de canını yakıyordu. Sasha'nın canının yandığını düşünse demirlere yaklaşmazdı ama kurdun bağışıklığı varmış gibi görünüyordu.

Nöbetçiler mesafelerini koruyorlardı ama demirlere bu kadar yakın olmak onlar için acı vericiydi. Keenan daha geriden takip edebileceklerini işaret etti.

"Donia?" Kızın elini tutmak için uzandıysa da tutmadı. Dokunuşu onun canını demirden daha fazla yakardı. Bunun yerine iki kolunu duvara, kızın iki yanına yasladı. Duvardaki grafitinin üzerine yerleştirdiği avuçları ve dimdik uzanan kolları kız için bir tür hapishane oluşturmuştu. "Neden buraya, demiryoluna geliyorsun?"

"Kaybettiklerimi hatırlamak için." Gözlerini açıp adamın bakışlarına karşılık verdi. "Hiçbirinize güvenmemem gerektiğini hatırlamak için."

Bugün kızla uzlaşmanın imkanı yoktu.

Keenan, Donia'nın suçlayan bakışlarına karşılık verip yıllardır söylediği cümleyi tekrarladı. "Sana yalan söylemedim."

"Bana doğruyu da söylemedin. Yeniden gözlerini kapadı."

Dakikalar boyunca ikisi de konuşmadılar. Kızın soğuk nefesi oğlanın sıcak nefesiyle karışıp aralarındaki daracık mesafeden buhar yükselmesine neden oldu.

"Git başımdan Keenan. Bugün seni dün sevdiğimden ya da önceki gün sevdiğimden daha çok sevmiyorum."

Keenan kızın lafını böldü. "Ama ben hala senden hoşlanıyorum. İşin güzelliği bu, değil mi? Seni hala özlüyorum. Ne zaman bunu yapsak, Don," sesinin titremesini bastırmak için alçak sesle devam etti, "seni özlüyorum."

Donia ise ona bakmak için gözlerini açmadı bile.

Kızın oğlana karşı hissettiği sevgi yıllar önce ölmüştü. Her şey farklı olsaydı... Ama değildi. Keenan başını salladı. Donia seçilmiş kişi değildi. Asla sahip olamayacağı kızlardan biriydi. Şimdi Aislinn'e nasıl yaklaşacağına konsantre olması gerekiyordu. Sevdiği ve kaybettiği kıza değil.

İç çekti. "Bana Beira'nın ne istediğini söylemeyecek misin?"

Donia o zaman genç adama bakıp kelimeleri tek tek vurgulayarak konuştu. "Beira her zaman ne istiyorsa onu istiyor."

Keenan geri çekildi. "Kahretsin Donia, böyle olmasını istemediğimi–"

"Kes şunu. Kes." Binadan uzaklaştı. "Aislinn'i sana güvenmemesi için ikna etmemi istiyor. Görevimi düzgün yapmazsam neler olacağını hatırlatma ihtiyacı duymuş."

Bir şeyler sakladığı belliydi. Beira yalnızca bu nedenle onu ziyarete gelmezdi. Donia'yı takip eden üvez-adamlardan Evan, Beira gittikten sonra kızın dehşete düşmüş göründüğünü söylemişti.

Dehşet. Ama oğlana nedenini söyleyecek kadar güvenmiyordu. *Neden güvensin ki?* Bir süre kızı takip edip yeniden şansını denedi.

"Lütfen." Kızın sesi çok yorgun çıktı. "Bugün olmaz. Bugün beni yalnız bırak."

Ardından yürüyüp uzaklaştı, demiryoluna daha da yaklaştı ve bayılmadan durabileceği kadar yakınından yürümeye başladı. Adamın kızı durdurmak için ya da ona yardım etmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Bu yüzden onun duvarın arkasında kaybolup gidişini izlemekle yetindi.

Gece olduğunda Donia kendini toparlamıştı ama demiryoluna yaklaşmak onu çok yorduğundan Aislinn'in evinin bir blok ötesindeki çeşmenin kenarında dinlenmek için durdu. Uluyarak koşturmak isteyen kurttan yanında kalmasını istemek haksızlık gibi geldiğinden Sasha'ya gidebileceğini söyledi. Sokak lambalarının, çeşmenin havuzunun suyunda

yansıyan ışıkları avlunun gölgelerle kaplanmasına yol açıyordu. Yaşlı bir adam önünden geçen insanlar için saksofon çalıyordu. Donia bacaklarını esnetip banka oturdu ve saksofon çalan adamı dinleyerek düşüncelere daldı. Perilerle önceki konuşmalarından kimsenin konuşmak istemediğini öğrenmişti. Ne Beira'nın kış perileri, ne de İrial'ın karanlık perileri -çoğu Kış Sarayı için de çalışırdı- olaya karıştıklarını kabul etmemişlerdi. Kimseyle bağı bulunmayan perilerse parkta rahatsız olduklarını söylemekle yetindiler. Ne var ki hiç kimsenin verecek doğru düzgün bir yanıtının olmaması yeterli yanıttı: Beira müdahale etmişti.

Bu kızın farklı olduğunu düşünüyor.

Saksofoncu yeni bir hüzünlü şarkıya başladı. Donia oturuşunu değiştirip banka yayıldı ve bir an için yeniden insan olduğu yanılsamasının tadını çıkardı. Bir daha asla insan olmayacaktı. Onların dünyasına ait değildi, geri dönmesi imkansızdı. Keenan için vazgeçtiği şeyleri düşündükçe hala kalbi sızlıyordu. Bir sonraki kız asayı kaldırdığında kendisi sıradan bir periye dönüşecekti – hiçbir sarayla hiçbir bağı olmayan, ne sorumlulukları ne de ait olduğu bir yer olan bir peri.

Ait olma hissini özlemişti. Bir zamanlar Keenan'a ait olduğunu düşünmüştü. Onunla ilk tanıştığında, onun ne olduğunu öğrenmeden önce, adam kızı arkadaşlarının müzik

grubunu dinlemeye götürmüştü. Kıza bir elbise bile almıştı. Her yanından boncuklar sarkan kısa bir elbise. Dans ettiğinde boncuklar her yana savruluyordu. Ve o gece deluce dans etmişlerdi!

Müzik grubu kızın daha önce gördüğü hiçbir gruba benzemiyordu -üç uzun boylu, ince adam, neredeyse sevişir gibi enstrümanlarını çalıyor, seksi sesli bir kadın kelimeleri ve vücuduyla seyirciyi büyülüyordu. Başkaları da vardı. Parmaklarını piyano tuşları üzerinde dolaştıran iri adam mesela. Hep bir arada çaldıklarında sanki duyguları enstrümanlardan akıp seyircilere ulaşıyordu. Kız hayatı boyunca tek bir kez bile kendini onları dinlerken hissettiği kadar iyi hissetmemişti ya da Keenan'ın kollarında dans pistinde sürüklendiği zaman dışında. Hiçbir zaman hissetmeyecekti.

Özlem duyusuyla sarsılarak gözlerini kapadı, hemen önündeki saksofoncunun melodisini dinledi. Şarkısı arkalarındaki peri grubununkilerle kıyaslandığında oldukça sıradandı ama ölümlülüğünde kızın arzuladığı bir huzur saklıydı. Onun şarkısında tuzaklar yoktu, notaları yalanları saklamıyordu. Gerçekti, bu yüzden çok daha hoştu. Durumun saçmalığını düşünerek bir kahkaha attı: Ne zaman isterse perilerin mükemmel müziğini dinleyebilirdi ama bozuk paralar için parkta şarkı söyleyen yaşlı adamın yaptığı müzik, kadının çok daha hoşuna gidiyordu.

Arkasından Aislinn'in seslendiğini duydu, sesi zayıf ve titrekti. "Donia?"

"Hımm?"

Aislinn tedbirliydi. Kış Kızı ve Yaz Kralı kendisine oyun oynadıklarında Donia'nın olduğundan çok daha fazla hem de. *Yine de durumu eşitlemek için bir şeylere ihtiyacı olacak, özellikle de Keenan'ın aradığı kızsa.*

"Yürüyorduk ve seni gördük. Sasha burada değil ben de..." Aislinn cümlesini tamamlayamadı. "Geri geldi mi?"

"Sasha'nın bir şeyi yok. Yanıma otursana."

Donia gözlerini kapalı tutmayı sürdürdüğü halde gülümseyerek başını Aislinn'in durduğu yöne çevirdi. Yanındaki ölümlü konuşmadı ama Donia oğlanın güçlü kalp atışlarını duyabiliyordu. Kıza karşı koruyucu bir tavır benimsemiş gibi görünüyordu.

"Biz–" diye söze başladı Aislinn.

"Otur. Benimle birlikte rahatla. İkimize de iyi gelebilir."

Bu söylediği doğruydu. Keenan boş kelimelerini ve boş protestolarını kulağına fısıldayıp bir zamanlar sahip olduklarını şeyleri, kendisinin asla sahip olamayacağı şeyleri Donia'ya hatırlattığından beri kız içinde büyük bir huzursuzluk hissediyordu. Eğer gerçekten kış olsaydı adam kadını rahatsız etmeyi başaramazdı ama ilkbahardan sonbaharın sonuna kadar geçen sürede ortalıkta dolanıyor ve varlığıyla kıza

işkence ediyordu. Boş vaatleriyle kızı baştan çıkarmaya çalışmasını bir tarafa bıraksa ve ölümlülüğünü çalmış olduğu gerçeğini unutsa bile kız onu affedemezdi. Başka bir kız kendi iradesiyle Keenan'a teslim olana, ona inanana kadar Donia düştüğü tuzaktan kurtulamayacaktı. Her seferinde kızların genç adama aşık oluşlarını izliyor, kendilerini soğukla riske atmayan kızların onun yatağını paylaştıklarını biliyordu. Donia'nın gördüklerinin hepsi riske girmeyi sevdetmişler, asayı tutmaktansa Yaz Kızı olmayı seçmişlerdi. *Ben onu her şeyimi riske atacak kadar seviyorum -sevdim- onlar sevmediler.* Ama adama sahip olan onlardı.

"Ash?" Ölümlü -Seth- kendisi gibi küpeli olan bir grup gencin yanına gitmek üzere harekete geçti.

"Ben de birazdan gelirim," diye mırıldandı Aislinn, yüzünde zayıf bir gülümsemeyle. Kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Hazır olduğunda..." Seth, Aislinn'in yanında kalmayı tercih edermiş gibi görünüyordu ama kız elinin bir hareketiyle onu yolladı ve çeşmenin yanından uzaklaşmasını izledi.

Denizatlarını andıran küçük periler çeşmenin havuzunda oyun oynuyorlardı. Su perilerinin çoğu gibi onlar da parktaki diğer perilere aldırmıyordu. Donia'yı hala diğer perilerin etmediği kadar rahatsız etmeyi başarıyorlardı. Son nefes-

lerine kadar içerler, ellerine geçen her fırsatta insanlara büyü yaparlar ve ölümü seksi bir şey gibi göstermeyi başarırlardı. İrial'in Kara Sarayı'nın perileri bile Donia'yı su perileri kadar rahatsız etmiyordu.

Elbette Seth de çoğu ölümlü gibi onlara dönüp bakmadı bile. Ama o yanlarından geçerken su perileri gürültü yapmayı kesip aç gözlü bakışlarını oğlana yönelttiler. Ondaki tutkuyu görebiliyorlardı, bir şekilde hissedebiliyor olmalıydılar; yoksa onu izlemeye vakit harcamazlardı.

Aislinn de onu izliyordu. Solukları hızlandı, yanakları kızardı. Anlaşılan çocuktan ayrılmayı istemesi Donia için sahnelediği bir şovdu. Aislinn konuşmadı, rahatlamadı. Belki de beceremedi.

Ama birkaç dakika geçmişti ki zihninden geçenleri söyledi: "Burada kalamam."

"Hala saldırı yüzünden kendini kötü mü hissediyorsun?"

Donia da kendini saldırı yüzünden kötü hissediyordu ama farklı nedenlerden ötürü. Eğer Beira, Donia'nın kuralların çiğnendiğinden şüphelendiğini bilse... Eğer Keenan, Donia'nın bu kızın Yaz Kraliçesi olmasından şüphelendiğini bilse... *Yine aralarında sıkışıp kaldım*... Artık hiçbir şey basit değildi. Uzun zamandır da olmamıştı.

Yanında duran Aislinn omuz silkti. Çeşmeye veya çeşmenin arkasına, ölümlüsünün durduğu yere baktı. "Sanırım

olanlar beni biraz korkuttu. Gerçek değilmiş, gerçek olamazmış gibi geliyor. Ve geceleri dışarı çıkan yaratıklar..."

Donia irkildi. "Yaratıklar?"

Garip bir kelime seçimi, garip bir ses tonuydu. Donia, Aislinn'in su perilerinin durdukları yöne bakışını gördü.

Onları görebiliyor mu? Ne kadar beklenmedik bir durum olurdu. Görü'ye sahip ölümlülerle ilgili hikayeler, daha doğrusu efsaneler duymuş ama daha önce onlardan biriyle karşılaşmamıştı.

Aislinn yarı alaycı bir sesle devam etti. "Erkekler artık eskisi gibi değil. En hoşları bile korkunç olabiliyor. Yalnızca yakışıklı diye kimseye güvenmemek gerek."

Donia kahkaha attığında sesi Beira'nın yaratıkları gibi çıktı. "Bu öğüde ihtiyacım olduğunda neredeydin? Ben bir kızın yapabileceği en büyük hatayı çoktan yaptım."

"Onu ortalıkta görürsen uzak durmam için bana göstermeyi unutma." Aislinn çantasını omzuna astı.

Ve bu hareketle Aislinn'in her hareketine dikkat eden Seth yanlarına yöneldi.

Donia onlara bakıp gülümsedi, birinin de kendisini böyle beklemesini umdu -bir zamanlar Keenan'ın yaptığı gibi.

"Beni kurtardığın için yeniden teşekkürler." Aislinn başıyla kızı selamlayıp uzaklaştı, cesedimsi Scrimshaw kızkardeşlerin oldukları yöne ilerledi. Perilere özgü güzellikleriyle süzülen kızkardeşler kızın önünü kesiyordu.

Eğer onları görebiliyorsa yoldan çekilecek.

Çekilmedi. Scrimshaw kardeşlerden biri önünden çekilene kadar üzerlerine yürüdü. Son anda çarpışmaktan kaçındılar.

Ölümlüler perileri göremez. Donia huzursuzca gülümsedi; eğer görebilselerdi Keenan kızların hiçbirisini kendisine güvenmeye ikna edemezdi.

Onuncu Bölüm

Bazen adil ama kendilerine özgü yollarla, hiçbir şeyden şüphelenmeyen kadınları ve erkekleri kendileriyle gitmeye ikna ederler.

Kuzeydoğu İskoçya Efsaneleri – Walter Gregor (1881)

Durmanın artık güvenli olacağı ölçüde çeşmeden uzaklaştığında Aislinn midesinin bulandığını hissetti. Hasta olacakmış gibi geliyordu. Yeniden kendisine sarılacağından emin olarak Seth'e yaslandı.

"Gözün gördüğünden fazlası mı vardı?" diye sordu Seth, dudaklarını kızın kulağına yaslayarak.

"Evet."

Seth başka bir şey söylemeden kıza sarıldı.

"Sensiz ne yapardım?" Aislinn durmuş, Seth'le kendisini izleyen sarmaşık dallı perileri -veya diğerlerini- görmemek için gözlerini kapadı.

"Asla bu sorunun yanıtını öğrenmen gerekmeyecek." Yürümeye başladıklarında da kolunu kızın omzunda tuttu. Adamların Aislinn'e saldırdıkları yeri ve her yanı kaplayan perileri geçtiler.

Daha etken olmak teoride kulağa hoş geliyordu ama perilerle konuşmayı deneyecekse rahat davranmayı öğrenmek zorundaydı. Donia hayatını kurtarmış olabilirdi ama bu *ne* olduğu gerçeğini değiştirmiyordu.

Aislinn'in apartmanına vardıklarında Seth kızın eline bir miktar para tutuşturdu. "Yarın taksiye bin."

Aislinn ondan para kabul etmeyi sevmiyordu ama şüphelendirmeksizin Büyükanne'den taksi parası istemesi imkansızdı. Parayı cebine koydu. "Gelmek ister misin?"

Seth kaşlarını kaldırdı. "Bu seferlik pas."

Büyükannesinin uyuduğunu uman Aislinn merdivenleri çıktı. Şimdilik her şeyi gözlemleyen o gözlerden kaçınmak iyi bir planmış gibi görünüyordu. İçeri girip gürültü yapmadan oturma odasını geçmeyi denedi.

"Yine yemeği kaçırdın." Büyükanne gözlerini haberlerden ayırmadı. "Dışarıda kötü şeyler oluyor Aislinn."

"Biliyorum." Oturma odasının kapısında durdu ama içeri girmedi.

Büyükanne parlak mavi koltuğunda oturmuş ayaklarını ahşap-çelik kahve masasına uzatmıştı. Zincirin ucundaki

okuma gözlüğü boynunda asılı duruyordu. Aislinn'in çocukluk anılarında olduğu kadar genç değildi artık ama hala eskisi kadar canlıydı. Onun yaşındaki kadınlara göre ince ve güçlüydü. Bütün günü evde otururak geçirse bile 'ziyarete gelebilecek' kişilere hazırlıklı olmak için iyi giyinirdi. Uzun, gri saçlarını sade bir topuz halinde toplar ya da örer, uyanır uyanmaz geceliğini çıkarıp genelde hoş bir bluz ve etekten oluşan günlük giysilerini kuşanırdı.

Büyükanne asla dalgın veya unutkan değildi. Sürekli ileriyi düşünürdü ve dikkatini topladığı zamanlarda Aislinn'in baş edemeyeceği kadar zeki olurdu. "Bir şey mi oldu?"

Başka birine normal bir soruymuş gibi gelebilirdi ama kız aslında öyle olmadığını gayet iyi biliyordu. *Her zaman dikkatli ol. Onlar arasında sağ kalmanın tek yolu bu.* Yine de büyükannenin sesinde endişeden fazlası vardı.

"Ben iyiyim Büyükanne. Çok yorgunum, hepsi bu." Aislinn içeri girip yaşlı kadını öptü. *Sana her şeyi anlatacağım ama henüz değil.* Kadın şimdiden gereğinden fazla endişeliydi.

"Yeni bir parça demir takıyorsun." Büyükanne, Seth'in verdiği kolyeyi işaret etti.

Kararsızlığını yenemeyen Aislinn olduğu yerde kaldı. *Ne kadarını söylemeliyim?* Büyükanne, Aislinn'in perilerin ne istediklerini öğrenmek için harekete geçme kararını kesin-

likle onaylamazdı. Saklan, başka tarafa bak – Büyükannenin yöntemi buydu.

"Aislinn?" Büyükanne haberlerin sesini sonuna kadar açıp eline bir kağıt aldı. *"Sana bir şey mi yaptılar? Yaralandın mı?"* yazdı kağıdın üzerine. Onu Aislinn'e uzattı.

"Hayır."

Büyükanne inatçı bir tavırla yeniden kağıdı işaret etti.

Aislinn iç çekerek kağıdı ve kalemi aldı. Sehpadan destek alarak yaşlı kadına yanıt yazdı. *"İki tanesi beni takip ediyor."*

Büyükanne neredeyse inleyecekti. Şaşkınlıktan nefes almayı unutan yaşlı kadın kağıdı Aislinn'in elinden kaptı. *Okulu arayıp gidemeyeceğini haber vereceğim. Evde eğitim alman için gerekli evrakları doldururuz ve...*

"Hayır, lütfen." Aislinn'in sesi fısıltı gibi çıktı. Elini büyükannesinin elinin üzerine koydu. Kalemi ve kağıdı alıp yeniden yazdı. *Benden ne istediklerini bilmiyorum ama onlardan saklanmayacağım.* Sonra yaşlı kadına döndü. "Lütfen? Bırak kendi yöntemimi deneyeyim. Söz veriyorum dikkatli olacağım."

Büyükanne başlangıçta düşünceli gözlerle Aislinn'i uzun uzun süzdü. Yeterince uzun süre bakarsa teninin altında yazılı olan gerçekleri görebilecekmiş gibi geliyordu.

Aislinn olabildiğince güven verici görünmeye çalıştı.

Sonunda Büyükanne kağıda şöyle yazdı: *Onlardan olabildiğince uzak dur. Kuralları sakın unutma.*

Aislinn başını sallayarak karşılık verdi. Büyükanne'den ender olarak bir şey saklardı ama ona perileri takip etmeye çalıştığını ya da Seth'e neler olduğunu anlattığını ve oğlanın konuyu araştırmaya başladığını söylemeyecekti.

Büyükanne bunun en iyi plan olduğunu düşünürdü – uygulanabilir tek plan olduğunu. Aislinn artık bu yöntemin iyi olduğuna inanmıyordu. Dürüst olmak gerekirse hiçbir zaman inanmamıştı.

"Dikkatli olacağım, dışarıda neler olduğunu biliyorum," demekle yetindi yaşlı kadına.

Büyükanne bu sözler üzerine duraksayıp Aislinn'i bileğinden yakaladı. "Cep telefonunu cebinde taşı. Sana her zaman ulaşabilmek istiyorum."

"Evet büyükanne."

"Ve bana programını her zaman haber ver–" Sustu ve yeniden kağıdı eline aldı. *Birkaç gün bunu deneriz. Onlardan uzak dur. Sakın hata yapma.* Ardından kağıdı ufacık parçalara bölmeye başladı. "Hadi, oyalanma, gidip bir şeyler ye. Gücünü korumalısın."

"Elbette," diye mırıldandı büyükannesine sarılan Aislinn. *Onlardan uzak durmak mı?* Bunun mümkün olacağına emin değildi. Eğer büyükanne onların soylu periler olduk-

larını bilse Aislinn'i kesinlikle eve hapsederdi. Biraz zaman kazanmayı başarmıştı ama fazla değil. Özgürlüğü tehlike altındaydı. *Şimdi yanıtlara ihtiyacım var.* Saklanmak yanıt değildi. Kaçmak da.

Sıradan bir hayat istiyordu -üniversite, bir sevgili, basit şeyler. Bütün hareketlerinin, bütün geleceğinin perilerin keyfine kalmasını istemiyordu. Büyükanne o şekilde yaşamıştı ve mutlu değildi. Aislinn'in annesi normal bir hayata sahip olup olamayacağını görme şansına dahi sahip olmamıştı. Aislinn ikisinin kaderini de paylaşmak istemiyordu. İkisinin yolundan da gitmeyecekti. Ama nasıl bir yol seçeceğini henüz kendi de bilmiyordu.

Periler -soylu periler- sebepsiz yere bir insanı takip etmezlerdi. Eğer onların kendisinden ne istediklerini öğrenemezse, dikkatlerini çekmesine yol açan özelliğinin ne olduğunu bulup değiştirmezse yakın zamanda peşini bırakacaklarından ciddi şüphe duyuyordu. Onlar çevresinden uzaklaşmadıkları sürece Aislinn'in özgürlüğü tehlikede olacaktı. Bu seçenekten hiç hoşlanmıyordu. Hem de hiç.

Aislinn hızlıca bir şeyler atıştırdıktan sonra odasına çekilip kapıyı kapadı. Orası bir sığınak değildi. Seth'in evi ya da Rianne'ın fazlasıyla kız odası gibi kişiliğini yansıtmıyordu. Basit bir odaydı, uyunacak bir yer.

Seth'in evi daha fazla ev hissi veriyor. Seth, daha fazla ev hissi veriyor.

Odasında onun için önemli olan şeyler vardı, odasıyla arasında bir bağ olduğunu hissetmesine yol açan şeyler – bir zamanlar annesine ait olan şiir kitabı, Pittsburgh'daki sergide yer alan siyah beyaz fotoğrafların kopyaları. Büyükannesi o gün Aislinn'i çok şaşırtmıştı. Okulu kırmasına izin vermiş ve onu Carnegie Müzesi'ne götürmüştü.

Fotokopilerin arkasında Büyükanne'nin doğumgünü hediyesi olarak verdiği makineyle çektiği fotoğraflar yer alıyordu. Tren yolunda çekilmiş olan fotoğraf onu hala gülümsetiyordu. İlk önce perilerin de görünüp görünmeyeceklerini öğrenmek için fotoğraf çekmeye başlamıştı. Makinenin deliğinden bakan gözleri onları gördüğüne göre filmde de çıkmaları gerekmez miydi? Çıkmadılar. Ama kız fotoğraf çekmekten o kadar hoşlandı ki bu işe giriştiğine yine de memnun oldu.

Odasında kızın kişiliğini yansıtan eşyaların sayısı fazla değildi. *Ufak tefek birkaç parça eşya.* Bazen hayatın da öyle olduğunu hissediyordu. Ufalanmış parçalar halinde onu yaşamak zorunda kaldığını düşünerek öfkeleniyordu. Yaptığı her hareket, attığı her adım önceden hesaplanmış olmalıydı. *Dikkatli ol. Kontrolünü kaybetme.*

Işıkları kapatıp yatağa girdi ve cep telefonunu çıkardı.

Seth ilk çalışta açtı. "Beni şimdiden özledin mi?"

"Belki." Aislinn gözlerini kapayıp gerindi.

"Her şey yolunda mı?" Sesi kulağa tedirgin geliyordu ama Aislinn nedenini sormadı. Kötü hiçbir şeyden, hiçbir endişeden bahsetmek istemiyordu.

"Bana bir hikaye anlat," diye fısıldadı. Seth her zaman kötü şeylerin daha az korkunç görünmelerini sağlamayı başarırdı.

"Ne tür bir hikaye?"

"İyi rüyalar görmemi sağlayacak bir tane."

Seth o zaman bir kahkaha attı. Gürültülü olmayan, seksi bir kahkaha. "Bana da rüyanda yer ayırırsan."

"Neden olmasın." Aislinn dudağını ısırdı. *Böyle davranmamalıyım.* Aralarındaki ince çizgiyi aşmadan önce onunla flört etmeyi kesmesi gerektiğini biliyordu. Eğer o çizgiyi geçerse her şey bozulur, bir daha asla eski haline dönemezdi.

Seth bir süre hiçbir şey söylemedi ama soluk alıp verişi duyuluyordu.

"Seth?"

"Buradayım." Sesi yumuşak ve tereddütlüydü. "Bir zamanlar bir kız varmış..."

"Bir prenses değil."

"Hayır. Kesinlikle değil. Prenses olmayacak kadar zekiymiş. Ama zorlu bir kızmış."

"Öyle mi?"

"Evet. Herkesin tahmin ettiğinden daha güçlüymüş."

"Sonsuza kadar mutlu yaşamış mı?"

"Arada bir şeyler olması gerekmiyor mu?"

"Hikayenin önce sonunu okumayı severim." Yatağında kıvrılıp oğlanın güven verici sözlerini duymayı, bir dakikadan kısa süreliğine bile olsa her şeyin yolunda gideceğine inanmayı bekledi. "Sonsuza kadar mutlu yaşamış mı?"

Seth tereddüt etmedi. "Evet."

Birkaç dakika boyunca ikisi de hiçbir şey söylemediler. Aislinn trafiğin sesini, Seth'in nefes alıp verişini duydu. Daha önce de onun soluklarını dinleyerek uyuyakaldığı olmuştu -Seth evine dönerken telefonu kulağında tutuyor Aislinn de aralarındaki bağı hissediyordu.

Sonunda konuşan Seth oldu. "Sana kızın ne kadar seksi olduğundan bahsetmiş miydim?"

Aislinn güldü.

"O kadar güzelmiş ki-" Duraksadı ve Aislinn çıkan gıcırtıdan onun kapıyı açtığını anladı. "Ve bu noktada hikayenin tonu değişiyor."

"Eve girdin mi?" Aislinn onun evin içinde dolaştığını, kapıyı kapadığını, anahtarlarını tezgaha fırlattığını ve cebindeki -büyük ihtimalle- masaya bıraktığını duydu. "Artık seni rahat bırakayım."

"Ya ben rahat bırakılmak istemezsem?" diye sordu Seth.

Seth odada dolaşmayı sürdürürken müziğin sesi duyuldu -bir tür caz. Onun da yatmaya hazırlandığını anlayan Aislinn'in kalp atışları hızlandı ama konuştuğunda sesi heyecanlandığını çok az belli ediyordu. "İyi geceler Seth."

"Yine kaçıyorsun demek?" Botlarından birini yere fırlattı.

"Kaçmıyorum."

Diğer bot da yere düştü. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Sadece–" Duraksadı; bu cümleyi yalan söylemeden nasıl bitirebileceğini bilmiyordu.

"Belki yavaşlamalısın ki seni yakalayabileyim." Duraksayıp bekledi. Son zamanlarda bunu sık yapmaya başlamıştı. Kızı arkadaşlıklarını tehdit edecek tehlikeli duyguları kabullenmeye davet ediyordu. Aislinn yanıt vermeyince "İyi uykular, Ash," demekle yetindi.

Telefonu kapattıklarında Aislinn, Seth'i düşünmeyi sürdürerek telefonu elinde tuttu. *Çok kötü bir fikir. Çok çok kötü bir fikir...* Gülümsedi. Zeki ve seksi olduğumu düşünüyor.

Uyuyakaldığında hala gülümsüyordu.

On Birinci Bölüm

Sidhe'ler şekil değiştiricilerdir; küçülebilir veya büyüyebilirler, diledikleri şeyin şeklini alabilirler (...) çimenler kadar çoktırlar. Her yerdedirler.

Batı İrlanda İnançları – Lady Agusta Gregory (1920)

Aislinn ertesi sabah Bishop Lisesi'nin merdivenlerini çıkarken onları gördü: Her zamankinden daha ciddi görünen periler okul kapısının önünde oyalanıyor, gelip geçenleri izliyorlardı.

İçerde, müdürün kapısının önünde daha da fazla peri toplanmıştı. *Neler oluyor?* Periler normalde okuldan uzak dururlardı -çelik dolaplar ya da dini sembollerin fazlalığı yüzünden olabilirdi, Aislinn emin değildi. Ama daha önce içerde hiç bu kadar fazla sayıda peri görmemişti.

Dolabına ulaştığı sırada perilerin varlığından çoktan bunalmıştı. Buraya gelmemeleri gerekirdi. Kurallar vardı: Okulun güvenli olması gerekiyordu.

"Bayan Foy?"

Başını çevirdi. Arkasındaki Peder Myers'ın yanında yüzleşmeye hiç de hazır olmadığı bir peri duruyordu.

"Keenan," diye fısıldadı.

"Birbirinizi tanıyor musunuz?" Peder Myers memnun bir şekilde başını salladı. "Güzel."

Arkasında duran ve aynı ölçüde görünür olan diğer iki periye döndü. Onlara çabucak bir bakış atarsanız Aislinn'den daha yaşlı olmadıklarını düşünebilirdiniz. Ama ikisinden daha uzun boylu olanın üzerinde Aislinn'in aslında yaşlı olduğundan şüphelenmesine yol açan garip bir dinginlik vardı. Ciddi görünüşüyle ters düşecek kadar uzun saçlıydı. Büyüyle yarattığı insan görüntüsünün altında gümüş parıltılar seçilebiliyordu. Ensesine siyah bir güneş dövmesi yapılmıştı. İkinci perininse kısa kahverengi saçları ve şakağından ağzına kadar uzanan yara izi olmasa kolayca unutulabilecek bir yüzü vardı.

"Aislinn onur listesine giren öğrencilerimizdendir ve programı yeğeninizinkiyle aynı. Ona okulda yardımcı olacağına eminim," diye perileri temin etti Peder Myers.

Aislinn koşarak kaçmamak için bütün gücünü kullanarak karşılarında durmayı sürdürdü. Keenan'a bakmayı reddediyordu. Görünmez perilerden bazıları Peder Myers'ın arkasında dolanıyordu.

Aralarından, çatlaklarla dolu gri bir teni olan peri, Keenan'ın bakışlarına hedef oldu. Okulun girişinde oyalanan diğerlerini işaret etti. "Herkes gitsin."

"Bayan Foy? Aislinn?" Peder Myers boğazını temizledi.

Aislinn bakışlarını Bishop Lisesi'ni işgal eden perilerden uzaklaştırmaya çalıştı. "Özür dilerim Peder. Ne demiştiniz?"

"Keenan'a matematik çalıştırabilir misin?"

Keenan bir omzunda eskimiş peri çantasıyla bütün dikkatini toplamış kıza bakıyordu. 'Amcaları' ve Peder Myers da kızı izliyordu.

Seçme şansı yoktu. Kendini zorlayarak korkusunu uzaklaştırdı ve "Elbette," dedi. O ana kadar uymaya özen gösterdiği, güvende olmasını sağlayan bütün kurallar kızı hayalkırıklığına uğratmaya başlamışlardı. Neler olduğunu anlamıyor ama sorun çıkmasının kaçınılmaz olduğunu görebiliyordu.

Öğlen olduğunda Aislinn, Keenan'ın sabit insan hali yüzünden çileden çıkmak üzereydi. Oğlan her yerde onu takip ediyor, onunla konuşuyor, iyi biriymiş, gerçek biriymiş gibi davranıyordu.

O iyi biri değil. O gerçek bir insan değil.

Aislinn kitaplarını dolabına koyarken Keenan arkasında durup bekledi. Sanki silkeleyip üzerinden atamadığı istenmeyen bir gölge gibiydi. Birbirlerini izlediler. Aislinn oğlanın metalik saçlarına dokunursa parmaklarının acıyıp acımayacağını merak etti. Büyünün altında parıldayan saç telleri bütün çabasına karşın Aislinn'in dikkatini çekiyordu.

Rianne durup kapalı dolaplara sertçe yaslandığında çıkan gürültü insanların onlara bakmalarına neden oldu.

"Onun tam bir centilmen olduğunu duydum." Rianne nefes almakta zorluk çekiyormuş gibi elini göğsüne koyup Keenan'a baktı. "Kahretsin. O kadar hoş ki."

"Ben öyle düşünmüyorum." Aislinn kızardı. *Ve öyle düşünmeyeceğim.* Ona dokunmak için duyduğu dürtü şimdiye kadar hissettiği bütün dürtülerden güçlüydü. Çok garip. *Sadece dikkatini topla.* Rianne dolapların yanından çekilirken Leslie ve Carla da onlara katıldı. Rianne, Keenan'a yaklaşıp tabakta sunulmuş bir et parçasıymış gibi onu inceledi. "Ne hoş."

Carla nazikçe Keenan'ın koluna vurdu. "Endişelenme, Rianne zararsızdır."

Aislinn dolabından öğleden sonraki ders için gerekli olan kitapları çıkardı. Arkadaşları oğlanla konuşmamalıydılar; oğlan ona ait olan alana girmemeliydi. Ve kesinlikle bu davetkar sıcaklığı, insana tembellik ettiği, rahatladığı sıcak

günleri hatırlatan havayı yaymamalıydı... *Dikkatini topla!* Bunu yapabilirdi. Bunu yapmak zorundaydı.

Eşyalarını çıkarmayı bıraktı. Artık ihtiyacı olan her şey dolabın en üst rafındaydı. Gün sona erdiğinde çabucak eve gidebilecekti.

Zoraki bir gülümsemeyle arkadaşlarını yollamayı denedi. "Ben sonra size yetişirim. Bana yer ayırın."

"İki tane ayırırız. Bu yakışıklının," Rianne eliyle Keenan'ı işaret etti, "ortalıkta tek başına dolaşmasına izin veremezsin."

"Tek bir iskemle Ri, tek bir tane."

Hiçbiri arkasına dönüp bakmadı. Rianne omzunun üzerinden elini sallamakla yetindi.

Soluklarını kontrol altında tutmaya çalışan Aislinn, Keenan'a döndü. "Eminim ki öğle yemeği saatini yardıma gerek duymadan atlatabilirsin. Git birileriyle arkadaş ol ya da bir şeyler yap."

Ve oğlanın yanından uzaklaştı.

Kafeteryadan içeri girerlerken oğlan hızlı adımlarla yeniden Aislinn'in yanına geldi. "Size katılabilir miyim?"

"Hayır."

Kızın önüne geçti. "Lütfen?"

"Hayır."

Aislinn çantasını Rianne'in eşyalarının yanındaki iskemleye bıraktı. Oğlanı ve ikisine dönen bakışları görmezden gelerek çantasını açtı.

Oğlan yanından ayrılmadı.

Aislinn hafif titreyen eliyle yemek alınan bölümü işaret etti. "Sıra orada."

Oğlan bakışlarını gittikçe uzayan yemek sırasına çevirdi. "Sana bir şey alabilir miyim?"

"Beni biraz rahat bırakmaya ne dersin?"

Oğlanın yakışıklı yüzünde öfke kıvılcımları görüldüyse bile hiçbir şey söylemedi. Uzaklaşmakla yetindi.

Aislinn sadece ilgi göstermeyi reddederek ondan kurtulmayı başardığına inanamıyordu. *Keşke hep bu kadar kolay olsa.* Ama her zaman bu kadar kolay olmayacağına emindi ve açıkçası Aislinn bundan sonra ne yapacağını bilmiyordu. Oğlan çok çekiciydi, ayrıca kızın dikkatini iyi ve doğru bildiği her şeyden uzaklaştırmayı başarıyordu.

Kafeteryanın uzak köşesinde Rianne sıradaki yerinden çıkmış ve oğlanla konuşmaya gitmişti. Birlikte Aislinn'in durduğu yöne bakıyorlardı: Rianne kurnazca gülümsüyor, Keenan halinden memnun görünüyordu.

Harika. Aislinn öğle yemeğini açıp yoğurdu ve kaşığı çıkardı. *Takipçi perim yeni bir müttefik edindi.*

Yalnız kaldığında aceleyle telefon açıp Seth'le birlikte birkaç ay önce dövme dükkanının önünde tanıştıkları taksi şoförünü aradı. Şoför onlara nasıl özellikle kendisini isteyebileceklerini anlatmış ve onlara asla geç kalmayacağının garantisini vermişti. Şimdiye kadar da her zaman bu sözünü tutmayı başarmıştı.

Keenan'ın nöbetçilerinin duymayacağını umarak alçak sesle konuştu.

Biri, daha şimdiden kıza yaklaşıyordu.

Çok geç. Aislinn yüzündeki gülümsemeyi sakladı -onlara karşı her zafer büyük bir tatmin duygusu yaratıyordu- ve telefonu kapadı.

Yoğurduğuna bakarken Keenan'ın neden kendisini seçtiğini merak etti. Bunun perileri görebilmesiyle ilgisi olmadığını biliyordu; kurallara uygun yaşamış, her şeyi doğru yapmıştı.

Öyleyse neden ben?

Bütün gün kızlar Keenan'la konuşmayı denediler, ona etrafı gezdirmeyi teklif ettiler. Oğlan her zaman nazik ama kararlıydı. Hepsine kendisine Aislinn'in etrafı göstermesini istediğini açıkça belli etti.

Güzel kızlar, amigo kızlar, inek kızlar, herkes periyi arzuluyordu. İlk kez herkes tarafından kıskanılarak izlenen kişi olmak hoş bir duyguydu. Okuldaki neredeyse bütün kızlar Aislinn'in yerinde olmak istiyordu. *Eğer Seth gibi normal biri olsaydı kendimi daha iyi hissederdim.*

Okuldaki öğrencilerin yarısıyla beraber Keenan'ın perileri de onları izliyor, perilere özgü bir merakla bakışlarını ikisinin üzerinden ayırmıyorlardı. Ama bu sefer bu takip sokakta gö-

rülenlerden farklıydı. Küçük gruplar halinde nöbet tutarcasına Aislinn ve Keenan'ı takip ediyorlardı. İçi metal dolu bina onlar için acı verici olmalıydı ama sürekli alarmdaydılar, çevreyi gözlemliyor ve ne olursa olsun Keenan'ı asla gözlerinin önünden ayırmıyorlardı. Ona büyük bir saygıyla yaklaşıyorlardı. *Keenan bir peri kralı olmasa böyle davranmazlardı...*

Keenan'ın kral olduğu düşüncesiyle beraber kızın içi yeniden dehşetle doldu. Kendini hasta hissediyordu. Gözünün önüne korkunç sahneler geldi. *Bir peri kralı... ve beni takip ediyor.* Şimdi bunları düşünemezdi. Leslie ve Carla yanına gelirken büyük bir çaba harcayarak endişeleri zihninden uzaklaştırdı. Paniğin yararı olmazdı. İhtiyacı olan bir plandı; yanıtlar. Eğer yanıtları bulabilirse, eğer oğlanın neden kendisine kafayı taktığını öğrenebilirse ondan kurtulmanın yolunu bulabilirdi.

Keenan'ın kendisine doğru yürüdüğünü gören Aislinn onun suda yansıyan günışığı kadar güzel olduğunu ve bu güzelliğin, üzerinden yayılan çekici ısının, insanda ona doğru koşma isteği yarattığını farketti.

Keenan kalabalık kafeteryada Rianne'ın peşinden giderken Aislinn'e davetkar bir gülümseme fırlattı.

Rianne büyük bir heyecanla oğlanla sohbet ediyordu. Onları uzaktan görseniz yıllar sonra yeniden birbirini bulmuş iki arkadaş zannederdiniz. Keenan her ne söylediyse

Leslie bir kahkaha atarak karşılık verdi ve Aislinn o anda bütün arkadaşlarının oğlanı aralarına kabul ettiklerini anladı.

Neden etmesinler? Kendisi ne kadar onu görmezden gelmek isterse istesin söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. Neden ondan uzak durmaları gerektiğini arkadaşlarına açıklayamazdı. Onun ne kadar tehlikeli olduğunu onlara anlatmasının hiçbir yolu yoktu. Onlara gerçeği söylemek sahip olduğu seçeneklerden biri değildi. Bazen seçme hakkı olmadan perilerle sürekli uğraşmak, artık dayanmakta güçlük çektiği bir baskı oluşturuyordu. Bu baskıdan nefret ediyordu.

Hain arkadâşları, Keenan'ı masaya getirdiklerinde onu görmezden gelmeyi denedi. Bir süre bu tavır işe yaramış gibi göründü. Ama oğlan onu izlemeyi sürdürüyor, çoğu sözünü ona yöneltiyor ve sorularını Aislinn'e soruyordu. Bütün bunları yaparken de masanın diğer ucuna oturmuş insanlıktan uzak yeşil gözleriyle ona bakıyordu.

Sonunda aşırı pişmiş bezelyeleri işaret edip o kadar delice bir şey sordu ki kız dayanamadı. "Ne var? Senin için fazla mı sıradan?"

Nasıl oldu da kontrolümü kaybettim? Hayatı boyunca ustalaştığı, duygularını kontrol etme yeteneği, elinden kayıp gitmeye başlamıştı.

Keenan korkutucu ölçüde tepkisizdi. "Ne demek istiyorsun?"

Aislinn bir periyi kızdırmanın, özellikle de bir peri kralını kızdırmanın hiç de akıllıca olmadığını biliyordu. "Seninle ilgili neler bildiğimi bilsen şaşırırsın ve açık konuşmamı ister misin, hiçbiri bana etkileyici gelmiyor. Birazcık bile."

O zaman oğlan güldü -neşeli ve özgür bir gülümsemeydi, sanki gözlerinde parıldayan öfke kıvılcımları orada yokmuş gibi. "O zaman kendimi sana sevdirmek için daha çok çaba harcamalıyım."

Aislinn'in üzerinde bir ürperti dolaştı. Aynı anda iki zıt duyguyu birden hissetmişti. Oğlan tarafından çekici bulunmak hem hoşuna gidiyor hem de onu dehşete düşürüyordu. Bu, hem ona dokunup hem ondan kaçmak istemesinden de beterdi. Çizgiroman dükkanında ilk konuştukları zaman hissettiği duygu karmaşasını yaşıyordu.

"Ona biraz olsun nazik davranabilirsin Ash," diye mırıldandı Leslie alçak sesle.

"Bu konunun peşini bırak Les." Aislinn masanın altında, kucağında tuttuğu ellerini yumruk yaptı.

"Adet dönemi tedirginliği." Rianne başını sallayıp Keenan'ın eline dokundu. "Onu görmezden gel tatlım. Aislinn'i yenmene hepimiz yardım edeceğiz."

"Ben de buna güveniyorum Rianne," diye mırıldandı Keenan. Konuştuğunda teni sanki içinde güneşi taşıyormuş gibi parıldıyordu.

Aislinn havadaki gül kokusunu alabiliyor, oğlanın aşırı çekici sıcaklığını hissediyordu.

Arkadaşları Keenan'a sanki o güne kadar gördükleri en büyüleyici şeymiş gibi bakıyordu. *Hepi yumum.*

Öğleden sonraki derslere kadar Aislinn sessizce oturdu ve yumruk yaptığı ellerine tırnaklarıyla yarım daireler çizmekle yetindi. Tırnağının avucunda yarattığı acıya konsantre olmaya ve dikkatini Keenan'ın bakışlarından uzaklaştırmaya çalışıyordu.

Gün sona erdiğinde Keenan'ın bu kadar dibinde olması Aislinn'e katlanılamaz gelmeye başlamıştı. Ne zaman yakınlarında olsa hava garip bir sıcaklığa bürünüyor ve bir süre sonra ona dokunma ihtiyacına karşı koymak dayanılmaz bir hal alıyordu. Zihni sürekli dikkatli olması konusunda kızı uyarıyor ama gözleri kapanmak, elleri uzanıp oğlana dokunmak istiyordu.

Aramıza mesafe koymalıyım.

Perileri görmekle baş etmeyi öğrenmişti. Zordu, korkunçtu ama bunu başarmıştı. Keenan'dan uzak durmayı da öğrenebilirdi.

O ala diğerleri gibi bir peri ne ala olsa.

Konsantre olup zihninde aynı bir dua gibi kuralları sıraladı. Büyükannesinin uyarılarını hatırladı ve gücünü kararlı

rumaya çalıştı. *Onlara bakma, onlarla konuşma, asla kaçma, asla dokunma*. Sakinleşecek şekilde derin derin nefes aldı. *Tepki verme. Dikkatlerini çekme. Asla onları görebildiğini anlamalarına izin verme*. Bu kuralların tanıdık havası kızın içinde uyanan arzuları uzaklaştırmasını sağlıyor ama oğlanın yanındayken rahat edebilmesine imkan tanımıyordu.

Bu yüzden edebiyat dersine girdiklerinde ve amigo kızlardan biri oğlana boş bir iskemleyi işaret ettiğinde -Aislinn'in yerinden çok uzaktaki bir iskemle- içi mutlulukla doldu ve amigo kıza yüzünde içten bir gülümsemeyle baktı.

"Seni bunun için öpebilirim. Çok teşekkürler."

Keenan bu cümleye şaşırmıştı.

Amigo kız da şaka olup olmadığını anlamak istercesine şaşkın gözlerle Aislinn'e baktı.

"Gerçekten. Çok teşekkürler." Aislinn hiç de memnun görünmeyen Keenan'dan uzaklaşıp yerine oturdu. Ne kadar kısa süreliğine olursa olsun nefes alabilecek kadar âlana kavuştuğu için mutluydu.

Birkaç dakika sonra Marie Louise içeri girip yanında getirdiği kağıtları dağıttı. "Bugünlük Shakespeare'e ara verebileceğinizi düşündüm."

Sınıfta önce memnun mırıldanmalar duyulduysa da bunu, dağıtılan kağıtlardaki şiiri görenlerin inlemeleri takip etti.

Homurtuları duymazdan gelen Rahibe Marie Louise beyaz tahtanın üzerine şiirin adını yazdı: 'La belle dame sans mercie.'

Arka sıralardan biri tahtaya laf attı. "Şiir ve Fransızca, ne büyük zevk."

Rahibe Marie Louise bir kahkaha attı. "Kim 'Merhametsiz Güzel Kadın' şiiriyle ilgili notları okumak ister?"

Üzerindeki kendini beğenmiş hava bir an için bile eksilmeyen Keenan ayağa kalkıp perilere meydan okuyan şövalyenin trajik hikayesini okudu. Sınıftaki bütün kızların iç çekmelerine yol açan, söylediği kelimeler değil oğlanın ses tonuydu. İnsan kılığı büyüsüyle kendini saklarken bile o kadar etkileyiciydi ki.

Okumayı bitirdiğinde Rahibe Marie Louise de sınıfın geri kalanı kadar etkilenmişti. "Çok güzel," diye mırıldandı. Ardından bakışlarını sınıfın üzerinde dolaştırıp normalde derslerinde konuşan öğrencileri süzdü. "Evet? Bana ne söyleyebilirsiniz?"

"Aklıma hiçbir şey gelmiyor," diye mırıldandı sınıfın bir ucundaki Leslie.

Rahibe Marie Louise beklenti dolu gözlerle Aislinn'e baktı.

Bu bakışlar üzerine Aislinn kendini konuşmak zorunda hissetti. "Kadın aslında insan değildi. Şövalye insan olma-

yan birine güvendi, bir periye ya da vampire ya da öyle bir şeye. Ve bu yüzden öldü."

Rahibe Marie Louise bu sözler üzerine sınıfı hareketlendirmeyi denedi. "Çok güzel. Şimdi bunun ne anlama geldiğini tartışalım."

"Perilere ya da vampirlere güvenme," diye homurdandı Leslie.

Keenan ve Aislinn dışındaki herkes güldü.

Ardından Keenan'ın sesi kahkahaları böldü. "Belki de suç peride değildi. Belki başka etkenler de vardı."

"Doğru. Tek bir ölümlünün hayatı nedir ki? Şövalye öldü. Bahsi geçen perinin, vampirin ya da her neyse onun kötü hissetmesi ya da bunu yapmak istememiş olması hiçbir şeyi değiştirmez. Şövalye hala ölü." Aislinn sesinin titremesini engellemeye çalışıyor ve çoğunlukla başarıyordu. Kalp atışları ayrı bir meseleydi. Keenan'ın kendisini izlediğini bildiği için kalbi deli gibi çarpıyordu. Ama konuşurken oğlana değil Rahibe Marie Louise'e bakmayı sürdürdü. "Canavarın acı çektiği söylenemez, şiirde kadının acısına dair hiçbir şey okumuyoruz, yanılıyor muyum?"

"Yanlış kişiye güvenmekle ilgili bir metafor olabilir," diye ekledi Leslie.

"Güzel. Güzel." Rahibe Marie Louise bu cümleyi tahtaya yazdı. "Başka ne söyleyebiliriz?"

Tartışma başka konulara kayarak ilerledi. "Rossetti'nin 'Canavar Pazarı'na bir bakalım, sonra bu şiire geri döneriz," dedi Rahibe Marie Louise sonunda.

Keenan yeniden okumak için gönüllü olduğunda Aislinn hiç şaşırmadı; oğlan sesinin insanlar üzerindeki etkisini biliyor olmalıydı. Bu sefer okurken doğrudan Aislinn'e bakıp, kağıtta yazan kelimelere bile ender olarak göz gezdiriyordu.

Leslie, Aislinn'e doğru eğilip fısıldadı, "Anlaşılan Seth'in bir rakibi var."

"Hayır." Aislinn başını sallayıp yanıt verirken kendini Keenan'a bakmaya zorladı. "Hayır yok. Keenan benim isteyebileceğim hiçbir şeye sahip değil."

Alçak sesle konuştuğu halde Keenan onu duydu. Bir anlığına bile olsa şaşırdı ve güzel yüzünde kafa karışıklığının izleri belirdi. Şiirin ortasında durdu.

Aislinn gerçekte ne kadar etkilendiğini görmesin diye bakışlarını kaçırdı. Aslında mantığın sesini duymazdan gelme istediğini kabullenmeden önce dikkatini başka tarafa yönlendirdi.

Sessizliği Rahibe Marie Louise böldü. "Cassandra, lütfen sen devam et."

Lütfen. Benden uzak dursun.

Dersin geri kalanı boyunca Aislinn tek bir kez bile Keenan'ın oturduğu yöne bakmadı. Dersten sonra koşarak si-

yan birine güvendi, bir periye ya da vampire ya da öyle bir şeye. Ve bu yüzden öldü."

Rahibe Marie Louise bu sözler üzerine sınıfı hareketlendirmeyi denedi. "Çok güzel. Şimdi bunun ne anlama geldiğini tartışalım."

"Perilere ya da vampirlere güvenme," diye homurdandı Leslie.

Keenan ve Aislinn dışındaki herkes güldü.

Ardından Keenan'ın sesi kahkahaları böldü. "Belki de suç peride değildi. Belki başka etkenler de vardı."

"Doğru. Tek bir ölümlünün hayatı nedir ki? Şövalye öldü. Bahsi geçen perinin, vampirin ya da her neyse onun kötü hissetmesi ya da bunu yapmak istememiş olması hiçbir şeyi değiştirmez. Şövalye hala ölü." Aislinn sesinin titremesini engellemeye çalışıyor ve çoğunlukla başarıyordu. Kalp atışları ayrı bir meseleydi. Keenan'ın kendisini izlediğini bildiği için kalbi deli gibi çarpıyordu. Ama konuşurken oğlana değil Rahibe Marie Louise'e bakmayı sürdürdü. "Canavarın acı çektiği söylenemez, şiirde kadının acısına dair hiçbir şey okumuyoruz, yanılıyor muyum?"

"Yanlış kişiye güvenmekle ilgili bir metafor olabilir," diye ekledi Leslie.

"Güzel. Güzel." Rahibe Marie Louise bu cümleyi tahtaya yazdı. "Başka ne söyleyebiliriz?"

Tartışma başka konulara kayarak ilerledi. "Rossetti'nin 'Canavar Pazarı'na bir bakalım, sonra bu şiire geri döneriz," dedi Rahibe Marie Louise sonunda.

Keenan yeniden okumak için gönüllü olduğunda Aislinn hiç şaşırmadı; oğlan sesinin insanlar üzerindeki etkisini biliyor olmalıydı. Bu sefer okurken doğrudan Aislinn'e baktı, kağıtta yazan kelimelere bile ender olarak göz gezdiriyordu.

Leslie, Aislinn'e doğru eğilip fısıldadı, "Anlaşılan Seth'in bir rakibi var."

"Hayır." Aislinn başını sallayıp yanıt verirken kendini Keenan'a bakmaya zorladı. "Hayır yok. Keenan benim isteyebileceğim hiçbir şeye sahip değil."

Alçak sesle konuştuğu halde Keenan onu duydu. Bir anlığına bile olsa şaşırdı ve güzel yüzünde kafa karışıklığının izleri belirdi. Şiirin ortasında durdu.

Aislinn gerçekte ne kadar etkilendiğini görmesin diye bakışlarını kaçırdı. Aslında mantığın sesini duymazdan gelme istediğini kabullenmeden önce dikkatini başka tarafa yönlendirdi.

Sessizliği Rahibe Marie Louise böldü. "Cassandra, lütfen sen devam et."

Lütfen. Benden uzak dursun.

Dersin geri kalanı boyunca Aislinn tek bir kez bile Keenan'ın oturduğu yöne bakmadı. Dersten sonra koşarak sı-

nıftan çıktı, taksinin söz verdiği gibi kendisini bekleyeceğini umuyordu. Keenan'ın çevresinde biraz daha kalacak olursa kontrolünü kaybetmekten korkuyordu.

On İkinci Bölüm

Halk arasında onların öfkelerinden kaçınmanın tek yolunun mine yaprağıyla yoncayı karıştırmak olduğu söylenir. Bu bütün felaketlere karşı işe yarayan bir büyüdür.

İngiltere Söylenceleri – Elsie Mason (1929)

Donia kütüphaneye girdiğinde Seth'i gördü. *Aislinn'in arkadaşı, çelik duvarların korumasında yaşayan.* Aislinn'le karşılaşmayı ummuştu ama Seth burada olduğuna göre belki kız da kütüphaneye gelirdi.

Çevresindeki bütün ölümlüler ve periler onu farkediyor olsalar da Seth'in gözü kimseyi görmüyordu. Oğlanın çevredekilerin dikkatini çekmesi doğaldı. Hoş bir görünüşü vardı, Keenan'dan çok daha farklı bir çekiciliğe sahipti. Koyu renk saçlar ve durgun bir hava, gölgeler ve solgunluk. *Keenan'ı düşünme. Ölümlüyü düşün. Onun için gülümse.*

Hiç acele etmeden yavaş adımlarla ve elini sakince boş masaların üzerinde dolaştırarak oğlana doğru ilerledi. Arada bir duraksayıp çevredeki kitaplara göz atıyordu.

Seth onu izledi.

Bırak ilk o konuşsun. Bunu yapabilirsin. Donia'nın güneş gözlüğünün arkasına sakladığı bakışları oğlanın üzerinde dolaştı. Seth bilgisayarlardan birinin önünde yanında sayfalar dolusu kağıtla oturuyordu.

Donia, çocuğun yanına vardığında ona gülümsedi.

Seth de önündeki kağıtları ikiye katlayarak kızın neyi araştırdığını görmesine engel oldu.

Donia boynunu uzatıp ekranda ne olduğunu görmeye çalıştı.

Seth bir düğmeye bastı ve ekrandaki pencere kapandı. Başıyla kızı selamladı. "Donia, yanılıyor muyum? Ash dün gece bizi tanıştırmadı. Sen ona yardım eden kişisin?" Kız başıyla onaylayıp elini uzattı.

Seth, kızın elini sıkmak yerine parmaklarının ucundan tutup eklem yerlerine bir öpücük kondurdu. *Elimi tutuyor.* Keenan'ın dokunuşu gibi yakmıyordu.

Donia donup kaldı ve içini dolduran duygular kendini bir budala gibi hissetmesine neden oldu. *Kimse bana dokunmuyor. Sanki hala Keenan'a aitmişim gibi. Yasakmışım gibi.* Liseli, yeni Kış Kızı asayı aldığında bunun değişeceği-

ne yemin etmişti. Ama Donia buna inanmakta tereddüt ediyordu. Kimse elini tutmayalı yıllar olmuştu.

"Ben Seth. Yaptıkların için teşekkür etmek istiyorum. Aislinn'e bir şey olsaydı..." Bir an için Keenan'ın en iyi askerleri kadar güçlü göründü. "Neyse, teşekkürler."

Hala kızın elini tutuyordu; Donia elini çekerken hafifçe titredi. *O Aislinn'e ait, aynı Keenan gibi.* "Ash burada mı?"

"Hayır. Ama yakında okuldan çıkar." Seth'in bakışları arka duvardaki saate kaydı.

Donia kararsızca oyalanmayı sürdürdü.

"Bir şeye mi ihtiyacın var?" Oğlanın yüzünde garip bir ifade vardı, sanki asıl sormak istediği başka bir soruydu.

Donia yüzündeki gözlüğü gözlerine daha da yaklaştırdı. Seth'in arkasında Keenan'ın kızlarından birkaçı durmuş gülümseyerek konuşmayı dinliyorlardı.

"Sen Ash'in..." cümleyi nasıl tamamlayacağını bilemeden elini salladı.

Seth cümleyi tamamlamasında ısrar etti. "Ash'in ne?"

"Yavuklusu musun?" dedi ama der demez irkildi. *Yavuklu mu? Kimse artık bu kelimeyi kullanmıyor.* Aradan geçen yıllar içerisinde kelimeler, giysiler ve müzik tamamen değişmişti. Hepsi bir arada gidiyorlardı. "Sevgilisi misin?"

"Yavuklusu mu?" diye tekrarladı Seth. Diliyle alt dudağındaki halkayı dürttükten sonra gülümsedi. "Hayır, pek sayılmaz."

"Hımm." Sıradışı bir koku yakalayan Donia burnunu çekti. *Olamaz.*

Seth ayağa kalkıp çantasını aldı. Geri adım atmasını sağlamaya çalışıyormuşçasına kadına doğru ilerledi, sanki kendi gücünü belli etmek istiyordu. *Erkeklerin kendilerini ispatlama ihtiyacı yıllar boyunca değişmeyen tek şey.*

Donia bir adım geri çekildi -sadece bu seferlik- ama yeni koparılmış minenin kokusunu alacak kadar zamanı olmuştu. Güçsüz düşürecek kadar fazla değildi ama oradaydı. *Evet o. Çantasında.* Ayrıca papatya ve Aziz John bitkisinin kokusunu da alabiliyordu.

"Ona göz kulak oluyorum, anlarsın ya? Aislinn harika biri. Nazik. İyi." Omzundaki çantayı düzeltip gözlerini kadına dikti. "Eğer biri ona zarar vermeyi deneyecek olursa," duraksadı, yutkundu ve devam etti, "onu güvende tutmak için yapmayacağım hiçbir şey yok."

"Tamam. Önceki gün ona yardımcı olabildiğim için mutluyum." Dikkati dağılmış olarak başını salladı. Mine ve Aziz John bitkisiyle ne yapıyor? Bu bitkiler ölümlülerin perileri görmelerini sağlayan bitkiler listesinde en üst sıralardaydılar.

Seth, peşinde Keenan'ın kızlarıyla beraber kütüphaneden ayrıldı. *Acaba çantasında ne taşıdığını farkettiler mi?* Bundan şüpheliydi.

Kapı Seth ve Yaz Kızları'nın arkasından kapandığında Donia bilgisayarın başına oturup oğlanın neleri araştırdığını kontrol etti: *Periler, büyü, görü'yü kazandıran otlar, Yaz Kralı.*

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. Tüm bunlar hiç de iyiye işaret değildi.

Keenan şehrin hemen dışındaki dairesine vardığında Niall ve Tavish onu bekliyorlardı. Rahat görünmelerine karşın, sorgulayan bakışlarını atlamak imkansızdı. Oğlan içeri girer girmez soru soran gözlerini üzerine diktiler.

"Eee?" diye sordu Tavish korkunç bir fırtınadan bahseden hava raporunun yer aldığı televizyonun sesini kıstıktan sonra.

Beira bütün günü Aislinn'le geçirdiğimi duymuş olmalı. Çoğunlukla ölümlü kızlarla neler yaptığını yakından takip eden kadın neyse ki oyunun kuralları gereği hiçbir şekilde müdahale edemezdi.

"Harika sayılmaz." Keenan kabullenmekten hiç hoşlanmasa da Aislinn'in gösterdiği direnç onu yormaya başlamıştı. "Ölümlü kızların normalde verdikleri gibi tepki vermiyor."

Niall üstü tıka basa dolu olan kanepeye oturdu ve bilgisayar oyunlarından birinin kumandasını eline aldı. "Ona çıkma teklif ettin mi?"

"Şimdiden mi?" Keenan odanın her tarafına yayılmış olan süslü masalardan birinin üzerindeki pizza kutusundan yarısı yenmiş pizza dilimini aldı. Kokladıktan sonra ısırdı. *Çok bayat değil.*

"Çok erken değil mi? Son kız..."

Niall bakışlarını televizyondan uzaklaştırdı. "Ölümlülerin alışkanlıkları bizimkilerden hızlı değişiyor. Arkadaş olmak istiyormuş gibi bir tavır takınabilirsin."

"Keenan onunla arkadaş olmak istemiyor. Kızlar arkadaş olmak için değildir." Tavish her zaman olduğu kadar dik kafalıydı. Dönüp pizza kutusunu Keenan'ın elinden aldı. "Proteine ihtiyacın var, buna değil. Neden ölümlülerin yiyeceklerinden yediğini kesinlikle anlamıyorum."

Çünkü çok uzun süredir onların arasında yaşamak zorundayım. Ama Keenan bunu söylemedi. Pizza kutusunu uzatıp koltuğuna yayılarak rahatlamayı denedi. Burası daha önce yaşadıkları pek çok yerden daha rahattı. Dairenin her köşesi geniş yapraklı bitkilerle kaplıydı. Kuşlar odanın içinde uçuşuyor, şakıyarak Keenan'a bakıyor ve yüksek tavanları taşıyan sütunların deliklerine kurdukları yuvalarına çekiliyorlardı. Bu görüntü odanın daha havadar görünmesine neden oluyordu, bazen dışarıda olmak gibiydi.

"Demek artık ölümlüler daha sıradan yaklaşımları tercih ediyor." diye sordu Keenan.

"Denemeye değer," dedi televizyona bakmanın daha eğlenceli olduğuna karar vermiş görünen Niall. Hafiften lanet okuyarak koltukta rahat edebileceği bir pozisyon bulmaya çalıştı. Onun bir perinin ihtiyacı olandan çok daha fazla dil konuşabildiğine inanmak zordu: Eline bir oyuncak verdiğiniz anda ümitsiz vakaya dönüşüyordu. "Belki de daha saldırgan bir yöntem denemelisin – kıza onu dışarı çıkaracağını söyle. Bazı ölümlüler öylesinden hoşlanır."

Tavish elinde Keenan'ın içmesi için ısrar ettiği yeşil karışımlardan biriyle geri geldi. Niall'ın son söyledikleri hoşuna gitmişti. "Kulağa daha doğru geliyor."

"İşte sana hangisini denemen gerektiğinin en büyük ispatı," Niall duraksadıktan sonra sırıtarak Tavish'e baktı, "arkadaş gibi davranmayı denemelisin."

"Kesinlikle."

Keenan bir kahkaha attı.

"Bu kadar eğlenceli olan ne söyler misiniz?"

Tavish yeşil protein içeceğini masaya bıraktı. Hareket ettikçe gümüş rengi, uzun örgüsü omzunun üzerinde sallanıyordu. Örgüyü sabırsız bir hareketle arkaya aldı, öfkelenmeye başladığının işareti. Ama öfkesinin güçlenmesine izin vermedi. Asla vermezdi.

"Sen en son ne zaman biriyle çıkmıştın?" diye sordu Niall bakışlarını ekrandan ayırmadan.

"Ölümlü kızların uygun eşlikçiler oldukları söyleneme-" Niall lafını böldü. "Görüyor musun? Tamamen paslanmış."

"Ben Yaz Kralı'nın en eski danışmanıyım ve," Tavish bir anda kendi sözlerinin Niall'ın söylemeye çalıştıklarıyla aynı anlama geldiklerini farketti, "galiba en iyisi önce oğlanın öğütlerini dinlemen."

Ve rahat bir pelerin gibi üzerine giydiği kurşungeçirmez saygınlığıyla, Tavish, çalışma odasına çekildi.

Keenan yüzünde hüzün ve başka duyguların karışımından oluşan bir ifadeyle onun gidişini izledi. "Bir gün küstahlığın yüzünden seni kılıçtan geçirecek. O hala en güçlü yaz perilerinden, Niall."

"Güzel. Öfke ona iyi gelecektir. Yaşlı kemiklerinde biraz tutku hissetmeye ihtiyacı var." Niall'ın alaycılığı uçup yerini endişeye bıraktı. Geçen yüzyıllar boyunca öğütleriyle Keenan'a en az Tavish kadar yararlı olmuştu. "Yaz perileri güçlü tutkular için yaratılmışlardır. Eğer biraz gevşemezse onu Kara Saray'da kaybetmemizden korkuyorum."

"Arayış onun için çok zor. Sarayın babamın yönetiminde olduğu zamanları özlüyor." Kendini Tavish kadar hüzünlü hisseden Keenan, bakışlarını sokağın diğer tarafındaki parka çevirdi.

Üvez-adamlarından biri kralı selamladı.

"Saray eski haline kavuşmalı," dedi yeniden Niall'a dönen Keenan.

"O zaman kızı büyüle. Durumu düzelt."

Keenan başını salladı. "Arkadaş gibi davranmamı mı öneriyorsun?"

Niall pencerenin yanına, Kral'ın arkasına geçip bahçedeki ağaçların çoktan donmuş olan dallarına baktı. Eğer Beira'nın güçlenmesini engellemenin bir yolunu bulmazlarsa yaz perilerinin soyunun tükenmesi tehlikesiyle karşılaşacaklardı. "Ona heyecan verici bir gece yaşat, farklı, beklenmedik bir gece."

"Eğer kraliçemi yakında bulamazsam..."

"Bulacaksın," diye temin etti Niall. Neredeyse bin yıldır aynı kelimeleri söylüyordu.

"Bulmak zorundayım. Ama bulup bulamayacağımdan emin değilim." Keenan derin bir nefes aldı. "Belki bu kız..."

Niall'ın yüzünde soluk bir gülümseme belirdi.

Ama Keenan ikisinin de artık bu umudu sürdürdüklerinden şüpheliydi. Kendisi inanmak istiyordu ama oyun, ne zaman oynasalar, daha zor bir hal alıyordu.

Kış Kraliçesi oğlanın güçlerini bağladığında -yazın gücünün büyük kısmına ulaşmasını engelleyip dünyayı dondurmaya başladığında- yaz perilerinin umutlarını da ezip geçmişti. Oğlan pek çok periden daha güçlü olabilirdi ama ihtiyaçları olan kral olmaktan; babası gibi bir kral olmaktan uzaktı

Lütfen Aislinn aradığım kız olsun

On Üçüncü Bölüm

Periler Kaprislidir... Başlıca ilgi alanları yemek, dövüşmek ve sevişmektir.

İrlanda Halk Hikayeleri – William Buttler Yeats (1888)

Aislinn taksiden demiryolu arazisinde inip Seth'in kapısının önünü kolaçan etti. Birkaç peri orada durmuş kızı izliyor, birbirleriyle konuşuyorlardı. Asla uzun süre tren vagonlarının ya da tren raylarının çok yakınında durmazlardı ama trenin önünde duran periler demirden rahatsız olmaya başladıklarında başka perilerle yer değiştirerek gözetleme işleminin aksamadan yürümesini sağlıyorlardı. Çizgiroman dükkanında Keenan kendisiyle ilk kez konuştuğundan beri nereye gitse çevresi perilerle doluyordu.

"Ölümlü oğlana çok fazla ilgili gösteriyor," dedi kuş gibi kanatları olan bir peri. "Yaz Kralı böyle bir rekabetle uğraşmak zorunda olmamalı."

"Artık zaman değişti," dedi dişi perilerden biri. Diğer periler gibi onun da vücudu çiçek açan dallarla kaplıydı. Ama diğerlerinin aksine dişilere uygun kısa bir elbise değil, soluk renkli bir takım giymişti. Tavırları da diğer dişi perilerinkinden farklıydı. Üzerindeki dallar boynunun çevresinde başlıyor bileklerine kadar uzanan saçlarının çevresinde dolanıyor ve bir şekilde onun diğer perilerden daha seçkin görünmesine yol açıyordu.

"Kız her gün oğlanın evine gidiyor," dedi vahşi bir avcı gibi dişi perinin çevresinde daireler çizmeye başlayan kuş peri. "İçerde ne yapıyorlar?"

"Ben olsam ne yapacağımı gayet iyi bilirim," diye karşılık verdi dişi. Aldırışsız bir gülümsemeyle uzanıp kuş perinin yüzünü avuçlarının arasına aldı. "Kız sonsuza kadar Keenan'la kalacak olursa bu oğlanı ben alabilirim."

Sonsuza kadar mı?

Aislinn yüzünü görmemeleri için arkasını döndü. Ölü çimenlerin üzerinden koşar adım geçti, perileri duyabilecek kadar yakınlarından yürüyor ama yüzündeki ifadeyi görmemelerine özen gösteriyordu.

Sonsuza kadar Keenan'la olmak mı?

Dişi peri, kuşa benzeyen perinin yüzünü burun buruna değecekleri kadar kendininkine yaklaştırdı. "İçerde ne yaptığı hiç farketmez. Şimdiden değişmeye başladı," dişi

kuş perinin burnunun ucunu yaladı, "sarayımızdan birine dönüşmeye başladı bile. Hala yapabildiği sürece bırakalım da ölümlüsüyle eğlensin. Yakında hiçbirinin önemi kalmayacak."

Seth nerede kaldı? Aislinn dördüncü kez cep telefonunu çıkarıp hızlı aramada iki numarada yer alan Seth'in numarasını çevirdi.

Zil sesi tam arkasından geldi.

Kapat düğmesine bastıktan sonra arkasını döndü.

"Rahatla, Ash." Seth artık susmuş cep telefonunu elinde taşıyarak kıza doğru yürüdü, ortalıkta dolanan perileri görmeden yanlarından geçti.

"Neredeydin? Sana bir şey olmasından korktum..."

Seth bu endişeye gülümseyerek karşılık verdi.

"Buluşacağımızı unutmuş olmandan korktum," diye cümlesini değiştirmeyi denedi Aislinn.

Daha dikkatli olmalıyım.

"Unutmak mı?" Seth kolunu Aislinn'in beline doladı ve onu kendisiyle beraber kapıya doğru çekti. Kapıyı açıp birlikte içeri girdiler. "Seni asla unutmam."

Kuş görünüşlü peri içeri girmelerinden hemen önce Seth'i koklayıp burnunu kırıştırdı.

"Gelecek sefer telefonunu aç, olur mu?" Aislinn parmağıyla Seth'in göğsünü dürttü. "Neredeydin?"

Seth bu soru üzerine başını sallayıp kızın peşinden içeri girdi ve çelik kapıyı perinin suratına kapadı. "Donia'yla konuşuyordum."

"Ne?" Aislinn kendini yumruk yemiş gibi hissetti.

"Fazla arkadaş canlısı sayılmazdı ama ilk anda düşündüğümden daha hoş bir kızmış." Seth sanki kıza onlardan biriyle konuştuğunu söylememiş gibi sakince gülümsedi. "Aşırı güzel diyemem ama en az senin kadar güzel."

"Sen ne yaptın?" Aislinn nazikçe Seth'i ittirdi – hareketi sert olmamasına karşın oğlanın irkilmesine yol açtı.

"Onunla konuştum." Seth elini, göğsünde kızın ittirirken dokunduğu yere koydu. Tişörtünü kaldırıp tenine baktı. Yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Bu acıttı."

"Donia hoş biri gibi gözükebilir ama onlardan biri. Hiçbirine güvenemezsin." Aislinn dönüp dışarıda dolanan perilere baktı. Aralarından biri -takım elbiseli dişi- elindeki yaprakları origami yapar gibi katlıyordu.

Seth arkasından Aislinn'e yaslanıp çenesini kızın başına dayadı. "Dışarıda kaç tane var?"

"Çok fazla." Seth'le yüz yüze gelmek için arkasını döndü, vücutları birbirine değiyordu, oğlana ters ters bakması için fazla yakındılar. "Böyle şeyler yapmamalısın. Kendini riske–"

"Rahatla." Seth kızın saçından bir tutamı alıp parmakların arasından yavaşça kaymasına izin verdi. "Ben aptal de-

ğilim Ash. Ona 'Kötü Peri, Aislinn'den uzak dur' demedim. Sana yardım ettiği için teşekkür ettim ve başına bir şey gelecek olsa çok kötü olacağının altını çizdim. Hepsi bu."

Seth kızın yüzünü görebilmek için bir adım geri çekildi. Seth'in gözlerinin altında mor halkalar oluşmuştu. "Güven bana, tamam mı? Seni tehlikeye atacak hiçbir şey yapmayacağım."

"Özür dilerim." Ona kızdığı, ondan şüphe ettiği ve hatta gözlerinin altında mor halkalar oluşmasına yol açacak kadar çok çalışmasına neden olduğu için suçluluk duyarak Seth'in elini tuttu. "Sen otur. Ben de gidip çay hazırlayayım."

"Perileri görebilmek ve perilere karşı korunmak konusunda ilerleme katettiğimi söyleyebilirim. Fazla değil, ama yine de..." En sevdiği iskemleye oturup bir deste kağıt çıkarttı.

Aislinn herhangi bir tepki vermeyince kağıtları kucağına yayıp bakışlarını yeniden Aislinn'e çevirdi. "Yoksa önce bana seni bu kadar korkutanın ne olduğunu mu söylemek istersin?"

Aislinn başını iki yana salladı. "Hayır. En azından şimdi değil."

Perilerden bahsetmek, perileri araştırmak, perilerden kaçınmak. *Ona büyük haksızlık ediyorum.* "Bir süre başka şeylerden bahsedebileceğimizi düşünmüştüm. Bilmiyorum, normal şeylerden..."

Seth gözlerini ovuşturdu. "Tamam. Bana okuldan bahsetmek ister misin?"

"Hımm. Eğer perilerden bahsetmekten kaçınmak istiyorsak okuldan başlamak akıllıca değil." Su ısıtıcısını doldurup tezgahtaki papatya çayını açtı. "Bunun tadı korkunç mu?" diye sordu poşetlerden birini göstererek.

"Kötü olduğunu sanmıyorum ama istersen alt çekmecede bal var." Uzandığı zaman gömleği havaya kalkıp karnını ve göbek deliğinde takılı olan siyah halkayı ortaya çıkardı. "Hayat normale döndüğü zaman neler yapacağımızdan bahsedebiliriz. Bütün bunlar bittiğinde yemeğe çıkmamız gerektiğini düşünüyorum."

Aislinn onu daha önce gömleksiz görmüştü, bir tek şortuyla dolaştığı zamanlar olurdu. Uzun süredir arkadaştılar. *Ne dedi? Yemek mi? Seth'le yemek...* Mutfakta durup onun dudağındaki halkayla oynayışını izledi. Halkayı ısırmaktan çok dudağını emer gibi emiyordu. Konsantre olmak istediği zamanlarda öyle yapardı. *Hiç seksi değil. Hiç seksi değil.*

Ama seksiydi ve Aislinn bir budala gibi onu izliyordu. "Vay," diye fısıldadı.

Bu tepkinin ardından kendini aptal hissederek bakışlarını kaçırdı. *Biz arkadaşız. Arkadaşlar da yemeğe çıkarlar. Bir anlamı yok.* Çekmeceyi açtı ve garip bir bitki karışımının ya-

nında duran bal kavanozunu çıkardı. "Yemek, tamam. Carla'nın gitmek istediği yeni bir restoran var. Sence..."

"Demek vay, ha?" Seth'in sesi puslu denecek kadar alçak çıkmıştı. Ayağa kalktığında iskemlesi gıcırdadı. Aralarındaki mesafeyi aşarken adımları her zamankinden daha çok ses çıkarıyordu. Derken kızın yanına geldi. "*Vay* gibi bir tepkiyle idare edebilirim."

Aislinn aceleyle arkasına döndüğünde kavanozun kapağını dikkatsizce açtı ve tezgahın üzerine bal döküldü. "Öyle demek istemedim. Son zamanlarda çok fazla flört ediyoruz ve o telefon konuşması ve... En az bir düzine kızla daha görüştüğünü biliyorum. Çok yorgunum ve..."

"Hey." Seth ellerini kızın omzuna koyup onu kendine çevirmeyi denedi. "Başka hiç kimse yok. Sadece sen. Geçtiğimiz yedi ay boyunca başka hiç kimseyle görüşmedim." Yeniden nazikçe kızın omzuna vurdu. "Hayatımda senden başka hiç kimse yok."

Aislinn arkasını döndü ve öylece durdular. Seth'in gömleğinin düğmelerinden biri eksikti. Aislinn ne yaptığını bilmeden bal kavanozunun kapağını kapamaya yöneldi ama oğlan kavanozu kızın elinden alıp tezgaha bıraktı.

Ardından onu öptü.

Aislinn parmak ucuna kalkıp başını öne uzatarak daha da yakınlaşmayı denedi. Seth elini kızın beline doladı ve

tutkuyla kızı yeniden öptü. O anda Aislinn her şeyi unuttu: Periler yoktu, görü yoktu, hiçbir şey yoktu, sadece ikisi vardı.

Seth, onu tezgahın üzerine kaldırdı. Saatlerce aynı pozisyonda oturup sohbet etmişlerdi ama bu sefer kızın elleri oğlanın saçlarında dolanıyor onu daha da yakına çekiyordu.

Yaşadığı en mükemmel öpüşmenin bu olduğunu düşünüyordu ki Aislinn karşısındakinin kim olduğunu hatırladı. *Seth. Seth'le öpüştüm.*

Geri çekildi.

"Kesinlikle beklemeye değerdi," diye fısıldadı hala kollarını kıza dolamış olan Seth.

Aislinn'in bacakları oğlanın iki yanındaydı ve ayak bileklerini oğlanın arkasında birleştirmişti. Başını Seth'in omzuna yasladı.

İkisi de hiçbir şey söylemedi.

Seth kimseyle çıkmaz. Büyük bir hata yapıyorum. Sonra, aralarındaki ilişki çok korkunç bir hal alabilirdi; Aislinn aylardır kendi kendine bu riske girmeye değmeyeceğini söylüyordu. Yine de tüm bunların farkında olmak kızın zihninin farklı düşüncelerle dolmasını engellemedi.

Başını kaldırıp oğlana baktı. "Yedi ay mı?"

Seth boğazını temizledi. "Evet. Düşündüm ki eğer sabırlı olursam... Bilmiyorum..." Hiç de alışkın olmadığı gergin

bir gülümseme belirdi yüzünde. "Kaçmayı bırakabileceğini düşündüm... Bütün o konuşmalardan sonra biz..."

"Yapamam, ben... Şu peri meselesiyle ilgilenmem gerekiyor ve... Yedi ay mı?" Kendini korkunç hissetti.

Seth benim için mi bekliyormuş?

"Yedi ay." Seth her şey normalmiş gibi kızın burnunu öptü, sanki hiçbir şey değişmemiş gibi. Sonra onu nazikçe tezgahtan aşağı indirip bir adım geri çekildi. "Ve beklemeyi sürdüreceğim. Hiçbir yere gitmiyorum ve kimsenin seni benden almasına izin vermeyeceğim."

"Bilmiyorum... Bilmiyordum..." Aislinn'in kafasında çok fazla soru işareti vardı: *Seth benden ne istiyor? Beklemek ne anlama geliyor? Ben ne istiyorum?* Bu soruların hiçbirini soramazdı.

Hayatında ilk kez perileri düşünürken, bu konuyu düşünürken olduğundan daha rahattı. "Önce bu sorunu hallet-mem gerek. Onların ne istediğini öğrenmeliyim ve..."

"Biliyorum. Senden perileri unutmanı beklemiyorum ama aramızda olanları da unutma." Eliyle kızın saçlarını geriye atıp parmağını yanağında dolaştırdı. "Yüzyıllardır ölümlüleri çalıyorlar ama seni alamayacaklar."

"Belki istedikleri başka bir şeydir."

"Hoşlandıkları bir ölümlüyle karşılaştıklarında ondan uzaklaşacaklarını gösteren tek bir şey bile bulamadım. Hiç-

bir şey." Kızı şefkatle kollarına aldı. "Onları görebildiğin için 1-0 öndeyiz ama eğer peşindeki gerçekten bir kralsa hayır yanıtını kabulleneceğini hiç sanmıyorum."

Aislinn hiçbir şey söylemedi, söyleyemezdi. Orada, Seth'in kollarında öylece durup gittikçe artan korkularını bastırmaya çalıştı.

On Dördüncü Bölüm

Periler özellikle avlanmaktan hoşlanır.

Adaların Peri Hikayeleri – A. W. Moor (1891)

Haftasonu geldiğinde Aislinn iki şeyden emindi -Seth'le birlikte olmak çok baştan çıkarıcı ve Keenan'dan kurtulmak neredeyse imkansızdı. Bu iki sorunu çözmek için de bir şeyler yapmalıydı.

Peri kralı okulda neyin nerede olduğunu çoktan çözmüş olduğu halde, kendini adamış bir sapık misali sürekli Aislinn'i takip ediyordu. Ondan kurtulmanın yolu yoktu. Ve onu terslemek de, ona aldırmamak da işe yarıyormuş gibi görünmüyordu. Günün sonu geldiğinde Aislinn oğlana dokunmamak için harcadığı çabadan yorgun düşmüş oluyordu. Yeni bir taktiğe ihtiyacı vardı.

Periler avlanır. En azından kural değişmemiş görünüyordu. Sokaklarda koşturan kurt peri gibi Keenan da kızı kovalıyordu. Aislinn fiziksel olarak kaçmıyor olabilirdi ama aynı şeydi. Bu yüzden dehşete düşmesine yol açsa bile durmayı ve oğlanın kendisini yakalamasına izin vermeyi kararlaştırdı.

Çocukluğunda öğrendiği en zor derslerden biri buydu. Büyükanne kısa seyahatler için onu parka götürür ve orada periler kendisini koklar ve kovalarken kaçmama egzersizleri yaparlardı. Ani duruşlarını normal göstermenin, kendisini kovalayan perilere aldırmamanın ve onlardan etkileniyormuş gibi görünmemenin yollarını öğrenmişti. O derslerden ve parka gitmekten nefret ederdi. İçindeki bütün hücreler periler kendisini kovaladığında *kaç git* diye bağırıyorlardı. Ama bu korkunun sesiydi, aklın değil. Önemli olan akıldı. Koşmayı kestiği anda periler kendisiyle ilgilenmeyi kesiyorlardı. Şimdi de aynı yöntemi deneyecekti. Keenan'dan kaçmayı bırakacaktı. Ama önce bunun nasıl doğal görüneceğini bulması gerekiyordu.

Sağlık dersine yürüdükleri sırada Keenan'a yüzünde baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle bakmayı denedi.

Keenan hiç tereddüt etmeden bu bakışları yüzünde kızı şaşkınlığa uğratacak kadar mutlu bir ifadeyle karşıladı.

Ama dokunmak için uzandığında Aislinn geri çekildi ve Keenan'ın yüzünde yeniden bezgin bir ifade oluştu.

Din dersinden çıktıkları sırada Aislinn yeniden şansını denedi. "Haftasonu için planların var mı?"

Keenan'ın yüzündeki ifade yine garipleşti, eğlenmekle şaşırmak arası bir şeye dönüştü.

"Haftasonu eğlenceli bir şeyler yapmayı umuyordum ama," kız içinde tanıdık panik duygusunu hissedene kadar gözlerini dikip ona baktı, "şansımın yaver gideceğini düşünmemiştim."

Kaçma.

Aislinn'in göğsü yanıt veremeyeceği kadar acıyordu. Bu yüzden başını sallamakla yetindi. Ardından aralarında sessizlik oluştu. Oğlan bakışlarını kaçırdı ama artık gülümsüyordu ve sakindi. Tek kelime etmeden kalabalığın arasından geçtiler. Keenan kıza çok yakın duruyordu ama sessizlik iyi bir değişiklikti. Baştan çıkarıcı sıcaklığın yokluğu inanılmazdı, sanki onun yerini garip bir sakinlik almıştı.

Bir sonraki derse girmelerinden hemen önce oğlan gülümseyerek kıza döndü. "Öğle yemeğinde sana katılabilir miyim?"

Aislinn duraksadı. "Önceki bütün günlerde zaten katıldın."

Keenan güldüğünde sesi koşarken peri kurdun çıkardığı çan sesi kadar melodikti. "Evet. Ama önceki günlerde ne zaman masanıza otursam bana içerledin."

"Bugün içerlemeyeceğimi nereden biliyorsun?"

"Umuyorum. Beni yaşatan bu umut..."

Aislinn dudağını ısırıp çocuğun söylediklerini düşündü. Oğlan en ufak bir nezaket gösterisiyle bile yeniden cesaret kazanıyordu ama kendisini etkilemek için o kadar fazla uğraşmadığında en azından etrafındayken nefes almak eskiden olduğu kadar zor değildi. O garip dürtüler de eskisi kadar yoğun değildi.

"Senden hala hoşlanmıyorum," dedi gülümseyerek.

"Belki benimle daha fazla zaman geçirirsen fikrini değiştirirsin." Kızın yanağına dokunacakmış gibi uzandı.

Aislinn irkilmedi ama gerildi.

İkisi de kımıldamadı.

"Ben kötü biri değilim Aislinn. Sadece..." Durup başını salladı.

Aislinn ince buz üzerinde yürüdüğünün farkındaydı ama Keenan'ın şimdiye kadar hiç bu kadar dürüst davrandığını görmemişti. Keenan, Bishop Lisesi'ne başladığından beri ilk kez kendini biraz olsun huzurlu hissetti.

"Sen ne?" diye onu konuşmaya teşvik etti.

"Seni tanımak istiyorum. Bu çok mu garip?"

"Neden? Neden ben?" Keenan'ın karşılık vermesini beklerken kalbi duracak gibiydi, sanki zihnindeki gerçek soruya da bir yanıt bulabilecekti. "Neden başka biri değil?"

Keenan ona yaklaşıp bir avcı edasıyla onu süzdü. Ruh hali bir kere daha hızla değişti. "Doğruyu söylememi ister misin, bilmiyorum. Sende bir şeyler var. Seni ilk gördüğüm andan beri biliyorum."

Kızın elini tuttu.

Aislinn, Keenan'ın elini tutmasına izin verdi. Bir süre onun oyununu oynayacaktı. Gerçi sadece oyun oynamak değildi. İlk karşılaştıkları andan itibaren Aislinn uzanıp oğlana dokunma ihtiyacına karşı koyuyordu. Hiç de akıl karı olmayan bu dürtü sürekli ortadaydı.

Keenan'ın dokunuşuyla kızın görü yeteneği güçlendi. Sanki çevrelerindeki bütün periler bir anda insanlar kadar net görünür olmuşlardı.

Sınıftaki hiç kimse tepki vermedi; kimse çığlık atmadı. Belli ki periler birdenbire görünür hale gelmemişlerdi.

Ne oldu? Titredi.

Keenan kızın rahat hissetmesine imkan tanımayan yoğun bakışlarını üzerine dikmişti. "Neden bazı insanlar diğerlerinin dikkatini çekerler? Neden birileri birilerine aşık olur... Neden sen olduğunu ve başkası olmadığını bilmiyorum." Nazikçe kızı kendine çekip fısıldadı. "Ama her sabah uyandığımda ilk düşündüğüm sen oluyorsun. Rüyalarımda senin yüzünü görüyorum." Aislinn yutkundu. *Oğlan normal biri olsa bile bu söyledikleri garip görünürdü.* Ve o normal biri değildi. Ne yazık ki onun olduğu şey kesinlikle dikkate alınması gereken bir şeydi.

Aislinn ürperdi. "Bilmiyorum."

Keenan başparmağıyla kızın elini okşadı. "Bana bir şans tanı. Baştan başlayalım."

Aislinn donup kaldı. Büyükannesinin yıllar boyunca tekrarladığı uyarılar zihnini doldurdu. Endişe ve bilgelikten oluşan bu senfoni zihninde yankılanmaya başladı. Ama hemen ardından Seth'e artık eski yöntemlerin işe yaramadıklarını söyleyen kendi sesini duydu. *Yeni bir yöntem dene.* Başını salladı. "Baştan başlamak. Elbette."

O zaman Keenan ona gülümsedi, gerçek bir gülümsemeydi -lanetli, sevgi dolu ve baştan çıkarıcı. Aislinn perilerin insanları kaçırdıkları hikayeleri hatırladı. *Kaçırılmak mı? Daha çok kendi istekleriyle peşlerinden gittikleri hikayeler.* İskemlesine yığıldı. *O bir peri. Periler kötüdür. Ama ne istediklerini öğrenebilirsem...*

Dersin yarısına geldiklerinde anlatılanların tek kelimesini bile dinlememiş olduğunu farketti. Açtığını bile hatırlamadığı defterine baktı. Hiçbir şey yazmamıştı.

Sonrasında hala sisin içinde yürür gibi hissederek Keenan'ın yanında dolabına ilerledi.

Keenan konuşuyor, ona bir şeyler soruyordu. "...Karnavala ne dersin? Seni alabilirim ya da buluşabiliriz. Senin tercihin."

"Elbette." Başka birinin rüyasında dolaşıyormuş gibi hissederek gözlerini kırpıştırdı. "Ne?"

Peri nöbetçiler neler olduğunu anladıklarını belli eden bakışlarla birbirlerine baktı.

"Bu gece bir karnaval var." Aislinn'in kitaplarını taşımak için elini uzattı.

Aislinn aptalca bir refleksle kitapları oğlana uzatmak üzereyken kendini durdurdu. "Büyük planların ne olacak?"

"Sadece evet de." Yüzünde beklenti dolu bir ifade vardı.

Sonunda kız başını salladı. "Arkadaş olarak."

Kız dolabını kapatırken oğlan birkaç adım geri çekildi. "Elbette. Arkadaş olarak."

O sırada Rianne, Leslie ve Carla yanlarına geldiler.

"Ee?" diye sordu Rianne. "Aislinn evet dedi mi?"

"Aislinn onu geri çevirdi, öyle değil mi Ash?" Leslie teselli edercesine Keenan'ın koluna dokundu. "Endişelenme. Herkese hayır demeyi alışkanlık haline getirmiştir."

"Herkese değil." Keenan kendinden çok memnun görünüyordu. "Karnavala gidiyoruz."

"Ne?" Aislinn bakışlarını Rianne ve Keenan üzerinde dolaştırdı. *Arkadaşlarım bana ne soracağını biliyorlar mıydı?*

"*Öde bakalım.*" Rianne elini Leslie'ye uzattı ve o da homurdanarak cebinden çıkardığı buruşmuş bir parayı arkadaşına uzattı. Rianne o zaman Carla'ya döndü. "Sen de."

"Ödemek mi?" diye tekrarladı Aislinn arkadaşlarının peşinden kafeteryaya giderken.

Arkasında nöbetçilerin kahkahalar attığını duydu.

"Onlara Keenan'ın seni çıkmaya ikna edeceğini söyledim." Rianne yeni kazandığı paraları ceketinin cebine soktu. "Ona bir baksana."

"O tam burada, Li," diye mırıldandı Keenan'ı süzen Carla. "Ri'ye nasıl davranması gerektiğini öğretmeye çalıştık ama..." omuz silkti. "Yaşlı bir köpeğe ders vermeye çalışmak gibi. Eğer yavruyken onu almış olsaydık, belki bir şansımız olurdu."

Bu sözler üzerine Rianne arkadaşının koluna vurdu ama gülümsüyordu. "Hav, hav."

Aislinn'e dönen Carla alçak sesle devam etti. "İkinizin konuştuğunu görünce Keenan'ın sana karnavala gitmeyi teklif ettiğinden emin olana kadar Rianne yanınıza gelmemize izin vermedi. Leslie'nin kolundan tutması gerekti."

"Çıkmıyoruz. Arkadaş olarak gidiyoruz," diye mırıldandı Aislinn.

"Doğru. Konuşup birbirimizi tanımaya çalışacağız," diye araya girdi Keenan. Duraksayıp tek tek kızların yüzlerine baktı, olabildiğince az ışıldamaya özen gösteriyordu. "Aslında isterseniz bize katılabilirsiniz. Arkadaşlarımdan bazılarıyla tanışırsınız."

Aislinn'in kalp atışları hızlandı. "Hayır."

"Kulağa hoş geliyor. Endişelenme, senin randevuna gelmek gibi bir niyetim yok Ash." Rianne sanki az önce muhteşem bir şey olmuş gibi iç çekip Carla'ya döndü. "Sen ne düşünüyorsun?"

Carla başını salladı. "Kesinlikle çıkıyorlar."

"Aislinn bana arkadaşım olarak eşlik edecek," dedi Keenan yüzündeki memnun ifadeyi bozmadan. "Bana katıldığı için onur duydum, hepsi bu."

Aislinn oğlanı ve ona hayran hayran bakmakta olan arkadaşlarını süzdü.

Kızın bakışlarını gören Keenan gülümsedi.

Keenan yanında yürümeye başladığında adımlarını hızlandırmadı. Oğlan artık halinden memnun göründüğünden kızın hissettiği dürtü solup gitmiş, neredeyse bir fısıltıya dönüşmüştü.

Bunun altından kalkabilirim.

Ama sıradışı bir nezaketle Keenan oturması için iskemlesini tuttuğunda kız, oğlanın gözlerindeki yansımayı gördü. Gözbebeklerinin çevresinde güneşten bir hale vardı.

Umarım.

On Beşinci Bölüm

Bizden çok daha uzun süre yaşasalar da sonunda onlar da ölüyor ya da yok olup gidiyor.

Gizli Tarih – Robert Kirk ve Andrew Lang (1893)

Donia her akşam yaptığı yürüyüşten eve döndüğünde Beira bahçede oturmuş onu bekliyordu. Kendine buzdan bir iskemle yapmıştı.

Kış Kraliçesi fazla bir çaba harcamaksızın önündeki buz parçalarına çığlık atan yüzler çiziyordu. Dikkatli bakacak olursanız buzun içindeki perilerin canlı canlı kapana kısıldıklarını ve gerçekten çığlık attıklarını seçebilirdiniz.

"Donia, hayatım," Beira görünmez ipler tarafından yukarı çekilmiş gibi bir insan için imkansız görünen bir zarafetle ayağa kalktı. "Peşinden Agatha'yı yollamam gerektiğini düşünmeye başlamıştım."

Adı geçen cadı sırıttığında dişlerinin olması gereken yerlerdeki kara boşluklar ortaya çıktı.

"Beira. Ne kadar..." Donia yalan olmayacak tek bir kelime dahi bulamıyordu. *Beklenmedik bir ziyaret? Memnuniyet verici? Hayır, ikisi de olmaz.* "Senin için ne yapabilirim?"

"Ne kadar hoş bir soru?" Beira bir parmağıyla kızın çenesine dokundu. "Keşke oğlum da bu soruyu soracak kadar terbiyeli olsaydı." Beira yalancı bir üzüntüyle somurttu. "Ama değil."

Bahçenin diğer tarafında, ağaçların olduğu yerde duran nöbetçiler kadını selamladı. Üvez-adam, Donia'ya el salladı.

"Oğlanın neler yaptığını biliyor musun?" dedi Kış Kraliçesi.

Donia karşılık vermedi; bu bir soru değildi. Kadın da aynı Keenan gibiydi. İkisinden de kurtulmak büyük bir rahatlama olacaktı.

"Kızın okuluna kaydolmuş. Bir ölümlü gibi okula yazılmış. Hayal edebiliyor musun?" Beira ileri geri yürümeye başladığında ayaklarının donmuş zemin üzerinde çıkardığı gürültü bahçede yankılandı. "Bütün haftayı kızla geçirmiş, senin köpeğin gibi onun çevresinde dolanmış."

"Kurt. Sasha bir kurt."

"Kurt, köpek, sırtlan, her neyse. Önemli olan şu ki," Beira hareketsiz durdu, o kadar hareketsizdi ki, buzdan yapılma bir heykel olduğunu zannedebilirdiniz. "Keenan kıza yaklaşmanın bir yolunu buldu Donia. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun? O ilerleme gösteriyor, sen göstermiyorsun. Beni hayalkırıklığına uğratıyorsun."

Agatha kıkırdadı.

Beira bilinçli olarak aşırı yavaş bir şekilde arkasını döndü. Parmağını uzattı. "Buraya gel."

Hala hatasının farkında olmayan Agatha sırıtan yüzüyle kraliçenin yanına geldi.

"Oğlumun kazanması ihtimali sana eğlenceli mi geliyor? İnşa ettiğim her şeyi yok etmesi ihtimali?" Beira parmağıyla Agatha'nın çenesine dokunduğunda tırnağı cadının tenini kesti. Bir kan damlası cadının boğazından aşağıya doğru kaydı. "Ben bu durumu hiç de komik bulmuyorum Agatha hayatım."

"Bunu kastetmemiştim Kraliçem." Agatha'nın gözleri korkuyla açıldı. Yalvaran gözlerle Donia'ya döndü.

"Agie, Agie," Beira işe yaramayacağını belli eder şekilde başını salladı, "Donia sana yardım etmeyecek. İstese bile edemez."

Donia bakışlarını kaçırıp Kraliçe yerine her zamanki nöbet yerinde olan üvez-adama baktı. Adam anlayışla başını salladı. Hepsi daha önce Beira'nın öfkesine şahit olmuşlardı ama hala korkunç geliyordu. Kadının acı vermek söz konusu olduğunda bitmek tükenmek bilmeyen bir enerjisi vardı.

Cadıyı boğazından yakalamış olan Beira dudaklarını Agatha'nın yarı aralık dudakları üzerine yasladı ve üfledi.

Agatha kaçmak için çırpınıp elleriyle Beira'yı ittirmeye çalışırken Kış Kraliçesi daha da öfkelendi. Bazen son anda adamlarını cezalandırmaktan vazgeçerdi.

Bugün o günlerden biri değildi.

Agatha savaştı ama bir anlamı yoktu.. Ancak başka bir soylu Beira'ya karşı koyabilirdi.

"İşte bu kadar," diye mırıldandı Beira, Agatha'nın cansız vücudu yere devrilirken.

Agatha'nın sadece bir gölgeye indirgenmiş olan ruhu, arkalarında durmuş sessiz bir şekilde ağlıyordu.

Beira dudaklarını yaladı. "Şimdi kendimi daha iyi hissediyorum."

Agatha'nın yerdeki cesedinin üzerinden geçti.

Cadının gölgesi cansız vücudun yanında diz çöktü. Cesedin aralık ağzında yanağına kadar uzayan buz kristalleri vardı.

"Gelelim asıl meseleye." Beira ağlaşmakta olan gölgeyi bir böceği itercesine uzaklaştırdıktan sonra Donia'ya döndü. "Daha hızlı çalış. Sabrım azalıyor."

Bu sözlere yanıt beklemeden arkasında Agatha'nın gölgesiyle evden uzaklaştı ve Donia'yı cesetle baş başa bıraktı.

Donia, Agatha'ya baktı – bir zamanlar Agatha olan vücuda. Kraliçe uzaklaştığı için buz erimiş, cadının saçları ıslanmıştı.

Bu, ben olabilirdim. Eğer Beira'yı hayalkırıklığına uğratacak olursam bu ben olacağım...

"Yardımcı olabilir miyim?" Üvez-adam kadının hiç olmadığı kadar yakınında duruyordu. Öyle ki o daha konuşmadan önce Donia onun varlığını farketmişti.

Adamı süzdü. Kahverengi tenine ve koyu yeşil saçlarına baktı. Karanlıkta neredeyse bir gölge gibi görünürdü adam. Eğer parlak kırmızı gözleri olmasaydı gecenin içine karışmış olurdu.

Gece mi? Ne kadardır burada duruyorum? Beira'nın bütün ziyaretlerinden olduğu gibi bu ziyaretinden de yorgun düşmüş olarak iç çekti.

Adam ağaçların orda bekleyen diğer nöbetçileri işaret etti. "Onu yanımızda götürebiliriz. Toprak nemli; kabuk çabucak bitkilerin arasına karışacaktır."

Donia içinde yükselen mide bulantısını bastırmaya çalıştı.

"Keenan'a neler olduğunu haber verdiniz mi?" diye fısıldadığında oğlan için endişelendiğini belli etmekten duyduğu huzursuzluğu saklamaya çalışmadı.

"Skelley ona haber vermeye gitti."

Donia başını salladı.

Skelley? O hangisi? Dikkatini toparlamaya ve nöbetçileri hatırlamaya çalıştı. Agatha'yı düşünmekten iyiydi.

Skelley saray nöbetçilerinden biriydi, aşırı zayıf olanlardandı, nazikti. Beira daha önce başka nöbetçileri dondurduğunda ağlamış ama Keenan öyle emrettiği için kızı koruma görevine geri dönmekten çekinmemişti.

"Daha fazla nöbetçiye ihtiyacın var mı?" Üvez-adam bu teklifi yaparken gözünü bile kırpmadı ama kız eskiden buna benzer teklifler yapıldığında ne kadar öfkelendiğini gayet iyi hatırladığını biliyordu. "Daha yakında durabiliriz."

Donmuş gözyaşları kızın yanaklarından aşağı akıp avluya döküldüler. *Agatha için ağlamıyorum. Eğer cadının cesedi ayaklarımın dibindeyken aslında kendim için ağladığımı bilseydi yine de bana karşı bu kadar nazik olur muydu?*

Bakışlarını diğer tarafa, öteki nöbetçilerin bekledikleri yöne çevirdi. Onlara asla iyi davranmadığı halde kendisini savunmaya hazırdılar. *Elbette öyle olurlardı. Keenan'ın emirleri böyleydi.*

"Donia?"

Kız başını kaldırdı. "İlk kez benim adımı söylüyorsun."

Adam rüzgarın çıkardığı hışırtıya benzer bir sesle avluya adım attı. "Bırak onun cesedini alalım."

Donia gözlerini adamın üzerinden çekmeden başını salladı.

Üvez-adam diğerlerine gelmelerini işaret etti ve çok kısa sürede cesedi kaldırıp götürdüler. Bir zamanlar Agatha'nın yattığı yerde ıslak bir iz kalmıştı.

Olayları zihninden uzaklaştırmak istercesine gözlerini kapatan Donia bir süre derin derin nefes aldı.

"Daha yakında durayım mı?" diye fısıldadı Üvez-adam. "Daha yakınında duracak tek bir nöbetçi. Eğer Beira geri dönerse..."

"Sana ne diye hitap ediyorlar?" diye sordu kız gözlerini açmadan.

"Evan."

"Evan," diye mırıldandı. "Beira beni öldürecek, Evan, ama bu gece değil. Daha sonra. Eğer yeni kızın asayı almasına izin verirsem beni öldürecek. Agatha'ya katılacağım." Gözlerini açıp adamla göz göze geldi. "Korkuyorum."

"Donia, lütfen..."

"Hayır." Kız başını çevirdi. "Beira bu gece gelmeyecek."

"Fazladan bir nöbetçi daha?" Kıza sanılmak istenmiş gibi kolunu uzattı. "Eğer sana zarar gelecek olursa..."

"Keenan çabucak atlatır. Artık yeni bir kızı var. O da pes edecek. Hepimiz ederiz." Kollarını göğsünde kavuşturup içeri girmek için arkasını döndü. "Düşünmeme izin ver. Sana nöbetçilerle ilgili kararımı yarın söylerim," dedi kapıdan girmeden hemen önce.

Ardından içeri girip kapıyı kapadı, Sasha'ya seslenip yüzünü onun yumuşacık kürküne yasladıktan sonra nefes almayı denedi.

Keenan eve döndüğünde çok mutluydu. Nöbetçiler çoktan Niall ve Tavish'e neler olduğunu haber vermişlerdi. Bu yüzden içeri girdiğinde onların da gülümsediğini görmek Keenan için şaşırtıcı olmadı.

"Neredeyse rekor denilebilecek bir zaman," diyerek başını salladı Tavish. Elinde bir kadeh yaz şarabı vardı. "Sana söylemiştim; endişelenecek hiçbir şey yok. Ölümlüler böyleler, özellikle bugünlerde. Onu yola getir ve işimize geri dönelim."

"Onu yola getirmek mi?" Niall bir kahkaha atıp kendine de bir kadeh şarap doldurdu. "Bunu ölümlü bir kıza söylediğini duymak isterim."

Tavish omuz silkip şişeyi oturma odasına getirdi. Odanın sol tarafındaki kütüğün üzerine kokteyller dizilmişti. "Yaz Kızları'yla yüzyıllar geçirdim. Bir zamanlar onlar da ölümlüydü ve hiç de bu kadar karışık değiller."

Niall, Tavish'e dönüp yaşlı peri çok çok küçük bir çocukmuş gibi tane tane konuştu. "Yaz Kızı'na dönüştükleri anda bütün özellikleri kayboluyor. Eliza'nın ölümlü olduğu zamanları hatırlıyor musun? Hiç de sıcakkanlı değildi." Kütüğün üzerinden uzun bir içki alıp iç çekti. "Şimdi ise çok farklı."

"Aislinn diğerleri gibi değil," diye araya girdi Keenan. Aislinn'in de Eliza gibi olabileceği fikri içinin öfkeyle dolmasına yol açmıştı. Onun Yaz Kızları'na katılıp başka perilerin yataklarını ısıttığını düşünmek bile istemiyordu. "Bunu hissedebiliyorum. Aradığımız kız o olabilir."

Tavish ve Niall birbirleriyle bakıştılar. Bu kelimeleri daha önce de duymuşlardı.

Gerçekten olabilir. Aradığım kız o olabilir.

Kanepeye oturup gözlerini kapadı. Bu oyunların bu kadar önemli olmasından nefret ediyordu. "Ben gidip duş alacağım. Zihnimi temizlemem gerek."

"Rahatla." Tavish yüzünde sakin bir ifadeyle bir kadeh doldurup oğlana uzattı. "Aradığın kız o olabilir. Aralarından biri o olmak zorunda. Er ya da geç."

"Doğru." Keenan şarap kadehini aldı. *Eğer değilse sonsuza kadar hayatımı aynı şeyleri yaparak geçirmem gerekecek.* "Kızlardan birkaçını içeri yollayın. Rahatlamakta yardıma ihtiyacım olabilir."

Birkaç saat sonra Keenan başını kaldırıp yeniden saate baktı. Son yarım saatte en az üç kere zamanı kontrol etmişti. İki saat daha. Adamları ilk kez ikisini bir arada görecek-

lerdi, Yaz Kraliçesi olma ihtimali olan kızla ilk kez karşılaşacaklardı. Her şeyi değiştirebilecek olan kızla. Daha önce başkalarının da olmuş olması önemli değildi. Önemli olan her zaman aynı şeydi: Bu seferkinin kraliçesi olabileceği umudu.

Niall yatak odasının kapısının eşiğindeki duvara yaslandı. "Keenan?"

Keenan gri pantolonunu havaya kaldırdı. *Çok resmi.* Dolabını karıştırdı. *Kot pantolon. Siyah olan. Bundan hoşlanacaktır.* Kızların istedikleri gibi birine dönüşmek kolayına geliyordu, neyi çekici bulacaklarını hesaba katarak üzerinde ve hareketlerinde birkaç değişiklik yapmak işleri kolaylaştırıyordu.

"Siyah kota ihtiyacım var. Yeni görünüşlü olmasın ama çok solgun da olmasın."

"Tamam." Niall bu mesajı Yaz Kızları'ndan birine iletti ve kız dışarı çıktığında odanın içine ilerledi. "Keenan?"

"Ne var?" Keenan sahip olduğunu bile hatırlamadığı bir tişört buldu. Onu bir kenara fırlatıp altındaki koyu mavi gömleği çıkardı. Çöl örümceklerinin ipeğinden yapılmıştı, çok daha hoştu. Kendisini tamamen değiştiremezdi ya.

"Aislinn'in konuştuğu ölümlü oğlan..."

"Yakında bir önemi kalmayacak." Keenan üzerindeki gömleği çıkarıp yenisini giydikten sonra kızların önceki sa-

atlerde getirdikleri mücevherlere baktı. İşlerin yolunda gitmesi ihtimaline karşı yanında bir hediye bulundurması akıllıca olurdu. Ölümlü ya da peri, kızlar böyle şeylerden hoşlanırdı.

"Oğlanın ciddi bir tehdit olmadığına eminim ama..."

Kalp şeklindeki mücevher hoş görünüyordu. *Fazla mı samimi?* Güneş sembolü daha iyi bir hediye olabilirdi. Diğerlerine geçmeden önce onu kenara ayırdı. "Bu geceden sonra oğlanın başka şeylerle uğraşması gerekecek."

"Neden?"

"Kızlara onun dikkatini dağıtacak birini bulmalarını söyledim. Yoluma çıkmamalı." Altın güneş sembolünü eline aldı. *İlerde, aradığım kız oysa bu kolye daha da anlamlı olacak.* Kolyeyi cebine attı. *Güneş kolyesiyle şansımı deneyecek.*

On Altıncı Bölüm

Olaylara müdahale eder ve adaletsiz davranırlar. Günah işlerler. Ahlaksızlıkları insanlar için ağza alınamayacak boyuttadır.

. *Gizli Tarih* – Robert Kirk ve Andrew Lang (1893)

Seth boş gözlerle makamaya baktı. Aislinn'i süzdü. "Bana ne düşündüğünü söylemek ister misin?"

Başka bir şey söylemedi, sadece sessizce ve sabırla bekledi. Öpüştüklerinden ve arkasından gelen konuşmadan beri oğlan sözünü tutmuş bir sonraki hareketi kızın yapmasını beklemişti.

Aislinn öne eğilip oğlana baktı ve ona karnavaldan nasıl bahsedeceğini çözmeye çalıştı. Geldiğinden beri konuyu açmanın yolunu bulmayı deniyordu. Şimdiye kadar kurduğu giriş cümlelerinden hiçbiri işe yaramamıştı. Sonunda

doğrudan lafı ortaya attı. "Bu gece Keenan'la buluşuyorum."

Seth konuştuğunda bakışları kaynayan suyun üzerindeydi. "Peri Kralı'yla mı çıkıyorsun? Seni takip eden adamın ta kendisiyle?"

"Çıkıyorum denemez." Seth'e dokunacak kadar yakındı ama dokunmadı: "Bana karnavala gitmeyi teklif etti..."

O zaman Seth kıza baktı. "O tehlikeli biri."

Aislinn kaşığı oğlanın elinden aldı ve nazikçe kolunu okşadı. "Eğer onun ne istediğini kısa sürede çözemeyecek olursam büyükannem sahip olduğum son özgürlük kırıntılarını da elimden alacak. Beni rahat bırakmasını sağlamanın bir yolunu bulmak zorundayım."

Seth'in yüzünde kütüphanenin dışında bekleyen adamların saldırısını duyduğu zamankini andıran bir panik ifadesi vardı. Düşünüyormuş gibi yavaş hareketlerle başını sallayarak kızın söylediklerini gözden geçirdi.

Aislinn konuşmayı sürdürdü. "Belki yapabileceğim bir şey vardır... Ya da başkalarıyla konuşmasını duyarım." Kız rahatlamak için oğlana yaslandı. Onun desteğine ihtiyacı vardı. Korkuyordu ama oturup birilerinin kendisini kurtarmasını bekleyemezdi. Kendi kendini kurtarmayı denemeli, bir yolunu bulmaya çalışmalıydı.

Seth karşılık vermedi.

"Daha iyi bir fikrin mi var?" diye sordu Aislinn.

"Hayır."

Seth iç çekip kızı kendine yaklaştırdıktan sonra ona sarıldı. "Zamanlaması korkunç."

Aislinn bir kahkaha attı -çünkü ya bunu yapacak ya ağlayacaktı. "Öyle mi dersin?"

Arkalarında makarna kaynamaya başladı ve sular köpürerek dışarı taştı. Aislinn tahta kaşığı alıp tencereyi karıştırdı.

Seth arkasında durmuş, ellerini Aislinn'in kalçalarına yaslamıştı. "Yemekten sonra tariflerdeki yağlardan birkaçını kontrol etmeye gitmek istiyorum. O zaman belki ben de perileri görebilirim."

"Tamam." Aislinn omzunun üzerinden ona baktı.

Seth de onun yanağına bir öpücük kondurdu. Tatlı, nazik bir öpücüktü.

Ama sonraki sözleri tatlı olmaktan uzaktılar. "Önümden çekilmen gerekiyor."

"Ne?"

Aislinn'i kenara itti. "Sürekli yoğurt yemene şaşmamalı. Yemek yapmak konusunda gerçekten hiç yeteneğin yok."

O zaman Aislinn gerçek bir kahkaha attı, Seth alay ettiği için, söylediklerinin geceyi mahvetmesine izin vermediği için minnettardı. Şakadan onun koluna vurdu. "Makarna pişirebilirim. Makarna pişirmek özel bir yetenek gerektirmez."

"Eğer bu şekilde pişirmeye devam edecek olursan yarısı tencerenin dibine yapışacak. Hadi, önümden çekil."

Aislinn gülümsemeyi sürdürerek kenara çekildi ve mini buzdolabını açtı. Altı şişe pahalı bira buzdolabında duruyordu -Seth ucuz içki içmezdi. Ama biralarını paylaşmazdı. Onun evinde alkolle ilgili kurallar açıktı: Kendi biranızı kendiniz alın. *Sormanın sakıncası olmaz.* Şişelerden birini dışarı çıkardı. "Alabilir miyim?"

"Alkolle aran iyi değil Ash." Seth duraksadı. "Zihninin açık olmasını istediğini sanıyordum."

Aislinn bir an için oğlana ne kadar korktuğunu söylemeyi istediyse bile kendine engel oldu. Yanıt vermek yerine şişeyi elinde tutmayı sürdürerek buzdolabının kapağını kapadı. "Benimle paylaşmaya ne dersin?"

Seth onaylamadığını açıkça belli eden bir bakış fırlatarak kıza ekmek tabağını uzattı. "Söylesene bu karnaval neredeymiş?"

"Nehir kıyısında." Kız tabağı masanın üzerine bırakıp şişeyi oğlana uzattı.

"Bu geceki buluşmayı iptal edebilirsin, en azından ne istediklerine dair daha fazlasını öğrenene kadar erteleyebilirsin." Seth biranın kapağını açtı bir yudum aldı ve kıza uzattı. "Perilerin çaldıkları insanlarla ilgili ne kadar fazla hikaye olduğunu biliyor musun? Yüzlerce yıldır tekrarlanan hikayeler Ash. İnsanlar yüzyıllardır ortadan kayboluyor."

"Biliyorum." İçkiden bir yudum alıp oğlana baktıktan sonra bir yudum daha aldı.

Seth şişeyi kızın elinden alıp ekmeği işaret etti. "Bir şeyler ye, sonra tariflerden bazılarını deneriz."

Makarnayı süzmeye başladığında saate göz attı. "Bir terslik olması ihtimaline karşı seni bulabilmem için onları görebilmem gerek."

Yemekten sonra Aislinn büyükannesini aradı. Yaşlı kadını güvende olduğuna ikna etti. "Seth'leyim. Bir süre burada olacağım..."

Büyükannesine bütün gece Seth de kalmayacağını söylemedi. Bunu yaptığı için suçluluk duyuyordu ama yaşlı kadının endişelenmesini istemiyordu. Tehlikede olmadığına yaşlı kadını ikna edecek bir şeyler daha mırıldandıktan sonra kendini daha da suçlu hissederek telefonu kapadı.

Keşke burada kalabilsem. Boomer'a çarpmamaya dikkat ederek kanepeye uzanıp bir dakikalığına gözlerini kapadı.

Seth eğilip kızı alnından öptü. Son zamanlarda bunu sık sık yapıyordu. Hafifçe kıza dokunuyor, dikkatli işaretlerle ona olan ilgisini belli ediyordu. Elbette flörtleşmeleri de aralarındaki gerilim yorucu hale gelinceye kadar devam ediyordu.

Ve gerçek, aptal bir peri büyüsü değil. Seth gerçek bir insan. Aislinn ona ne istediğini sormamıştı, nereden bildiğini bilmese de onun sıradan bir ilişki peşinde olmadığına emindi.

Gözlerini açtı. Bir an için neredeyse kendi teni, kolları parıldıyormuş gibi göründü.

Çok yorgun olduğu için olmalıydı. Gözlerini kırpıştırdı.

Seth kanepenin diğer ucuna oturup kızın ayaklarını kucağına aldıktan sonra bir deste tarif çıkardı. "Üç çayım, bir merhemim ve bir de karışımım var. Hangisini deneyelim?"

Aislinn doğrulup kağıtlara yaklaştı. "Bir merhem mi?"

Seth, Aislinn'in saçlarıyla oynayıp uzun bir tutamı parmağının çevresine doladı. "Normalde yaraların üzerine sürülen türde bir şey, moraran gözün üzerine et koymak gibi bir etkisi olmalı."

"İğk." Aislinn kağıtları alıp onları taradı.

Seth saçlarımla oynuyor. Oğlanın parmakları boynunda dolaşmaya başladığında kız nefesini tuttuğunu farketti.

Nefes al.

Yavaşça nefes alıp bakışlarını sayfanın üzerindeki kelimelerde dolaştırdı. O gece kiminle dışarı çıkacağını hatırladığında her şey gözüne daha da önemli görünmeye başlamıştı.

Okumaya çalıştığı bir kağıdı oğlana uzattı. "Bunun üç gün beklemesi gerek."

"Tariflerden birkaçı öyle." Oğlan boştaki eliyle kağıdı aldı. Kızın tenine dokunduğu elini kımıldatmaya gerek duymadı. "Karışımlardan bazılarının yedi ila on gün arasında

beklemeleri gerekiyor. Bu gece sen gittikten sonra birkaçını hazırlamaya başlayacağım. Yazanlardan herhangi birinin sana tanıdık gelip gelmediğini merak ettim. Aralarında bildiklerin var mı?"

Aislinn kağıtları Seth'in kucağına bıraktı. "Ben bu şekilde doğdum. Büyükannem, annem, ailemdeki bütün kadınlar böyle, genlerle ilgili olmalı. Kısa boylu ya da kızıl saçlı olmak gibi."

"Tamam." Seth kağıtlara değil, eline bakıyordu. Aniden ayağa kalkıp uzaklaştı. "Merhemlerden birini deneyelim. Onlar daha hızlı hazırlanıyor."

Aislinn de peşinden tezgaha gitti. Seth otları, bir iki kase, bir bıçak, beyaz bir kap ve ona uygun bir çubuk çıkardı. Aislinn beyaz kabı eline aldı.

"Havan."

Aislinn bakışlarını oğlana dikti. "Ne?"

"O bir havan işte." Otlardan bazılarını beyaz kaseye koydu ve kızın elindeki çubuğu alıp onları dövmeye başladı. Otlar çatırdayarak ufak parçalara bölündüler.

Aislinn çocuğun kendisiyle arasına mesafe koymaya özen gösterdiğini farketti.

Seth bir süre daha kasedeki otları dövdü. "İşte böyle yapılıyor." Sonra çubuğu kıza uzattı. "Mineleri toz haline getirip bu kaseye at." Boş bir mısır gevreği kasesini işaret etti.

"Tamam." Aislinn garip kokulu bitkileri ezmeye koyuldu. Arkasında Seth bir kabı yarısına kadar suyla doldurup ocağa yerleştirdi. İki kap daha çıkarıp onları tezgaha koydu.

"Önceki günle, bizimle ilgili olarak..." Kız beklediğinden daha tedirgin hissederek oğlanı süzdü. Aralarında olanların oğlan için ne anlama geldiğini öğrenmeye ihtiyacı vardı ama alabileceği yanıtlar kızı korkutuyordu.

Seth'in sesi kızmış gibi değildi. Daha çok tedirgin çıkıyordu. "Evet?"

"Bilmiyorum, bana çıkma mı teklif edeceksin? Yoksa istediğin sıradan..."

"Bana ne istediğini söyle." Kaseyi kızın elinden alıp Aislinn'i kendisine yaklaştırdı. "Akşam yemeği? Sinemaya gitmek? Kumsalda bir haftasonu?"

"Kumsalda bir haftasonu mu? Fazla hızlı gitmiyor musun?" Aislinn ellerini oğlanın göğsüne koyup aralarındaki mesafeyi korudu.

"İstediğim kadar hızlı gitmiyorum." Öne eğildiğinde dudakları neredeyse kızın dudaklarına değecekti, "Ama beklemeyi deniyorum."

Aislinn bir an bile düşünmeden onun alt dudağını öptü.

Ve yeniden öpüşmeye başladılar, yavaş ve yumuşak. İlk seferdekinden çok daha gerçekti. Ona Keenan'la buluşacağını söylemesiyle aralarındaki ilişkinin ne olduğunu sorması arasında bir yerlerde ikisi arasındaki güç dengesi değişmişti.

Geçilmemesi gereken bir çizgiyi geçmek üzereyim. Bu düşünceyle neredeyse kıkırdayacaktı.

"Seth? Orada mısın?" Kapının çalındığını duydular.

"Seth, orada olduğunu biliyoruz," Leslie'nin eski sevgililerinden olan Mitchell seslendi. Yeniden, bu sefer daha gürültülü şekilde kapıyı çaldı. "Hadi, kapıyı aç."

"Onu görmezden gel," diye fısıldadı, dudaklarını kulağına yaslayan Seth. "Belki çekip gider."

Kapı kolunun zorlandığını duydular.

"Aslında iyi oldu." Aislinn başının döndüğünü hissederek geri çekildi. "Mantıklı düşünemiyoruz."

"Son birkaç aydır bunu düşünmekten başka hiçbir şey yapmadım Ash." Seth ellerini kızın yüzüne koydu, "Ama ne istediğini söyle ve duralım. Hızımızı sen belirle. Asla seni hiçbir şeye zorlamayacağım. Asla."

"Bunu biliyorum." Aislinn kızardı. Baştan çıkmak karşı koymaya çalışmaktan çok daha kolaydı. Ama tüm bunların üzerine konuşmayı denediğinde ister istemez utanıyordu. "Ne yapmamızı istediğimden emin değilim."

Oğlan kıza sarılarak onu kendine çekti ve elini saçlarında dolaştırdı. "Öyleyse ağırdan alırız. Tamam mı?"

"Tamam." Aislinn başını salladı. Hem rahatlamış hem hayalkırıklığına uğramıştı. Kontrolü tamamen elden bırakmak mantığın sesini bir kenara ittirmek, neler yapması ve yapmaması gerektiğini düşünmemek çok zordu. Ama baştan çıkarılmaya izin vermek istiyordu. En azından Seth tarafından.

"Ve evet, seninle çıkmak istiyorum. Gerçek bir ilişki. Sıradan bir şey değil." Konuştuğunda Seth'in sesi güven vericiydi.

Aislinn hiçbir şey söylemedi, söyleyemezdi.

Dışardan Jimmy'nin bağırışı duyuldu. "Şu kahrolası kapıyı aç Seth. Dışarısı dondurucu."

Seth biraz uzaklaşıp onun kendisine bakmasını sağladı. "Beni endişelendiriyorsun, her şey yolunda mı?"

Aislinn başını salladı.

"Yine kaçmayı mı düşünüyorsun?"

Aislinn'in kalbi deli gibi çarpıyordu. Kızardı. "Hayır. Tam tersini düşündüm."

Seth parmaklarını kızın yanağında dolaştırıp dudağının kenarında durdurdu ve yüzüne baktı. "Baskı yok."

Sonunda Aislinn başını oğlanın göğsüne yaslayıp yüz ifadesini sakladı. "Düşünmeye ihtiyacım var. Eğer bunu deneyeceksek... Birlikte nasıl olacağımızı... Her şeyi mahvetmek istemiyorum, bizi mahvetmek istemiyorum."

"Bizi mahvedebileceğini sanmıyorum ama," devam etmeden önce yüksek sesle yutkundu, "acele etmemize gerek yok. Hiçbir yere gitmiyorum."

Kapı daha da şiddetle vurulduğunda Seth sonunda kızın gitmesine izin verdi. Giysilerini düzeltti ve kızın da üstünü düzeltmesi için arkasını döndü. Ardından kapıya gidip açtı. "Ne?"

"Acele etsene adamım, dışarısı çok soğuk." Mitchell, Seth'i itip içeri girdi.

Jimmy, bir önceki yıl mezun olan çocuklardan biri, tam arkasındaydı. Yanlarında Aislinn'in tanımadığı üç kız vardı.

Aislinn tezgahın başına dönüp otları ezmeyi bitirdi. Jimmy kapının eşiğinde durup yüzünde geniş bir sırıtışla kıza baktı. "Bakın burada kimler varmış. Selam Ash."

Aislinn bu söze elindeki kaseyi kaldırarak karşılık verdi ama hiçbir şey söylemedi. Dudakları kızarmıştı; saçları karmakarışıktı. Oğlanların bir şeyi yanda kestiklerini anlamak için dahi olmalarına gerek yoktu.

Dikkatini önündeki karışıma yöneltmek onlarla uğraşmaktan daha kolaydı. Toz haline getirdiği otları boş kaseye döktü, üzerine biraz daha ekledi ve ezmeyi sürdürdü.

Jimmy, Seth'e dalaştı. "Eve sadece arkadaşlar girebilir kuralına ne oldu?"

"Ash benim arkadaşım." Seth gözlerini kısıp Jimmy'ye baktıktan sonra ekledi, "Buraya ne olursa olsun gelebilecek tek arkadaşım."

Hala sırıtan Jimmy, Aislinn'in yanına gidip önündeki kaseye baktı. "Gerçekten ilginç görünüyor. Ne hazırlıyorsun?"

St. John bitkisinin olduğu kaseyi alıp kokladı. "Daha önce içtiğim hiçbir şeye benzemiyor."

Geveze biriydi; Mitchell daha da kötüydü, özellikle Leslie önüne çıkan herkese onun çok kötü seviştiğini söylediğinden beri. O da mutfağa gelip altı şişe birayı tezgahın üzerine bıraktı.

Kızlar Boomer'ın yanındaydı, onu inceliyor ama fazla yaklaşmıyorlardı. Üçünün de üzerindeki giysiler düşünüldüğünde dışarıda donmuş olmalıydılar -dar etekler, dekolte bluzlar- sonbaharda bile rahat edemeyeceğiniz kadar ince giyinmişlerdi. *Üç kişi mi?* Kızlara baktı, kendi evindeymiş gibi rahat etmeye başlayan Jimmy'ye baktı, makarnadan kalanları tırtıklayan Mitchell'i izledi.

"Herkese birkaç gün beni kendi başıma bırakmalarını söylediğimi zannediyordum." Seth ezilmiş otlardan oluşan ilk kaseyi kaynayan suyun içine atıp saati ayarladı. "Ash bunlarla işin bittiğinde zeytinyağını alabilir misin?"

Aislinn başını salladı.

"Hiç de kendi başınaymış gibi görünmüyorsun." Mitchell sırıttı. "Ama rahat etmek istediğin belli."

"Her an bu eve kimin gelip kimin gelemeyeceğiyle ilgili fikrimi değiştirebilirim." Seth kaşlarını çatıp başıyla kapıyı işaret etti. "Söylediklerine dikkat et."

"Tamam, sakin ol."

Seth derin bir nefes aldı. "Eğer bir süre burada kalacaksanız en azından müziği açın."

"Aslında bizimle dışarı gelmek isteyebileceğini düşündük," dedi şimdi Jimmy'ye sarılmakta olan kız.

Diğer kızlardan biri -Seth'i izlemekte olan- biraz yana çekildi ve Aislinn o anda saçlarından çıkan küçücük boynuzları gördü. Kızın arkasında da derimsi görünüşlü kanatlar vardı.

İçeri nasıl girdi? Bir peri demir bir eve nasıl girer? Periler arasında ancak en güçlüleri bu miktarda çelikle çevrelenmiş olmaya katlanabilir ve bunu yaparken insan gibi görünme büyülerini üzerlerinde tutmayı başarabilirlerdi. Yıllar boyunca Aislinn'in kendini rahat hissetmesini sağlayan kurallardan biri de buydu.

Kanatlı kız yavaşça Seth'e doğru ilerledi, sanki her adımı büyük bir konsantrasyon gerektiriyordu.

"Gerçekten uzun süre kalamayız. Bizimle gelecek misin? Karga Yuvası'nda iyi bir grup çalıyormuş." Yüzünde sahte bir gülümsemeyle Aislinn'e döndü. "Seni de davet ederdim ama baskından sonra yaş sınırı konusunda çok katı davranıyorlar. On sekiz yaş ve üstü, anlıyorsun ya?"

Aislinn yavaşça elindeki kaseyi tezgahın üzerinde bıraktı ve ilerleyip Seth'in önünde, oğlanla perinin arasında durdu. "Seth müsait değil."

Seth ellerini kızın kalçasına koydu, Aislinn'e dokunuyor ama onu yerinden kımıldatmaya çalışmıyordu.

Periye öfkeyle bakan Aislinn sırtını Seth'e yasladı. *Ne cesaretle buraya gelir? Onu kim yolladı?* Seth'in onlara karşı savunmasız olduğunu düşünmek bile kızın içinin öfkeyle dolmasına yol açıyordu.

"Bunu izlemek çok eğlenceli," dedi Mitchell.

Başını sallayan Jimmy çatalını artık iyice soğumuş olan makarnaya sapladı. "Ben olsam Ash üzerine bahse girerdim."

Peri mutfağa doğru ilerledi.

Aislinn elini uzatarak periyi durdurdu. "Sanırım gitmen gerekiyor."

"Gerçekten mi?" Kız burnunu buruşturdu.

"Evet." Aislinn elini perinin bileğine koydu. Onu sıkı sıkı tutmuyor ama söylediğinde ısrarlı olduğunu anlamasını sağlayacak kadar baskı uyguluyordu. Aynı okulda olduğu gibi bir periyle temasa geçmek Aislinn'in görüsünün daha da güçlenmesine yol açtı.

Aislinn nazikçe periyi itirdi.

Peri gözlerini kırpıştırıp tökezledi. Kaşlarını çatıp yüzünde garip bir ifadeyle Aislinn'e baktı.

Ama çabuk toparlandı. "Başka bir gece görüşürüz," diye mırıldandı Seth'e.

"Hayır." Seth kolunu Aislinn'in beline doladı. "Ben tam olmak istediğim yerdeyim."

Jimmy ve Mitchell yüzlerinde aptal sırıtışlarla birbirlerine bakıtılar.

"Adamım, arada bir sırrını bizimle de paylaşmalısın." Mitchell kalkıp birasını aldı. Kızlardan birine attığı bakışın ardından diğer kız tereddütsüz gelip onun yanında durdu. Mitchell konuşmaya devam etti. "Hiçbir zaman kız bulmakta zorluk çekmiyorsun." Hafifçe öksürdüğü sırada yanındaki kız koluna vurdu. Oğlan sırıttı.

"Tek söylemek istediğim her ne yapıyorsa işe yaradığı." Başıyla Seth'in yatak odasının olduğu bölümü işaret etti. "Ash neredeyse kimseyle konuşmaz. Oysa baksana şimdi onun için kavga etmeye hazır."

Aislinn'in karşısındaki peri yerinden kımıldamamıştı. Parmaklarıyla üzerindeki bluzun yakasını okşadı. "Çok eğlenirdin. Burada eğleneceğinden çok daha fazla."

Aislinn, Seth'ten uzaklaştı, kızı bileğinden yakaladı ve onu da peşinde sürükleyerek kapıya doğru yürüdü. Güçlü bir peri için sürüklemesi fazlasıyla kolaydı. *Belki etraftaki demirler yüzünden zayıf düşmüştür.*

"Git." Aislinn kapıyı açıp periyi dışarı attı. "Buradan uzak dur."

Dışarıdaki periler bu manzarayı izliyorlardı. Pek çoğu neşeyle kıkırdadılar.

Takım elbiseli dişi peri yine oradaydı. Yeni yaptığı kağıttan hayvanların üzerinden Aislinn'i süzdü – kağıttan hayvanlar artık canlanmış, ortalıkta dolaşıyorlardı. "Sana söylemiştim Cerise," dedi ve yaprakları katlama işine geri döndü. "Çoktan birbirlerine aşık olmuşlarsa böyle bir yaklaşım asla işe yaramaz."

Aislinn yeniden halinden hiç memnun olmadığı belli olan periye baktı. "Seth'ten uzak dur."

"Bu gecelik." Peri yeniden içeri baktığında arkasındaki kanatlar bir kelebeğin kanatları gibi açılıp kapandılar. "O senden çok daha iyisini hak ediyor."

Kahrolası periler. Aislinn başka bir şey söylemek için ağzını açtı.

"Seninle ilgilenmiyorum," diye seslendi Seth dışarıdaki kıza.

"Sürtük," dedi kızlardan biri Aislinn'e dışarı çıkarken. Kızmaya hakkı varmış gibi konuşuyordu. "Onu böyle dışarı atman gerekmezdi. Sadece flört ediyordu."

"Erkekler sahiplenici kızlardan hoşlanmazlar. Onlar hanımefendilerden hoşlanır," dedi öteki kız.

Kapıya vardığında Jimmy duraksadı. "Geceye çok da iyi bir başlangıç sayılmaz." Sonra yeniden sırıttı. "Eğer Seth'ten sıkılacak olursan..."

Mitchell dışarı çıkmasını işaret etti. "Kes sesini." Aislinn ve diğer periler dışında kimsenin göremediği, üyeleri sürek-

li değişen peri grubu büyük bir merakla konuşmaları izliyordu.

Aislinn kapıyı kapatıp arkasına yaslandı.

Seth'in yüzünde çoktan kötü bir koku aldığını belli eden bir gülümseme belirmişti. "Kıskanç biri olmadığına göre tahminimce o kız bir periydi."

"Kanatları ve her şeyi vardı." Aislinn oğlanın yanına gidip onu öptü. "Ama tahmin ettiğimizden daha kıskanç biri olduğum ortaya çıkabilir."

Seth sırıttı. "Bence bir sakıncası yok." Elindeki kaşığı bırakıp kızın peşinden tezgahın başına geldi. "Demirden hoşlanmadıklarını sanıyordum."

"Hoşlanmıyorlar. Bu yüzden seni dışarı çıkmaya ikna etmeyi deniyordu. İçeri girebilecek kadar güçlüydü ama uzun süre içerde kalacak kadar güçlü değildi. İnsan gibi görünmesini sağlayan büyü bile açık vermeye başlamıştı." Bir avuç ot alıp ezmeye koyuldu. "Bana bir iyilik yapar mısın?"

"Ne istersen."

"Bu gece evde kal." Otların arasındaki bir iki küçük dal parçasını ayıkladıktan sonra kapıyı süzdü. Aniden dışarıdaki perilerle aralarındaki bariyerin düşündüğü kadar sağlam olmadığı hissine kapılmıştı.

"Ben de senden aynı şeyi isteyebilirim," diye mırıldandı Seth. Kıza sıkı sıkı sarıldı.

Aislinn gözlerini kapayıp oğlanın göğsüne yaslandı. "Eğer kısa sürede aradığım yanıtları bulamazsam büyükanne beni okuldan alacak. Onu daha fazla oyalayamam ve büyükanneme yalan söylemek istemiyorum. Ona perilerin beni rahat bıraktıklarını söyleyemem."

"Seninle gelebilirim..."

"Eğer seni de götürürsem Keenan benimle konuşmaz. Ona inandığımı düşünmesine ihtiyacım var." Öpecekmiş gibi oğlana doğru uzandı ve ekledi, "Bu da işe yaramazsa başka bir yöntem deneriz."

Seth endişeli ve hatta korkmuş görünüyordu. Kız oğlanın yüzünde bu duyguların izlerini görmekten, onun endişelenmesinden hoşlanmıyordu. Ama Seth sonunda başını sallayarak karşılık verdi. "Dikkatli ol, tamam mı?"

"Elimden geleni yapacağım..."

Çünkü eğer yapmazsa sahip olduğu her şeyi kaybedecekti -okul, arkadaşlar, Seth, her şey. Keenan ağzından bir şeyler kaçırmalıydı. Periler ondan nasıl kurtulacağını gösteren bir şeyler söylemeliydiler. Aislinn'in bunu yapmalarını ummaktan başka çaresi yoktu.

On Yedinci Bölüm

Seni bir kere yanlarında götürdüler mi ve onların yiyeceklerinin tadına baktın mı geri dönemezsin. Değişirsin ve sonsuza kadar onlarla yaşaman gerekir.

Kelt Ülkelerinde Peri İnancı – W.Y. Evans-Wentz (1911)

Yarım saat sonra Aislinn 6. Cadde'den aşağı iniyordu. Her adımında içi büyük bir tedirginlikle dolan kız, Seth'in evine gelen perileri düşünmeden edemiyordu. Bu gece için yeterince gergindi ve oğlanın evine gelen peri de işini kolaylaştırmamıştı. *Ya ben orada olmasaydım? Ona zarar verirler miydi?* Seth'in yanından ayrılmak, Keenan'la buluşmak ve kendini bu tür garip durumlara sokmak istemiyordu ama yanıtlara ihtiyacı vardı. Keenan soruların yanıtlarını biliyordu.

Karnavalın girişinin hemen dışında duran oğlan o kadar normal görünüyordu ki onlardan biri olduğunu ve hatta bir peri kralı olduğunu çıkarmak güçtü. Sarılacakmış gibi kıza uzandı.

"Aislinn."

Aislinn bir adım geri çekilip oğlandan kurtuldu.

"Geldiğin için çok memnunum." Keenan gerçekten çok ciddi görünüyordu.

Söyleyecek sözü olmayan Aislinn omuz silkmekle yetindi.

"Girelim mi?" Resmi bir dans ya da ona benzer bir yerdeymişler gibi kolunu uzattı.

"Elbette." Aislinn onun kolunu -ve yüzündeki şaşkınlığı- görmezden gelip onun peşinden kulübelerden oluşan labirentin içine daldı. Bir gecede ufak bir kasaba kurulmuş gibiydi.

Aislinn'in karşılaşmayı umduğundan çok daha büyük bir kalabalık karnavalı ziyarete gelmişti. Aileler ve çiftler her yanda karnaval oyunları oynuyorlardı. Çoğunun elinde tatlı kokulu içecekler vardı -altın rengi bir sıvı.

"O kadar güzelsin ki," dedi Aislinn'e bakan Keenan. Yüzünde yine o insanüstü gülümseme vardı. "Bana katıldığın için onur duydum."

Aislinn, onun söylediklerinin bir anlamı varmış gibi başını salladı. Yoktu. *Tüm bunlar tam bir saçmalık.* Oğlanın

iltifat etmeye bu kadar hevesli olması kızın daha da rahatsız hissetmesine yol açıyordu.

Arkalarında bir grup kız, ufak plastik topları cam tabakların üzerine atmayı deniyordu. Yukarıda dönme dolabın ışıkları parıldıyordu. İnsanlar kahkahalar atıp birbirlerine sarılıyor, yavaş adımlarla karnavalı dolaşıyorlardı.

Derken Keenan elini tuttu ve birden Aislinn'in görü yeteneği öylesine güçlendi ki, ister istemez inledi. Nereye baksa perilerin büyüsü solmaya başladı. Kulübelerdeki işçiler, satıcılar, görevliler... hepsi periydi. Karnavalcıların hepsi ve karnavalı gezenlerin çoğu da periydi. *Aman Tanrım. Aman Tanrım.* Daha önce hiç bu kadar kalabalık bir peri grubunun içinde kalmamıştı.

Nereye baksa kılık değiştirmiş periler ona gülümsüyor, arkadaşça el sallıyorlardı.

Neden bu kadar fazla sayıda peri, insan kılığında ortalıkta dolanıyor?

Ortada gerçek insanlar da vardı, ayarlanmış oyunları oynuyor, karnaval eğlencelerine katılıyorlardı ama periler onlarla ilgilenmiyordu. Onların tek izledikleri Aislinn'di.

Keenan kendisine seslenen bir grup periye el sallayarak karşılık verdi. "Eski arkadaşlar. Onlarla tanışmak ister misin?"

"Hayır." Aislinn dudağını ısırıp göğsünün sıkıştığını hissederek bakışlarını ayakkabılarına çevirdi.

Keenan bu yanıt üzerine şaşırıp kalmıştı.

"Şimdi değil." Aislinn yüzüne zoraki bir gülümseme yerleştirerek oğlanın bu tedirginliğin kızın utangaç olmasından kaynaklandığını düşüneceğini umdu.

Kontrol. Derin bir nefes alıp konuştuğunda sesinin arkadaş canlısı çıkması için elinden geleni yaptı. "Birbirimizi tanımak için burada olduğumuzu sanıyordum."

"Doğru." Keenan'ın yüzünde kız kendisine çok özel bir hediye vermiş gibi bir gülümseme belirdi. "Sana ne anlatmamı istersin?"

"Şey... Ailenden bahsedebilir misin?" Aislinn hem yürümekte hem nefes almakta zorlanıyordu.

"Amcalarımla yaşıyorum," dedi bir saniye öncesine kadar görünür olan bir grup perinin yanından geçerlerken. Çevredeki çoğu peri Bishop Lisesi'ne gidebilecek kadar genç görünüyordu.

Pek çoğu kızla ilgilendiklerini belli etseler de kimse yanlarına gelmedi. Daha doğrusu çevredeki bütün periler Keenan'ın önünden çekiliyorlardı. Oğlan, kızı kamaval oyunlarını idare eden perilerin yer aldığı kabinlerin arasından geçirdi.

"Amcaların mı?" diye tekrarladı Aislinn. Keenan'la dışarı çıkmanın aslında hiç de iyi bir fikir olmadığını hissetmeye başlamıştı. Elini Keenan'ın elinden kurtardı. "Doğru, okulda onları görmüştüm."

Periler her yandaydı. Onlardan kaçabilmesinin yolu yoktu. Kendi ayaklarıyla tuzağa düşmüştü. Aislinn başı dönüyormuş gibi hissetti.

"Peki, ya ailen?" diye sordu, dikkatini toplayabilmek için.

"Babam ben doğmadan önce ölmüş." Oğlan duraksadı. Üzgün değil öfkeli görünüyordu. "Ama ben onun dünyaya hediyesiyim."

Periler ölür mü? Aislinn bu son yoruma nasıl bir karşılık verebileceğini bilmiyordu. "Annem de beni doğururken ölmüş," demekle yetindi bu yüzden.

"Çok üzüldüm." Oğlan yeniden kızın elini tuttu ve şefkatle sıktı. Parmakları birbirine karıştı. "İyi bir kadın olduğuna eminim. Eğer senin gibiyse çok da sevimli olmalı."

"Ben onun gibi değilim." Aislinn yutkundu. Annesiyle ilgili tek sahip olduğu şey resimlerdi. Büyükannenin evde tuttuğu ve annesinin her zaman korkuyormuş gibi göründüğü resimler. Sanki kadın gördükleriyle nasıl baş edeceğini bilmiyordu. Büyükanne hiçbir zaman kızın annesinden bahsetmezdi, sanki o hiç yaşamamış gibi davranırdı.

"Ya baban? O iyi bir adam mı?" Oğlan duraksayıp etrafları perilerle çevrelenmiş olarak ailelerinden bahsederlerken kızın elini tutmayı sürdürdü.

Eğer Aislinn onları dinleyen perilerin garip şekilli gözlerini ve rahatsız edici gülümsemelerini görebiliyor olmasaydı çok sıradan bir gece gibi hissederdi. Ama öyle değildi.

Aislinn tatlı kokulu içeceklerden satan tezgahlardan birine doğru yürümeye başladı.

"Aislinn?"

Aislinn omuz silkmekle yetindi. Kendisine görü yeteneğini geçirmiş annesinden ve hakkında hiçbir şey bilmediği babasından bahsederken kendini rahatsız hissediyordu.

"Kim bilir? Büyükannem babamın kim olduğunu bilmiyor ve annem de bize söyleyebilecek durumda değil."

"En azından büyükannen var." Keenan serbest eliyle uzanıp kızın yanağını okşadı. "Ona sahip olduğun için memnunum, seni sevgi dolu bir evde büyütmüş."

Aislinn tam yanıt vermek üzereyken Shooters'ta takılmayı seven Sivri Surat ve diğer altı peri onlara doğru yürümeye başladı. Bilardo salonundaki insanları rahatsız etmekten başka bir işe yaramaz ve kızın dilediği gibi oyun oynayamamasına neden olurlardı. Aislinn yılların getirdiği içgüdüyle olduğu yerde donup kaldı. Alışkanlıkları mantığı ezip geçiyordu.

"Aislinn? Sorun ne?" Kızın önüne geçip onun kendisinden başka hiçbir şeyi görmemesini sağladı. "Seni kızdırdım mı?"

"Hayır. Ben sadece–" İkna edici olduğunu umduğu bir gülümsemeyle Keenan'a bakıp yalan söyledi, "üşüdüm."

Keenan ceketini çıkarıp nazikçe kızın omzuna attı. "Bu nasıl?"

"Daha iyi." Cidden de öyleydi. Eğer oğlan gerçekten olduğunu iddia ettiği gibi biri olsaydı -nazik ve düşünceli- Aislinn yanlış nedenlerle onunla buluştuğu için kendini kötü hissedebilirdi.

Ama Keenan göründüğü gibi biri değildi. Gerçek bir insan bile değildi.

"Hadi. Biraz daha yürüyelim. Buralarda her zaman ilginç oyunlar vardır." Yeniden kızın elini tutup görü yeteneğinin güçlenmesine yol açtı.

Arkalarında bir kadın tezgahlardan birinin başında durmuş "Ödül için üç atış!" diye bağırıyordu. Saç örgüsü dizlerine kadar uzanıyordu. Kadının yüzü eski resimlerdeki meleklerinkiler gibiydi, masum duruyordu ama gözlerinde tehlike kıvılcımları vardı. Uzun eteğinin altında görülebilen keçi ayakları dışında muhteşem görünüyordu ama kimse ona yaklaşmadı.

Bir sonraki çadırın başında insanlardan ve perilerden oluşan bir kuyruk vardı. Aislinn'in şehrin her tarafında gördüğü yüzler hayal bile edemeyeceği türde perilerinkilerle karışmışlardı. Kanatlı ve boynuzlu periler en iyi giyinmiş halleriyle orada duruyorlardı. Tüm bunlar Aislinn'in bir anda sindiremeyeceği kadar fazlaydı.

Genç kız, çevrelerini saran peri türlerinin ve sayılarının fazlalığından yılmış olarak duraksadı.

"Buradaki falcı her zaman iyi iş çıkarır."

Keenan çadırın örtüsünü kızın içeriyi görebileceği kadar açtı. İçerde beyaz gözlü üç kadın vardı. Arkalarında kanatsız canavarları andıran bir sıra heykel duruyordu. Korkutucu ölçüde kaslı heykeller. Üstelik canlıydılar. Bakışları çadırın içinde dolaşıyor, sanki dillendirilmemiş sorularına yanıt verebilecekleri birini arıyorlardı.

Bütün periler kenara çekilip Keenan ve kızın geçmesi için yol verdiler.

Aislinn heykellerden birine yaklaştı. Elini uzattığında heykel neredeyse korkmuş göründü.

Kadınlardan biri elini uzatıp Aislinn'in havaya kaldırdığı elini tuttu. "Hayır."

Bütün kadınlar aynı anda konuştular, Aislinn'e ya da Keenan'a hitap etmiyorlardı, sanki kendi kendilerine yumuşak bir fısıltıyla konuşuyorlardı. "O bize ait. Adil bir değiş tokuş. Müdahale etmek sana düşmez."

Aislinn'i tutan kadın elini bıraktı. "Ne dersiniz kızkardeşlerim? Ne söyleyeceğiz?"

Aislinn, birkaç adım geri çekildi.

"Demek sen Genç Olan'sın," falcı kör gözlerini Keenan'a çevirdi, "yeni aşkısın."

Arkalarındaki periler çadıra daha da yaklaşıp neler söylendiğini duymaya çalıştı.

Yaşlı kadın Keenan'a korkutucu bir ifadeyle bakıyordu - Aislinn kadının beyaz gözlerinin parladığını düşündü. "O diğerlerinden farklı, tatlım. Bu kız özel."

"Bunu zaten biliyorum, falcı analar." Keenan kolunu Aislinn'in beline dolayıp kızı iyice kendine yaklaştırdı.

Hayır. Bilmiyor.

Aislinn kadınlardan olabildiğince uzaklaştı. Burada olmak ona tedirginlik veriyordu.

Üç kadın aynı anda iç çekti. "Güçlü bir kız, değil mi?"

Aislinn'i bileğinden yakalamış olan kadın Keenan'a döndü. "Sana onun ne kadar farklı olduğunu söyleyelim mi? Bu kızın ne kadar özel olduğunu?"

Aniden çevredeki bütün periler konuşmayı kestiler. Hepsi açık açık bütün dikkatlerini karşılarındaki sahneye vermiş olarak çadırda olanları takip ediyorlardı. Sanki tam karşılarında korkunç bir kaza olmak üzereydi.

"Hayır." Aislinn iyice gerileyip sonunda Keenan'ın arkasına saklandı.

Keenan yerinden kımıldamadı.

"Rüyamda gördüğüm kadar özel mi?" diye sordu Keenan kör kadınlara. Sesi çadırın çevresini sarmış olan perilere kadar ulaşmıştı.

"Asla bu kız kadar ender bulunan biriyle karşılaşmayacaksın." Üç kadın başlarını sallayarak birbirleriyle ürpertici

bir uyum içinde konuşmayı sürdürdüler. Sanki üç vücut ve tek bir zihinden oluşuyorlardı.

Sırıtan Keenan kızın daha önce görmediği türde bir avuç bronz parayı kadınlara attı. Onlar da paraları havada yakalayıp büyük bir hevesle okşamaya koyuldular.

Buradan çıkmam gerek. Hemen.

Ama kaçıp gidemezdi. Eğer görü yeteneği olmasa bu kadar keskin bir tepki vermezdi; kadınlar karnavaldaki diğer insanlardan daha garip değildiler.

Kendini açığa çıkarma. Kuralları hatırla.

Paniğe kapılamazdı. Kalbi delice çarpıyordu. Göğsü sıkışıyor, nefes alamayacakmış gibi hissediyordu. Dikkatini toplamalıydı. Açık vermemeliydi. Oradan çıkması gerekiyordu. kadınlardan uzaklaşması, Keenan'dan uzaklaşması, Seth'e dönmesi... Buraya gelmemeliydi. Kendi ayaklarıyla tuzağın ortasına yürümüştü.

Keenan'ı kolundan çekti. "Çok susadım. Bir şeyler içmeye gidelim. Lütfen."

Keenan onu kendine yaklaştırdı ve onunla beraber kapıdan dışarı çıktı. Fısıldaşan perilerin oluşturduğu kalabalığın arasından geçtiler.

"Bu kız seçilmiş olan."

"Haberi duydun mu?"

"Herkese duyurun."

"Beira öfkeden köpürecek."

Gece ilerledikçe Keenan'ın yıllardır görmediği periler karnavala gelmeye başladılar. *Olaylar ilginç bir hal aldı. Beira'nın casus cadıları ona haberi iletmiş olmalı.* Diğer perisaraylarından elçiler karnavala gelmişlerdi, bazıları yüzyıllardır ilk kez elçi yollamaya zahmet etmişlerdi. *Biliyorlar.*

"Keenan?" Donia'nın evinin önünde duran nöbetçilerden biri Kral'ın yanına gelip selam verdi.

Keenan da adama başını sallayarak karşılık verdi. Hafifçe Aislinn'i kenara ittirdi, zarif olmaktan uzak ama etkili bir hareketti. Aislinn kendisinin de karanlıkta parıldadığını hissediyordu, vücudunun değiştiğini algılıyor, günışığının damarlarını doldurduğunu sezebiliyordu. Henüz çok erkendi ama bazen böyle olurdu; değişim o kadar çabuk gerçekleşirdi ki ölümlü kızlar şüphelenmeye başlarlardı. Kraliçesinin -karşısındaki başka biri olamazdı- daha da hızlı değişmesi kulağa mantıklı geliyordu.

Aislinn'in arkasında, ölümlü kılığındaki üvez-adam, Donia'nın nöbetçisinin lafını kesti.

"Ne oldu?" diye sordu Aislinn dimdik Keenan'a bakarak. Dudakları bir öpücük bekliyormuş gibi aralanmışlardı.

Bunun için çok erken. Keenan yine de kıza daha da yaklaştı ve bir balodaymışlar gibi kollarını kızın vücuduna dola-

dı. *Ve sarayımız yeniden güçlendiğinde mutlaka bir balo vermeliyiz. Aislinn tahta oturur oturmaz.*

Aislinn'in omzunun üzerinden üvez-adama ve Donia'nın evinden gelen nöbetçiye baktı. "Bu geceyi hiçbir şeyin bozmasını istemiyorum. Bu gece dünyanın sonu bile gelse beni rahatsız etmeyin."

Söylediklerinde içtendi. Yüzyıllarca süren arayışın ardından kraliçesini kollarına almıştı. Sonunda onu bulmuştu. Eola'ların kastettiği bu değil miydi?

Kızın kulağına eğilip fısıldadı. "Dans et benimle."

Aislinn gözlerinde korkuyu andıran bir ifadeyle başını iki yana salladı. "Dans edecek bir yer ya da müzik yok."

Keenan kızın üzerinde düzgün bir kıyafet olduğunu hayal ederek onu etrafında çevirdi. İpek elbiselerin hışırdayarak etrafta uçuştukları günleri özlemişti. "Elbette var."

Kimse önlerine çıkmadı. Kimse onlara çarpmadı. Çevrelerindeki kalabalık hareket ederek onlara dans edebilecekleri bir yer açtı. Kral'ın kraliçesiyle ilk dansını yapabileceği alana sahip olması için insanlar ve periler kenara çekildiler.

Nehrin kenarında Keenan yaz perilerini gördü, *bizim perilerimiz*, gözden uzakta kendilerini insan gibi gösteren büyülerin arkasına saklanmış olarak dansa katılmışlardı. Yakında Aislinn de tahttaki yerini aldığında onları korumayı

başarabilecekti. Gerçek yaz kralının yapması gerektiği gibi onlara bakacaktı.

"Gerçekten müziği duymuyor musun?" Büyülerinin arkasına saklanmaya gerek duymaksızın dans eden bir peri grubunun arasından geçtiler. Parlak kahverengi tenleri üzerlerine düşen ışıklarla daha da parıldıyordu. Yaz Kızları'nın pek çoğu dervişler gibi dönerek ortalıkta dolanmaya başladı. Etekleri ve saçları havada uçuşuyordu.

Keenan bir eli Aislinn'in sırtında diğer eli ise elinde, onu dans eden görünmez perilerin arasından geçirdi. Bir yandan da kızın kulağına bir şarkı mırıldanıyordu.

"Sudan yükselen kahkahaları duymuyor musun Aislinn? Böceklerin mırıltılarını. Sadece dinle."

"Gitmem gerek." Oğlan kızı ileriye doğru savurup geriye, daha da yakına çekerken Aislinn'in saçları havada uçuştu. "Bırak beni," dediğinde sesinden dehşet okunuyordu.

Oğlan durdu. "Dans et benimle Aislinn. Ben müziği ikimiz için de duyuyorum."

"Neden?" Hala oğlanın kollarındaydı, çevrelerine, ölümlü maskeleri arkasına saklanmış yüzlere bakıyordu. "Bana nedenini söyle. Benden ne istiyorsun?"

"Seni istiyorum. Hayatım boyunca seni bekledim." Duraksayıp çevrelerini saran yaz yaratıklarının yüzlerindeki neşeye baktı. Beira'nın hükümdarlığı altında çok uzun süredir acı çekiyorlardı. "Bana bu gece bu dansı bahşet. Ben de eğer elimden gelen bir şeyse karşılığında ne istersen sana vereceğim."

"Ne istersem mi?" diye tekrarladı Aislinn, inanamayan bir sesle. Onca endişeden, araştırmadan ve panikten sonra oğlan basit bir dansın karşılığında çıkış biletini Aislinn'e uzatıyordu.

Bu kadar kolay olabilir mi? Tek bir dans ve sonra gidebilirdi. Buradan, bütün perilerden uzaklaşabilirdi. Ama eğer hikayelerde gerçek payı varsa periler ancak kendi yararlarına olacağı zaman değiş tokuş yapmayı kabul ederlerdi.

"Bana söz ver." Oğlanın gözlerinin içine bakabilmek için birkaç adım geri çekildi. Yakınındayken bunu yapması imkansızdı.

Oğlanın yüzünde yeryüzünü dahi sarsabilecek bir gülümseme belirdiğinde kızın kelimeleri boğazına takılıp kaldı.

Aislinn ürperdi ama kararından vazgeçmedi.

"Bütün bu şahitlerin önünde yemin et." Etraflarını saran kalabalığı işaret etti. Çoğu perilerden oluşuyordu ama birkaç insan da onları izlemek için kalabalığa karışmıştı. Karşılarındaki sahnenin neyle ilgili olduğunu bilmeseler de izliyorlardı.

Periler -hem görünmez olanlar hem insan kılığında olanlar- inleyip mırıldanmaya başladılar.

"Bu kız zeki çıktı..."

"... Kral'dan onun ne olduğunu, kim olduğunu bilmemesine karşın şeref sözü istiyor."

"Söz verecek mi?"

"Bu kız harika bir kraliçe olacak."

Derken Keenan herkesin kendisini duyabileceği bir sesle konuştu. "Etrafımızı saran herkesin önünde sana şeref sözü veriyorum Aislinn: Benden istediğin ve sana verebileceğim her şey senindir." Sonra tek dizinin üzerine çöküp ekledi, "Ve bugünden itibaren senin dileklerin benim dileklerim olacak. Onları gerçekleştirebildiğim sürece."

Perilerin arasından fısıltılar yükseldi. Hepsi detone bir şarkıyı söylercesine aynı sözleri mırıldanıyorlardı.

"Ya bu kız seçilmiş olan değilse?"

"Keenan nasıl bu kadar budala olabilir?"

"Ama Eola'lar dediler ki..."

Hala diz çökmüş durumda olan Keenan başını eğip elini uzattı. Başını yeniden kaldırdığında gözlerinde tehlikeli bir parıltı vardı. "Şimdi benimle dans edecek misin? Elimi tutman yeter Aislinn."

Tek yapması gereken onunla dans etmekti, bir geceliğine karşısındaki soylu periye eşlik etmek. Sonra ondan kendisini rahat bırakmasını isteyebilirdi. Bu kadar büyük bir ödül için ödenecek küçük bir bedeldi. Oğlanın asla Aislinn'in onun kim olduğunu bildiğini öğrenmesi gerekmeyecekti. Ona görüden bahsetmesi gerekmeyecekti.

"Seninle dans edeceğim." Kız içi rahatlamış olarak elini uzatıp oğlanın elini tuttu. Yakında hepsi bitecekti.

Çevrelerini saran kalabalık coşkuyla bağrıştı ve kahkahalar attı. Ortalığı öyle bir neşe kaplamıştı ki Aislinn de güldü. Belki aynı nedenle neşelenmemişlerdi ama önemli değildi: Çevredeki kalabalık kızın mutluluğunu yansıtıyordu.

Kollarında sarmaşık yapraklarıyla gülümseyen kızlardan bir tanesi içi altın renkli tatlı kokulu sıvıyla dolu olan bardağı Aislinn'e uzattı. Herkesin içtiği içki. "Kutlama için bir içecek."

Aislinn içkiden bir yudum aldı. Baş döndürücüydü, tadı olmaması gereken pek çok şeyin karışımıydı – şişelenmiş günışığı, tembellikle geçirilen öğleden sonralar, gün batımının renkleri ve tehlikeli vaatler. İçeceği bitirdi.

Keenan bardağı kızın elinden aldı. "Şimdi dans edebiliriz?"

Aislinn içeceğin dudaklarında kalan son damlalarını da yaladıktan sonra gülümsedi. Ayakta durmakta zorluk çekiyordu. "Memnuniyetle."

O zaman oğlan kızı kalabalığın arasından geçirdi, eski ve yeni melodiler eşliğinde dans ettiler. Resmi bir valsten modern hareketlere kadar yaptıkları dans her şeyi içeriyordu.

Aislinn zihninin derinliklerinde bir yerde bir şeylerin yanlış gittiğinin farkındaydı ama Keenan kızı çevirdikçe neyin yanlış olduğunu hatırlayamaz hale geldi. Kahkahalar atıp içki içtiler ve Aislinn bütün endişelerini unutana kadar dans ettiler.

Sonunda elini Keenan'ın bileğine koyup inledi. "Bu kadar yeter. Durmam gerek."

Keenan kızı kollarına aldı ve asma dallarıyla kaplanmış oymalı bir iskemleye oturdu. "Asla durmak yok. Sadece ara vermek var."

Bu iskemle de nereden çıktı? Çevrelerindeki bütün periler dans edip gülüşüyorlardı.

Gitmeliyim. Bütün insanlar evlerine gitmişti. Şimdi kemik kızların dans ettiklerini ve Yaz Kızları'ndan bir grubun insan olamayacak kadar hızla ortalıkta süzüldüklerini görebiliyordu.

"Başka bir içkiye ihtiyacım var." Aislinn kucağına oturduğu Keenan'ın omzunun üzerinden zorlukla nefes alarak arkaya baktı. Zihnindeki rahatsızlıklara bir anlam vermeyi deniyor ama ne kadar çabalarsa zihnindeki düşünceler o kadar bulanıklaşıyorlardı.

"Daha fazla yaz şarabı!" diye seslendi Keenan. Genç asılan-periler içki kadehlerini getirmek için birbirlerinin üzerinden atladılar. Keenan kucağında oturan Aislinn'e gülümsedi. "Leydim şarap istiyor, o zaman şarabı olmalı."

Aislinn işlemeli kadehlerden birini alıp elinde çevirdi. Üzeri son derece zarif bir el yazısıyla kaplıydı, ortasındaysa parlak güneşin altında dans eden bir çift vardı. Kadehin içindeki şarabın üzeri renklerle kaplıydı, sanki kadehin içindeki şarap değil günışığıydı. "Plastik bardaklar nereye gitti?"

Keenan kızın saçını öptü ve kahkaha attı. "Güzel bir leydi için güzel kadehler."

"Her neyse." Aislinn omuz silkip içkisinden bir yudum aldı.

Beline dolanmış kolun ve hafifçe sırtına yaslanan elin eşliğinde Keenan'la birlikte ayağa kalktı.

"Bir tur daha atalım mı?" diye sordu oğlan.

Aislinn'in saçları kafasını kaldırıp karşısındaki gence baktığında çiğle ıslanmış çimenlerin üzerine döküldü. Kendisini kollarında tutan adam, Perilerin Kralı'ydı. Aislinn defalarca düşmesi gerekirken nasıl olup da bu kadar eğlendiğini merak etti.

Keenan onu kendine çekip fısıldadı. "Dans et benimle Aislinn, aşkım."

Aislinn'in bacakları acıyor, başı dönüyordu. Hayatı boyunca hiç bu kadar eğlenmemişti. Hem de hiç. "Kesinlikle."

Her yandaki periler kahkahalar atarak gecenin neşesini daha da güçlendirdi. Zarif, vahşi ve bazen de yok edici yetkilerde dans ediyorlardı. Gecenin daha erken saatlerinde

siyah beyaz filmlerdeki çiftler gibiydiler, sakin ve düzgündüler oysa gece ilerledikçe her şey değişmişti. *Sadece periler kaldığında her şey değişmişti.*

Keenan kızı kollarında döndürüp ensesinden öptü. "Sonsuza kadar bunu yapabilirim."

"Hayır." Aislinn onu itti. "Öpmek yok..."

Ardından yeniden hareket ettiler. Dünya kayıp gitti, tanımadıkları yüzler müziğe karıştı. Aniden karnavalın talaşla kaplı yolları gölgeler arasında kaldı; bütün ışıklar soldu.

Güneş doğuyordu. İlk ışıklar gökyüzünden dökülmeye başlamışlardı. *Ne kadar zamandır dans ediyoruz?*

"Oturmam gerek. Gerçekten."

"Leydim nasıl isterse." Keenan yeniden kızı kollarına aldı. Birkaç içki öncesinden beri kızı kollarına alması garip gelmemeye başlamıştı.

Teni suyun üzerinde yansıyan ayışığı gibi parıldayan bir adam nehrin kenarına bir battaniye serdi. Bir diğeri battaniyenin üzerine piknik sepeti koydu. "Günaydın Keenan. Leydim."

Ardından başlarıyla selamlayarak çiftin yanından ayrıldılar.

Keenan sepeti açıp içinden bir şişe şarap, peynir ve garip küçük bir meyve çıkardı. "İlk kahvaltımız."

Kesinlikle karnavalda satılan yiyeceklerden değil. Aislinn kıkırdadı. Ardından başını çevirip arkalarına baktığında bütün karnavalın ortadan kaybolmuş olduğunu gördü. Sanki hiçbir zaman orada olmamışçasına bütün kabinler ve periler kaybolup gitmişlerdi. Yalnızca Keenan'la ikisi vardı.

"Herkes nereye gitti?"

Aislinn yeniden içi sıvı günışığıyla dolu olan kadehi uzattı. "Burada yalnızca ikimiz varız. Daha sonra, sen dinlendikten sonra konuşacağız. Ardından eğer sen de istersen her gece dans edeceğiz. Gezeceğiz. Her şey farklı olacak."

Kız nehir kenarında oynaşan görünmez perileri bile görmüyordu. Gerçekten tamamen yalnızdılar. "Bir soru sorabilir miyim?"

"Elbette." Keenan bir parça meyveyi kızın dudaklarına uzattı. "Isır."

Aislinn öne uzandı -bunu yaparken az kalsın devrilecekti ama garip meyveyi ısırmadı. "Neden diğer periler de senin gibi parlamıyorlar?" diye fısıldadı meyveyi ısırmak yerine.

Keenan elini indirdi. "Diğer neler?"

"Periler." Aislinn etrafı işaret etti ama çevrelerinde ne insan ne de peri yoktu. Dünyanın dönmesini durdurmak istercesine gözlerini kapatıp yeniden fısıldadı. "Bilirsin, periler dünyasına ait şeyler. Bütün gece bizimle dans edenler gibi, sen ve Donia gibi."

"Periler dünyası mı?" diye mırıldandı Keenan. Saçları gökyüzünde yükselen güneş gibi parıldıyordu.

"Evet." Aislinn yere uzandı. "Senin gibi."

"Ve yakında senin gibi..." dediğini sandı onun da ama emin değildi çünkü her şey birbirine karışmaya başlamıştı. Keenan kızın üzerine eğildi. Dudakları dudaklarını okşadı, üzerlerinde günışığı ve şeker tadı vardı. Saçları Aislinn'in yüzüne döküldü.

Saçları yumuşak, hiç de metal gibi değil.

Aislinn ona dur demek, başının döndüğünü söylemek istedi ama daha konuşamadan dünya tamamen karardı.

On Sekizinci Bölüm

(periler) Bildiğimiz türde hastalıklara yakalanmaz ama belirli bir dönemin ardından bunayabilirler... Bazıları uzun ömürlerinden ötürü üzerlerine her zaman bir hüznün hakim olduğunu söyler.

Gizli Tarih – Robert Kirk ve Andrew Lang (1893)

Ertesi sabah Donia kendini yerde yatarken buldu, Sasha'nın vücudu kendisiyle kapının arasındaydı. Kimse ona Keenan'dan mesaj getirmemişti. Kapıyı çalan nöbetçi olmamıştı.

"Beni unuttu mu?" diye fısıldadı Sasha'ya.

Kurt kulaklarını dikip hafifçe uludu.

"Onun buradaki varlığından gerçekten hoşlanabilecekken bu sefer de o ortalıkta yok." Ağlamayacaktı, Keenan için olmaz. Yıllar boyunca onun için gereğinden fazla ağlamıştı zaten.

Beira'nın ziyaretini ve Agatha'nın ölümünü şimdiye kadar duymuş olmalıydı. Donia onun gelmesini ve yardımını kabul etmesi konusunda ısrar etmesini bekliyordu. Kabul edemezdi elbette ama şimdi yapmak zorunda olduğu şeylerden daha kolay ve daha güvenli olurdu.

"Hadi gel Sasha." Kapıyı açıp Evan'ı çağırdı. En azından o söz verdiği gibi bekliyordu.

Üvez-adam kadının yakınına geldi ama Donia içeri girmesini işaret edene kadar kapının dışında durup aralarındaki mesafeyi korudu.

"İçeri gir."

Donia adamın bu emre uyup uymadığını görmek için beklemedi. Keenan'ın nöbetçilerinden birini içeri davet etme fikri -son yıllarda varlığına alıştığı Evan bile olsa- kızı rahatsız ediyordu.

Odanın en uzak ucundaki iskemleyi işaret etti. "Keenan'a Agatha'nın başına gelenleri haber verdiniz mi?"

"Skelley dairesine gittiğinde dışarıdaymış. Diğerlerinden biri onu bulmak için karnavala gitmiş." Evan konuşmadan önce boğazını temizledi ama bakışları ifadesizdi. "Yeni Kraliçe'yle meşgul olduğu için haberi iletememişler."

Kız başını salladı. *Demek gerçekten aradığı kızı buldu.* Beira öfkeyle dolacaktı. Şimdi kesinlikle korkulması gereken bir kabusa dönüşecekti.

Donia uzun zamandır hiçbir şeyden gerçekten korkmamıştı. Keenan ve Beira arasında sıkışmış olduğu için çoğu periden ya da ölümlüden daha güvendeydi.

"Birkaç nöbetçinin daha yakında durmasına izin vermenizi rica etmiştim." Evan dizlerinin üzerine çöktü. Bu onun türünün Keenan dışında kimseye göstermekten hoşlanmadıkları bir saygı belirtisiydi. "Bırakın burada sizinle kalayım."

"Tamam," diye mırıldandı adamın yüzündeki şok geçiren ifadeyi ve kendi rahatsızlığını görmezden gelerek. *Mantıklı davranabilirim.* Ardından o güne kadar Keenan'ın hiçbir nöbetçisine söylemediği kelimeleri söyledi:

"Keenan'a buraya gelmesini istediğimi söyleyin. Şimdi."

Skelley'nin Keenan'ı çağırması uzun sürmedi. Donia'nın genç adamı yine evinde görmenin verdiği acıya hazırlanmasını sağlayacak kadar zaman yoktu. Evan, Keenan'ı içeri aldığında kız sallanan koltuğunda kalıp kollarını göğsünde kavuşturarak söyleyeceklerini toparlamaya çalıştı.

Daha Evan kapıyı arkasından kapatıp nöbetçilerin yanındaki yerine dönmeden önce Keenan odayı bir uçtan diğerine geçmiş, kadının yanına gelmişti.

Sasha daha da yakına gelip vücudunu kadınınkine yaslayarak onu rahatlatmaya çalıştı. Donia bilinçsizce kurdun

başını okşadı. "Geleceğinden emin değildim," dedi Keenan'a.

Sasha'nın pozisyonunu garip bir şekilde taklit eden Keenan yere çöktü. "Yıllar boyunca beni çağırmanı bekledim, Don, yanında olmama izin vermen için yalvardım."

"Bu söylediklerin o kızı bulmandan önceydi." Donia kendini tam bir aptal gibi hissediyordu. Aislinn'in asayı almasını her şeyden çok istese de onu kıskanıyordu. Aislinn seçilmiş olandı; sonsuza kadar Keenan'la birlikte olacaktı.

"Artık her şey farklı." Donia konuşurken duygularını saklamaya çalıştıysa bile başarılı olamadı.

"Beni ne zaman çağırırsan yanına geleceğim. Sana bunu kaç defa söyledim?" diye fısıldadı Keenan. Kelimeleri yaz sıcağını beraberinde getirdi. "Bu durum değişmeyecek. Asla."

Kız uzanıp elini oğlanın dudaklarının üzerine koyarak başka bir şey söylemesini engelledi. Donia'nın dokunduğu yerde ince bir buz katmanı oluştu ama Keenan yakınmadı.

Asla yakınmaz.

Keenan'ın nefesi tenini yaksa da Donia elini çekmedi. "Karnavaldan gelen haberleri duydum, onun seçilmiş kişi olduğunu söylüyorlar."

Evan kendisine haberi getirdiğinde neredeyse ağlayacaktı. Acı içinde geçen onca yılı ve onların birlikte dans edişini, kahkaha atışını görmenin kendisine ne kadar acı vereceğini hayal etti. Bu acı sonsuza kadar sürecekmiş gibi geldi.

Eğer Beira beni öldürmezse.

"Don..." Oğlan dudaklarını kızın parmakları üzerinde dolaştırdı, ısısı yüzünden Donia'nın canı yanıyordu ama dokunuşu nazikti – aynı, genç kadın söylemesine engel olmazsa içini parçalayacak olan kelimeler gibi.

Ortalıkta başka hiç kimse olmadığından eskiden olduğu gibi davranıyordu, kızın onun bir kral olduğunu öğrendiği zamanlardan önceki gibi. Donia'nın ona aşık olduğu zamanlardaki gibi. Kız bu yüzden onunla yalnız kalmaktan özellikle kaçınırdı.

"Hayır," dedi Donia. Genç adamın kendisine karşı böylesine nazik davranmasını istemiyordu, şimdi değil. Bugün onun Yaz Kralı olmasına ihtiyacı vardı, arada taç olmasa olabileceği kişi gibi davranmasına değil. Onun kendini beğenmiş, kendinden emin ve yapılması gerekeni yapmaya hazır olduğunu bilmeliydi.

Genç adam soluk verdiğinde kızın elinden buhar yükseldi, yazın sıcağı kızın üzerindeki buzların bir kısmını eritmişti. Bazen, oğlana asla anlatmadığı gizli rüyalarında kendi soğuğuyla adamın sıcağı birbirine karışsa neler olacağını hayal ederdi Donia. Kendisi Kış Kızı olmadan önceki haftalarda birbirlerine dokundukları gibi birbirlerine dokunacak olsalar, oğlanın ölümlüymüş gibi davrandığı zamanlardaki gi-

bi bir aşk yaşasalar ne olurdu? Kendisi erir miydi? Yanar mıydı?

Bu düşünceyle ürperdi ve duyguları birbirine girerken soğuğun içini doldurduğunu hissetti. Eğer kendisini kontrol altında tutmazsa bu korkunç soğuğu dışarı çıkarmaya ihtiyacı olacaktı.

"Beira dün gece buradaydı. Onun neler yaptığını bilmen gerekiyor."

Oğlan yüzünde endişeli bir ifadeyle başını salladığında Donia ona her şeyi anlattı. Aislinn seçildiğinde Beira'nın yaptığı ziyareti, kütüphanenin dışındaki saldırıyı, kendisinin bu saldırının Beira'nın işi olduğu yolundaki düşüncesini, Agatha'nın ölümünü, Beira'nın tehditlerini ve Aislinn'in asayı almaması yolundaki ısrarını.

Donia Kral'a, Seth'in araştırmasından bahsetmedi. Çünkü ölümlünün güvenliği için endişeleniyordu. Ama bunun dışında Keenan'a karşı yıllardır olduğundan daha dürüst davrandı. Konuşmayı kestiğinde oğlan ender olarak serbest bıraktığı öfkesini kontrol altında tutmak için bütün gücünü harcayarak tek kelime etmeden kıza bakıyordu.

Donia ellerini o kadar sıkı kenetledi ki tırnaklarının ucunda buz parçaları oluştu. *Şimdi işin zor kısmı geliyor.*

"Hadi gidelim." Sasha'ya baktıktan sonra diğer kış kızlarının yeni gelene verdikleri ufak hediyeleri taradı. "Nöbetçiler eşyalarını getirirler. Çalışma odasını senin için özel bir odaya dönüştürebiliriz–"

"Keenan!" Donia, Keenan kendisini ikna etmeden önce lafını böldü.

Eğer net düşünebiliyor olsa Keenan da ne yapılması gerektiğini bilirdi. Donia'nın yapması gereken oğlanın zihninin açık olmasını sağlamaktı. Avcunu açtığında elindeki buz parçaları ayaklarının dibine düştüler.

"Ben hiçbir yere gitmiyorum."

"Burada kalamazsın. Başına bir şey gelecek olursa–" Keenan boynunu büktü. "Lütfen, Don, benimle gel."

Yaz Kralı nerede? Ama boynunu bükmüş kıza yalvaran karşısındaki oğlanın içindeki kral değildi.

Donia kımıldamadı. Keenan'ın dokunuşu kızı yakıyor, oğlanı donduruyordu ama Donia hareketsiz kaldı. "Seninle gelemem. Orası benim yerim değil. Aradığın kız ben değilim."

Keenan başını kaldırıp ona baktı, yüzünde kadının dokunduğu yerde buz yanığı oluşmuştu. "Onu durduracak kadar güçlü değilim ama yakında olacağım. Bu sorunu çözene kadar bizimle kalmalısın."

"Ya ben yanından ayrıldığımda beni Beira'dan kim koruyacak?"

"Yakında yeterince güçlü olacağım."

Keenan'ın ısrarları neredeyse korkutucuydu. Gözleri kızın hayallerini süsleyen dünya dışı yeşil renge bürünmüşlerdi. Kız yeterince dikkatli baktığında içlerinde açan çiçekleri ve kraliçesi tarafından özgür bırakılacak olursa oğlanın nasıl birine dönüşeceğini görebiliyordu.

Bakışlarını oğlanın gözlerinden ayıramadı.

"Benimle kal, seni güvende tutacağım," diye fısıldadı Keenan.

"Tutamazsın."

Yapabilmesini isterdi ama imkansızdı: Onun için kazanmanın bir yolu yoktu. "Senin kazanmanı istiyorum, her zaman istedim. Yine de Aislinn'i sana inanmaması için ikna etmem gerek. Ona risk almaya değmeyeceğini anlatmalıyım. Oyunun kuralları bunlar. Asayı kaldırdığımda bunu yapacağıma söz verdim. İkimiz de söz verdik."

Oğlan ellerini kızın iki yanına koyduğunda parmakları elbisesinin altındaki tenini yaktılar.

"Bu söylediğin Beira'nın kazanması anlamına gelse bile mi? Seni öldürse bile mi? Birlikte çalışıp bir yolunu bulabiliriz."

Donia başını iki yana salladı. Yaşadığı onca yüzyıla rağmen oğlan hala son derece dikkatsiz olabiliyordu. Normalde bu durum kızı öfkelendirirdi. Ama bugün yalnızca üzülmesine yol açmıştı.

"Eğer Beira kazanırsa beni öldürmeyecek. Sen kazanırsan ben öleceğim."

"O zaman neden bana anlatıyorsun? Kazanmaya ihtiyacım var."

Korkunç görünüyordu, teni solmuş ve yüzüne hastalıklı bir ifade gelmişti. Sanki bütün vücuduna demir mızraklar saplanmıştı. Keenan kızdan uzaklaştı ve boynunu eğip yere diz çöktü. Birbirlerine dokunamayacak kadar uzaktılar. Konuştuğunda sesi de görünüşü kadar yorgundu. "Eğer Aislinn'i durdurursan her şeyi kaybederim. Eğer durdurmazsan öleceksin. Ne yapmalıyım?"

"Kaybedeceğimi ümit et," diye önerdi Donia alçak sesle.

"Hayır."

Donia ayağa kalkıp oğlana doğru yürüdü. "Beira'dan çok korkuyorum ama gerçekten Aislinn'in aradığın kız olmasını diliyorum. Her ikinizin de iyiliği için."

"Sen yine de gölgeye dönüşmüş olacaksın. Bu söylediğin hiçbir şeyi çözmüyor."

Yaz Kralı nerede? Oğlanın istekleri ve kaçınılmaz olan arasında çırpınmasını izlerken iç çekti. *Bütün hayaller gerçek olmaz.* Eğer işleri kolaylaştıracağını bilse ona karşı zalim davranırdı. Ama işe yaramayacağını biliyordu.

Oğlana doğru eğilip onun yüzüne dökülmemesi için bir eliyle saçlarını tuttu. "Pek çok şeyi çözüyor."

"Ama..."

"Kaybetmemi sağla Keenan. Onu risk almaya değeceğine ikna et." Oğlanı yanağından öptü. "Çünkü değersin."

Beira'nın kendisini öldüreceğini ve bu sayede bütün bir sonsuzluğu, sevdiği adamın başka bir kıza aşık oluşunu izleyerek geçirmeyeceğini bildiği için bunları söylemek daha kolaydı.

"Yapamam..."

"Onu ikna et," dedi kız bir eliyle oğlanın ağzını kapatarak.

Elini geri çektikten sonra dudaklarının üzerinde oluşan buz tabakasını nazikçe öptü. "Sonra da Beira'yı öldür."

On Dokuzuncu Bölüm

Periler doğaları gereği yarı insan yarı ruhtur... Bazıları iyi yüreklidir, bazıları kötü yüreklidir... İnsanları kaçırır, şanssızlık getirirler.

Adaların Peri Hikayeleri – A. W. Moor (1851)

Donia'nın yanından ayrıldığında Keenan sarsılmıştı; bir yanıt bulmayı umarak amaçsızca şehrin sokaklarında dolaştı. Çözüm bulamıyordu. Eğer Aislinn kayıp kraliçesi değilse veya onu kendisine inanmaya, kendisini kabullenmeye ikna edemezse yapabileceği hiçbir şey yoktu. Asla Beira'ya karşı çıkacak kadar güçlü olamazdı.

Eğer öyleyse... Bu düşünceyle gülümsedi. Belki Beira'yı zamanında durdurabilir, Donia'yı kurtarabilirdi. Şu an için elinde olan tek çözüm buydu.

Ama eğer Eola'ların bahsettikleri aslında Aislinn'in görü yeteneğiyse her şey boşuna demekti. Falcılar doğaları gereği kapalı cümlelerle konuştuklarından emin olmak imkansızdı. Eğer Aislinn kraliçe değilse Donia ölür ve kendisi güçlerinden mahrum kalırdı. Şu an için kendisinin çağırabildiği yaz havası Beira'nın soğuğuna karşı çıkabilecek güçte değildi.

Başını meşe ağacına yaslayıp gözlerini kapadı. Nefes al. Nefes al. Aislinn farklıydı, belki de yeterince farklıydı; belki de seçilmiş olandı.

Ama olmayabilir.

Eola'ların duyurusu bütün periler tarafından Yaz Kraliçesi'nin bulunduğu şeklinde yorumlanmıştı. Oysa görü yeteneğine sahip bir kız olduğundan bahsediyor olabilirlerdi. Aradığı kız Aislinn olmayabilirdi.

Şehrin daha yeşil tarafına döndüğü sırada Beira'nın cadılarının yaklaştıklarını duydu. Nehre ulaştığı sırada neredeyse saygılı denebilecek bir mesafeden oğlanı izlemeye başladılar.

Nehrin kenarına vardığında günışığını sırtında hissederek oturup bekledi.

Burada olması dairemde olmasından iyi.

Son ziyaretinde Beira odadan çıkarken oğlanın kuşlarının çoğunu dondurmuştu. Keenan geri döndüğünde onları ölmüş olarak yerde yatarken ya da dallara yapışmış olarak

bulmuştu. Eğer kadını durduramazsa sonunda bu öfkenin hedefi Yaz Kızları'ndan ya da sadık nöbetçilerinden biri olabilirdi.

Beira yarı çıplak nöbetçilerinin arasında etkileyici bir gölge gibi duruyordu. Bu sefer şahin insanlarla birlikte gelmişti, bazılarının üzerinde taze buz yanıkları vardı.

"Ne, bana sarılmayacak mısın? Öpmeyecek misin?" Beira elini uzattı. "Buraya gel hayatım."

"Olduğum yerde kalacağım." Keenan ayağa kalkmaya zahmet etmedi; kadını süzmekle yetindi. "Yüzümde sıcaklığı hissetmeyi seviyorum."

Beira hoşnutsuzluğunu belli eden bir ses çıkardı. "Günışığı çok zararlıdır hayatım."

Keenan omuz silkti. Onunla şimdi konuşmak -Donia'yı gördükten sonra, zihni Aislinn'le ilgili şüphelerle doluyken- yapmak istediği son şeydi.

"Son zamanlarda insanları güneşten koruyan giyeceklerin ve aksesuarların ne kadar yaygınlaştığını bilmiyor musun?" Cadılardan birinin kendisi için getirdiği beyaz iskemleye oturdu. "Ölümlüler çok garip olabiliyorlar."

"Söylemek istediğin bir şey mi var Beira?" Kadının varlığından hiçbir zaman hoşlanmamıştı ama Donia'yı tehdit ettiğini öğrendiğinden beri aralarındaki medeniyet kırıntıları da ortadan kaybolmuştu.

"Yalnızca seni ziyaret etmek istediğime inanmak bu kadar mı zor? Sohbet etmek için şöyle bir uğradığıma?.." Arkasına dönüp bakmadan elini uzattı ve hizmetkarlarından biri buzlu bir içeceği parmaklarının arasına tutuşturdu. "Beni çok ender ziyarete geliyorsun."

Keenan çimenlerde uzanmayı sürdürdü, toprağın ısısından doğan gücün vücudunu doldurmasına izin verdi. "Zalim biri olduğun için olmasın?"

Beira bu sözü gözardı ettiğini belli etmek istercesine elini salladı. "Aynı kapıya çıkıyor..."

"Hiç de öyle değil."

"Bazı şeyleri çok abartıyorsun hayatım." İçkisinden bir yudum aldı. "Sana bir içki ikram edebilir miyim?"

"Hayır." Keenan parmaklarını toprağın üzerinde dolaştırıp kendi vücudundaki sıcaklığın içeri yayılmasına izin verdi. Dokunduğu yerlerde çiçekler açtı; açık parmaklarının arasında yeşillikler oluştu.

"Yeni Yaz Kızı'yla iyi eğlendiğini duydum. Zavallıcık iyice sersemlemiş." Azarlayan bir tavırla oğlanı süzdü. "Sana doğru düzgün davranmasını öğretmedim mi? Zavallıcığı ikna etmek için onu sarhoş etmen hiç de doğru değil."

"Hiç de söylediğin gibi değil," diye çıkıştı . "Aislinn ve ben dans ederek onun yeni hayatını kutladık. Onu baştan çıkarmaya çalışmıyordum."

Beira iskemlesinden kalkıp hizmetkarlarının kadının üzerine gölge düşmesini sağlayan şemsiyeyi yetiştirmek için çırpınmaları eşliğinde oğlana doğru ilerledi. Eğer güneşin kadının üzerine düşmesine izin verecek olurlarsa cezasını hepsi birden çekerdi, Beira kimin hatası olduğuna aldırmazdı.

Kadının gölgesi oğlanın huzurunu bozacak kadar yakınına geldiğinde Keenan neler olacağını beklemek ve öfkelenmek arasında kararsız kaldı. Ayağa kalkıp kadınla yüzleşti.

"Eh, eğer benim fikrimi soracak olursan, annenin bilgeliğine başvurmak istersen yani, sana o kızın buna değmeyeceğini söyleyebilirim." Oğlanın oturduğu yerde açan çiçeklere baktığında çiçekler donup kaldılar. Öne ilerleyip botlarının altında onları ezdi. "Zavallı Deborah'ın, kızı senden uzak durmaya ikna etmesi zor olmamalı. Ölümlüyü ikna etmeye çalışmamasını rica etmedin, değil mi?"

"Seçim Aislinn'e ait. Asayı ya alır ya almaz." Donia'yı tehdit etmesinin hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini söylemek istediyse de yapamazdı. "Donia'yla konuştum -anlaşılan bunu duymuşsun- ama Aislinn'den değil, Eola'nın duyurusundan bahsettik."

"Hımm?" Beira duraksayıp şaşırmış gibi gözlerini kocaman açtı. "Ne duyurusu?"

"Aislinn'in özel olduğunu söylediler."

"Elbette öyle tatlım. Hepsi özel -en azından ilk birkaç gece. Ondan sonra," Donan toprağa baktı, "artık yeni ve ilginç değiller, anlıyor musun?"

Keenan zoraki bir kahkaha attı.

"Zavallı Delila, çok acı çekiyor olmalı. Bir zamanlar seninle dans eden oydu." Beira görünmez bir partnerle dans ediyormuş gibi kendi çevresinde döndü. Tek başına olmasına karşın çok zarif görünüyordu. "Ölümlüler o kadar hassas ki. Narin zırhları içerisinde ortalıkta dolanıyorlar... Ezilmeleri çok kolay."

Oğlanın kalbi hızla çarpmaya başladı. Kurallar Beira'nın ölümlü kızla temasa geçmesini yasaklıyordu ve şimdiye kadar Kraliçe bu kuralı hiç çiğnememişti. En azından Keenan'ın bildiği kadarıyla, ama şimdiden diğer kuralları çiğnemeye başlamıştı.

"Ne demek istiyorsun?"

"Hiçbir şey tatlım." Kadın durup oğlanın önünde reverans yaptı ve bir yelpaze çıkararak yüzünün önünde sallamaya ve soğuk havayı oğlana doğru yollamaya koyuldu. "Belki de bu oyun için başka bir kız seçmelisin; bu kızın başından savdığın diğer kızlara katılmasına izin vermelisin. İstersen seninle kız bulmaya bile gelirim. Delia'yı da alır aile-cek birbirimize bağlanmayı deneriz."

Keenan ne kadar rahatsız hissettiğinin sesinden ve kelimelerinden açıkça belli olmasını sağladı. "Donia'nın işlerinin yolunda gitmesi ihtimaline karşı bu teklifi değerlendirmek zorunda kalabilirim. Sarhoş bir dansın dışında şimdilik hiçbir yere ulaşamadım."

"Başka kızlar da olacak hayatım." Beira iç çekti ama gözlerinde buz parçaları parıldıyorlardı – ne kadar memnun olduğunun işareti.

Ama diğer kızlar Yaz Kraliçesi değil.

"Belki daha sıkı denemeliyim," dedi sıcak nefesini Beira'nın şemsiyesine üflerken. Ardından yürüyüp uzaklaşarak kadını, günışığını ondan uzak tutmak için çırpınan nöbetçileriyle baş başa bıraktı.

Bir gün ona karşı çıkabileceğim.

Şimdilik sadece bu anın zevkini çıkarıyordu.

Keenan şehirde dolanmayı sürdürdü, 5. Sokak'tan yukarı çıkıp nehirden uzaklaştı ve Edge Hill'e, dükkanların olduğu bölgeye yürüdü. Şehrin hareketliliğinin rahatlatıcı bir etkisi vardı.

Bütün mesele bundan ibaret: Ölümlüler ve benim Yaz Perilerim.

"Keenan?" Rianne müzik dükkanından çıkıp koşarak Keenan'ın peşinden geldi ve onu yakaladı. "Saçına ne oldu?"

Dikkati dağılmış olduğu için tamamen görünür halde yürüyordu, saçları da normal rengindeydiler.

"Boyadım." Rianne'a gülümseyerek baktı ve metalik parıltısı yok olana kadar saçının rengini değiştirdi.

Rianne uzanıp birkaç tutama dokundu ve onları havaya kaldırıp güneşliğinin üzerlerinde dolaşmasını izledi. "Bir an için neredeyse metal parçaları gibi göründüler."

"Hımm." Keenan geri çekilip saçlarını kızın elinden kurtardı. "Bugün Aislinn'i gördün mü?"

Rianne güldü. "Hayır. Hala seninle olabileceğini düşünmüştüm."

"Hayır." Rianne'ın arkasına, Yaz Kızları'nın üvez-adamlardan biriyle flört ettikleri yöne baktı. "Ona bu sabah evine kadar eşlik ettim."

"Sabah ha?" Rianne gülümsemesini hiç bozmadan başını salladı. Bütün bu pozlarına karşın oğlana son derece masum görünüyordu. Dokunulmamış ve tatlıydı. Kelimeleri tavırlarıyla çelişkiliydiler. "Yatakta iyi olduğunu tahmin etmiştim."

"Yalnızca dans ettik."

"Bu da bir başlangıçtır, değil mi?" Çevresine göz attı, sokağın ilerisini ve dükkanın içini kontrol etti. Bir an için sahte havailiği ortadan kayboldu ve gerçek kişiliği ortaya çıktı. "Aramızda kalsın ama Aislinn'in biraz olsun eğlenmeyi hak ettiğini düşünüyorum. O çok ciddi. Bence sen onun için çok iyi bir seçimsin."

Keenan duraksadı. İşin bu yönünü hiç düşünmemişti; o ana kadar kızın ne hissedeceği çok da önemli değildi;

önemli olan kızın kendisi için, yaz perileri için iyi olmasıydı.

Kendisi kız için iyi miydi? Yapması gereken fedakarlıklar ve gerçek kraliçeyse karşılaşacağı güçlükler düşünüldüğünde bundan emin değildi. *Büyük ihtimalle hayır.* "Öyle olmaya çalışacağım Rianne."

"Şimdiden şafağa kadar dans etmişsiniz; kulağa iyi bir başlangıç gibi geliyor." Rianne oğlanın koluna vurup onu, tam olarak anlayamadığı şeyler için teselli etti. "Bu kadar endişelenme."

"Elbette."

Rianne uzaklaştıktan sonra Keenan normal haline -ölümlüler için görünmez haline- geri döndü ve dairesine yürüdü. Eğer danışmanlarının bilgeliğine ihtiyacı olan bir an varsa o da bu andı.

Keenan daha içeri girmeden önce yükselen müzik sesini duydu. Derin bir nefes alıp yüzünde sahte bir gülümsemeyle içeri adım attı.

Ona üstünkörü bir bakış attıktan sonra bir sorun olduğunu anlayan Tavish, Eliza'nın kolunu boynundan çekti ve çalışma odasına yürüdü. "Gel."

Böyle zamanlarda Tavish'in varlığı Keenan'a neredeyse bir babaya sahip olmak gibi gelirdi. Yaşlı peri, son Yaz Kra-

li'nın da danışmanı ve arkadaşıydı; Keenan zamanı gelip de Beira'nın evinden ayrıldığında onu bekliyordu. Her ne kadar Tavish hiçbir zaman babası gibi davranmaya cüret etmemiş olsa da bir hizmetkardan fazlası olduğu kesindi.

Onların hareketlendiğini farkeden Niall ağzını açtı.

Ama Keenan başını sallayarak onu susturdu. "Hayır. Kızlarla burada kal."

"Eğer bana ihtiyacın olursa..."

"Sana ihtiyacım var. Her zaman." Keenan, Niall'ın omzunu sıktı. "Ama şimdi herkesi buradan uzak tutman gerekiyor."

Burası konuşulacak yer değildi. Eğer Beira'nın hile yaptığından şüphelendiğine, Aislinn'in görü yeteneğine sahip olduğuna dair dedikodular yayılacak olursa işler hepsi için çok kötü gidebilirdi.

Görev saatlerinin dışında olan nöbetçilerin çevresinde dört dönen Yaz Kızları'nın kucaklamalarından sıyrılarak odanın diğer tarafına geçen Keenan, yüzündeki maskeyi korudu. İnsanların sorun olduğundan şüphelenmelerine izin vermedi. Gülümsedi.

Tavish'in yanına vardığında adam kapıyı kapamaya hazırdı. Kızların ve nöbetçilerin güvenilir olduklarına inanıyordu ama asla yüzde yüz emin olamazdı. Beira fazlasıyla güçlüydü.

Tavish bir kadehe şarap doldurdu. "İşte."

Keenan kadehi aldıktan sonra büyük deri koltuklardan birine gömüldü.

Tavish karşıdaki koltuğa geçti. "Neler oldu?"

Bu sözler üzerine Keenan ona Aislinn'in görü yeteneğini, Beira'nın tehditlerini, her şeyi anlattı.

Tavish elindeki bardağa aynaya bakar gibi bakıyordu. Sapından tutarak kadehi çevirdi. "Aislinn kraliçe olmayabilir ama Beira ondan korkuyor. Benim için bu, umutlu olmak için yeterli bir neden. Daha önce sahip olduğumuzdan çok daha fazlası."

Keenan başını salladıysa da konuşmadı. Tavish ender olarak düşündüklerini açıkça ifade ederdi. Keenan'a bakmak yerine bakışlarını odada dolaştırdı, sanki çalışma odasının bütün duvarlarını kaplayan kitapların sırtlarını okuyordu. "Seninle beraber kraliçeyi bekledim ama şimdiye kadar hiçbir zaman kızlardan birinin seçilmiş kişi olduğunu iddia etmedim. Bunu yapmak bana düşmez."

"Senin düşüncelerine değer veriyorum," diye onu temin etti Keenan. "Bana ne düşündüğünü söyle."

"Aislinn'in seni reddetmesine izin verme. Seçilmiş kişi olsun olmasın..." Tavish'in bakışları Keenan'ın arkasındaki kitapların üzerinde kaldı. "Denemeyi kabul etmeli."

Yaşlı peri o kadar uzun süredir dinginliğini koruyordu ki üzerinde böyle bir endişenin izlerini görmek rahatsız ediciydi.

"Ya reddederse?" diye sordu Keenan.

"Reddedemez. Kabul etmesini sağla." Tavish'in gözleri gölgeli ormanlar kadar karaydı. Sonunda Keenan'a döndüğünde oğlan orada daha önce görmediği türde bir enerji olduğunu gördü. "Ne yapman gerekiyorsa yap, senin için ya da onun için kabul edilemez bir şey olsa bile. Bugüne kadar söylediğim sözlerden tek birini önemseyeceksen, o da bu sözüm olsun."

YİRMİNCİ BÖLÜM

Ona içki ikram ettiler... Sonra müzik azaldı, çevredeki herkes kayboldu ve o, elinde kadehi eve döndüğünde hiç olmadığı kadar yorgun olduğunu hissetti.

Peri Mitolojisi – Thomas Keightley (1870)

Aislinn uyandığında saatin üzerindeki kırmızı rakamlar 9:00'ı gösteriyordu. Gece olanlar yavaş yavaş zihnini doldurdu. *Garip içkiler, dans, gün doğumunu izlerken Keenan'a onun ne olduğunu bildiğini söyleyişi, Keenan'ın öpücüğü.* Son hatırladığı buydu. *Başka ne oldu? Eve nasıl döndüm? Ne zaman?* Yataktan fırlayıp kusmadan önce banyoya zorlukla yetişti. *Aman Tanrım.*

Yeniden kusmayacağından emin olana kadar yüzünü soğuk porselene yaslayarak bekledi. Aynı grip olmuş gibi bü-

tün vücudu titriyordu ama bu kadar kötü hissetmesine yol açan grip değildi. Korkuydu. *Onları gördüğümü biliyor. Biliyor. Benim için gelecekler ve Büyükanne için...*

Büyükanne'nin perilerle savaştığını düşünmek neredeyse yeniden kusmasına yol açacaktı. *Buradan çıkmalıyım.*

Dişlerini fırçalayıp yüzünü yıkadıktan sonra Aislinn aceleyle kot pantolonunu ve gömleğini giyip çantasını kaptı. Büyükannesi mutfakta kahve ısıtıyordu. Henüz tam olarak uyanmamış olduğu için en dikkatli halinde olduğu söylenemezdi.

Aislinn kadının kulaklığını işaret etti.

Büyükanne duyma aletinin sesini açtı. "Her şey yolunda mı?"

"Geç kaldım büyükanne. Uyuyakalmışım." Aislinn kadına sarılıp evden çıkmak üzere arkasını döndü.

"Ama kahvaltı..."

"Özür dilerim. Benim... Şey... Seth'le buluşmam gerek. Sana söylediğimi sanıyordum? Birlikte kahvaltı edeceğiz." Sesinin olabildiğince sakin çıkmasına çalıştı.

Ne kadar endişelendiğini görmesine izin verme.

Büyükanne önceki gece yaptıkları konuşmanın ardından zaten yeterince korkuyordu; bir de son olanları ona anlatmak bencillik olurdu.

"Beni kandırdığını zannetme Aislinn. Sana malum konuda soru sormamam için benden kaçıyorsun. Bu konuda konuşacağız." Büyükanne kararlı görünüyordu. "İşler iyiye gitmedi, değil mi?"

Aislinn duraksadı. "Birkaç gün daha büyükanne, lütfen?"

Bir an için büyükanne kıza bağıracakmış gibi göründü. Dudaklarını büzdü ve ellerini kalçalarına koydu. Ardından iç çekti. "Birkaç gün değil. Yarın konuşacağız. Anlıyor musun?"

"Söz veriyorum."

Aislinn vedalaşmak için kadını öptüğünde bir gün daha kazandığı için çok memnundu. Şimdi yapsalar bu konuşmanın altından kalkabileceğinden yana ciddi şüpheleri vardı.

Seth'i görmem gerek. Onu dün gece aramadım bile.

"Bunu yaptığıma inanamıyorum." Aislinn başını dizlerinin arasına alıp ayaklarının dibine kusmamaya konsantre oldu. "Ona peri olduklarını bildiğimi söyledim."

Seth, onun ayaklarının dibine oturmuştu. Sırtını okşuyor, parmaklarıyla rahatlatıcı daireler çiziyordu. "Önemli değil. Hadi nefes al. Sadece nefes al."

"Hiçbir şey yolunda gitmiyor, Seth." Rahatsız pozisyonu yüzünden sesi olabildiğince boğuk çıkmıştı. Seth'e bağırabileceği kadar kısa süreliğine başını kaldırdı. "Onlar insanları öldürürler... Ne olduklarını görebilenlerin gözlerini çıkarırlar."

Yeniden midesi bulanmaya başladı. Gözlerini kapadı.

"Şşşş." Seth ona yaklaştı ve her zaman yaptığı gibi onu rahatlatmayı denedi. "Hadi."

"Ya gözlerimi çıkarırlarsa? Ya..."

"Kes şunu. Bir çaresini bulacağız." Aislinn'i kucağına alıp beşikteki bir çocuğu sallar gibi sallamaya başladı.

Aynı Keenan'ın dün gece yaptığı gibi.

Suçlu hissederek ayağa kalkmayı, oğlandan uzaklaşmayı denedi. Tek yaptıkları dans etmek bile olsa kendini Seth'e ihanet etmiş gibi hissediyordu. Yoksa daha fazlasını da mı yapmışlardı?

Ya ben ve Keenan... Yeniden hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

"Şşşşş." Seth rahatlatıcı kelimeler mırıldanarak kızı sallamayı sürdürdü.

Aislinn onun kendisini rahatlatmasına izin verdi, ta ki yeniden perileri, Keenan'la dansı, onunla öpüşmeyi ve başka neler olduğunu bilmediğini hatırlayana kadar.

Uzaklaşıp ayağa kalktı.

Seth yerde oturmayı sürdürdü. Dirseğini az önce kızın oturduğu iskemlenin üzerine koyup başını eline yasladı.

Ona bakamayan Aislinn, konuşmadan önce arkasını döndü. "Söylesene, bu konuda ne yapacağız?"

Seth ayağa kalkıp yanında durdu. "Doğaçlama yapacağız. Sana bir iyilik yapacağına söz verdi. Eğer kitaplarda yazanlar doğruysa onun verdiği sözler kanun gibi."

Aislinn başını salladı. Seth kızın önüne geçip saçları kızın yüzüne dökülene kadar öne eğildi. "Geri kalanıyla da ilgilenmenin bir yolunu bulacağız."

Ardından kızı öptü -yumuşak, şefkat ve sevgi dolu bir öpücük. "Bir çözüm yolu bulacağız. Birlikte. Ben burada seninleyim Ash, bana başka neler olduğunu da anlatsan bile."

"Ne demek istiyorsun?" Aislinn dünyanın yeniden kaymaya başladığını hissetti.

"Seni sarhoş eden bir şey içtin, şafağa kadar dans ettin ve yatağında hasta uyandın." Oğlan kızın yüzünü ellerine aldı. "Başka neler oldu?"

"Bilmiyorum." Aislinn titredi.

"Tamam, eve nasıl döndün?"

"Bilmiyorum."

Günışığının tadını aldığını, çiçeklerin açışını hissettiğini ve Keenan'ın kendisine doğru eğilen yüzünü hatırlıyordu.

Neler oldu?

"Başka bir yere gittin mi?"

"Bilmiyorum," diye fısıldadı Aislinn.

"Onunla yattın mı?" Seth bu soruyu sorarken doğrudan Aislinn'in gözlerinin içine bakıyordu. Kızın yanıtlamaktan kaçındığı, yanıtını bilmediği soru.

"Bilmiyorum." Aislinn bakışlarını kaçırdı, bu kelimeler kendisini daha da kötü hissetmesine yol açmışlardı.

"Eğer onunla yatsaydın bilirdin, tamam mı? Bu hatırlayacağın bir şey olurdu." Oğlan kızı kollarına alıp çenesini başına yasladı. Sanki onu kendisine yeterince yakın tutarsa çevredeki bütün kötülüklerden koruyabilecekti. "Bilmiyorum. Zihninde beliren hiçbir an yok mu? Hiçbir şey?"

"Dans ettiğimizi, içki içtiğimi, garip bir iskemlede oturduğumu ve karnavalın ortadan kaybolduğunu hatırlıyorum. Beni öptü." Yeniden ürperdi. "Çok üzgünüm."

"Senin hatan değil." Oğlan eliyle kızın saçlarını okşadı.

Aislinn uzaklaşmayı denedi.

Seth kızı yakınında durmaya zorlamadı ama ellerini kollarında tutmayı sürdürdü. Ciddi, kendini adamış görünüyordu.

"Beni iyi dinle. Eğer aranızda bir şeyler olduysa bile bu senin hatan değildi. Sana uyuşturucu verdi, garip bir peri içeceği. Sarhoştun, uçuyordun, her neyse. Ondan sonra neler olmuş olursa olsun senin hatan değildi."

"Kahkahalar attığımı, eğlendiğimi hatırlıyorum." Kız titrememeleri için sıkı sıkı birleştirdiği ellerine baktı. "Çok eğleniyordum Seth. Ya bir şey yaptıysam? Ya ona evet dediysem?"

"Önemli değil. O kadar sarhoşken rıza göstermiş sayılmazsın. Bu kadar basit. Hiçbir şey yapmamış olması gerekir Ash. Eğer yaptıysa hatalı olan o. Sen değilsin."

Sesi öfkeli çıkıyordu ama kıza kendisinin önceki saatlerde yaptığı uyarılarda haklı olduğunu, asla Keenan'la gitme-

miş olması gerektiğini söylemedi. Kıza tek bir kötü söz bile etmedi. Bunun yerine yanağına dökülen saçları kulağının arkasına alıp elini Aislinn'in yüzüne koydu ve kızın gözlerine bakabilmek için başını yukarı kaldırdı. "Zaten bir şey olup olmadığını bilmiyoruz."

"Yalnızca ilk seferin özel birisiyle olmasını istemiştim ve eğer ben, eğer biz... Bu çok yanlış."

Bu konuda endişelendiği için kendini aptal gibi hissediyordu. Peri Kralı'nın öfkesine maruz kalmak üzereydi ve endişelendiği şey bekaretiydi. Adam onu öldürebilirdi; gözlerini çıkartabilirdi. Bekaret bu kadar büyük bir mesele olmamalıydı.

Ama öyle.

Uzaklaşıp Seth'in kanepesinin konforuna kendini bıraktı. "Çok üzgünüm. Sen haklıydın ve ben–"

Seth, Aislinn'in lafını böldü. "Senin üzülmen gereken hiçbir şey yok. Hatalı olan sen değilsin. Sana kızgın değilim. Asıl o–" Durdu. Hareket etmedi, öylece odanın ortasında durup kızı izledi. "Önemli olan sensin."

"Bana sarılır mısın? Eğer hala sarılmak istiyorsan." Kız bakışlarını kaçırdı.

"Her zaman." Ve kızın yanına gelip onu kollarına aldı. Onu değerli ve kırılgan bir nesneymiş gibi tutuyordu. "Sana her gün sarılmak istiyorum. Bunu hiçbir şey değiştirmeyecek."

Yirmi Birinci Bölüm

Peri o zaman değerli sıvıdan üç damlayı aşık olduğu kadının gözlerine damlattı. O andan itibaren kadın görünmez oldukları zamanlarda bile peri halkını görebilme yeteneğine sahip oldu.

Peri Mitolojisi – Thomas Keightley (1870)

Donia, Seth'in evinin dışında bekleşen perilerin yanından geçti -nöbetçilerden bazıları tanıdıktı, İblislerden Cerise ve Yaz Kızları'nı tanıyordu. Yanında Keenan olmadığı için hiçbiri ona gülümsemedi. Yine de boyunlarını bükerek selam veriyorlardı ama bu selamda sevgiden ya da saygıdan eser yoktu. Onlar için kız düşmandı. Keenan için her şeyini riske atmış olması kimsenin umrunda değildi. O, kızların çoğunun göze alamadığı bir riski göze almıştı. Bunu işlerine geldiği gibi unutuyorlardı. Kapıya vardığında kendini korkunç duvarların yaratacakları güçsüzlüğe hazırladı. Demir karşısında bu, kaçınılmazdı. Kapıyı çaldı. Acı bütün eklemlerine yayıldı.

Kapıyı açan Aislinn oldu. Orada durmak için bile Donia'nın içindeki bütün gücü kullanması gerekiyordu. Kızın yüzündeki boş ifadeden Donia onun karnavalla ilgili anılarının Keenan'inkilerden çok daha bulanık olduklarını çıkarabiliyordu. Oğlan kızın gereğinden fazla Yaz şarabı içmesine izin verdiğini itiraf etmiş ve anın etkisinde kaldığını söylemişti. Dans etmişlerdi. Onun yöntemi buydu: Güvenilmesi, inanılması kolay. Ona göre gece harika geçmişti.

Oysa Aislinn korkunç görünüyordu.

Kızın yanında hem öfkeli, hem endişeli görünen ölümlüsü, Seth duruyordu. "Ne istiyorsun?"

Aislinn'in gözleri açıldı. "Seth."

"Hayır. Önemli değil Ash." Donia gülümsedi; çünkü Keenan'ın başarılı olmasını ne kadar isterse istesin Seth'in yüzünde gördüğü ifade ona saygı duymasına yol açıyordu. Yaz Kralı'nın baştan çıkarıcılığına karşı basit bir ölümlü ve şimdi Aislinn'in elini tutan oydu.

"Yalnızca konuşmak istiyorum," diye ekledi Donia.

Arkasında Cerise kanatlarını çırparak daha da yaklaştı. Sanki Donia'yı korkutmayı denermiş gibi davranıyordu.

"Belki yürüyüşe çıkabiliriz." Cerise'i süzüp üzerine soğuk nefesini üfledi. Yaralayacak kadar şiddetli değil ama adımlarına dikkat etmesini hatırlatacak kadar güçlü.

Cerise ufak bir çığlık atıp soğuğun dokunuşuyla beraber geri çekildi.

Donia gülümsemeye başladı: Son zamanlarda güzel anlarının sayısı oldukça azdı. Sonra Aislinn'in Cerise'in ileri atılışı karşısında irkildiğini farketti. Seth hareket etmemişti, onu görmemişti. Periler ölümlülerinin başını ağrıtan gürültüler yapabilirlerdi ama ölümlüler onlara karşılık vermezdi çünkü ne olduğunu tam olarak duymazlardı.

Arkasından gelen gürültüler diğerlerinin de Aislinn'in tepkisini farkettiklerini gösteriyordu.

Donia, Aislinn'e baktı. "Onları görebiliyorsun."

Aislinn başını salladı.

Cerise, üvez-adamın arkasına saklandı. Yaz Kızları birkaç adım uzaklaştılar.

"Perileri görebiliyorum. Ne şanslıyım," diye de ekledi Aislinn. Sesi de görünüşü kadar yorgundu. "İçeri gelmek ister misin yoksa senin için çok mu fazla demir var?"

Donia kızın cesaretine gülümsedi. "Yürümeyi tercih ederim." Aislinn başını sallayarak nöbetçilerin şefine döndü. "Keenan biliyor ve şimdi Donia da biliyor. Eğer haber vermek istediğiniz başka biri varsa işte size fırsat."

Donia gözlerini kırpıştırdı. *Cesaret değil, umursamazlık* Keenan'la iyi bir çift olacaklardı.

Herhangi biri karşılık veremeden Donia, Yaz Kızları'nın arasından geçip üvez-adamların önünde durdu. "Buradakilerden biri gidip Beira'ya haber verecek olursa sizi bulurum. Eğer Keenan'a olan sadakatiniz dudaklarınızın mühürlenmesi için yeterli değilse onları sizin için mühürlerim."

Korkarak geri çekilene kadar Cerise'ye baktı. "Asla Yaz Kralı'na ihanet etmem."

"Güzel." Donia başını salladıktan sonra Aislinn'e döndü.

Kış Kızı konuşana kadar ortada duyulan tek ses Cerise'in delice çırptığı kanatlarının sesiydi. "Sana Keenan'ın sadakatsizliklerinden, şehvet düşkünlüğünden, ona güvenmenin nasıl bir budalalık olacağından bahsetmeli miyim?"

Yüzü bembeyaz kesilen Aislinn bakışlarını kaçırdı. "Bunları çoktan biliyorum."

Donia, Seth'e döndü. "Onun sevgilisi olmadığını söyledin ama Aislinn'in sana ihtiyacı var. Belki otlardan da bahsedebiliriz?"

"Burada bekle." Seth konuşmak için Aislinn'i içeri çekip kapıyı Donia'nın yüzüne kapadı.

Dışarıda durmuş kaçınılmaz olarak kendisiyle konuşmaya karar vermelerini beklerken Donia yüzünde en soğuk gülümsemesiyle Yaz Kızları'na baktı. Oynamak zorunda olduğu bu oyundan nefret ediyordu.

Şeref sözü verdim.

Üvez-adamın arkasındaki Cerise kıza tısladı.

"Neden?" dedi Yaz Kızları'ndan en genci – Tracy. Donia'ya her zaman olduğundan daha fazla yaklaşmıştı. "Hala seni seviyor. Ona bunu nasıl yaparsın?" Tracy'nin kafası gerçekten de karışmış gibi görünüyordu, yüzünde tanıdık bir şaşkınlık vardı.

İncecik vücudu ve yumuşak sesiyle Tracy, Donia'nın asayı almayı denememesi konusunda ikna etmek için en sıkı çaba harcadığı kızlardan biriydi. Fazla hassastı, çok kolay kafası karışıyordu ve Kış Kızı olmak için de Yaz Kraliçesi olmak için de fazla nazikti.

"Bir söz verdim." Donia bunu açıklamayı ne kadar denerse denesin Tracy'nin bakış açısı siyah ve beyazdan başka bir şeyi kabul etmezdi. Keenan iyi olduğuna göre Donia kötü olmalıydı. Düz mantık.

"Keenan'a zarar veriyorsun." Tracy sadece hayır diyerek bütün problemleri uzaklaştırabilecekmiş gibi başını sallayarak Donia'ya baktı.

"Kendime de zarar veriyorum."

Diğer kızlar Tracy'yi yanlarına çekip ağlamaya başlamadan önce onun dikkatini dağıtmaya çalıştılar. Asla seçilmemeliydi. Donia hala bu yüzden suçluluk duyuyordu; Keenan'ın da duyduğunu sanıyordu. Yaz Kızları yaşamak için günışığına ihtiyaç duyan bitkiler gibiydiler: Yaz Kralı'ndan çok uzun süre

uzak kalamazlardı yoksa solarlardı. Oysa Tracy her zaman Keenan'ın yanında kalsa bile asla güçlenmiyordu.

Kapı yeniden açıldı. Seth peşinde Aislinn'le beraber vagondan dışarı çıktı.

"Seninle geleceğim." Aislinn'in sesi güçlenmişti ama hala iyi olmadığı belliydi. Gözlerinin altında mor halkalar vardı ve yüzü neredeyse Donia'nınki kadar solgundu. "Bizi takip etmelerini yasaklayabilir misin?"

"Hayır. Onlar Keenan'ın hizmetkarları, benim değil."

"Yani her şeyi duyacaklar?" Aislinn karar vermek için yardıma ihtiyacı varmış gibi görünüyordu. Her zamankinden çok farklı duruyordu.

Keenan neden bana söylemedi?

"Benim evime giremezler. Oraya gideceğiz," dedi Donia zihninde bu düşünceyi tam olarak tartmadan. Ardından çevredekilerin şaşkınlık ve dehşet dolu inlemelerini duyduğunda ne söylediğini farketti. Hızlı adımlarla oradan uzaklaşıp Aislinn ve Seth'i kendisini takip edebilmeleri için aceleyle ileri atılmak zorunda bıraktı.

Evimde başka yabancılar.

İç çekip evin yakında Aislinn'in evi olmasını, Keenan'ın haklı çıkmasını umdu. *Aislinn seçilmiş kişi olsun.*

Bahçenin sonundaki bariyere geldiklerinde duraksadılar. Perilerin evleri ölümlüler içeri giremesin diye doğal bariyer-

lerle korunurdu. Seth'in gözleri kocaman açıldı ama Aislinn irkilmedi bile. Belki buna bağışıklığı vardı, belki görü yeteneği sayesinde bariyer onu etkilemiyordu. Donia nedenini sormadı. Bunun yerine Seth'in kulağına bariyerin onun üzerindeki etkisini azaltacak kelimeleri fısıldamakla yetindi. Birbirlerine tek kelime etmeden eve girdiler.

"Burada yalnız mıyız?"

Seth odayı taradı. Gerçi ölümlü gözleri orada başka bir peri olsa bile onu göremezlerdi. Aislinn'in elini sıkı sıkı tutuyor ve yakın bir zamanda gitmesine izin verecekmiş gibi görünmüyordu.

"Yalnızız." Aislinn bakışlarını tahta mobilyalarda, bir duvarın neredeyse tamamını kaplayan dev şöminede ve duvarın dibindeki gri taşların üzerinde dolaştırdı. "Sadece biz varız."

Donia taşlara dokunup sıcaklıklarının tadını çıkardı. "Hayal ettiğiniz gibi değil mi?"

Aislinn, Seth'e yaslandı; ikisi de gerçekten çok yorgun görünüyordu. Aislinn'in yüzünde yarım bir gülümseme belirdi. "Hiçbir şey hayal ettiğimi sanmıyorum. Benimle neden konuştuğunu daha önce de bilmiyordum, hala bilmiyorum. Tek bildiğim bunun Keenan'la bir ilgisi olması gerektiği."

"Her şey onunla ilgili. Buranın ötesinde, dışarıda bekleyenler için," Donia kapıyı işaret etti, "onun istekleri dünyadaki en önemli şey. Geri kalan hiçbir şeyin onlar için önemi yok. Sen ve ben, onunla olmamız dışında onların dünyasında hiçbir şeyiz."

Başını Seth'in koluna yaslayan Aislinn, "Ya bu evde?" diye sordu.

Seth kolunu kızın çevresine dolayıp onu kanepeye götürdü. "Biraz otur. Onunla konuşmak için ayakta durman gerekmiyor."

O zaman Donia onlara yaklaştı ve tam karşılarında durup Aislinn'i süzdü. "Burada tek önemli olan benim ne istediğim. Ve ben size yardım etmek istiyorum."

Duygularını kontrol etmeye çalışan Donia odada dolandı; düzenli aralıklarla duraksıyor ama konuşmayı devam ettirmek için herhangi bir harekette bulunmuyordu. *Söylemem gerekenleri nasıl söylerim?* Endişeli görünüyorlardı ve onları bu yüzden suçlayamazdı.

"Donia?" Aislinn, Seth'in kollarına gömülmüştü. Yarı uykulu ve hasta görünüyordu. Keenan ona her ne yaptıysa kız çok kırılgan bir hal almıştı.

Donia onu duymazdan geldi. Bunun yerine ölümlüler ve periler tarafından yazılmış, Kış Kızları'nın geçen dokuz yüzyıl boyunca topladıkları kitapların durduğu rafa doğru yürüdü. Parmaklarını favorisi olan kitapların üzerinde do-

laştırdı. Gizli Tarih – Robert Kirk ve Andrew Lang; İngiltere Söylenceleri – Elsie Mason; Kelt Ülkelerinde Peri İnancı – W.Y. Evans-Wentz ; İrlanda Halk Hikayeleri – William Buttler Yeats...

Parmaklarını bu kitapların üzerinde dolaştırdıktan sonra diğer kızların tuttukları günlüklerin toplamı olan defteri, *Mabinogion*'u ve Keenan'ın yüzyıllar boyunca kızlara yolladığı mektupları içeren dosyayı geçti. Oğlanın kullandığı dil her zaman aynı olmasa bile yazısı eşi benzeri görülemeyecek kadar zarifti. Sonra durdu.

Parmakları yeşil kapaklı çok eski bir kitabın üzerinde dolaştı. İçinde eşsiz güzellikte kelimelerle neredeyse kayıp olan bir dilde yazılmış ve ölümlülere görü yeteneği kazandıran iki tarif yer alıyordu.

Bu tariflerin ölümlüler tarafından okunmasına izin vermek yasaktı. Eğer saraylardaki soylulardan herhangi biri bunu yaptığını öğrenecek olursa Beira'nın tehditlerinden çok daha büyük sorunlarla uğraşması gerekirdi. Periler görünmez olmayı severlerdi; ölümlülerin yeniden onları görmeye başlamasına katlanmaya hiç niyetleri yoktu.

"Sen iyi misin?" Seth kıza doğru gelmedi. Aislinn'in yanında kalmayı sürdürdü. Ama sesinden endişelendiği belli oluyordu.

Benim için, bir yabancı için endişeleniyor.

Oğlanı korumaya değerdi. Donia peri tarihini çok iyi biliyordu. Bu kitapları okuyarak uzun saatler geçirmişti. Kraliçe olabilecek kızı savunduğu için belki bir gün diğer saraylardakiler oğlanı ödüllendirmeyi bile düşünebilirlerdi.

"İyiyim. Şaşırtıcı ölçüde iyiyim."

Kitabı dışarı çıkardı. Karşılarına oturdu ve kitabı kucağına alıp sayfalarını çevirdi. Sayfaların bazıları kopup kızın ellerinde kaldı. Sonra neredeyse fısıldayarak konuştu. "Bunu bir kenara yazın."

"Ne?" Aislinn gözlerini kırpıştırıp doğruldu ve Seth'in kollarından kurtuldu.

"Bu yaptığım periler arasında ciddi bir suçtur ve eğer size bunu verdiğimi öğrenecek olurlarsa çok sert cezalara çarptırılırım. Eğer başka hiç kimse bilmezse Keenan bunu görmezden gelebilir ama ölümlünün," başıyla Seth'i işaret etti, "bundan sonra olacaklar karşısında adil bir şansa sahip olmasını istiyorum. Onu savunmasız ve kör bırakmak... büyük haksızlık olurdu."

"Teşekkür–"

Aislinn onun lafını kesti. "Hayır. Bunlar ölümlülere özgü kelimeler. Onları rastgele kullanıyorsunuz. Eğer bizim halkımız arasında yürüyeceksen. Şunu asla unutmamalısın. Biz bunları hakaret sayarız. Eğer biri sana iyilik yapar, arkadaşlık gösterirse sakın unutma. Sana yaptığı iyiliği bu sığ cümleyle küçümseme."

Bu sözlerden sonra oğlana görü yetisini kazanmasını sağlayacak karışımı nasıl hazırlayacağını anlattı.

Oğlan kaşlarını çatıp kızın söylediklerini yazdı ve Donia kitabı kapatana kadar hiç soru sormadı. Ancak kız kitabı raftaki yerine koyunca aklındaki en önemli soruyu sordu. "Neden?"

"Bir zamanlar onun yerinde ben vardım."

Donia bakışlarını Seth'ten kaçırıp yeniden rafta duran eskimiş kitapların üzerine yöneltti. Az önce yaptığı hareketin ağırlığı yavaş yavaş üzerine çökmeye başlamıştı. Keenan kendisini affedebilecek miydi? Emin değildi. Ama onun gibi kendisi de Aislinn'in gerçekten yaz kraliçesi olduğuna inanıyordu. Yoksa Beira neden kızın asadan uzak durması için bu kadar çaba harcasın?

Donia bakışlarını raflardan uzaklaştırıp Aislinn'e çevirdi.

"Bir zamanlar ben de ölümlüydüm. Keenan'ın ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, hiçbirimizin yoktu. Onu görebilen ilk kişi sensin. Onların varlıklarını bilen ilk kız sensin. Şimdi ne halde olduğuma bak."

"Sen ölümlü müydün?" diye sordu Aislinn korkuyla.

Donia başını salladı.

"Ne oldu?"

"Ona aşık oldum. Onunla kalmamı istediğinde ona evet dedim. Bana sonsuz aşkı teklif etti, sonsuza kadar dans etmeyi." Genç kadın uzun zaman önce kurduğu rüyaları hatırlayarak ürperdi. Artık bu rüyaları kurmaya hakkı yoktu. Özellikle de Aislinn karşısında dururken. Bir gün Seth'in görüntüsü silinip gidecekti ama Keenan'ınki gitmeyecekti. Eğer Aislinn yaz kraliçesiyse Keenan'a aşık olması kaçınılmazdı. Oğlanın gerçek doğasını gördüğünde, nasıl biri olabileceğini keşfettiğinde...

Donia başını sallayıp ekledi. "Beni bundan vazgeçirmeye çalışan başka bir kız vardı, bir zamanlar ona inanmış olan bir diğeri."

"Neden onu dinlemedin?" Aislinn ürperip Seth'e yaklaştı. "Neden Seth burada oturuyor?"

Aislinn bu soruya karşılık vermedi ama Seth yanıtladı. Aislinn'in elini sıktı. "Aşk."

"Seçimini bilgece yap, Aislinn. Çünkü Seth seni terketmeyi, çekip gitmeyi seçebilir."

"Bunu yapmayacağım," diye sözünü kesti Seth.

Donia ona gülümsedi. "Ama yapabilirsin. Keenan'ı seçtiğimiz zaman geri dönme şansımız olmaz. Pişman olsak bile–"

"O zaman bir sorun yok. Keenan'ı istemiyorum." Aislinn çenesini yukarı kaldırarak titreyen ellerine rağmen olabildiğince güçlü görünmeye çalışarak Donia'ya baktı.

"Ama seçeceksin," dedi Donia nazikçe.

Donia kendisinin ilk kez genç adamın nasıl biri olduğunu gördüğü zamanı hatırlıyordu. Kış Kraliçesi'nin asasını havaya kaldırdığı zamandı. Keenan o gün o kadar mükem-

mel görünüyordu ki Aislinn nefes almakta bile zorluk çekmişti. Keenan kendisi gibi olduğunda hangi ölümlü onu reddedebilirdi ki?

"Artık görü yeteneğine sahip olduğunu bildiğine göre senin karşında kendisi olabilir. Bu işin sonunda kendi adını bile unutacaksın."

"Hayır." Aislinn başını iki yana salladı. "Onun gerçek halini gördüm ve hala hayır diyorum."

"Gerçekten mi?" Donia kıza bakıp biraz sonra söyleyeceği şeyler yüzünden kendinden nefret etti ama Aislinn'in doğruları duymaya ihtiyacı olduğunu biliyordu. "Dün gece ona hayır mı diyordun?"

"O farklıydı," diye araya girdi Seth. Ayağa kalktı ve öne çıktı.

Donia kımıldamadı bile. Nazikçe üfledi, zihninde tek bir düşünce vardı: Buz. Seth'in çevresinde buzdan bir duvar oluştu, aynı camdan bir kafes gibi. "Tek bildiğim Aislinn'in kaderinde Kral'a ait olmanın yer aldığına inandığı. Keenan bir zamanlar benim ona ait olduğuma inanıyordu ve aşkının sonucu işte bu."

Uzanıp buza dokundu ve buz parçaları yeniden teninin içine akarlarken ürperdi. "Bu gecelik size anlatabileceğim kadarı bu. Gidip kanşımınızı hazırlayın ve söylediklerimi düşünün."

Yirmi İkinci Bölüm

Sidhe (Peri) bir kadın içeri girdi ve kızın Karanlık Krallığın Prensi'ne gelin gitmek üzere seçildiğini söyledi. Düğünden sonra kız asla yaşlanmayacak, prens ona aşık olduğu sürece kıza peri hayatı bahşedilecekti.

Kelt Alacakaranlığı – William Buttler Yeats (1893, 1902)

Pazar sabahı geldiğinde Aislinn büyükannesini uyanıp hazırlanmış gördüğüne şaşırmadı. Ama yaşlı kadın konuyu açmak için en azından kızın kahvaltısını bitirmesini bekledi.

Aislinn büyükannesinin ayaklarının dibine, zemine oturdu. Yıllar boyunca pek çok kez oraya oturmuş, büyükannesinin hikayeler anlatışını dinlemişti. Yaşlı kadın kızın saçlarını okşar ve onu ne kadar sevdiğini hissetmesini sağlardı. Aislinn büyükannesine yakın olmaktan hoşlanıyordu. Bu-

gün de kavga etmek istemiyordu ama korku içinde yaşamaya da niyeti yoktu.

Sesinin yükselmemesine özen göstererek konuştu. "Artık neredeyse bir yetişkinim büyükanne. Kaçmak ve saklanmak istemiyorum."

"Anlamıyorsun..."

"Aslında anlıyorum." Aislinn büyükannenin ellerini ellerine aldı. "Gerçekten, gerçekten anlıyorum. Onlar korkunçlar. Bunun farkındayım ama hayatımın geri kalanını onlar yüzünden dünyadan saklanarak geçiremem."

"Annen de senin gibi dik kafalı ve budalaydı."

"Öyle miydi?" Aislinn bu açıklama karşısında durakladı. Önceki yıllarda annesiyle ilgili sorduğu soruların hiçbirine yanıt alamamıştı.

"Eğer öyle olmasaydı hala burada olurdu. Aptallık etti ve şimdi ölü." Büyükannenin sesi güçsüzdü, yorgunluktan başka bir şeydi – bitmiş, tükenmişti. "Seni de kaybetmeye katlanamam."

"Ölmeyeceğim büyükanne. Annem periler yüzünden ölmedi. O..."

"Şşşş." Büyükanne kapıya baktı.

Aislinn iç çekti. "Kapının önünde duruyor olsalar bile beni duyamazlar."

"Bunu bilemezsin."

Büyükanne omuzlarını dikleştirdi, artık kesinlikle yaşlı bir kadın gibi görünmüyor, Aislinn'e çocukluğundaki katı disiplinci halini hatırlatıyordu. "Aptallık etmene izin vermeyeceğim."

"Gelecek yıl on sekiz yaşına basacağım..."

"Güzel. O zamana kadar hala benim evimde yaşıyorsun. Benim kurallarımla."

"Büyükanne, ben–"

"Hayır. Bu andan itibaren sadece okula gidip döneceksin. Taksiye binebilirsin. Bana nerede olduğunu haber vereceksin. Kesinlikle boş boş sokaklarda dolaşmayacaksın." Büyükannenin yüz ifadesi biraz yumuşadı ama kararlılığında bir değişiklik olmadı. "Seni takip etmeyi bıraktıkları ana kadar böyle devam edecek. Lütfen benimle tartışma Aislinn. Yeniden bunları yaşayamam."

Bu sözlerin üzerine söylenecek fazla bir şey yoktu.

"Ya Seth ne olacak?"

Büyükannenin yüz ifadesi yumuşadı. "Senin için bu kadar önemli mi?"

"Evet önemli." Aislinn kadının yanıtını beklerken dudağını ısırdı. "Bir trende yaşıyor. Bütün duvarlar çelikten."

Büyükanne, Aislinn'e baktı. Sonunda geri adım atmaya karar verdi. "Oraya da taksiyle gidip döneceksin. Sürekli içerde kalacaksın."

Aislinn kadına sarıldı. "Kesinlikle."

"Biraz daha zaman tanıyacağız. Okuldayken ya da buradayken sana ulaşamazlar. Seth denilen çocuğun trenindeyken sana ulaşamazlar." Büyükanne güvenlik önlemlerini sıraladıkça başını sallıyordu. Ciddi sınırlamalar getirilmiş olsa da kız hala bir miktar özgürlüğe sahipti. "Bunlar da işe yaramazsa dışarı çıkmaktan vazgeçmen gerekecek. Anlıyor musun?"

Her ne kadar Aislinn büyükannenin okul ve Seth'in eviyle ilgili yanlış fikirlerini düzeltmediği için suçluluk hissetse de duygularını periler yakındayken yaptığı gibi dikkatlice sakladı. "Anlıyorum," demekle yetindi yaşlı kadına.

Ertesi gün, pazartesi günü Aislinn okula gittiğinde uyurgezer gibiydi. Keenan orada yoktu. Koridorlarda periler dolaşmıyordu. Onları dışarıda, merdivenlerde, taksiyle önlerinden geçtiği sırada sokakta görmüştü ama binanın içinde hiç peri yoktu.

Keenan istediğine kavuştu mu? Bütün istediği bu muydu?

Donia'nın anlattıkları düşünülecek olursa çok daha fazlası olmalıydı ama Aislinn zihnindeki hafıza boşluklarından başka hiçbir şeye konsantre olamıyordu. Neler olduğunu bilmek istiyordu, neler olduğunu bilmeye ihtiyacı vardı. Sınıfa girdiği sırada tek düşünebildiği bunlardı ve duyguları karmakarışıktı.

Gün ortası geldiğinde pes edip kimin gördüğüne aldırmaksızın ön kapıdan dışarı çıktı.

Onu gördüğünde hala merdivenlerdeydi: Keenan sokağın diğer tarafından okulu, kızı izliyordu. Nazikçe gülümsüyordu, kızı gördüğüne sevinmiş gibiydi.

Bana anlatacak. Ona soracağım ve bana neler olduğunu söyleyecek. Söylemek zorunda. Aislinn ona doğru arabaların arasından sıyrılıp koşarken, sonunda aradığı yanıtlara kavuşabileceği için biraz olsun içi rahatlamıştı.

Oğlan söyleyene kadar onun görünmez olduğunu farketmedi bile. "Demek gerçekten beni görebiliyorsun?"

"Ben..." Şaşıran kız ne söyleyeceğini bilemediği için bir şeyler geveledi. Aklındaki soruları dile getirmeyi başaramadı.

"Ölümlüler ben istemediğim sürece beni göremezler." Keenan ev ödevlerinden bahsediyormuş gibi sakin bir sesle konuşuyordu. Sanki tartışmalarının konusu kızın öldürülmesine yol açabilecek bir şey değildi.

"Sen beni görüyorsun ve onlar," sokakta köpeklerini dolaştıran bir çifti işaret etti, "görmüyor."

"Seni görebiliyorum," diye fısıldadı kız. "Perileri her zaman görebiliyordum."

Bu sefer söylemesi, anlatması daha zordu. Hatırlayabildiği en eski zamanlardan beri periler kızı dehşete düşürürdü ama hiçbirinden Keenan'dan korktuğu kadar korkmamıştı. Keenan onun hayatı boyunca kaçtığı bütün korkunç şeylerin kralıydı.

"Benimle biraz yürür müsün?" diye sordu Keenan, oysa zaten yürüyorlardı.

Keenan büyüyle yeniden insan kılığına girdi, saçlarının metalik parıltısı yok oldu ve üzerinden yayılan sıcaklık azaldı. Kız adımlarını oğlanınkilere uydurdu ve bir süre sessizce ilerlediler. Aislinn neler olduğunu nasıl sorabileceğini düşünüyordu.

Parkı geçtikleri sırada artık dayanamayacağını anlayıp olduğu gibi sordu: "Sen...? Biz...? Seviştik mi?"

Keenan bir sırrı paylaşıyorlarmış gibi sesini alçalttı. "Hayır. Seni eve götürdüm, kapıya kadar bıraktım. Hepsi bu. Diğerleri gittiğinde, geriye yalnızca ikimiz kaldığımızda..."

"Yemin eder misin?" Aislinn titriyor, onun yalan söyleyecek kadar zalim olmadığını umuyordu. "Emin olmak zorundayım. Lütfen."

Keenan yüzünde güven verici bir gülümsemeyle kıza baktığında Aislinn yaban güllerinin ve yeni kesilmiş hasadın kokusunu aldı. Gerçek hayatta her ikisini de hiç görmemişti ama kokuyu aldığı anda onların ne olduğunu biliyordu.

Bütün soyluluğuyla lafına devam etti. "Sana senin isteklerinin benim isteklerim olacağına söz vermiştim Aislinn. Ben sözlerimi her zaman tutarım. Ve sen hiçbir şey olmasını istemiyordun."

"O kadar korktum ki. Aslında senin bir şey yapacağını," aniden konuşmayı kesti, yanlışlıkla neyi ima ettiğini kavramıştı, "ben sadece..."

"Bir periden her şeyi bekleyebilirsin, değil mi?" Aislinn'a yüzünde yorgun bir gülümsemeyle baktığında bir peri kralı için şaşırtıcı ölçüde normal görünüyordu. "Ölümlülerin bizimle ilgili yazdıkları hikayeleri ben de okudum. Yalan değiller."

Aislinn derin bir nefes aldığında alışık olmadığı yaz kokuları ciğerlerini doldurdu.

"Ama benim hükmettiğim periler öyle şeyler yapmaz. Başkalarının haklarını çiğnemeyiz." Yürüdükleri sırada görünmez durumda olan pek çok perinin başlarıyla verdikleri selamlara karşılık veriyor ve yüzünde ezberlenmiş bir gülümseme taşıyordu. "Benim perilerimin yöntemi bu değildir."

"Teşekkürler... Demek istediğim, memnun oldum." O kadar rahatlamıştı ki neredeyse oğlana sarılacaktı. "Bu kelimelerden hoşlanmıyorsunuz, değil mi?"

"Doğru." Keenan kahkaha attığında Aislinn bütün dünya neşelenmiş gibi hissetti.

Kendisinin de neşesi yerine gelmişti. *Hala bakireyim.* Düşünmesi gereken daha önemli konular olduğunu bilse de zihnindeki tek şey bu cümleydi. İlk ilişkisi hatırlayabileceği bir şey olacaktı, kendi seçtiği biriyle.

Yürüdükleri sırada Keenan, Aislinn'in elini tuttu. "Zamanla umuyorum ki benim için, benim perilerim için ne kadar önemli olduğunu anlayacaksın."

Güllerin kokusu -vahşi güller- başka kokularla birleşti. Kayalık kıyılara vuran dalgalar, özgürce yüzen yunuslar. Kız kendini bu kokulara bırakmayı reddetse de teninin altında kontrol edemediği bir şeylerin canlandığını hissediyordu.

"Kendim gibi davranma şansı yakalamış olmak garip geliyor. Şimdiye kadar kim olduğumu bilen birisiyle flört etmemiştim." Sesi yabancı suların dalgalarıyla birleşti ve daha da melodik bir hal kazandı.

Aislinn yürümeyi bıraktı; Keenan hala uzaklaşmasını engelleyen bir çapa gibi kızın elini tutuyordu. Çizgiroman dükkanının önüne gelmişlerdi.

"Burada tanıştık." Serbest olan eliyle kızın yanağını okşadı. "Seni burada seçtim. Tam bu noktada." Kız özgürce güldü ve aniden olması gerektiğinden çok daha mutlu olduğunu farketti.

Dikkatini topla. Bir şeyler yanlıştı. *Dikkatini topla.* Kendine gelmek için yanağını ısırdı. "Sana istediğin dansı verdim ve sen de karşılığında bana şeref sözü verdin. Senden ne istediğimi biliyorum..."

Keenn parmaklarını onun saçlarında dolaştırdı. "Sana ne verebilirim, Aislinn? Saçlarını çiçeklerle mi donatayım?" Elini açıp saçlarını serbest bıraktı. Avcunda bir süsen çiçeği duruyordu. "Sana altından kolyeler mi getireyim? Ölümlülerin hayal bile edemeyeceği ender mücevherler? Tüm bunları zaten yaparım. Dileğini bunlarla harcama."

"Hayır. Bunların hiçbirini istemiyorum Keenan." Birkaç adım geri çekilip aralarına mesafe koydu, dalgalarının sesinin yanı sıra duymaya başladığı martı çığlıklarını duymazdan gelmeyi denedi. "Tek dileğim beni yalnız bırakman. Hepsi bu."

Keenan iç çektiğinde Aislinn kendini o kadar mutsuz hissetti ki neredeyse ağlayacaktı. *Peri numaraları, hepsi peri numaraları.*

Aislinn öfkeliydi. "Böyle yapma."

"Geçen yüzyıllar boyunca kaç ölümlüye kur yaptım, biliyor musun?" Yakında gelecek vampir filminin afişinin yer aldığı vitrinin önüne geçti.

Yüzünde hüzünlü bir ifadeyle devam etti. "Yapamam."

"Umrumda değil. Seninle birlikte olmakla ilgilenmiyorum." Keenan'ın yüz ifadesinde öfkesi belli olmaya başladığında okyanusun yerini çöl rüzgarlarının acılı tadı aldı. Duruma ne kadar da uygun düşüyor.

Derken Keenan yumuşak bir kahkaha attı ve üzerinden kızın tenini yakan serin bir rüzgar yayıldı. "En sonunda seni buldum ve sen beni istemiyorsun. Beni görebiliyorsun yani gerçekten kendim olabilirim -bir ölümlü değil ama bir peri. Hala diğer kurallara uymak zorundayım. Benim için neden bu kadar önemli olduğunu söyleyemem. Kim olduğumu–"

"Yaz Kralı," diye araya girdi Aislinn, oğlandan birkaç adım uzaklaşıp kaçmaya hazırlanırken. Olabildiğince sakin davranmaya çalışıyordu. Keenan ona karşı saygılı davranmıştı ama bu durum hiçbir şeyi değiştirmezdi. O bir periydi: Aislinn kendine bunu unutma fırsatı tanımayacaktı.

"Hmmmm, demek bunu da biliyorsun." İnsanüstü bir hızla kıza yaklaşıp birbirlerine dokunabilecekleri kadar yakın mesafede durdu. Göz açıp kapayıncaya kadar yer değiştiren oğlan gerçekten nasılsa öyle görünüyordu – insan kılığında değildi. İçinden bir sıcaklık yayılıyor, günışığı oğlanın saçlarından kızın üzerine dökülüyordu.

Kalbi deli gibi çarptığı için göğsünden fırlayıp gidecekmiş gibi hisseden Aislinn inledi. Sıcaklık oğlanla dans etmiş zamanki gibi başını döndürünceye kadar kızın tenının üzerine yayıldı.

Sonra Keenan aniden durdu, bir çeşmenin suyunu aniden kapatmak gibiydi. Rüzgar yok, dalga yok sadece oğlanın sesi var. "Sana eğer güçlerim dahilindeyse senin için elimden gelen her şeyi yapacağımı söyledim. Ne yazık ki benden istediğin şey güçlerimin dahilinde değil. Aislinn tahmin edebileceğinden çok daha önemli şeyler söz konusu." Aislinn'ın dizleri tutmaz oldu; göz kapakları kapanmak istedi. İçinden oğlandan yeniden parıldamaya başlamasını istemek geliyordu – tek bir kez daha. Ama Aislinn bunun bir anlamı olmadığının farkındaydı.

Aralarına mesafe koymanın bir yararı olmuş gibi adamdan uzaklaştı. "Demek bana yalan söyledin."

"Hayır. Ölümlü bir kız bir kere seçildi mi o karardan vazgeçilemez. Sonunda beni reddedebilirsin ya da beni kabul edebilirsin ama ölümlü hayatın artık sona erdi."

Elini kızın önüne uzattı ve boş havayı avcuna alarak bir avuç dolusu kremsi sıvı oluşmasını sağladı. Sıvının üzerinde kızıl ve altın damlalar titreşiyor; beyaz kıvılcımlar diğer renklerin arasında süzülüyorlardı.

"Hayır." Aislinn öfkelendiğini hissetti -perilere karşı bütün bir hayat boyu biriktirdiği öfke bir anda dışarı çıktı. "Seni reddediyorum, tamam mı? Git başımdan."

Keenan iç çekip bir elinden çıkan günışığını diğer eliyle bakmaya bile gerek duymadan yakaladı. "Artık bizden birisin. Yaz Perisi'sin. Öyle olmasaydın bile yine de benim olurdun, bize ait olurdun. Benimle beraber peri şarabı içtin.

Hikaye kitaplarında bunu okumamış mıydın Aislinn? Asla perilerle içki içme."

Aislinn nedenini bilmese de karşısındakinin söyledikleri kulağa doğru geliyordu. İçinde bir şeylerin değişmekte olduğunun farkındaydı – duyma yetisi güçlenmişti ve tenine yabancı bir sıcaklık yayılıyordu. *Ben onlardan biriyim. Ama bunu bilmek kabullenmek anlamına gelmiyordu.*

Gittikçe büyüyen öfkesine rağmen bir an için duraksadı. "Öyleyse neden eve gitmeme izin verdin?"

"Eğer benim yanımda uyanacak olursan," Keenan duraksadığında yüzüne yarım bir gülümseme yerleşti, "öfkelenirdin ve öfkelenmeni istemedim."

"Seni istemiyorum. Neden beni rahat bırakmıyorsun?" Öfkesini kontrol altında tutmaya çalışan kız, ellerini yumruk yaptı. Duygularını kontrol etmek, bir önceki haftadan beri hiç olmadığı kadar zorlaşmaya başlamıştı.

Keenan bir adım daha yaklaşıp günışığının Aislinn'in koluna dökülmesine baktı . "Kurallar gereği resmi bir seçim yapman gerekiyor. Eğer testi kabul etmezsen Yaz Kızları'ndan birine dönüşeceksin -aynı anne sütünün peşindeki bir bebek gibi sonsuza kadar bana bağlı kalacaksın. Bensiz solup gidecek, bir gölgeye dönüşeceksin. Yeni yaratılan perilerin ve Yaz Kızları'nın doğası böyledir. Sınırları çok kesindir."

Kızın öfkesi -yıllardır bu kadar iyi kontrol ettiği öfke- dışarı çıkmak isteyen bir güve bulutuymuş gibi Aislinn'in derisini acıtıyor, özgür kalmak istiyordu.

Kontrolünü kaybetme. Aislinn öfkeden oğlana tokat atmamak için tırnaklarını avcuna sapladı. *Dikkatini topla.* "Senin haremindeki perilerden biri olmayacağım ya da herhangi bir yerdeki diğer perilerden biri."

"O zaman benimle ol, sadece benimle. Başka seçme şansın yok." O zaman eğilip kızı öptü, dudaklarını aralayıp kızınkilerle birleştirdi. Günışığını yutmak gibiydi, kumsalda geçirilen uzun saatlerin ardından insanın üzerini sarana benzer sersemletici bir etkisi vardı. Muhteşemdi.

Aislinn vitrine çarpana kadar yalpalayarak geri çekildi.

"Benden uzak dur," diye bağırdı. O ana kadar hissettiği bütün öfke kızın ses tonunda kendini gösteriyordu.

Aislinn'in teni de onun teni gibi parıldamaya başladı. Dehşete düşmüş olarak kendi kollarına baktı, ellerini ovdu, sanki parıltıyı silip çıkarabilecekmiş gibi... Çıkaramadı.

"Senden uzak duramam. Sen yüzyıllardır bana aitsin. Bana ait olarak doğdun. Kıza yaklaşıp hafifçe yüzüne üfledi, sanki bir hindibanın tohumlarını üflüyordu.

Aislinn'ın gözleri neredeyse kapanacaktı. O anada kadar bütün yazlar boyunca hissettiği her tür zevk aynı anda içini doldurmuş ve sonsuz bir umursamazlıkla birleşmişti. Ais-

linn yan taraftaki tuğla duvara yaslandı. "Benden uzak dur."

Elini cebine sokup Seth'in verdiği tuz paketlerine uzandı ve onları açtı. Zayıf bir fırlatıştı ama tuz yine de perinin üzerine yayıldı.

Keenan bir kahkaha attı. "Tuz mu? Ah benim tatlı sevgilim, sen gerçekten diğerlerinden farklısın."

Aislinn sahip olduğu gücün son kırıntılarını da kullanarak duvardan uzaklaştı. Cebinden biber spreyini çıkardı; gözleri olan her şeyin üzerinde spreyin işe yaraması gerekirdi. Spreyin kapağını oğlanın yüzüne tutarak içindekileri havaya fışkırttı.

"Cesaret ve güzellik," diye fısıldadı Keenan. "Sen kesinlikle mükemmelsin."

Ardından solarak kayboldu, sokakta yürüyen diğer görünmez perilere katıldı.

Bloğun sonuna olan mesafeyi aşmak üzereydi ki fısıldadı: "Bu raundu kazanmana izin veriyorum ama oyunu kazanan ben olacağım benim güzel Aislinn'im."

Aislinn bu cümleleri, Keenan hala yanı başında duruyormuş gibi açık ve net duydu.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Hediyeleri genellikle koşullara bağlıdır ve bu koşullar bazen acının ve sefaletin kaynağı olur.

Peri Masalları Bilimi – Edwin Sidney Hartland (1891)

Daha kapıya ulaşmadan Donia gelenin kim olduğunu biliyordu. Hiçbir peri kapısını bu kadar şiddetle çalmaya cesaret edemezdi.

"Bir oyun mu?" Aislinn öfkeyle odaya daldı, gözlerinden şimşekler çakıyordu. "Senin için hepsi bu mu? Bir oyun!?"

"Hayır. En azından diğerleri için olduğu gibi değil." Donia'nın ayaklarının dibindeki Sasha dişlerini göstermeyi bırakıp kulaklarını dikti ve bir zamanlar Donia'yı selamladığı gibi Aislinn'i selamladı. Ne kadar öfkeli olursa olsun Aislinn'in zarar vermek için gelmediğini biliyordu.

Kız orada durmuş öfkeli olduğu zaman Keenan'ın yaptığı gibi parıldıyordu. "Nasıl o zaman?" diye sordu Donia'ya.

"Ben bir piyonum, ne kralım ne kraliçe," diye karşılık verdi genç kadın.

Aislinn'in öfkesi geldiği gibi çabucak gitti. *Onun öfkesi de Keenan'ınkine benziyor, saman alevi gibi.*

Aislinn dudağını ısırıp bir süre sessiz kaldı. "O zaman bir piyona, bana yardım edecek misin?"

"Evet. Benim görevim bu."

Gözlerini acıtan parlaklıktan başka bir yöne bakabildiği için minnettar olan Donia eski gardırobun yanına gidip kapısını açtı. İçinde artık işine yaramayan günlük kıyafetler vardı: İnanılmaz güzellikte süslemelerle donatılmış bluzlar, yıldızlardan örülmüş gibi görünen gömlekler, son moda elbiseler ve her kızın isteyeceği türde deri kıyafetler.

Liseli'nin Kış Kızı olduğundan sonraki yıl kraliyet balosunda giydiğini söylediği kırmızı büstiyeri çıkardı. *Beni gördüğünde gözlerinden günışığından yaşlar dökülmüştü,* diye anlatmıştı Donia'ya *ona neye sahip olamadığını göster.*

Donia hiçbir zaman bu kadar cüretkar davranamamıştı ama davranabilmeyi isterdi.

Büstiyeri görür görmez Aislinn'in gözleri kocaman açıldı. "Ne yapıyorsun?"

"Sana yardım ediyorum." Donia büstiyeri kızın önüne doğru tuttuktan sonra bir de siyah mücevherlerle süslü oval yaka bluz çıkardı.

Aislinn giysileri elinin tersiyle itti. "Bu yardım etmek mi?"

"Evet öyle."

Yeniden dolaba dönen Donia, Aislinn'e uyacak bir bluz buldu: Bluza dönüştürülmüş bir on sekizinci yüzyıl gömleği. Kar gibi beyaz ve bel kısmında kalçalara doğru sarkan kırmızı ipek kurdeleler var. "Perilerin çevresindeyken özgüvene sahip olduğunu göstermek iyidir. Ben bunu çok geç öğrendim. Kuzu gibi biri olmadığını, kolay kolay boyun eğmeyeceğini ve emir almayacağını Keenan'a göstermelisin. Oraya git, onun eşitiymiş gibi davran, tebaasıymış gibi değil ve pazarlık yapmak istediğini söyle."

"Ne için?" Aislinn bluzu alıp parmaklarını yumuşak pamuklu kumaşın üzerinde dolaştırdı.

"Bir tür barış anlaşması. O seni rahat bırakmayacak. Ölümlülüğün geri gelmeyecek. Onunla sonsuza kadar sürecek bu hayata sana emredebileceğine inanmasına izin vererek başlama. Onun güvenini sars: Savaşmak için giyin."

Donia etekleri ve elbiseleri gözden geçirdi. Hepsi fazla soylu, fazla resmi görünüyordu. Aislinn ona kendisinin diğerleri gibi olmadığını hatırlatmalıydı, emirlerine uymayaca-

ğını belli etmeliydi. O, kadınların seçme hakkına sahip oldukları bir dünyada büyümüştü.

"Onun olduğundan daha saldırgan davran. Keenan'ı ayağına çağır. Eğer gecikirse bekleme. Sen ona git."

Olduğu yerde durmuş elindeki bluzla oynayan Aislinn çok çaresiz görünüyordu. "Bunları yapabileceğimden emin değilim."

"O zaman savaşı çoktan kaybettin demektir. Modern bir kadın olmak senin en büyük silahın. Onu kullan. Seçme hakkın olduğunu Keenan'a göster. Artık onun kim olduğunu biliyorsun, gidip seninle konuşmasını talep et. Ondan koparabileceklerin için pazarlık yap." Donia pantolonları çıkarmaya başladı. Çoğu modern kesimliydi. "Git üstünü değiştir. Sonra konuşmaya devam ederiz."

Aislinn pantolonlar arasından dar siyah bir taneyi seçip titreyen elleriyle aldı. "Bu oyunu kazanmanın bir yolu var mı?"

"Yaz Kızları kazandıklarına inanıyorlar." Donia bunu söylemekten nefret etse de doğruydu. Kızlar çok mutluydular. Bağımlılıklarını bir yük olarak görmüyorlardı.

Aislinn pamuklu bluzu elinde çevirip ıslak bir elbiseymiş gibi silkeledi. "Alternatifim ne? Başka bir seçeneğim olmalı."

Donia duraksadı. Elini uzatıp Aislinn'in bileğinden tuttu, insan gibi görünmesini sağlayan büyüyü silkeledi ve kızın

gözlerine dökülen kar tanelerini görmesini sağladı. "Diğer seçenek benim."

Her ne kadar kış soğuğu Yaz Perileri için dehşet verici olsa da -Aislinn artık bir Yaz Perisi'ydi- kız bakışlarını kaçırmadı.

Bu yüzden Donia soğuğun parmak ucundan yayılmasına ve Aislinn'in kolunun üzerinde bir buz tabakası oluşturuncaya kadar ilerlemesine izin verdi. Kızın dirseğinde buz parçacıkları oluştu ve çatırdayarak yere düştüler. "Diğer seçenek bu."

Sonunda gözlerini kırpıştıran Aislinn geri çekildi. "İkisini de istemiyorum."

"Biliyorum." Donia soğuğu yeniden geri çekerken harcadığı enerji yüzünden hafifçe titredi. "Ama iki seçeneği düşündüğünde: Yaz Kızları pek çok bakımdan benden daha özgürler. Yaz Kızı olmak demek, sonsuza kadar yaşamak, dans etmek, oyun oynamak ve neredeyse her konuda özgür olmak demek. Sonsuza kadar yaz olan bir ömür. Hiçbir sorumlulukları yok; ölümlülüklerini arkada bırakıyorlar ve Keenan," bu kelimeleri söylerken neredeyse boğulacaktı, "onlarla ilgileniyor. Hiçbir şeyleri eksik değil."

"Bunu istemiyorum."

Donia, Aislinn'e Yaz Kızı olmayı reddetmesini söylemek istedi ama bunu yapmak kendisinin görevi değildi. Kee-

nan'ın göreviydi. "Çoktan onlardan biri olmaya başladın. Eminim farketmişsindir," dedi bunun yerine.

Bu sözle beraber Aislinn'in omuzları düştü.

Donia değişime eşlik eden kopma duygusunu hatırlıyordu. Gerçek dünyayla bağlantınız azalırdı. Şimdi, içi soğukla dolmuşken bile o günleri hatırlamak hoş değildi. Sesindeki acıma tonunu saklayarak devam etti. "Onlara katılmamak için teste girmeyi kabul etmek zorundasın."

"Ne tür bir test?" Aislinn'in sesi küçük bir çocuğunkini andırıyordu. Korkmuş, küçük bir çocuk.

Kimse daha önce bu soruyu sormamıştı. Testin bahsi açıldığında kızlar çoktan kararlarını vermiş olurlardı. Bunu kelimelerle dile getirmeyebilirlerdi ama seçimleri -her şeyi Keenan için riske atmak ya da atmamak- kalplerinde çoktan kesinleşmiş olurdu. Donia'nın süresi boyunca kızların hiçbiri Keenan'ı asayı almayı deneyecek kadar sevmemişti. Diğer taraftan Keenan da onları gerçekten sevmiyordu – en azından Donia kendi kendine sürekli bunu söylüyordu. Kral'ın seçtiği kızlara katlanmasının tek yolu buydu.

"Bu sorunun yanıtını ancak Keenan verebilir. Ben veremem. Sana üçüncü bir seçenek daha olduğunu anlatacak, bir ödül. Dokuz yüz yıldır kimse o üçüncü seçeneğe dönüşmeyi başaramadı. Eğer teste girer ve başaramazsan benim şimdi olduğum şeye dönüşürsün. Eğer mevsim dönüşünden

önce teste girmezsen bu da bir seçim kabul edilir ve diğer kızlara katılırsın." Donia, Aislinn'i nazikçe yatak odasına doğru itti. "Gidip üstünü değiştir."

Aislinn kapının eşiğinde durdu. "Bütün bu karmaşadan kurtulmanın bir yolu var mı? Yürüyüp gitmenin? Eski hayatıma dönmek istiyorum. Konuşabileceğim kimse yok mu?"

Donia gardırobun kapısını dikkatle kapatırken Aislinn'e bakmamaya özen gösterdi. Kimse daha önce bu soruyu da sormamıştı.

Kızı dolaba bakmayı sürdürerek yanıtladı. "Şimdiye kadar tek bir kız seçim yapmaktan kaçınmayı başardı."

"Nasıl?" Dönüp Aislinn'in bakışlarına karşılık veren Donia kızın içindeki son umut kırıntılarını da yok etti. "Öldü."

Yirmi Dördüncü Bölüm

Periler Kralı güçlü bir karakterdir... Tebaasının sayısı fazladır ve çok çeşitlidir. Neşeli ve yararlı varlıklar üzerinde hüküm sürer... ve hep birlikte ayışığında dans ederler.

Mabinogion – Lady Charlotte Guest (1877)

Keenan boş gözlerle içkisine baktı. Rath genelde onu neşelendirirdi ama şimdi tek düşünebildiği Aislinn'i nasıl ikna edeceği ve onu ikna etmenin ne kadar önemli olduğuydu. Günün önceki saatlerinde duygularının kontrolden çıkmasına, gücünün kızın üzerine akmasına izin vermiş ve kızı korkutmuştu. Kız kendisinin de değiştiğini farkettiği için öfkelenmişti. Bir sonraki görüşmeleri için Keenan'ın başka bir taktiğe ihtiyacı vardı.

Asla iki kere aynı hamleyi yapma.

"Eğer konuşmayacaksan gidip dans et Keenan." Tavish endişeli değilmiş gibi sakin bir sesle konuşuyordu. "Seni gülümserken görmek onlara iyi gelecektir."

Arkasında kızlar dans ediyor, sürekli yaptıkları gibi baş döndürücü şekilde kendi çevrelerinde dönerek kıkırdaşıyorlardı. Nöbetçiler – görev başında olanlar ve olmayanlar. Kalabalığın arasında dolaşıyorlardı. Burası her ne kadar Keenan'ın kulübü olsa da Kış Perileri ve Karanlık Periler gittikçe daha sık buraya gelmeye başlamışlar ve nöbetçilerin varlığını zorunlu hale getirmişlerdi. Sadece ana sarayın perileri nezaket kurallarına uymayı başarıyorlardı. Kendi Yaz Perileri bile çoğu gece kontrolden çıkıyordu.

"Tamam." Keenan içkisinin kalanını bitirip Cerise'e yenisini getirmesini işaret etti.

Bu sırada telefonu çaldı. Arayan Aislinn'di. *Onun sesi. O. Benim asi kraliçem.* "Aislinn?"

Eliyle havada yazarmış gibi bir hareket yapınca Tavish ileri atılıp bir peçete uzattı ve Niall da kalem aramaya koyuldu.

"Elbette... Hayır, Rath'teyim. Şimdi gelebilirim..." Telefonu kapatıp şaşkınlıkla masaya baktı.

Tavish ve Niall beklenti dolu bakışlarını krallarına çevirdiler.

Keenan, Cerise'e dans pistine geri dönmesini işaret etti. "Buluşmak ve konuşmak istiyor."

"Görüyor musun? Geri kalanlar gibi o da yola geldi," dedi Tavish haklı çıktığına memnun olduğunu belli eden bir tavırla.

"Bize ihtiyacın var mı yoksa gidip," Niall dans pistinde dönen kızları işaret etti, "rahatlayabilir miyiz?"

"Gidip dans edin."

"Keenan?" Cerise bir elini oğlana uzattı.

"Hayır, şimdi olmaz."

Arkasını dönüp kalabalığın arasında dolaşan cüceleri izledi, dansçıların ayağının altında kalıp ezilmekten zar zor kurtuluyorlardı.

Üzerindeki günışığının kalabalığın üzerine yayılmasına izin verdi ve dansçıların üzerinde sahte güneşlerin parlamasını sağladı. *Kraliçem beni çağırdı.* Yakında her şey olması gerektiği gibi olacaktı. Kraliçesi yakında yanında olacaktı. Neşeyle kahkaha attığında önündeki periler de çılgınca gülüştüler. Onun perileri. Bugüne kadar kendisine sadık kalmışlardı, yakında sarayda düzeni sağlayabilecekti. Yakında her şeyi yeniden yoluna koyacaktı.

Aislinn kendi kendine Donia'nın öğüdünü tekrarlayarak nehir kenarındaki terkedilmiş binaya yürüdü: *Saldırgan ol.*

Bunu yapabileceğine inanmak istese de perilerin inlerine gitmek fikri bile kendisini hasta hissetmesine yol açıyordu. Yıllar boyunca pek çok perinin Rath'e gittiğini görmüş olduğu için o mekandan ne pahasına olursa olsun uzak durdu.

Ama şimdi buradayım.

Keenan'ın nerede olduğunu ve eğer onu çağırırsa kendisine geleceğini biliyordu ama Donia böyle yapmanın daha zekice olduğunu söylemişti. *Saldırgan ol. İlk saldırıyı sen yap.*

Aislinn hayatını koruyabilmenin bir yolu olduğu umuduna sıkı sıkıya sarıldı, en azından elinde tutabileceği kadarını tutmak istiyordu.

Hala benden ne istediğini tam olarak bilmiyorum. Bu yüzden ondan kendisiyle konuşmasını isteyecekti, hayır ondan kendisiyle konuşmasını talep edecekti. Ne istediğini ve neden istediğini söylemeliydi.

Bunu yapabilirim. Kapının eşiğinde durdu. Tam karşısında kulübün fedailerinden biri duruyordu. İnsan görünümünün altında korkunç bir yaratık vardı, kafasının iki tarafından çıkan boynuzların sivri uçları arkaya bakıyordu. Yaratık bütün hayatını ağırlık kaldırarak geçirmiş gibi görünüyordu ve bu gerçeği büyüyle saklamaya gerek duymamıştı.

Aislinn fedainin birkaç adım ötesinde durdu. "Özür dilerim?"

Adam elindeki dergiyi kapatıp güneş gözlüğünün üzerinden kıza baktı. "Üyelere özel." Kadın gözlerini adama dikti ve olabildiğince güçlü görünmeye çalıştı. "Yaz Kralını görmek istiyorum."

Adam dergiyi kenara bıraktı. "Neyi?"

Aislinn omuzlarını dikleştirdi. *Güçlü ol. Emredici ol.* Söylemesi yapmasından kolaydı.

Aislinn yeniden denedi. "Keenan'ı görmek istiyorum. O içerde ve beni görmek istediğini biliyorum. Ben," sonraki kelimeleri zorlukla söyledi, "onun hayatındaki yeni kızım."

"Buraya gelmemeliydin," diye homurdandı fedai kapıyı açıp aslan vücutlu oğlanlardan birine dışarı gelmesini işaret ederken. "Kral'a... Keenan'a..." Aislinn'e döndü. "Ash."

"Ash'in burada olduğunu söyle."

Aslan çocuk başını sallayıp yeniden içerde kayboldu. Üzerindeki büyü olduğundan da garip görünmesine yol açıyordu. Şehirdeki bütün periler arasında aslan görünüşlü olanlar hiçbir zaman bilerek bela yaratmayan ender perilerdendi.

Fedai kapının büyük bir gürültüyle kapanmasına izin verdi. Dergisini eline aldı ama bir yandan kıza bakıp başını sallıyordu.

Aislinn'in kalbi deli gibi çarpıyordu. Koşarak kaçmamak için bütün enerjisini harcayarak sokağı süzdü. Şimdiye kadar yalnızca bir iki araba geçmişti; insanların uğramadıkları bir bölgeydi.

Eğer saldırgan davranacaksam neden şimdiden başlamayayım? Deneme yapabilirim. Fedai bakışlarını yeniden önündeki dergiye çevirdiğinde ona laf attı. "Bir anlamı olur mu bilmiyorum ama boynuzlarla daha seksisin."

Fedai bakışlarını kıza çevirdi. Dergi yumuşak bir gürültüyle yere düştü. "Neyle?"

"Boynuzlarla. Gerçekten eğer insan görünümüne bürünmek istiyorsan saçlarının boynuzların gibi sivri durmalarını sağlamalısın." Aislinn yüzünde onaylayan bir ifadeyle fedaiyi süzdü.

"Daha korkutucu olur."

Adamın yüzündeki sırıtışın belirişi çok yavaştı, ufukta beliren güneş gibi. Üzerindeki büyüyle oynadı. "Şimdi daha mı iyi?"

"Evet." Adama yaklaştı, dokunmamaya özen gösterse de paniğe kapılmadan yapabileceğine inandığının çok ötesine geçmişti. *O Seth'miş gibi düşün.* Başını hafifçe yana eğip adamı süzdü. "Bence gayet güzel oldu." Adam tedirgin bir kahkaha attıktan sonra omzunun üzerinden kulübe baktı. Haberci henüz geri gelmemişti. "Bunu yapmaya devam

edersen başım belaya girebilir. Bir ölümlünün peşine düşmek ayrı ama sen," başını iki yana salladı, "sen dokunulmazsın." Aislinn hareket etmedi. Ne aralarındaki kısa mesafeyi kapattı ne de geri çekildi. "O kadar zalim mi? İnsanları dövüyor mu?"

Fedai neredeyse kahkahalardan boğulacaktı. "Keenan'mı? Kesinlikle hayır. Ama tek oyuncu o değil. Kış Kızı, Keenan'ın danışmanları, Yaz Kızları," ürpererek alçak sesle devam etti, "Kış Kraliçesi. Oyun başladıktan sonra kimin neye kızacağını asla bilemezsin."

"Oyunun ödülü ne?" Artık kalbi o kadar güçlü çarpıyordu ki o anda düşüp kalp krizi geçirmekten korktu.

Keenan ve Donia kendisine her şeyi anlatmıyorlardı. Belki bu adam anlatırdı. Donia yardım etmek istediğini söylüyor olabilirdi ama o da oyunculardan biriydi.

Haberci geri geliyordu, yanında kızın kütüphanede gördüğü perilerden ikisi vardı.

Dikkatini topla, ne söylerse söylesin paniğe kapılma.

Adam öne eğildiğinde boynuzları neredeyse kızın alnına değecekti. "Kontrol. Güç. Sen," diye fısıldadı.

"Oh." *İyi de bu ne anlama geliyor?*

Üzerleri sarmaşıklarla kaplı kızların peşinden içeri girerken perilerden herhangi birinin kendisine doğru düzgün bir yanıt verip vermeyeceğini merak ediyordu.

Aislinn *-bu taraftan kraliçem-* Eliza'nın peşinden kalabalığın arasından geçti; kızlar Keenan için yaptıkları gibi Aislinn için de yolu açıyorlardı. Çok hoş görünüyordu, gerçekleşen bir hayal gibi. Yaz Kızları dervişler gibi etrafta döndüler. Kış Perileri hayranlıkla onu izledi. Karanlık periler beklenti dolu gözlerle bakarak kulaklarını yaladılar. Diğerleri, bağımsız periler ve ana saraydan gelen birkaç ender peri manzarayı merakla izledi ama sonuçtan diğerleri kadar emin değillerdi. Sanki Keenan'ın hayatı, Keenan'ın mücadelesi onları eğlendirmek üzere düzenlenmiş bir oyundan başka bir şey değildi.

Eliza bir adım öne çıkıp başını eğerek kralı selamladı. "Misafirin, Keenan."

Keenan başını sallayıp Aislinn'in oturması için bir iskemle çekti. Kız gülümsemiyordu, hiç de mutlu değildi. Buraya kaderini kabullenmeye değil, savaşmaya gelmişti.

Ve herkes bizi izliyor.

Keenan hem meraklandı, hem de midesi bulandı. O güne kadar her zaman savaş alanını seçen, sahneyi kuran kendi olmuştu. Ama şimdi kız buradaydı, Keenan'ın kulübünde, Keenan'ın halkının arasında ve oğlanın bununla nasıl baş edebileceğine dair en ufak bir fikri bile yoktu.

Bana geldi. Ama kendi hoşuna gidecek nedenlerle gelmemişti, daha kızın duruşundan kendisini reddetmeye gel-

diğini anlayabiliyordu ve stratejiler düşünülecek olursa bu iyi bir seçimdi. Aislinn kraliçe olmasa bile yüzyıllardır oğlanın karşılaştığı en iyi oyunu çıkarıyordu. Eğer kız kendisinden bu kadar korkuyor olmasaydı geceye hoş bir başlangıç olurdu.

"Bana bakmaktan sıkıldığında lütfen haber ver." Kız sesinin güçlü çıkmasına çalıştı ama başaramadı.

Kafasını çevirip ortalıkta koşturan sayısız cüceden birini çağırdı. "Ölümlülerin içtiği türde normal bir içecek alabilir miyim? Karnavalda içtiğim şaraba benzer şeyler istemiyorum."

Hizmetkar başını eğerek kızı selamladı ve ısmarladığı içkiyi aramaya gitti. Başka hizmetkarlar diğer perilerin kıza yaklaşmasını engelliyorlardı. İçerdeki herkes belirli bir mesafeden neler olduğunu izliyordu.

Dans pistinin kenarında duran Tavish ve Niall izlediklerini saklamaya çalışmaksızın manzaraya bakıyorlardı. Nöbetçileri, kızları uzak tutacak bir barikat halinde dizmişlerdi. Kızların ne söylenip ne söylenmemesi gerektiği konusunda ender olarak bir fikirleri olurdu ve bu akşam kraliçelerinin aralarında olduğuna inandıkları için daha da kontrolden çıkmış durumdaydılar.

"İşte sana bakmayı kestim," diye mırıldandı Keenan ama kesmemişti. Böyle giyindiği sürece kıza bakmaktan kendini

alabileceğini zannetmiyordu. Üzerinde dar siyah bir pantolon ve arkası kırmızı kurdeleyle bağlanmış eski moda bir bluz vardı. Kurdeleyi çekecek olsa bluzun açılıp düşeceği gün gibi aşikardı.

"Konuşmadan önce dans etmek ister misin?" Kolları kıza dokunmak için çırpınıyordu, karnavalda dans ettikleri gibi dans etmek, perilerin içinde onunla birlikte dönmek istiyordu.

"Seninle mi? Hiç sanmıyorum." Adama gülüyormuş gibi davransa da cesareti zorlamaydı.

"Herkes bana bakıyor." *İkimize bakıyor.* Perilere ve hatta kendine güçsüz olmadığını ispatlamak için kızı etkisi altına almalıydı. "Senin dışında herkes."

Bu sözlerin ardından üzerindeki insan görüntüsünün dağılmasına izin verdi, içinde parıldayan günışığını ortaya çıkardı ve kulübün karanlığında bir fener gibi yanmaya başladı. Ölümlülerden birinin perileri görmesi ayrı bir şeydi; soylu bir perinin yanında oturmak ayrı bir şey.

Gözleri kocaman açılan Aislinn az kalsın inleyecekti.

Masanın diğer tarafından kıza doğru uzanan Keenan, Aislinn'in elini tutup avuçlarının arasına aldı. Ölümlü gözlerin göremeyeceği kadar hızlı bir hareketle Aislinn geri çekildi sonra ne kadar değiştiğini anlamak istercesine kendi ellerine bakakaldı.

O sırada Aislinn'in içki almaya yolladığı cüce elinde bir tepsi içecekle geri döndü; peşinde üç hizmetkar daha vardı, her biri ellerinde perilerin hoşuna giden ölümlü yiyecekleriyle dolu tepsiler taşıyordu.

Normalde perilere karşı göstermeye alışkın olmadığı türde bir arkadaş canlılığıyla Aislinn onlara gülümsedi. "Ne kadar çabuk getirdiniz."

Cücelerin duruşları dikleşti, yüzleri memnuniyetle şişti.

"Sizin için her şeyi yaparız leydim," diye yanıtladı aralarından en yaşlı olan.

"Teşekkür–" Kelimeyi tamamlamadan kendini durdurdu. Bu rahatsız edici ölümlü kelimeleri söylememesi gerektiğini hatırladı. "Ne kadar naziksiniz."

Aislinn'i izleyen Keenan gülümsedi. Belki tavırlarındaki değişim vücudundaki değişimin bir uzantısıydı; belki peri olarak sürdüreceği kaçınılmaz hayatı kabullenişinin bir göstergesiydi. Keenan'ın çok umrunda değildi, kız perilere gülümsediği sürece bunu neden yaptığının bir önemi yoktu.

Ama Aislinn bakışlarını cücelerden uzaklaştırıp kendini zorlayarak adamın parıldayan yüzüne baktığında gülümsemeyi kesti. Kalbi tuzağa düşmüş bir kuşunki gibi delice çarpmaya başladı. Bakışlarını oğlandan kaçırdı ve defalarca yutkundu.

Kanının deli gibi akmasına neden olan, yüzünü kızartan diğer periler değil, benim. Biz.

Hizmetkarlar tepsileri masaya bıraktı: Dondurma, pasta ve kahve; mahalledeki pastaneden alınmış tatlılar ve alkolsüz içecekler. Lezzetli yiyecekleri işaret ederken neredeyse birbirlerinin üzerine çıkacaklardı.

"Bunu dene."

"Hayır bunu."

"Bunu daha çok sevecek."

Sonunda Tavish masanın yanına gelip nöbetçilerden birine hizmetkarları uzaklaştırmasını işaret etti. "Gidin buradan."

Aislinn sesini çıkarmadan olanları izledikten sonra görülebilir bir kararlılıkla Keenan'a döndü.

"Şimdi şu küçük oyununuzdan bahsedelim. Belki ikimizin de kendi hayatlarımıza dönmemizi sağlayacak bir çözüm bulabiliriz."

"Benim hayatım artık sensin. Bu," eliyle kulübü işaret etti, "periler ve geri kalan her şey sen beni kabul ettiğinde yerli yerine oturacak."

Eğer Aislinn yanında olmazsa geri kalan hiçbir şeyin önemi yoktu. *Eğer hayır derse hepsi ölecek.*

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldadı Keenan.

Aislinn yumruklarını sıktı. Bu numara işe yaramıyordu. Genç adam yanında tanrısal bir nesne gibi parıldarken nasıl onunla mantıklı konuşabilirdi? Kızı tehdit etmiyor, kulağa hoş gelen şeyler söylemekten başka hiçbir şey yapmıyordu.

Bu kadar korkunç mu? Keenan yoğun bakışlarını üzerine diktiğinde onlardan kurtulmak için elinden geleni yaptı -Keenan kesinlikle iyi birine benziyordu.

O bir peri. Asla bir periye güvenme.

Haremindeki kızlar, arkasında durmuş bekliyordu, bir zamanlar şimdi kendisinin olduğu yerde olan kızlar. Artık kızı çevreleyen kalabalığın arasına karışmış, kendileri de periye dönüşmüşlerdi. Aislinn'in istediği hayat bu değildi.

"Bana yardımı olacak yanıtlar vermiyorsun." Derin bir nefes aldı. "Senden hoşlanmıyorum. Seni istemiyorum. Seni sevmiyorum. Nasıl olur da hala..." Doğru kelimeleri bulmaya çalıştı ama bulamadı.

"Hala sana kur yapmaya devam edebiliyorum?" diye cümleyi tamamladı Keenan.

"Nasıl adlandırmak istersen." Çiçeklerin kokusu bayıltıcı, baş döndürücüydü. Aislinn yeniden şansını denedi. "Bunu neden yaptığını anlamıyorum."

"Her şey çoktan kararlaştırıldı." Aislinn'e doğru uzandı.

Aislinn geri çekildi. "Yapma."

Keenan iskemlesinde geri çekildi. Kulübün mavi ışıkları insanlık dışı haşmetini aydınlattı. "Ya sana, senin anahtar olduğunu, beni kurtarabilecek tek şeyin sen olduğunu söylersem? Ya sana dünyayı donduran varlıkla savaşmam gerektiğini söylersem? Beni kabullenmenin dünyayı -hem perileri hem ölümlüleri- kurtarabileceğini söylersem?"

Aislinn gözlerini onun üzerine dikti. Demek kendisinden sakladıkları yanıt buydu. "Demek asıl mesele bu?"

"Olabilir." Keenan masanın çevresinden dolandı. Kızın ayağa kalkıp iskemleyi aralarına alabileceği kadar yavaş hareket ediyordu.

Aislinn bunu yapmadı.

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var." Kızın kendisine dokunmadan ayağa kalkamayacağı kadar yaklaştı. "Benimle kalmayı seçmelisin."

Aislinn kaçmak istedi.

"Onlardan biri olmak istemiyorum." Yaz Kızları'nı işaret etti. "Ya da Donia gibi bir buz perisi."

"Demek Donia sana bundan bahsetti." Bu durum çok normalmiş gibi başını salladı.

"Sözetmeyi unuttuğun bir detay. Evet, Donia bana bundan bahsetti." Mantıklı davranmaya çalışıyor, seçeneklerinin haremdeki bir kıza ya da buz perisine dönüşmek olması sıradan bir şeymiş gibi davranmayı deniyordu. "Dinle. Senin

oyuncaklarından biri olmak istemiyorum ve Donia'nın dönüştüğü şeye dönüşmek de istemiyorum."

"İkisine de dönüşeceğini sanmıyorum. Sana az önce de söyledim. Benimle olmayı seçmeni istiyorum." Kızı ayağa kaldırdı. Birbirlerine çok yakın duruyorlardı. "Eğer sen seçilmiş kişiysen..."

"Hala ilgilenmiyorum."

O zaman Keenan endişeli, Aislinn kadar mutsuz göründü. "Aislinn eğer sen oysan, aradığım anahtarsan ve sırtını dönüp gidersen dünya sonunda hiçbir Yaz Perisi kalmayana kadar soğuyacak. Bu Yaz Perilerine sen de dahilsin. İnsanlar açlıktan ölecek." Gözleri kulübün garip ışıklarının altında vahşi bir hayvanın gözlerini andırıyordu. "Bunun olmasına izin veremem."

Bir an için söyleyecek hiçbir söz bulamayan Aislinn öylece kalakaldı. Donia yanılmıştı: Keenan'la konuşması mümkün değildi, onunla anlaşmak mümkün değildi. Keenan dediğim dedikti.

"Anlamanı istiyorum." Sesi artık korkutucuydu, karanlıkta avının peşinde dolanan vahşi bir hayvanın yarı ulumalarını andırıyordu. Ama hemen ardından çaresiz bir ses tonuyla ekledi, "En azından deneyemez misin?"

Aislinn farkında olmadan başını salladığını farketti, deneyeceğini ima ediyordu, çünkü oğlanın mutsuzluğuna son vermek için içinde delice bir arzu duyuyordu.

Dikkatini topla. Buraya bu yüzden gelmemişti. Canı yanana kadar masanın kenarını sıktı.

Keenan'ı görmek, onun gerçek olduğunu, ayaklarına serdiği dünyanın neler içerdiğini bilmek, durumu hiç de kolaylaştırmıyordu. Karşı çıkmak Aislinn'in tahmin ettiğinden daha zordu. Buraya gelirken yapabileceğini sanmıştı, o güne kadar gördüğü korkunç şeylerin kendisini daha güçlü, daha kararlı kıldıklarına inanmıştı. Ama Keenan yalvaran gözlerle kendisine bakarken tek düşünebildiği bütün istediklerini ona vermekti. Onun yeniden günışığıyla parıldamasını sağlamak için elinden gelen her şeyi yapmak.

Perilerin korkunçluklarına konsantre olmayı denedi, onların yaptıklarını gördüğü kötülükleri hatırladı. "Perilerin hayatımdan vazgeçmeme değecek kadar önemli değiller."

Keenan karşılık vermedi.

"Onları gördüm. Anlamıyor musun? Buradakiler," alçak sesle devam etti, "onları kızları yakalarken gördüm, söyledikleri korkunç şeyleri duydum. Çimdik atışlarını, çelme takışlarını ve alay edişlerini izledim. Hatta daha kötüleri. Onların bize güldüklerini duydum. Bütün hayatım boyunca, her gün senin halkını gördüm. Bence onlarda kurtarılmaya değer hiçbir şey yok."

"Eğer beni kabul edersen Yaz Kraliçesi olur ve onlara hükmedersin. Bana boyun eğdikleri gibi sana da boyun eğmeleri gerekir."

Keenan'ın gözlerinde artık perilere özgü büyülü hava değil umutsuzluk vardı.

Aislinn çenesini dikleştirdi. "Eğer davranışlarını örnek kabul edecek olursak emir almaktan anladıklarını söyleyemem. Elbette belki de bu tavırlarına sen izin veriyorsundur."

"Şimdiye kadar onlara sözümü geçirecek kadar güçlü değildim. Öyle yapmak istedikleri için beni dinlediler. Eğer sen onlara hükmedersen bunu değiştirebilirsin. Pek çok şeyi değiştirebiliriz. Onları kurtarabiliriz."

Dans eden perileri işaret etti. "Eğer gerçek bir krala dönüşmezsem bu periler ölecek. Dışarıdaki dünyada yaşayan ölümlüler de ölecekler. Zaten ölüyorlar. Sen de onların ölümünü izleyeceksin."

Aislinn'in gözleri yaşlarla doldu, Keenan'ın da bunu gördüğünü biliyordu. Oğlan gözyaşlarına aldırmadı. "Başka bir yolu olmalı. Böyle olmasını istemiyorum ve Yaz Kızları'ndan birine dönüşmek de istemiyorum."

"Dönüşeceksin. Eğer benimle olmayı seçmezsen bir Yaz Kızı olacaksın. Çok basit. Gerçekten, değişimin ne kadar hızlı olduğuna şaşarsın."

"Ya ben aradığın anahtar değilsem? Sonsuza kadar Donia gibi mi olacağım?" Oğlanı ittirdi. "Bunun iyi olduğunu mu düşünüyorsun? O acı çekiyor. Onun acı çektiğini kendi gözlerimle gördüm."

Aislinn, Donia'dan bahsettiğinde Keenan gözlerini kırpıştırıp bakışlarını kaçırdı. Yüzündeki acı her zamankinden gerçekti. Bu ifade kızın duraksamasına yol açtı. Oğlanın kazanacak pek çok şeyi olabilirdi ama yüzünden geçen acı ifadesi düşünüldüğünde bu yolda kendisi için değerli olan pek çok şeyi de kaybettiği açıktı.

"Bana benimle olma ihtimalini düşüneceğini söyle, lütfen?" Öne uzanıp onun kulağına fısıldadı. "Bekleyeceğim. Sadece bana bu seçeneği değerlendireceğini söyle. Bunu söylemene ihtiyacım var."

"Başka bir yol bulamaz mısın?" diye soran Aislinn aslında yanıtı biliyordu. Başka bir yol olmadığını biliyordu. "Kraliçen olmak istemiyorum. Seni istemiyorum. Hayatında başka biri var–"

"Biliyorum." Keenan kendilerini çevreleyen sayısız nöbetçinin bacaklarının arasından geçmeyi başaran cüceden bir içki aldı. Yüzünde hüzünlü bir gülümsemeyle konuşmayı sürdürdü. "Bunun için de çok üzgünüm. Seni tahmin edebileceğinden çok daha iyi anlıyorum."

Durumun kaçınılmazlığı yavaş yavaş Aislinn'in kafasına dank etmeye başladı. Neler olduğunu düşündü. Nelerin değişeceğini, nelerin değişmesini istemediğini. Zihninde çok fazla soru vardı.

"Başka bir yolu yok mu? Ben kesinlikle peri olmak istemiyorum. Onlara hükmetmek gibi bir niyetim de yok."

Keenan kuru bir kahkaha attı. "Bazı günler ben de istemiyorum ama hiçbirimiz olduğumuz şeyi değiştiremeyiz. Sana yalan söyleyip tüm bunları geri almak isterdim demeyeceğim. Seni seçtiğim için pişman değilim çünkü senin aradığım anahtar olduğuna inanıyorum. Kış Kraliçesi senden korkuyor. Donia bile senin seçilmiş kişi olduğuna inanıyor." Elini uzattı. "Seni üzmemeyi isterdim ama beni kabul etmen için sana yalvarıyorum. Bana ne istediğini söyle ve elimden geleni yapayım." Aynı karnavalda olduğu gibi elini uzatmış olarak bekledi ve kızdan kendisini kabul etmesini istedi. Karnavalda kız her şeyin sona ermek üzere olduğunu düşünmüştü; şimdi ise her şeyin daha yeni başladığını hissediyordu.

Seth'e nasıl anlatırım? Büyükannem? Onlara ne söylerim? Ortadan kaybolmasını istemek görü yeteneği konusunda hiçbir zaman işe yaramamıştı ve kız şimdi içinde bulunduğu durumun da aynı olduğunu düşünüyordu. Reddetmeyi ne kadar denerse denesin değiştiğinin farkındaydı.

Ben onlardan biriyim.

Eğer sağ kalmak istiyorsa, peri dünyasını çözmenin bir yolunu bulmalıydı.

Derken, hem fedainin, hem Keenan'ın başka bir hükümdardan, oyundaki başka bir oyuncudan bahsettiklerini hatırladı. Bakışlarını Keenan'a çevirdi. "Kış Kraliçesi kim? Bana yardım edebilir mi?"

Keenan'ın içkisi boğazında kaldı. Göz kamaştıran hızıyla kollarını kavuşturdu. "Hayır onun bizi *görebildiğini* öğrenmesine izin veremezsin. Onun hiçbir şey bildiğini öğrenmesine izin veremezsin." Kararlı bir şekilde başını iki yana salladı. "Eğer bilseydi..."

"Bana yardım edebilecekse..."

"Hayır. Bana inanmalısın. O sana anlatamayacağım kadar zalimdir. Senin bizleri *görebiliyor* olman benim için önemli olmayabilir ama Kış Kraliçesi de dahil olmak üzere bundan hoşlanmayacak pek çokları var. Benim bu kadar güçsüz olmamın nedeni o. Dünyanın donmasının nedeni o. Onun peşine düşmemelisin." Oğlan parmağını kız da parıldamaya başlayana kadar onun kolunun üzerinde tuttu. Keenan korkmuş görünüyordu ama Aislinn buna emin olmak için daha yaklaşmayı denemedi.

Kendisini güçsüz mü buluyor?

Ses çıkarmadan başını sallayarak karşılık verdiğinde Keenan kızın kolunu bıraktı ve bluzunun kollarını düzeltti.

Aislinn ona yaklaştı, müzik ve gürültüler çok arttığı için dudakları neredeyse kulağına değecek şekilde konuştu. "Bundan daha fazlasını bilmeye ihtiyacım var. Benden istediğin çok fazla." Bir an için konuşmasını bitiremeyeceğini düşündü. Keenan'ın kızdan istedikleri, dönüşmesini beklediği şey Aislinn için kabul edilemezdi. *Dönüşmeye başladı-*

ğım şey. "Söylediklerini düşünmemi istiyorsan daha fazla yanıta ihtiyacım var."

"Sana her şeyi anlatamam. Kurallar bunlar, Aislinn. Yüzyıllardır değişmemiş olan kurallar..." Sesini duyurabilmek için neredeyse bağırıyordu. "Burada konuşamayız."

Çevrelerindeki periler coşkuyla dans ediyor, insan kılığında olsalar bile insan olmadıklarını belli eden hareketlerle dans pistinde dönüyorlardı.

Keenan yeniden elini uzattı. "Hadi, parka ya da kahve içmeye gidelim. Nereye istiyorsan."

Aislinn onun elini tutmasına izin verirken yapacağı seçimin bu kadar kaçınılmaz görünmesinden nefret etti.

Keenan kızın küçücük elini günışığı kadar yumuşak dokunuşuyla avcuna aldı. Aislinn evet dememişti ama en azından seçenekleri değerlendiriyor, ölümlülüğünü kaybetmiş olmayı kabulleniyordu. Elbette yas tutacaktı ama yeni peri olan kızlar zaten her zaman yas tutarlardı.

Aislinn'i Yaz Perileri'nin onaylayan bakışları eşliğinde kapıya doğru sürükledi. Onları çevreleyen periler dans ederken daha yakınlarından geçiyor, çifte sürtünüyor ve Aislinn'e gülümsüyorlardı. Kız başını dik tutmaya çalışıyor, içeri girdiği zaman olduğu kadar cesur davranmayı deniyordu. Kalabalığın arasından ilk geçtiğinde işi daha kolaydı.

Oğlan kızın çevredeki perileri oldukları gibi gördüğünü tahmin ediyordu: Üzerindeki insan kılıklarıyla değil ama gerçek yüzleriyle. Aislinn dans etmedi ama periler kendisine yaklaştıklarında onlardan kaçmadı. Görü yeteneği olan bir ölümlü için oldukça cesur bir davranıştı.

Kızın görü yeteneğine sahip olduğunu bilmedikleri için görünmez kalmayı seçen ve arada bir ellerini kızın saçlarına dokunduran perilerin mırıltılarını duyduğunu biliyordu.

"Leydimiz."

"Kraliçe burada."

"Sonunda bize geldi."

Kızın şüphe dolu umutsuz sözlerini duymamışlardı. Onların tek bildiği, ölümlü kızın kralı aramaya geldiği ve kulüpten kralla çıktığıydı. Karnavalda Eola'nın söylediklerinin ardından herkes kralı özgür bırakacak ölümlünün Aislinn olduğuna inanıyordu. Onun Keenan'ı kurtaracağını düşünüyorlardı. Yaz Kralı onların haklı olmalarını umdu.

"Kütüphanedeki Yaz Kızları," Aislinn cümlesini tamamlamadan önce hafifçe kızardığı için başını çevirdi, "ölümlülerle çıkıyormuş gibi konuşuyorlardı."

Aislinn'in bunu sorması adamın canını yaktı. Hiçbir zaman kraliçesini bulduğunda onun kendisine karşı bu kadar ilgisiz olabileceğini düşünmemişti. Dişlerini gıcırdattı ama yine de karşılık verdi. "Çıkıyorlar."

"Yani ben de..." Kapıya yaklaştıklarında duraksadı.

Fedai -Ash, Keenan'ın yanına geldiğinden beri üzerindeki büyüye daha iri kaslar eklemişti- kıza sırıttı. "Ash."

Bir kere daha cesaretini toplayan Aislinn, adama gülümsedi. "Sonra görüşürüz."

Aislinn'in nöbetçiye bu kadar kolay gülümsemesi karşısında şok geçiren Keenan dönüp aralarında ne olduğunu sormayı düşündü. Bir ölümlüyle ilişki kurma arzusunu tartışmaktan daha iyi bir seçenekti.

Dışarı çıktılar ve Keenan kemiklerinin derinliklerinde serinliği hissetti: İnsanın kanını donduran soğuk.

"Beira." Aceleyle Aislinn'in kulağına fısıldadı, "lütfen yakınımda dur, annem bize doğru geliyor."

"Amcalarınla yaşadığını sanıyordum."

"Öyle yapıyorum." Aislinn'in önüne geçip ikisinin arasına girdi. "Beira kimseye annelik yapabilecek bir kadın değil."

"Ah tatlım, bu söylediğin hiç de nazik değil." Beira oğlanın bir türlü unutamadığı bir kabus gibi gölgelerin arasından çıktı.

İnsan kılığında görünmesini sağlayan büyü gri elbisesinin üzerindeki incilerin de görünür olmasını sağlamıştı. Kadın ince bir kürk ceket giymişti. Ama bu haldeyken gözbeklerindeki kar taneleri ya da dudaklarındaki buz parçaları görülmüyordu. Keenan, Aislinn'in onları görebildiğini bi-

liyordu. Kızın annesinin gerçek yüzünü gördüğünü biliyordu. Ama bunu bilmek içini rahatlatmadı.

Onlara doğru ilerlediğinde Beira'nın buzlu nefesi oğlunun yüzünü yaladı. "Herkesin bahsettiği kızla bir de ben tanışayım dedim."

Bu sözlerin ardından Kış Kraliçesi öne eğildi ve oğlanı iki yanağından öptü.

Keenan yanaklarının yaralandığını, kadının dudaklarının dokunduğu yerde buz yanıklarını oluştuğunu hissetti ama sesini çıkarmadı. Şansa Aislinn de tepki vermedi.

"Diğer kız şimdi onunla olduğunu biliyor mu?" Beira sahte bir fısıltıyla Aislinn'i işaret edip burnunu buruşturdu.

Oğlan bir elini yumruk yapıp öfkesinin akıp gitmesine izin verebilmeyi diledi. Beira'nın Donia'ya savurduğu tehditler aklına gelmişti. Şimdi, hala kırılgan durumda olan Aislinn yanındayken kadına karşı çıkmaya cesaret edemezdi. "Bilmiyorum."

"Bu öfken bütün çekiciliğini yok ediyor, bana katılmıyor musun?"

Keenan yemi yutmadı.

Kadın ellerini çarpıp yeni bir soğuk dalgasını ona fırlattı. "Hayatım, görgü kurallarını ne kadar çabuk unuttun, bizi tanıştırmayacak mısın?"

"Hayır." Aislinn'in önünde durup Beira'nın ona ulaşmasını engelledi. "Sanırım artık gitmen gerek."

Beira bir kahkaha attığında kadının soğuğu her yanı kaplayıp oğlanın acı çekmesine yol açtı.

Aislinn'in önünde durmuş ona kalkan olarak kızın güvende olmasını sağlamaya çalışıyor, soğuk havanın ona dokunmasını engellemeyi deniyordu. Ama kız oğlanın arkasından çekildi ve yüzünde kibirli bir ifadeyle Beira'ya baktı.

"Hadi gidelim."

Bu sözün ardından Aislinn, Keenan'ın elini tuttu. Bu dokunuşta sevgi ya da şefkat değil, özgüven vardı. Şimdi yanında olan kulüpteyken kendisiyle konuşan tedirgin kız değildi. Hayır, bir savaşçı gibi görünüyordu, mutluluk anında bile gülümsemeyi unutan savaşçılardan biri gibi. İhtişamlıydı.

Keenan öylece durmuş Beira'nın ortaya saldığı soğuğun altında ezilmemek için savaşırken Aislinn onu kendine çekti ve yaralı yanaklarından öptü. Yumuşak dudakları acı dolu yaraların üzerinde ilaç gibiydiler. "Kabadayılara katlanamam."

Keenan'ın elinden yanaklarına doğru bir sıcaklık yayıldı.

Olamaz.

Keenan bakışlarını Aislinn'den annesine çevirdi. Perilerin binlerce yıldır görmedikleri türde büyük bir savaşa hazırlanan iki kumandan gibi birbirlerini süzüyorlardı.

Dikkatini toparlamakta zorluk çeken Keenan bakışlarını ara sokağa, çöpler arasına kıvrılmış yarı uykulu adama çe-

virdi. Arkalarından danışmanlarının ve nöbetçilerinin sesi duyuluyordu.

Beira kıza yaklaştı, kemik beyazı eli uzanıp Aislinn'in yanağına dokundu. "Tanıdık bir yüzü var."

Aislinn, Beira'nın elinden uzaklaştı. "Hayır." Beira bir kahkaha attığında Aislinn omurgasından aşağı soğuk ve acı verici bir şeyin kaydığını hissetti.

Onlardan birine dönüştüğü için öfkeli olup olmaması artık önemli değildi; Beira, Keenan'ı yaraladığında bütün önemini kaybetmişti. Aislinn'in içini onu koruma arzusu kapladı -buna benzer bir dürtüyü arkadaşlarını korumak için de duyardı ama şimdiye kadar bir peri için böyle hissetmemişti. Belki kulüpte kendisiyle konuşma biçimi veyahut onun da tuzağa düştüğünü hissetmesi yüzündendi. Keenan'ın suçlu olduğuna inanmıyordu.

Beira ikimize karşı koyamaz. Hem Yaz Kralı'na, hem Yaz Kraliçesi'ne karşı koyamaz. Her ne kadar bu ihtimalden hoşlanmasa da düşündüğünde kulağa doğru geliyordu.

"Yeniden görüşene kadar tatlım." Beira elini salladığında cadılardan ikisi öne çıktı. Sarayların bekleme salonlarında asılı resimlerdeki kadınlara benziyorlardı. İnsan kılıklarının altında Beira'nın karanlık güzelliğinden eser yoktu. İçlerindeki bütün canlılık yok olmuş gibi görünüyordu, sanki boş birer kabuktular.

Arkalarına bile dönüp bakmadan üçü ara sokakta ilerledi. Beira'nın adım attığı yerlerde buz parçaları oluşuyordu.

Aislinn, Keenan'a döndü. "Tam bir sürtük. Sen iyi misin?"

Ama Keenan ona gözlerinde büyük bir hayranlıkla bakıyordu. Elini yanağına götürdü; kızın bakışları altında yara izleri yok oldular. Sonunda sadece kadının dudaklarının dokunduğu yerde oluşan kırmızı izler kaldı.

Keenan'ın iki 'amcası' yanlarına geldi. Nöbetçileri çevrelerini sardı. Ama çok geç kalmışlardı. Periler aynı anda konuşmaya başladılar.

"Beira gitti mi?"

"Sen iyi misin?"

Ama Keenan onları duymazdan geldi. Aislinn'in eline uzanıp onu yanağına götürdü ve yaranın üzerinde tuttu. "Bunu sen yaptın."

Perilerden biri yaklaştı. "Ne yaptı? Keenan, sen yaralandın mı?"

"Beira bunu görmedi, değil mi?" diye sordu Keenan.

Gözbebekleri büyüdüğü için Aislinn içlerinde mor çiçeklerin açtığını görebiliyordu.

Aislinn elini uzaklaştırıp başını salladı. "Bu hiçbir anlama gelmiyor, hiçbir şeyi değiştirmiyor. Ben sadece... Bunu neden yaptığımı bile bilmiyorum."

"Ama yaptın, beni iyileştirdin," diye fısıldadı oğlan kızın ellerini avcuna alırken. "Şimdi her şeyin ne kadar farklı olduğunu görüyorsun."

Aislinn titredi.

Keenan ona sanki kutsal kaseymiş gibi bakıyordu ve kızın tek düşüncesi koşarak olabildiğince uzağa kaçmaktı. Aislinn kimsenin kendisini bulamayacağı bir yere gitmek istiyordu.

"Konuşacaktık. Sen dedin ki..." Olayların ağırlığı kızın zihnine çökerken kelimeler kaybolup gitti. *Hepsi gerçek. Ben oyum...* Bunu düşünmek bile istemiyor ama doğru olduğunu biliyordu. Keenan da biliyordu. Kız başını salladı.

"Biri bize neler olduğunu anlatacak mı?" Peri amcalardan sessiz olan bir adım öne çıktı.

Hala Aislinn'in ellerini tutmayı sürdüren Keenan başıyla yanına gelmelerini işaret etti. Konuştuğunda sesi fırtınanın geleceğini haber veren bir fısıltı gibiydi. "Aislinn, Kış Kraliçesi'nin dokunuşunu iyileştirdi."

"Bilerek yapmadım," diye itiraz etti ellerinden kurtulmaya çalışan Aislinn. Arkadaşlık adına içinde her ne varsa ya da hangi koruma içgüdüsü müdahale etmesine neden olmuşsa Keenan ellerini tuttuğu anda ortadan kaybolmuştu.

"Beira'nın dondurduğu yerleri öptü ve yara iyileşti. Beira'nın dokunuşunu ortadan kaldırdı. Bana isteyerek elini

uzattı ve birden daha da güçlendim." Yanaklarına dokunabilmek için kızın elini bıraktı.

"Ne yaptı dedin?"

"Beni bir öpücükle iyileştirdi ve gücünü benimle paylaştı." Aislinn'in ellerinden birini tutmayı sürdüren Keenan dizlerinin üzerine çöküp gözlerinden altın rengi yaşlar akarak Aislinn'in yüzüne baktı.

Diğer periler de kirli ara sokakta Keenan'ın yanı sıra kızın önünde diz çöktüler.

"Kraliçem." Keenan kızın yüzüne dokunmak için elini bıraktı.

Ve o anda Aislinn koşmaya başladı. Hayatında hiç koşmadığı kadar hızlı koştu ve perilerden olabildiğince uzağa kaçtı. Ayaklarının altında Beira'dan kalan buz parçaları çatırdıyor ve kız koşar adım Keenan'ın teninden yayılan günışığından uzaklaşmak için elinden geleni yapıyordu.

Aislinn kaçıp gittikten sonra bile Keenan diz çökmüş olarak olduğu yerde kalmayı sürdürdü. O kalkmadığı için geri kalan periler de ayağa kalkmadılar.

"Gitti." Sesinin güçsüz çıktığını biliyor ama kendinde buna aldıracak gücü bulamıyordu. "Beklediğim kraliçe o ve yine de gitti. Öyle olduğunu bildiği halde gitmekten çekinmedi."

Sokağın Aislinn'in kaybolduğu sonuna baktı. Periler kadar hızlı hareket etmemişti ama bir ölümlünün yapabileceğinden daha hızlı hareket ediyordu. Aislinn'in, bunun farkında olup olmadığını merak etti.

"Onu geri getirelim mi?" diye sordu üvez-adamlardan biri.

Keenan, Tavish ve Niall'a döndü. "Gitti."

"Gitti," dedi Tavish nöbetçilere uzaklaşmalarını işaret ederken.

Askerler çağrıldıklarını duyacak ama neler konuşulduğunu duyamayacakları bir mesafeye çekildiler.

Niall, Keenan'ın kolunu tuttu. "Neler olduğunu kavraması için ona biraz zaman tanı."

Tavish, Keenan'ın diğer tarafına geçti.

"Bana bu konuyu düşüneceğini söyledi. İçerdeyken bana söz verdi." Keenan bir Tavish'e bir Niall'a bakıyordu. "Hala düşünmek zorunda. Öyle yapmalı."

İlerlemesine yardım ettikleri sırada iki peri de oğlana karşılık vermedi. Nöbetçilerse hiç ses çıkarmadan arkalarından izlemeyi sürdürdü.

Yirmi Beşinci Bölüm

Periler kendilerini sık sık ölümlü kadınların güzelliğine kaptırır... Ve Kral bu kadınları kaçırıp kendisine getirmeleri için ruhlarını görevlendirir.

Eski Efsaneler, Mistik Büyüler ve İrlanda'nın Batıl İnançları
– Leydi Francesca Speranza Wild (1887)

Aislinn, Seth'in kapısına varana kadar koşmayı kesmedi. Kapıyı itip açtı, oğlana seslendi ve orada toplanan kalabalığı görünce tökezleyip kaldı.

"Ash?"

Seth odanın diğer tarafındaydı ve kız daha ne söyleyeceğini bulamadan onu kollarına aldı.

"İhtiyacım..." Kalbi hala deli gibi çarpıyordu. Saçları yüzüne ve ensesine yapışmışlardı. Çarpışan şişelerin sesini güçlükle duyuyor ve nefes almaya çalışırken hareket eden insanları zorlukla farkediyordu.

Kimse bir yorum yapmadı. Yaptılarsa bile Aislinn onları duymadı. Seth yüzünü yıkayabilmesi için ona ikinci vagona kadar eşlik etti. Banyo ve yatak odası bu vagondaydı. Seth'in kapısının önündeki boşlukta durdular.

"Canın mı yandı?" Seth ellerini kızın kollarında dolaştırdı, yüzünü, herhangi bir yara izi olup olmadığını inceledi. Donia'nın ona verdiği saçma giysilere şaşkınlıkla bakmayı da ihmal etmedi.

Aislinn başını salladı. "Üşüdüm. Korktum."

"Bir duş al. Ben diğerlerini kovalarken sen ısınmaya çalış."

Kapıyı aralayıp odanın ısıtıcısını açtı. İçerisi ısınırken odayı yumuşak bir gürleme kapladı.

Aislinn önce tereddüt ettiyse de ardından başını sallayarak içeri girdi.

Seth onu öpüp orada bıraktı.

Aislinn küçük banyodan çıktığında ev sessizdi, herkes gitmişti -kapının eşiğinde durdu- artık Seth'le olduğu için kendini güvende hissediyordu. Büyükanne elinden geleni yapmıştı ama perilere karşı duyduğu korku, onları hayatının merkezine yerleştirmesine yol açmıştı. Sıradan olaylar bile perilerin tepkilerine bağlı hale gelmişlerdi.

Seth kanepeye uzanmış, ellerini başının üzerine koymuş, ayaklarını kanepenin kenarına uzatmıştı. Kızın panik içerisinde içeri girmiş olmasına şaşırmış görünmüyordu.

Ona farklı görünüyor muyum?

Görünmez diye düşünüp oğlana doğru yürüdü. Seth ayağa kalkmadı, kıza bakmadı veya konuşmadı.

Beni gerçekten göremiyor.

Parmaklarını Seth'in kolunda dolaştırıp pazısında durdurdu.

"Böyle olduğunda atılgan olmak daha mı kolay?" Seth doğrudan ona baktı.

Aislinn elini geri çekti. "~~Ne~~? Nasıl..."

"Donia'nın verdiği tarif sayesinde dışarıdaki periler gibi gölge halindesin ama seni görebiliyorum." Hareket etmedi. Kız içeri girdiğinde olduğu noktada durmayı sürdürdü. "Bana dokunmanın bir sakıncası yok."

"Şimdiden onlar kadar kötü oldum."

"Hayır." Seth gözlerini kanepenin kenarına kaydırıp oturması için kıza yer açtı. "Sen sokaktaki bir yabancıya değil bana dokunuyordun."

Aislinn kanepenin uzak ucuna oturmayı tercih etti. Seth bacaklarını onun çevresine topladı. Bir ayağı Aislinn'in arkasında kalmış, bir ayağını kucağına koymuştu.

"Keenan Yaz Kraliçesi olduğuma emin."

"Ne olduğuna?"

"Kaybettiği güçleri geri verebilecek kraliçe olduğuma. Eğer kraliçesini bulamazsa hava soğumaya devam edecek.

Herkesin, insanların bile öleceklerini söylüyor. Olan biten her şey bununla ilgili. Benim her şeyi değiştirecek o kraliçe olduğuma inanıyor."

Kanepenin üzerinde ilerleyen Boomer'ın geçebilmesi için öne eğildi.

"Beni periye dönüştürdüler. Artık onlardan biriyim."

"Görünmez olduğunda bunu anlamıştım."

"Bana bunu yaptılar, beni değiştirdiler ve ben onların kahrolası kraliçeleri olmak istemiyorum."

Seth başını salladı.

"Ama sanırım öyleyim... Ne yapmam gerektiğini bilmiyorum. Bu gece diğeriyle tanıştım, Kış Kraliçesiyle." Korkunç soğuğun verdiği acıyı düşününce ürperdi. "Kötülük dolu bir kadın. Hiçbir neden yokken yanımıza gelip Keenan'a saldırdı ve ben onun canını yakmak istedim. O kadına diz çöktürtmek istedim."

Beira'nın yürürken arkasında bıraktığı buzdan, cadılarından, kendisinin yaraları nasıl iyileştirdiğinden bahsetti. "Bunu istemiyorum," diye ekledi sonra.

"Biz de seni bundan kurtarmanın bir yolunu buluruz." Seth ayaklarını kullanarak onu kendine doğru çekti. "Ya da bununla baş etmenin bir yolunu buluruz."

"Ya bulamazsak?" diye fısıldadı kız.

Seth karşılık vermedi; her şeyin yoluna gireceğini söyleyemedi. Aislinn'i öpmekle yetindi.

Aislinn içinin ısındığını hissetti, midesinde başlayan ufak bir kıvılcım gibi ama Seth geri çekilip ona bakmaya başlayana kadar bunun üzerinde düşünmedi.

"Tadın günışığı gibi. Her gün gittikçe güçleniyor," diye fısıldadı oğlan. Parmaklarını kızın dudaklarında dolaştırdı.

Aislinn ondan uzaklaştı, ağlamak istiyordu. "İlişkimiz bu yüzden mi değişti? Ben başka bir şeye dönüştüğüm için mi?"

"Hayır." Seth'in sesi sakindi. Korkmuş bir hayvana yaklaşır gibi yavaş hareket ediyordu.

"Yedi ay, Ash. Yedi aydır beni farketmeni bekliyorum. Seni sevmemin nedeni bu halin," -Keenan'ınki gibi parlayan elini kaldırdı- "değil. Sana bundan çok önce aşık oldum."

"Nereden bilebilirdim?" Donia'nın kendisine verdiği aptal bluzun kenarıyla oynadı. "Hiçbir şey söylemedin."

"Pek çok şey söyledim," diye düzeltti Seth nazikçe. "Ama sen hiçbirini duymadın."

"Öyleyse neden şimdi? Eğer bu yüzden değilse neden?"

"Bekledim." Seth onun bluzunun arkasındaki kurdelenin fiyongunu çözdü ve kurdeleyle oynamaya başladı. "Bana arkadaşım gibi davranıyordun."

"Sen benim arkadaşımdın."

"Hala arkadaşınım." En üst sıradan başlayarak kurdeleyi gevşetmeye koyuldu. "Ama bu daha fazlası olamayacağımız anlamına gelmiyor."

Aislinn yutkundu ama yerinden kımıldamadı.

Seth bir sonraki düğümü çözdü.

"O yapmamış. Demek istediğim biz yapmamışız," diye kekeledi Aislinn.

"Biliyorum. Eğer yapsaydınız, bu şekilde görünerek oraya gidemezdin." Seth bakışlarını yavaşça dar pantolonun ve hafif açılmış olan bluzun üzerinde dolaştırıp sonunda kızın kıpkırmızı yüzüne baktı. "Tabii onu arzulamıyorsan, eğer öyle hissediyorsan Ash, bunu bana şimdi söyle."

Aislinn başını iki yana salladı. "Hayır. Ama o kendi gibi değilken, periye dönüştüğü zamanlarda garip..."

Seth parmaklarıyla başını kaldırdı. "Pes etme. Beni yan yolda bırakma."

"Eğer ben, eğer biz..." Aislinn derin bir nefes alıp kelimeleri birbirinin üzerine bindirmeden düşüncelerini dile getirmeye çalıştı. "Eğer bu gece burada kalmak, seninle olmak istesem?"

Seth saniyeler boyunca kızın yüzüne baktı. "Onlarla yaşadıkların burada olman için doğru neden değil."

"Haklısın." Utanan Aislinn dudağının iç tarafını ısırdı.

Ama zihninde günün önceki saatlerinde Keenan'ın yanıt vermekten kaçındığı soru belirdi. Periler ve ölümlülerin ilişkilerini sormuştu. Eğer onların kraliçesiyse Seth'i kaybetmesi ihtimali olduğunu biliyordu. Gözlerini kapadı.

"Ash, seni arzuluyorum. Seni gerçekten arzuluyorum ama benimle olmaktan mutlu olduğun için birlikte olmalıyız. Onların yaptıkları ya da yapmadıkları şeyler yüzünden değil."

Aislinn başını salladı. Seth haklıydı; onun haklı olduğunu biliyordu. Ama hiç adil değildi. Olanların hiçbiri adil ya da doğru gelmiyordu. Doğru olan tek şey Seth'ti.

"Bu evimde kalamayacağın anlamına gelmiyor. Yalnızca sevişmeyeceğimiz anlamına geliyor." Oğlan yumuşak bir sesle konuşuyor kızın çok korktuğu zamanlarda yaptığı gibi onu sakinleştirmeyi deniyordu. "Yapabileceğimiz başka pek çok şey var."

Seth, Aislinn'in elinden tuttu ve diğer tren vagonuna yürüdüler, oğlanın yatak odasına çevirdiği vagona. Eğer kız istese dönüp diğer tarafa gidebilirdi. Dönmedi. Parmaklarını oğlanın beline o kadar sıkı doladı ki büyük ihtimalle canını yaktı.

Ama şimdi kapının eşiğinde durup dar odanın diğer tarafındaki yatağa baktıkları sırada Aislinn içini panik duygusunun kapladığını hissediyordu. "Burası çok..."

"Rahat." Seth onun elini bıraktı.

Yatak aslında o kadar büyük değildi, iki kişilik yataklardandı ama odanın neredeyse tamamını kaplıyordu. Bu oda evin geri kalanına kıyasla biraz daha melodramatikti. Yatağın üzerinde koyu mor, neredeyse siyah yastıklar vardı; birkaç tanesi siyah halının üzerine dökülen gölgeler gibi yere düşmüşlerdi. Yatağın iki tarafında ufak birer masa vardı.

Masalardan birinde siyah bir müzik seti, diğerinde şamdan yer alıyordu. Eriyen mumlar masanın üzerine damlamıştı.

"Ben kanepede uyuyabilirim." Seth bunları söylerken aralarındaki mesafeyi korudu. "Nasıl rahat edersen."

"Hayır. Seni burada istiyorum. Sadece," odayı işaret etti, "evin geri kalanından o kadar farklı ki."

"Sen buraya davet edilen ilk ve tek kızsın. Şimdiye kadar hiç kimse bu odaya girmedi."

Müzik setine doğru ilerleyip arkasını döndü ve duvara dizili CD'leri karıştırdı. "Bilmek istiyorsun diye söylüyorum."

Aislinn yatağın kenarına oturup bir bacağını altına kıvırdı ve diğerini yatağın kenarından sallamaya koyuldu. "Garip geliyor. Burada olmam çok önemliymiş gibi."

"Önemli." Seth yatağın diğer ucuna oturdu. "Ben, benim için hiçbir şey ifade etmeyen insanlarla da birlikte oldum. Aynı şey değil."

"O zaman neden yaptın?"

"İyi hissetmek için." Bu konudan rahatsız olmuş görünse de bakışlarını kaçırmadı. Omuz silkmekle yetindi. "İçkiliydim. Pek çok nedeni var sanırım."

"Oh." Aislinn bakışlarını kaçırdı.

"Şurada," Seth boğazını temizledi, "bazı kağıtlar var. Sana onları daha önce vermek istemiştim... Önceki gün getirecektim... Ama... ve şimdi..." Kağıtları işaret etti.

Aislinn uzanıp masanın üzerindeki kağıtları aldı. En üstteki sayfada *Huntsdale Kliniği* yazıyordu. Kağıtların üzerinden Seth'e baktı. "Bunlar ne?"

"Kan testleri. Bu ayın başında yaptırdım. Düzenli olarak yaptırırım. Bilmek isteyeceğini düşündüm. Bilmeni istedim." Yastıklardan birini alıp elinde çevirdi. "Geçmişte ilişkilerimde korunmaya özen gösterdim. Ama kazalar olabiliyor."

Aislinn kağıtları gözden geçirdi, AIDS'ten başka hastalıklara kadar hepsi kontrol edilmişti. Oğlan sağlıklıydı. "Yani..."

"Seninle bu konuyu konuşmak istedim..." Elindeki yastığı sıktı. "Çok romantik olmadığını biliyorum."

"Bunu düşünmüş olman güzel." Aislinn alt dudağını ısırdı. "Ben asla, bilirsin..."

"Evet. Biliyorum."

"Hasta olmama neden olabilecek hiçbir şey yaşamadım." Gittikçe utanan kız da eline bir yastık aldı.

"En iyisi ben gideyim..."

"Hayır, lütfen Seth," Yatağın diğer ucuna uzanıp oğlanı kendine çekti. "Benimle kal."

Saatler sonra Aislinn, Seth'in yanında yatarken daha önce hiç böyle öpülmediğini düşündü, burada olduğu gibi değil. Eğer seks bundan da iyiyse sağ çıkabileceğine emin değildi.

Seth'in dokunuşları eşliğinde günün bütün stresi, endişesi ortadan kayboldu. Seth ona sarıldı. Üzerinde hala kot pantolonu vardı.

"Onlardan biri olmak istemiyorum. Beni bunu istiyorum." Elini oğlanın karnına koydu ve serçe parmağının tırnağıyla oğlanın göbeğindeki halkayla oynadı. "Burada seninle olmak, üniversiteye gitmek istiyorum. İlerde ne olmak istediğimi bilmiyorum ama peri olmak istemediğimi biliyorum. Kesinlikle bir peri kraliçesi olmak istemiyorum; ama öyleyim; bunu biliyorum. Ama şimdi ne yapmam gerektiği konusunda hiçbir fikrim yok."

"Peri olsan bile tüm bu söylediklerini yapamayacağını kim söylüyor?"

Aislinn başını kaldırıp baktı.

"Donia kütüphaneyi kullanıyor. Keenan şimdi Bishop Lisesi'ne gidiyor. Neden sen yapmak istediklerini yapamayasın?" Kızın yüzüne dökülen saçları çekip kulağının arkasına attı.

"Onlar tüm bunları aptal oyunları yüzünden yapıyorlar," diye itiraz etti Aislinn ama itiraz ederken bile merak etmekten kendini alamadı. Belki ya hep ya hiç diye düşünmek zorunda değildi.

"Ne olmuş? Onların kendi nedeni var, senin kendi nedenlerin. Değil mi?"

Seth söylediği zaman kulağa kolaymış gibi geliyordu - kolay olmasa bile imkansız da değildi. Gerçekten normal hayatını sürdürebilir miydi? Belki Keenan'ın, kızın sorusuna yanıt vermemesinin nedeni yanıttan hoşlanmamasıydı.

"Benim de kendi nedenlerim var." Başını Seth'in göğsüne yaslayıp gülümsedi. "Her gün yeni nedenlerim oluyor."

Yirmi Altıncı Bölüm

Eğer perilerin yaptığı gibi derinden sevip nefret edebilirsek biz de bir gün onlar kadar uzun yaşayabiliriz.

Kelt Alacakaranlığı – William Buttler Yeats (1893, 1902)

"Seçilmiş kişi o." Beira ayağını yere vurduğunda Donia'nın bahçesinin üzerini parıltılı bir buz tabakası kapladı. "Kızın asaya yaklaşmasına izin veremezsin. Beni duyuyor musun?"

Donia, Beira'nın sesindeki öfkeye şaşkınlıkla baktı. Beira'nın soğuk rüzgarları bahçede eserken konuşmaya ya da hareket etmeye gerek duymadı. Çevredeki ağaçların ve çiçeklerin üzerleri buz tabakalarıyla kaplanıyordu.

Beira asayı yere fırlattı. "İşte. Onu getirdim. Kurallara uydum."

Donia başını salladı. Beira'nın asayı her getirişinde, oyunu oynadıkları bütün o zamanlar boyunca Kış Kraliçesi hiç kendinden şüphe etmemişti.

Bu sefer farklı. Bu kız farklı.

Beira'nın gözleri kar beyazına dönüşmüştü. Öfkesi öylesine kontrolsüzdü ki Donia konuşmaya cesaret edemedi.

"Eğer bunun için gelir, asayı kaldırırsa," Beira elini uzattığında asa yaşayan bir canlı gibi efendisine gitti, "şen onu durdurabilirsin. Ben durduramam. Anlaşmayı yaptığımız zaman İrial'ın kuralı buydu: Eğer doğrudan müdahale edersem ölümlüyü Yaz Kraliçesi'ne dönüştüren büyü kaçınılmaz olarak ortaya çıkacak. Tahtımı kaybedeceğim; o tahtına kavuşacak ve Keenan'ı özgür bırakacak."

Beira konuşurken asayı okşuyordu. "Harekete geçemem. Denge, kahrolası denge. Keenan'ın gücünü sınırladığımızda İrial'ın koşulu buydu."

Donia'nın elinden fısıldamaktan fazlası gelmedi. "Ne demek istiyorsun?"

"Diyorum ki o tatlı mavi dudakların benim sorunumu çözebilir." Beira parmağını kendi aşırı kırmızı dudağının üzerinde dolaştırdı. "Yeterince açık konuşmadım mı?"

"Konuştun." Donia kendini gülümsemeye zorladı. "Ve bunu yaparsam beni özgür mü bırakacaksın?"

"Evet." Beira'nın yüzünde zalim bir gülümseme belirdi. "Eğer birkaç gün içinde bu sorunu çözmezsen cadıları onun peşinden yollayıp sonra da seni bulmaya geleceğim."

"Anlıyorum."

Donia dudaklarını yalayıp yüzüne Beira'nınkini andıran bir ifade yerleştirmeyi denedi.

"Cici kız." Beira, Donia'yı alnından öptükten sonra asayı eline tutuşturdu. "Doğru olanı yapman konusunda sana güvenebileceğimi biliyordum. Sana yaptıklarından sonra Keenan'ı dizleri üzerine çökertenin sen olacağına emindim."

"Keenan'ın bana yaptıklarının hiçbirini unutmadım." Donia bu sözün üzerine gülümsedi. Beira'nın onaylayan bakışlarından kendi yüzündeki ifadenin de en az kadınınki kadar acımasız olduğunu anlamıştı.

Asayı elinde o kadar sıkı tutuyordu ki parmakları acıdı. "Yapmam gerekeni yapacağım," dedi Donia.

Keenan nöbetçileri, kızları, Niall ve Tavish dışında herkesi yolladı. Aislinn'i takip eden nöbetçiler oğlanın şüphelerini doğruladılar. *Artık biliyor. Nasıl kaçıp gidebilir? Nasıl ona gidebilir?*

Keenan daireyi arşınlarken Niall ona sabırlı davranmasını öğütledi. Daha önce Aislinn'e önerdiği de buydu. Ama şimdi, artık onun kraliçe olduğunu bildiğine göre nasıl beklemeyebilirdi.

"Yüzyıllardır sabrediyorum." Keenan çıldırmak üzereymiş gibi hissediyordu. Kendisi evin içinde turlarken kraliçe-

si -hayatı boyunca beklediği kadın- başka birinin kollarındaydı, hem de bir ölümlünün. "Onunla konuşmam gerek."

Niall yoluna çıkarak onu durdurdu. "Bir kere daha düşün."

Keenan, Niall'ı kenara ittirdi. "Buraya geldiğini görüyor musun? Ben buradayım. Onu oğlanın evine kadar takip etmedim ama o bana gelmektense ölümlüye gitmeyi tercih etti."

"Birkaç saat beklesen?" Niall sakin bir sesle konuşuyor Keenan'ın öfkesinin budalaca bir şey yapmasına engel olmak için elinden geleni yapıyordu. "Sakinleşene kadar bekle."

"Beklediğim her an Beira'nın olanları öğrenme, Aislinn'i bulma riski artıyor." Kapıya ilerledi. "Eola'ların ne söylediğini çoktan biliyor. Bu gece bu yüzden geldi. Aislinn'in şimdiden neler yapabildiğini öğrenecek olursa, birlikte neler yapabileceğimizi öğrenecek olursa..."

"Söylediklerini kulağın duysun." Niall elini kapıya koyup kapalı kalmasını sağladı. "Bu haldeyken onu ikna edemezsin."

"Gitmesine izin ver Niall," dedi Tavish sesini yükseltmeden ama her zamankinden daha emreder bir tonla konuşmuştu. Keenan'a döndüğünde bakışları korkutucuydu. "Konuştuklarımızı hatırla. Bu kızın peşinden koşarken yaptığın hiçbir şey aşırı değil. Hepimiz o olduğunu biliyoruz."

Niall'ın yüzünde dehşet dolu bir ifade belirdi. "Hayır."

Keenan, Niall'ı kenara ittirip kapıyı açınca Donia'yla çarpıştı. Vücutları birbirine değdiği anda aralarından bir buhar bulutu yükseldi.

Donia genç adamın dairesine girdi ve kendinden emin bir sesle konuştu. "Kapıyı kapat. Konuşmamız gerek."

Donia, Keenan'ın yanından geçip yüzünde endişeli bir ifadeyle Kral'ın danışmanlarına baktı. Bu ifadeyi Keenan'ın görmemesi için özen göstermişti çünkü bu kadar öfkeliyken bir de bunu görmesine gerek yoktu.

Kapının kapandığını duyduğunda beklemeden konuştu. "Beira, Ash'in ölmesini istiyor. Benim onu öldürmemi istiyor." Odanın uzak köşesine, kapının önünde duran Keenan'ın olabildiğince uzağına geçti. "Bir şeyler yapmalısın."

Keenan karşılık vermektense yüzünde panik dolu bir ifadeyle kıza baktı.

"Keenan? Beni duyuyor musun?" diye sordu kız.

Keenan elinin bir hareketiyle Niall ve Tavish'e çıkmalarını işaret etti. "Beni Don'la yalnız bırakın."

İkisi de odadan çıktılar ama son anda Niall eğilerek kızın kulağına nazik davranmasını fısıldadı.

Keenan kanepenin üzerine oturdu. "Aislinn benden kaçtı."

"Ne yaptı?" Havada uçuşan kuşlarından birini başından savarak Keenan'a yaklaştı.

"Kaçtı." Keenan iç çektiğinde odayı kurumuş yaprak kokusu kapladı. "Seçilmiş kişi o. Beira'nın buzunun çözülmesini sağladı, beni bir öpücükle iyileştirdi."

"Onu ikna edebilirsin," dedi Donia alçak sesle. Kapının diğer tarafında olduklarını bildiği Tavish'in, Niall'ın ya da Yaz Kızları'nın konuşulanları duymalarını istemediği için Keenan'ın kulağına eğildi. "Bu akşam olanları düşünmesi için ona şans tanı, ama yarın..."

"Koşarak ona gitti Don, üvez-adamlar oradaydılar, onu görmüşler." Keenan'ın yüzünde katı, gözlerinde deli bir ifade belirdi. "Seçilmiş kişi o. Kendisi de bunu biliyor ama yine de ölümlüye gitti. Her şeyi kaybedebilirim..."

Keenan'ın dokunuşunun verdiği acıyı görmezden gelen Donia, Keenan'ın elini tuttu. Birbirlerine dokundukları anda ellerinin arasından bir buhar bulutu yükseldi. "Keenan, kıza düşünmesi için zaman tanı. Sen bunları yüzyıllardır biliyorsun. Tüm bunlar onun için çok yeni..."

"Beni sevmiyor, beni istemiyor bile." Sesinde öyle bir hüzün vardı ki, odanın içine yağmur yağmaya başladı.

"Ona kendini sevdir." Donia bakışlarını oğlanın üzerinde dolaştırarak ona meydan okudu. Son zamanlarda kaybetmiş göründüğü kendini beğenmişliği ateşlendirmeye çalışıyordu. "Ne yani? Aniden fikirlerin mi tükendi? Hadi Keenan. Yarın gidip onunla konuşursun. Eğer bu da işe yaramazsa insan görüntünü bir yana bırak, onu öp, onu baştan çıkar. Ama acele et yoksa ölmüş olacak."

"Ya o--"

Donia onun sözünü kesti. "Hayır. Sana en fazla birkaç gün kazandırdım. Beira onun istediklerini yapacağını düşünüyor, Ash'i öldüreceğimi. Ama beni kontrol edemediğini öğrenmesi uzun sürmeyecektir."

Keenan karşılık veremeden sesini yükseltti ve Keenan'ın yağmur damlalarının tenine dokunduğu yerlerde oluşan buz parçalarının çatırdamalarına yol açtı: "Eğer Aislinn'i ikna edemezsen o ölecek. Dinlemesini sağla, yoksa herkes kaybedecek."

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

Peri halkının tüm üyelerinin tek bir ortak özellikleri vardır, dikkafahlık.

Periler – Gertrude M. Faulding (1913)

Aislinn ertesi sabah uyandığında -hala Seth'in kollarına kıvrılmış yatıyordu- artık Büyükanne'ye doğruyu söyleme zamanının geldiğini, hatta gereğinden uzun süre beklemiş olduğunu biliyordu. *Nasıl? Ona tüm bunları nasıl anlatacağım?*

Aislinn önceki gece Büyükannesi'nin endişelerini gidermek için ona telefon açmıştı. Büyükanne torununun Seth'in evinde kalmasına itiraz etmedi, ona dikkatli olmasını ve akıllı başında davranmasını öğütlemekle yetindi. Bir de korunmayı unutmamasını. Kadının sözlerinden Aislinn büyükannesinin neden Seth'te kalmak istediğini anladığını kavradı.

Yaşına rağmen büyükanne her yönden kadınlarla erkeklerin eşit olmaları gerektiğine inanırdı -yıllar önce Aislinn'le yaptıkları çiçekler ve arılar konuşmasında bunu kızı şok edecek şekilde dile getirmişti.

Aislinn banyoya gitmek için yataktan çıktı. Geri döndüğünde Seth bir kolunun üzerinde doğrulmuştu.

"İyi misin?" Seth'in sesinden endişeli olduğu belli oluyordu. "Hala benimle kaldığın için mutlu musun?"

"Hem de çok." Kız yatağa geri dönüp oğlana sokuldu. Onunla birlikte olmak hayatındaki doğru görünen tek şeydi. "Yine de birazdan gitmem gerek."

"Kahvaltıdan sonra..." Seth'in sesi kısık, neredeyse yalvarma halindeydi. Bir elini gece kendisinin üzerinde olan ama şimdi Aislinn'in giydiği tişörtün altına kaydırdı.

"Gitmem gerek. Büyükanneme olanları anlatmalıyım ve...." Oğlan kendisini göğsüne doğru çekip boynunu öperken cümlesini tamamlayamadı.

Seth'in sıcak nefesi kızın tenini gıdıklıyordu. "Emin misin? Saat daha çok erken."

Aislinn gözlerinin kapanmasına izin verdi ve yeniden oğlanın kollarına gömüldü. "Şey... Sadece birkaç dakika."

Seth'in gülüşünün karanlık bir havası, kızın daha önce hayal bile etmediği bir tonu vardı. Muhteşemdi.

Yaklaşık bir saat sonra Aislinn giyindi ve Seth'i kendisine eşlik etmesinin gerekli olmadığına ikna etti.

"Daha sonra geri gelecek misin?"

"Ne kadar erken gelebilirsem o kadar erken," diye fısıldadı Aislinn.

Gerçekten geleceğim. Seth'ten vazgeçmeyecekti. Ondan ayrı olmak bir seçenek değildi. *Eğer ben gerçekten kraliçeleriysem bana ne yapacağımı söylemeye ne hakları var?*

Dışarıdaki periler başlarını eğerek kendisini selamladıklarında hala gülümsüyordu. Aislinn perilerin bir kısmının şehirden geçtiği sırada kendisini belirli bir mesafeden takip eden periler olduklarını kestirebiliyordu. Başında nöbet tutmakla görevlendirilmiş olmalıydılar. Varlıkları kendini hemen belli ediyordu. Onların arkasında okulda Keenan'ın amcasıymış gibi davranan korkutucu peri vardı.

Parlak sabah ışığında -Seth'le geçirilen uzun bir gecenin ardından- gözüne daha az korkunç görünüyorlardı. Onlarla baş etmek kolay olmayacaktı belki ama artık imkansız da değildi. Tek yapması gereken Keenan'la konuşmak, ona ancak normal hayatını korumasına izin verilecek olursa testere gireceğini söylemekti.

Diğer seçenek -Yaz Kızı ya da Yaz Kraliçesi olmak için normal hayatından vazgeçmek- işe yaramazdı. Şimdi ona tüm bunları nasıl söyleyeceğinin bir yolunu bulmalıydı.

Keenan'ı araması gerekmedi; evine vardığında onu koridorda oturmuş beklerken buldu -komşuları için görünmezdi.

"Burada olmaman gerek," dedi korkudan çok hoşnutsuzluk dolu bir sesle.

"Konuşmamız gerek." Keenan'ın yüzünde endişeli bir ifade vardı. Aislinn onun önceki gece hiç uyuyup uyumadığını merak etti.

Keenan ayağa kalktı ama gitmedi. Panldayarak kıza baktı. "Bütün gece bekledim Aislinn. Konuşana kadar hiçbir yere gitmiyorum."

Aislinn onu koridordan, Büyükanne'nin evinden uzaklaştırdı.

"Biliyorum ama burada olmaz." Kollarını göğsünde kovuşturdu. "Burası büyükannemin evi. Burada olmaman gerek."

"Öyleyse benimle yürü." Alçak sesle konuşuyordu, sesi, Rath'tekinin aksine umutsuzluk yüklüydü.

Aislinn kaçıp gidişinin ardından Keenan'ın öfke dolu olmasından, bir anlaşmaya varmak istememesinden korkmuştu, Oysa Keenan en az onun kadar, hatta daha da yorgun görünüyordu. Parıltılı saçları soluklaşmış, üzerindeki ışıltı silinmişti. Keenan eliyle yüzünü ovuşturdu. "Neler olduğunu anlamana ihtiyacım var. Dün geceden sonra–"

Büyükanne kapıyı açıp dışarı çıktı. "Aislinn? Kiminle konuşu–"

O zaman Büyükanne onu gördü. Olabildiğince hızlı hareket ederek Aislinn'i kolundan yakaladı ve onu kendine doğru çekti. "Sen."

"Elena?" Keenan şaşkınlıktan gözlerini kocaman açmış olarak yaşlı kadına baktı ve kollarını zarar vermek istemediğini belli edercesine iki yana açtı. "Zarar vermeye gelmedim."

"Burada hoş karşılanmıyorsun." Büyükanne'nin sesi titriyordu.

"Büyükanne!" Aislinn bakışlarını Keenan'ın gözlerindeki panikten Büyükanne'nin öfke içindeki gözlerine çevirdi. Bir şeyler iyice yanlış gidiyordu.

Büyükanne, Aislinn'i içeri çekip kapıyı kapamayı denedi. Keenan ayağını kapı aralığına koyarak kapının kapanmasını engelledi. Keenan içeri girip kapıyı arkasından kapadı. "Moira için üzgünüm. Sana daha önce söylemek istedim..."

"Hiçbir şey söyleme. Senin onun adını anmaya hakkın yok. Hiçbir zaman." Büyükannenin sesi çatladı. Kadın kapıyı işaret etti. "Defol. Çık git evimden."

"Yüzyıllar boyunca tek bir kez bile seçtiğim kadınlardan uzaklaşmadım. Sadece Moira... Sadece ona bu şansı verdim. Benden zaman istedi, ben de ona zaman tanıdım." Keenan elini tutmak ister gibi yaşlı kadına uzandı.

Yaşlı kadın oğlanın elini itti. "Kızımı öldürdün!"

Aislinn hareket edemiyordu. *Keenan nasıl olur da annesini öldürebilirdi? Annem beni doğururken öldü...*

"Hayır, öldürmedim," diye karşılık verdi Keenan, alçak sesle. Sesinde Aislinn'e onunla ilk tanıştığı günkü konuşmasını ya da Bishop Lisesi'ne kaydolduğu gün kullandığı ses tonunu andıran bir şeyler vardı. Güven vermek istercesine elini yaşlı kadının omzuna koydu. "O benden kaçtı, o ölümlülerle yattı. Onu durdurmayı denedim–"

Şak!

"Büyükanne!" Aislinn, Büyükanne'nin onu tokatlayan elini durdurdu ve onu Keenan'dan uzaklaştırıp iskemlesine oturttu.

Keenan tokattan irkilmedi bile. "Ölümlü bir kız bir kere seçildi mi, bunu geri almanın yolu yoktur, Elena. Ona bakardım, bebek doğduktan sonra bile. Bekledim, hamile olduğu dönemde ondan uzak durdum."

Büyükanne artık ağlıyordu. Gözyaşları yanaklarından aktı ama kadın onları silmek için en ufak bir harekette bulunmadı. "Biliyorum."

"O zaman onu öldürmediğimi biliyorsun." Gözlerinden çektiği acı belli oluyordu. Aislinn'e döndü. "Yaz Kızları'na katılmaktansa kendi eliyle ölmeyi seçti."

Büyükanne duvara, Aislinn ve Moira'nın az sayıdaki fotoğraflarının asılı oldukları yere baktı. "Eğer daha başta onun peşine düşmeseydin, hala hayatta olacaktı."

Aislinn, Keenan'a döndü; konuştuğunda sesinden sakin kalmak için büyük çaba harcadığı belli oluyordu. "Git."

Keenan bu söze uymak yerine odayı geçip ona doğru ilerledi. Yanlarından geçerken annesinin duvarda asılı olan resimlerine bakmadı bile. Bir elini Aislinn'in çenesine koydu ve onu kendine bakmaya zorladı. "Sen benim kraliçemsin, Aislinn. Bunu ikimiz de biliyoruz. Şimdi ya da daha sonra konuşabiliriz ama benden kaçmana izin veremem."

"Şimdi olmaz." Aislinn sesi titrediği için kendinden nefret etti ama bakışlarını ondan kaçırmadı.

"O zaman bu akşam. Donia'yla konuşmalı, seni koruyacak nöbetçileri ayarlamalıyız ve," daireyi inceledi, "nerede yaşamak istediğine, yanına neleri almak istediğine karar vermelisin. Yaşayabileceğimiz, çok daha hoş yerler var."

Bu sözleri söyleyen, Kennan'ın içindeki periydi -özgüven dolu ve zorlayıcı. Işığın saniyeler içinde kilometrelerce yol katetmesi gibi o da yalvarır havasından çıkıp emreder hale gelmişti.

Aislinn Büyükanne'nin iskemlesinin arkasına geçerek Keenan'ın kendisine ulaşmasını engelledi. "Ben büyükannemle yaşıyorum."

Yüzünde inanılmaz güzel bir gülümseme beliren Keenan, Büyükanne'nin önünde diz çöktü. "Eğer onun da bizimle, bizim evimizde yaşamasını istiyorsan onun eşyalarını da aldırırım. Benim için büyük bir onur olur."

Büyükanne hiçbir şey söylemedi.

"Moira bu kadar korktuğu için çok üzgünüm. O kadar uzun süredir bekliyorum ki neredeyse pes ediyordum. Eğer Moira'nın kraliçemin annesi olacağını bilseydim," başını salladı, "ama tek bildiğim onun özel olduğuydu. Ve Moira bana Aislinn'i verdi."

Keenan'ın konuştuğu süre boyunca Büyükanne hiç kımıldamamıştı. Ellerini kucağında birbirine kenetlemiş olarak oğlana bakmayı sürdürdü.

Aislinn uzanıp Keenan'ın omzuna dokundu. "Artık gitmelisin. Hemen."

Keenan onun kendisini ayağa kaldırmasına izin verdiyse de yüzündeki ifade korkunçtu. Bütün nezaket kırıntıları kaybolmuş, yalvarır havası tamamen ortadan kalkmış ve geriye yalnızca kuru kararlılık kalmıştı.

"Bu gece bana geleceksin yoksa seni bulurum -değerli Seth'ini bulurum. İşleri böyle halletmeyi istemiyorum ama seçeneklerim tükeniyor."

Aislinn bu kelimeleri anlamaya çalışarak Keenan'a baktı. Güne kaçınılmazı kabullenmeye ve Keenan'la anlaşmayı denemeye hazırlanarak başlamıştı oysa şimdi tehdit ediliyordu. Seth tehdit ediliyordu.

Aislinn konuştuğunda sesi buz gibiydi. "Sakın şansını zorlama, Keenan."

Keenan boynunu büktü. "Yapmak istediğim bu değil ama ben–"

"Git buradan!" diye sözünü kesti Aislinn.

Onu kolundan tutup kapıya sürükledi.

"Daha sonra konuşabiliriz ama bir an için bile tehditlerin bir yarannın olacağını düşünme." Aislinn artık öfkesine engel olamıyordu. "Beni tehdit etmek istemezsin."

"İstemiyorum," dedi Keenan. "Ama mecbur kalırsam yaparım."

Kapıyı açıp onu dışarı çıkardı. Kapıyı Keenan'ın arkasından kapadıktan sonra derin bir nefes alıp yaşlı kadına döndü. "Büyükanne, ben–"

"Kaç! O geri dönmeden kaç. Artık seni koruyamam. Seth'ini de al ve uzaklara gidin." Büyükanne kütüphaneye gidip tozlu kitaplardan birini çıkardı. Kitabı açtığında kız, içinde bir oyuk olduğunu gördü. İçi parayla doluydu. "Bu kaçma parası. Moira öldüğünden beri biriktiriyorum. Al bunu."

"Büyükanne, ben–"

"Hayır! Gidebiliyorken gitmen gerek. Moira kaçtığında cebinde hiç parası yoktu; belki paran olursa..." Aislinn'in odasına gidip sırt çantasını çıkardı ve kararlı hareketlerle içini giysilerle doldurmaya başladı. Geri kalan her şeyi ve hatta Aislinn'in onunla konuşma çabalarını görmezden geliyordu.

Yirmi Sekizinci Bölüm

"(Perilerin) Saray kanunlarının ve bu kanunları uygulayan hükümdarların olduğu ama bilinen anlamda bir dinlerinin olmadığı söylenir."

Gizli Tarih – Robert Kirk ve Andrew Lang

Keenan, Elena'nın sözlerini, yanındaymış gibi açık ve net duyduysa da geri dönmedi. *Ne yararı olur ki?* Yeniden içeri giremezdi.

Binanın önündeki tenha açıklığa gidip sokağın karşısındaki bir bankın üzerine kurulmuş olan Niall'ın yanına gelmesini bekledi.

"Sana beni takip etmemeni söylemiştim."

"Seni takip etmedim," dedi Niall ve Aislinn'in binasını işaret etti. "Kraliçeyi takip ettim. Kış Kızı'nın ziyaretinden sonra en iyisinin bu olacağını düşündüm."

"Haklısın," dedi Keenan. "Buraya fazladan nöbetçi dikmeliydim."

"Dikkatin dağılmıştı. Zaten önemli değil, bizim görevimiz senin arkanı kollamak. Kraliçe'nin arkasını kollamaya başlamamızın da bir sakıncası yok." Kraliçe çoktan buna evet demiş gibi kendinden emin konuşuyordu.

Dememişti. Keenan, Aislinn 'in kendinden kaçmayacağını ümit ediyordu ama bundan bile emin değildi.

Orada koridorda oturup kraliçesinin eve dönmesini beklerken onun başka bir erkeğin kollarında olduğunu, evet demezse öleceğini evet derse de Donia'nın öleceğini hatırlayıp durumun çirkinliğiyle yüzleşmek zorunda kalmıştı. Kızı kazanmak için ne gerekiyorsa yapmak zorundaydı. Bekleyecek zaman yoktu. Kızı zorlayamazdı ama perilere özgü ikna kuvvetini kullanabilirdi. Ona çok fazla şarap ikram edebilir veya Seth'i tehdit edebilirdi.

Aislinn'in evet demekten başka seçeneği yoktu. İkisinin de başka seçenekleri yoktu.

"Nasıl gitti?" diye sordu Niall, birlikte sokakta ilerlemeye başladıklarında. Korumalar da peşlerindeydi. "Dün geceden daha iyi görünüyorsun."

"Ben–" diye söze başladı ama kendini durdurdu. "Bilmiyorum. Moira onun annesiymiş."

"Ne!" Niall gözlerini kırpıştırdı.

Keenan sakinleşmek için derin bir nefes aldı. "Ama Aislinn'i ikna etmenin yolları var – yapmak istemediğim şeyler."

Niall lafını böldü. "Tavish'in önerdiği şeyler mi?"

Niall'ın ses tonu duyduğu rahatsızlığı belli etse de yüzü ifadesizdi. "Yapılması gereken yapılmalı. Belki ölümlüsünü dairemize götürtüp Yaz Kızları'nın onunla eğlenmelerine izin verebilirim. Sonra o haldeyken Aislinn'in onu görmesini sağlarım."

"Bunlar bize uygun yöntemler değil. Yaz Sarayı bu kadar alçalmamalı." Niall korumalara bir işaret yaptı ve yön değiştirip başka bir sokağa saptılar.

"Eğer Beira, Aislinn'i öldürürse Yaz Sarayı diye bir şey kalmayacak," dedi Keenan. Önündeki seçeneklerden kendisi de hoşlanmıyordu ama bütün yaz perilerinin ve ölümlülerin kaderi söz konusu olduğunda bir kızı üzmenin ne anlamı kalıyordu?

"Doğru," dedi Niall. İki binanın arasındaki dar sokağa saptı. "Tavish'in, bedeli ne olursa olsun ikna edici olmanın önemli olduğuna inandığını biliyorum. Ama ben de en az onun kadar uzun süredir seninleyim."

"Öylesin," dedi Keenan yavaşça. Niall'ın kaba kuvvet kullanmak konusunda çok hassas olduğunu biliyordu.

Niall'ın yüz ifadesi kararttı, neredeyse hasta bir hale büründü. Konuştuğunda sesi kupkuruydu. "O çizgileri geçme

Keenan. Kaçınmanın yolu olduğu sürece bunu yapmamalısın. Hiçbir zaman bu konuları hoş görüyle karşılayan biri olmadın, eğer kralımız böyle davranırsa diğer periler neden farklı davransınlar?"

Niall durup elini kralın omzuna koydu.

Ara sokağın karanlığında, hemen ilerilerinde devedikeni perileri bir ağaç ruhunu köşeye sıkıştırmışlardı. Dişi sırtını duvara yaslamış korkuyla devedikeni perilerine bakıyor, onlara yalvarıyordu. Diğerleri dişiye dokunamıyorlardı ama dişi tuzağa düşürülmüştü – hem de Keenan'ın korumaları tarafından. Kendi üvez-adamları sokağın girişini kesmişler, kimsenin giriş çıkmasına izin vermiyorlardı. Dişi köşeye sıkışmış, üvez-adamların arkasındaki kara perilere bakıyordu.

Kara sarayın perilerinin önceki saldırıları yüzünden dişi perinin yüzü kan içindeydi. Diğer perilerin dikenli ellerinin dokundukları yerlerde oluşan kesiklerden kanlar akıyordu. Üzerindeki tunik paramparçaydı ve kan içindeki karnı ortaya çıkmıştı.

"Bu sahne benim iyiliğim için mi?" diye sordu yavaşça arkasını dönüp Niall'la yüzleşen Keenan.

"Öyle," Niall saygılı bir sesle karşılık verdiyse de yüzünden kararlılık okunuyordu. Zaten dik olan omuzlarını daha da dikleştirdi. "Benim senin üzerinde Tavish'inki gibi babacan bir etkim ya da Kış Kızı'nınki gibi melankolik bir etkim yok."

"Sen de bir saldırı sahnelemeye mi karar verdin?" Arkadaşına ve karşısındaki sahneye baktığı sırada Keenan'ın kara perilere duyduğu bütün hınç, uygunsuz hareketlerine duyduğu bütün öfke yüzünden okunuyordu.

"Korumalardan onları bulmalarını ve buraya getirmelerini istedim. Bu," Niall önlerindeki ara sokağı işaret etti, "Kara Saray'da neler yapıldığının en güzel örneği. Bizim yolumuz bu değil."

Niall'ın işaretiyle korumalar kara perilerle ağaç ruhunun arasından çekildiler. Böylece dişi, devedikenlerinin merhametine kaldı.

Kara sarayın mensupları buna acımasız kahkahalar atarak karşılık verdi.

Ağaç ruhunun giysisi tamamen parçalanmış, dişi üstsüz kalmıştı. Titreyerek yalvardı. "Lütfen."

Perilerden biri ruhu kolundan tutup duvara çiviledi, dişi yeniden savunmasız bir şekilde tuzağa düşmüştü.

"Paylaşalım," dedi kara perilerden biri ağaç ruhunun kanayan elini yalarken.

Niall öfkeyle kralına döndü. "Yapabilir misin? Onların Kraliçe'nin ölümlüsüne zarar vermelerini izleyebilir misin? Şunlara bak." Kara perileri işaret etti. Aynı peri artık tekme atmaya çalışan dişiyi yalamayı sürdürüyordu. "Bizim sarayımızı buna mı döndüreceksin?"

Keenan bakışlarını ağlayan ve hayatı için savaşan ağaç ruhundan uzaklaştıramıyordu. İki kolundan duvara çivilenmiş olan dişi kaybedeceğini bilmesine rağmen bütün gücüyle karşı koyuyordu.

"Aynı şey değil."

Dişi ayaklarını kullanarak üvez-adamlardan birini yakaladı ve onu bir kalkan gibi önüne çekti. Kendini dişiden kurtaran korumanın yüzünden midesinin bulandığı anlaşılıyordu.

"Değil mi?" Niall'ın ses tonu ne kadar iğrendiğini açıkça belli ediyordu. "*Bunu* bizim sarayımızda yapar mısın?"

Keenan öfkesinin kontrolden çıkmasına izin verdi ve Niall'a bir yumruk attı. Adamın dişi düşerken dudağından kanlar akmaya başladı.

Korumalar kımıldamadılar; bakışlarını ağaç ruhundan çekmediler.

"İyi hissettiriyor, değil mi?" dedi kara perilerden biri Keenan'a.

Diğerleri güldü.

Keenan bakışlarını yere düşmüş olan Niall'dan ayırmadı. "Beira'yı durdurmak için ne gerekiyorsa yapacağım. Ve eğer... Seth ya da Aislinn'e karşı kelimelerden fazlasını kullanmam gerekirse, kaba kuvvet içermemesine dikkat edeceğim."

Her ne kadar bunun düşüncesinden bile nefret etse de bu hoşnutsuzluğun hepsinin sonunu getirmesine izin veremezdi. Aislinn sonunda ondan nefret edebilirdi ama onun kaçmasına izin veremezdi. Zamanla kız neden öyle yapması gerektiğini anlayacaktı. Eğer anlamazsa da kıza yaptıklarını telafi etmek için elinden gelen çabayı gösterecekti.

"Önemli değil. Aislinn için farketmez. Karnavalda ne dediğini, ne kadar endişeli olduğunu kendin söyledin." Niall boynunu büküp sözleri ve hareketleri saldırgan olsa da aslında her zaman oğlanın emrinde olduğunu hatırlattı. "Eğer onu zorlarsan ya da kızların oğlanı kullanmalarına izin verirsen oyunu kaybedersin. Bunların kaba kuvvet kullanmak olarak görülmediği zamanlar vardı ama bugün öyleler."

Öfkesini zorlukla kontrol eden Keenan korumalarına döndü. "Dişiyi serbest bırakın. Şu perileri de buradan götürün. Hemen."

Rahatlamış görünen korumalar -sayıları kara perilerden çok daha fazlaydı- ağaç ruhunu hala sıntmakta olan devedikeni perilerinden kurtardılar.

Ruh kendişine ceketini veren korumaya sanlarken ağladı.

"Aynı şey değil," diye ısrar etti Keenan. Yumruğundan Niall'ın kanını sildi ve ona elini uzattı.

"Bütün saygımla Kralım, kesinlikle aynı şey ve bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun."

Niall, Keenan'ın uzattığı eli tutup ayağa kalktı. Başını öne eğdi ve kan tükürdü. "Bu kız vücudunda oluşan kesikler yüzünden ağlamıyor. Beira ona çok daha ciddi zararlar verdi. Neler olabileceği korkusuyla ağlıyor. Ona yapabilecekleri şeylere engel olmak için onlarla savaştı."

Niall, Keenan'ın daha önce düşünmediği bir şey söylemiyordu ama Aislinn onu reddetmeye devam ederse başka seçeneği kalmayacaktı. Kız kendisine katılmalıydı ve onu buna nasıl ikna edeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Oğlana aşık değildi; perilerden hoşlanmaması da aralarında büyük bir engel oluşturuyordu. Ölümlüsüyle olan ilişkisiyse apayrı bir sorundu. Şimdi Moira'yla ilgili ortaya çıkan gerçekler de Keenan'ın sahip olduğu son şans kırıntılarını da yok etmişti.

Korumalarının bir kısmı ağaç ruhuna eşlik edip onu sokaktan uzaklaştırdıklarında Keenan yürümeye başladı.

"Eğer seçeneklerim bunlar, Aislinn'in ölmesi ya da bizim ölmemiz olursa, hangisini seçmemi istersin?"

"Belki bunu ona sormalısın." Niall arkalarını işaret etti.

Keenan arkasını döndüğünde işte oradaydı; isteksiz kraliçesi Aislinn.

Niall kızı selamladı; kalan korumalar da onu taklit ettiler.

Keenan umutla elini uzattı.

Kız oğlanın uzattığı eli görmezden geldi ve ellerini fazlasıyla büyük ceketin ceplerine sokmayı tercih etti. Ceket kıza ait değildi ve oğlan onun ölümlüye ait olduğunu daha sormadan biliyordu.

Aislinn, Keenan'ı süzdü. "Yürüyüşe çıkıp olanları konuşacağımızı sanıyordum. Seni nerede bulacağımı başıma diktiğin nöbetçilerden birine sormam gerekti."

Keenan gözlerini kırpıştırdı. Kız onu hazırlıksız yakalamıştı. "Senin bunu demek istediğini kavramamışım–"

"Büyükannem konuşmuyor. Bana kaçıp gitmem için para verdi. Çok uzağa gidebileceğimi sanmıyorum." Oğlana o kadar yaklaştı ki nefesi saçlarını uçuşturmaya başladı. "Gidebilir miydim? Kaçsam senden uzaklaşabilir miydim?"

"Şüpheliyim," dedi içinde kıza duymak istediği yanıtı verebilmiş olmayı dileyerek.

"Annem de kaçamadı değil mi?" diye fısıldadı oğlana bakarken. Yüzünde anlaşılmaz bir ifade vardı. "Öyleyse konuşalım. Çok ısrarcı görünüyorsun, sonuçta beni rehdit bile ettin."

İlk kez Keenan geri çekilme, kızdan bir adım da olsa uzaklaşma ihtiyacı duydu. Uzaklaşmadı. Daha önce, kızın evindeyken özgüveni daha güçlüydü. Şimdi, Niall'ın uyarılarının ardından Aislinn gözlerini dikmiş ona bakarken dengesini kazanmak için uğraşması gerekiyordu.

Kız da geri adım atmadı ama çevrelerindeki korumalara -hala görünmezlerdi- baktı. "Bizden uzaklaşmaları mümkün mü?"

"Haklısın." Tanıdık bir sorunla ilgilenmesi gerektiği için minnettar olan Keenan korumalara uzaklaşmalarını işaret etti. Kendisi de onların bu kadar yakın durmalarını boğucu bulurdu.

Uzaklaşıp koruma çemberlerinin çapını genişlettiler.

Bir elini kalçasına koyan Aislinn başını yana eğip hala yanlarında olan Niall'a baktı. "Sen de, amca..."

Yüzünde canlı bir gülümseme beliren Niall geri çekilip başıyla onu selamladı. "Ben Niall, leydim. Dokuz yüz yıldır Kral'ın danışmanlarındanım."

"Bizi baş başa bırak Niall," dedi sesinde aynı keskinlikle. Son zamanlarda emir verirken iyice rahat hissetmeye başlamıştı.

"Nasıl isterseniz." Niall görünmez olup korumalara katıldı.

O da ikisini duyamayacak kadar uzağa çekilince Aislinn gözlerini kısıp Keenan'a baktı. "Beni veya Seth'i tehdit etmen çok aptalcaydı."

"Ben–"

"Hayır," diye kestirip attı Aislinn, Keenan'a kendini savunması için hiçbir şans tanımadan. Zaten söyleyeceği hiçbir şeyi geçerli savunma olarak kabul edemezdi. "Benimle oyun oynama. Büyükanneme ya da Seth'e yaklaşmayı aklından bile geçirme. Eğer konuşacaksak anlaşmamız gereken, senin kavraman gereken en önemli şey bu."

"Öyle mi?" O zaman Keenan bir adım geri çekildi. Donia ve Beira dışında kimse onunla konuşurken böyle bir ses tonu kullanamazdı. Güçleri bağlanmış olabilirdi ama o hala Kral'dı.

"Evet." İki elini beline koyarak Keenan'a baktı. "Güçlerini Kış Kraliçesi'nden almak için bana ihtiyacın yok mu?"

"Var," dedi Keenan istemeyerek.

"Yani başıma bir şey gelecek olursa hiçbir şansın kalmaz? Bu da doğru mu?" Çenesini dikleştirdi.

"Öyle."

"Yani bana zorla iş birliği yaptırabileceğini sanıyorsan çok yanılıyorsun." Sözlerini desteklemek istercesine başını salladı. "Beni bahane ederek başkalarına zarar vermene izin vermeyeceğim. Anlıyor musun?"

"Anlıyorum," dedi oğlan boğazını temizledikten sonra.

O zaman kız hızlı adımlarla yürümeye başladı.

Keenan da, korumalar da kızın öfke dolu yürüyüşüne ayak uydurabilmek için koşturdular.

"Öyleyse ne öneriyorsun," diye sordu oğlan bir süre sonra. "Sen Yaz Kraliçesi'sin."

"Öyleyim," dedi Aislinn alçak sesle. "Buna inanıyorum ama sorun şu ki senin bana benim sana olduğumdan daha fazla ihtiyacın var."

"Ne istiyorsun?" diye sordu dikkatle. Beklentilerinin bu kadar ötesine geçen bir ölümlüyle -veya periyle- daha önce hiç karşılaşmamıştı.

Bir an için Aislinn'in yüzünde arzu dolu bir ifade belirdi. "Özgürlük. Perilerin var olduğunu hiç bilmemeyi. Ölümlü olmayı. Ama bunların hiçbiri sahip olduğum seçenekler değil."

Keenan ona uzanıp dokunmak istediyse de yapmadı. Kız en az ilk tanıştıkları zamanki kadar ulaşılmazdı – korkusu yüzünden değil, kararlılığı yüzünden. "Bana ne istediğini, sana ne sunabileceğimi söyle. Benimle birlikte hükmetmeni istiyorum Aislinn."

Aislinn yeniden dudağını ısırdı. Konuştuğunda sesi fısıltıyı andırıyordu. "Bunu yapabilirim. Yapmak istediğim bu değil ama yapabilirim çünkü eğer gerçekten Yaz Kraliçesi'ysem başka bir seçeneğim olduğunu sanmıyorum."

"Yani evet diyorsun?" Keenan kıza dokundu.

Aislinn yürümeyi kesip oğlanın bakışlarına karşılık verdi – ikisi de olabildiğince cesur görünüyordu. "Ama seninle yaşamayacağım veya sevgilin olmayacağım."

"Yine de yaşayacak bir yere ihtiyacın olacak." 'Sorun çıktığında' diye eklemedi. Bundan bahsedecek zamanları olacaktı. Dürüstlüğün karşılığı ölüm olabilirdi, kızın annesi bunun ispatıydı. "Görüşmelerin uzadığı zamanlar olabilir ..."

"Kendi odam olacak. Seninle aynı odayı paylaşmayacağım."

Keenan başını salladı. Sabırlı olabilirdi.

"Okula gitmeyi de kesmeyeceğim."

"Öğretmen tutabiliriz," diye söze başlayacak oldu Keenan.

"Hayır, önce lise, sonra üniversite." Sesi kararlıydı.

"Üniversite mi? Sana uygun bir üniversite bulmalıyız o zaman." Keenan başını salladı. Bağımsızlık konusunda bu kadar ısrarlı olmasından hoşlanmasa bile -kendisi ilk kez kızların peşine düştüğünde kadınlar daha evcimendi- ölümlüler dünyasından geldiği düşünülecek olursa kızın istekleri mantıksız değildi. Saraylarına faydası bile olabilirdi.

O zaman Aislinn en ikna edici ve arkadaş canlısı gülümsemesiyle dönüp sahte bir kabullenmeyle ona baktı. "Eğer bir iş olarak değerlendirsek benden istediğini yapabilirim, biliyor musun?"

"Bir iş olarak mı?" diye tekrarladı Keenan.

"İş." O zaman sesinde garip bir ton belirdi, sanki söyledikleri kendisini çok eğlendiriyordu.

Keenan bu kelimelerin ardından oluşan sessizliği bozmak için hiçbir şey söylemedi. *İş mi?* Kız birlikteliklerini bir iş olarak mı görüyordu?

"Ben seni tanımıyorum. Sen beni tanımıyorsun." Oğlana yeniden korkutucu bir bakış attı. "Seninle birlikte çalışabili-

rim ama, hepsi bu. Ben Seth'le *birlikteyim*. Bu durum değişmeyecek."

"Ölümlüyü tutmak mı istiyorsun?" Duygularının sesinden belli olmaması için elinden geleni yaptı ama canı yanmıştı. Kızın daha önce de bunu ima ettiğini biliyordu ama yüksek sesle söylemesi her şeyi gerçek kılmıştı. Kraliçesi -kaderindeki eşi- başka birisiyle birlikte olmayı planlıyordu, hem de bir ölümlüyle.

Aislinn yeniden çenesini dikleştirdi. "Sana onu tutup tutamayacağımı sormuyorum, onu tutacağımı *söylüyorum*."

Keenan bu sözleri tartışmaya ve ölümlülerin öldüklerini hatırlatmaya gerek duymadı. Kendisinin yüzyıllardır Aislinn'i beklediğini de söylemedi. Bütün hayatı boyunca onu beklemişti. Karnavalda nasıl dans edip eğlendiklerini de hatırlatmadı. Hiçbiri önemli değildi. Şimdi değil. Tek önemli olan kızın evet diyor olmasıydı.

"Hepsi bu mu?" diye sordu nazikçe.

"Şimdilik."

O zaman Aislinn'in sesi inceldi. Artık öfke veya şiddet dolu değildi. Bir an için dalmış göründükten sonra Keenan'a döndü. "Öyleyse?"

Keenan coşmak, kızı kollarına alarak saydığı kuralları unutana dek havada çevirmek istedi; evet dese de aslında bir yandan da hayır deyişine ağlamak... Ama yapmadı. "Öyleyse kraliçem, gidip Donia'yı bulalım," demekle yetindi.

Cep telefonunu çıkarıp Donia'yı aradı. Dışarıdaydı ya da Keenan'ın çağrısını görmezden geliyordu. Bu yüzden ona mesaj bıraktı.

Telefonu kapadıktan sonra korumaları kızı aramaya yolladı.

"Nerede yaşadığını biliyorum," dedi Aislinn. "Seninle orada buluşabilirim. Beni ararsın ve–"

"Hayır. Birlikte bekleyeceğiz." Keenan bir kez Aislinn'e evet dedirttikten sonra her şey sona erene kadar kızı gözünün önünden ayırmak istemiyordu. Bundan sonra asla kızı gözünün önünden ayırmayı isteyeceğini sanmıyordu. "Bunu istersen bir iş olarak görebilirsin ama sen benim Kraliçemsin, beklediğim kişisin. Ben hep senin yanında olacağım."

Aislinn kollarını göğsünde kavuşturdu. "Baştan başlamaktan bahsetmiştin ya," dedi oğlana tedirgin bir sesle, "şimdi gerçekten en baştan başlayabilir miyiz? Gerçekten arkadaş olmayı deneyebilir miyiz? Birbirimizle anlaşmayı denersek her şey çok daha kolay olacaktır." Tokalaşmak istercesine elini uzattı.

"Arkadaş." Keenan kızın uzattığı eli sıktı. Olayın saçmalığı ancak o zaman zihnine dank etti -Kraliçesi, kaderindeki kadın, ilişkilerini iki arkadaş tarafından bölüşülen bir iş olarak görüyordu. Kraliçesini bulmakla ilgili hiçbir hayatında böyle bir sahne canlandırmamış, aralarındakinin arkadaşlık olacağını düşünmemişti.

Tokalaşmayı kestikten sonra bir süre o garip anın içinde sıkışıp kaldılar. "Yanında olmasaydım nereye giderdin?" diye sordu Keenan.

"Seth'e," dedi Aislinn yüzü kızararak.

Keenan bu yanıtı bekliyordu; Aislinn ölümlüsüne -Seth diye düzeltti kendini- dönmeye hevesliydi. Ona cesaret verici bir gülümseme olduğunu umduğu bir yüz ifadesiyle baktı ve "Onunla tanışmak istiyorum," dedi. *Bunu yapabilirim.*

"Gerçekten mi?" Aislinn şaşkından çok şüpheci görünüyordu. Alnında küçük kırışıklar oluşmuştu. "Neden?"

Keenan omuz silkti. "O artık ikimizin de hayatının bir parçası."

"Evet..."

"Öyleyse onunla tanışmalıyım." Yüzünü görememesi için hızlı adımlarla Aislinn'in önüne geçti ve ancak köşeyi dönünce durdu. "Gidelim mi?"

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

En sevdikleri dinlenme mekanı akdikendir. O, periler için kutsaldır -ve genelde peri çemberlerinin merkezinde yer alır.

Efsaneler, Mistik Büyüler ve İrlanda Batıl İnançları
– Leydi Francesca Speranza Wilde (1887)

Keenan bu sözlerin ardından yürüyüp gittiği sırada Aislinn bir an için donup kaldı. Korumalardan bazıları arkasında beklediler. Diğerleri Keenan'ın önüne geçip bir çit gibi çevrelerini sardılar.

"Seni Seth'le tanıştırmak." Kelimeler ağzında garip bir tat bırakıyordu. Onları birbirleriyle tanıştırmak bir bakıma kulağa anlamlı geliyordu. En azından göğsünün sıkışmasına engel olacağını umarak kendi kendine bunu söyledi.

O gergin sessizliği koruyarak demir yoluna varana kadar ilerlediler.

"Şu senin Seth iyi biri mi?"

"Evet." Aislinn ister istemez gülümsedi; elinde değildi.

Demiryoluna vardıklarında korumalardan çoğu yüzlerinde acı dolu bir ifadeyle geri çekildi.

Keenan'ın yüzünde garip, yarı eğlenir bir gülümseme belirdi. "Ölümlülerle fazla vakit geçirmedim. Ben kızlara kur yaptığımda çevrede olanlarsa hiç de arkadaş canlısı değillerdi."

Aislinn kahkahadan yerlere yatacaktı. "Buna şaşırdın mı?"

"Ne oldu?" Niye güldüğünü anlamayan Keenan'ın sesi şüpheciydi.

"Keenan sen çok yakışıklısın." Keenan'ın üzerindeki haki-koyu yeşil paltoyu işaret etti. "Başkalarında sıradan duracak giysiler bile sende muhteşem duruyor. Kızlar seninle konuşabilmek için kendilerini senin önüne atıyorlardır."

"Çoğu ama," yüzünde ihtiyatlı bir gülümsemeyle durakladı, "hepsi değil."

Aislinn yanıt vermeden önce Seth'in kapısının kapalı olduğundan emin oldu. "Ben bile senin görünüşüne dikkat etmiştim."

"Elbette. Sen ölümlüsün." Aislinn'in hayranlığı anlaşılabilir bir şeymiş gibi omuz silkti.

Ve galiba öyleydi de. Keenan'ın insan kılığında olmadığı zamanlarda, gerçek halinde görmek okyanus üzerindeki gün doğumunu veya çöldeki yıldız yağmurunu görmek gibiydi.

Keenan'ın Mitchell, Jimmy ya da geri kalan arkadaşlarından biriyle arkadaş olmayı denemesi ihtimalini düşününce gülmemek için yanağını ısırdı. Keenan'la dışarı çıkabilecek kadar özgüvenleri olmadığı kesindi. Keenan sıradan bir insan kılığına girse bile onun eline su dökemezlerdi. Yarım bir kahkaha kızın ağzından kaçtı ve oğlan şaşkınlıkla kıza baktı.

"Ne oldu?"

"Hiç," dedi Aislinn, sesinde dışarı çıkmayı bekleyen bir kahkahanın kırıntılarıyla. Ardından aklına başka bir şey geldi. "Periler de mi sana öyle davranıyor?"

"Ben Yaz Kralı'yım." Yeniden şaşırarak duraksadı.

O zaman Aislinn katıla katıla gülmeye başladı.

"Ne?" diye sordu oğlan yeniden.

Kahkahalarını kesmeye çalışan Aislinn, Niall'ı çağırdı.

"Kraliçem?" dedi Niall tereddütle.

"Bir kıza, bir periye yaklaştığında her zaman ilgine karşılık verir mi?" Aislinn adamın yüzünde Keenan'ınki gibi kafasının karıştığını belli eden bir ifadenin oluştuğunu gördü.

"Ben kralın danışmanıyım. Yaz Kızları arzu dolu yaratıklar," onayını istercesine Keenan'a baktı. Keenan omuz silk-

ti. "Kralımızın rahatlayacak sınırlı sayıda saati var. Korumalar, Tavish ve ben kızların gönlünü hoş tutmak için elimizden geleni yapıyoruz."

Aislinn'in kahkahaları kesildi.

Bir Keenan'a, bir Niall'a bakarak sordu: "Kaç kız var?"

Keenan bir elini havada salladıktan sonra Niall'a döndü. "Dört düzine?" Sesinde hafif bir küçümseme vardı.

Niall başını salladı.

"Artık tek başıma ilgilenemeyeceğim kadar fazla kız var," diye ekledi.

"Yani kimse size hayır demiyor?" diye sordu Aislinn inanamayarak.

"Elbette diyorlar -Keenan'a değil, bize." Niall sorusunu Keenan kadar garip bulduğunu belli eden bir ifadeyle bakıyordu. "Ama biri hayır derse öteki evet diyor. Onlar Yaz Kızları, Kraliçem. Yaz zevk mevsimidir, üreme ve–"

"Anladım," diye sözünü kesti kız. "Yani sizin sarayınız–"

"Bizim sarayımız," diye düzeltti Keenan.

"Tamam. Yani bizim sarayımız... sevgi dolu bir saray mı?"

Gülme sırası Keenan'daydı. "Sevgi dolu olduklarını söyleyebilirsin... Ayrıca dans etmeyi, müziği ve kahkahaları severler..." Kızı kolundan tutup çevresinde döndürdü, bir an için üzerindeki büyüyü kaldırıp günışığının kızın üzerine

dökülmesine izin verdi. "Kış Sarayı kadar soğuk ya da Kara Saray kadar zalim değiliz. Ana Saray kadar kısıtlamalara meraklı da değiliz, onlar gibi Öteki Dünya'da saklanmıyoruz."

Genç kız korumaların gülümsediklerini gördü, Keenan güldükçe mutlu oluyorlardı. Oğlan güldüğünde Aislinn de daha mutlu hissediyordu. Artık kendi de Yaz Sarayı'ndan olduğu için mi böyle hissettiğini merak etti.

Üzerindeki sersemliği atıp aklındakilere döndü. "Öyleyse insanların canını yakan periler bizim sarayımızdan değiller?"

Keenan'ın gülümsemesi geldiği gibi hızla kayboldu.

"Çoğu değil ama bir kısmı öyle. Bir zamanlar güçlüydük," duraksayıp kızın elini tuttu. Öyle yoğun bir ifadeyle bakıyordu ki Aislinn kaçmak istedi. "Onları durdurmak için elimizden daha fazlası geliyordu. Yaz sarayı ateşli ruhların sarayıdır, saraylar arasında en tutkulusudur. Babam onlara yol gösterirdi; o gittiğinden beri hepsi tutkularını onurlu hedeflere yönlendirmiyor. Yapmamız gereken çok iş var."

"Ne?"

"Onları uyarmak Kral ve Kraliçe'nin görevi."

"Şey, sanırım evet," dedi Aislinn. Üzerine almayı kabul ettiği sorumlulukların ağırlığını yavaş yavaş farkediyordu. Bir anda bunlar asla altından kalkamayacağı şeylermiş gibi göründü.

Keenan da onun yüzündeki endişeyi görmüş olmalı ki ekledi, "Ama rahatlayacak bolca vaktimiz de olacak. Yaz sarayı dansların ve arzuların sarayıdır. Yalnızca çalışmak da kötü hareketlerin cezalandırılmadan kalmalarına izin vermek kadar doğamıza aykırı olur."

"Üstlenmeyi kabullendiğim görev oldukça büyük, öyle değil mi?" Titremelerine engel olmak için ellerini yumruk yaptı.

Keenan yanıt verdiğinde sesinin tonunu dikkatle seçmişti. "Evet, öyle."

"Ne yapmam gerek? Hiçbir şey bilmiyorum."

"Kışın pençesini gevşetmek için toprağı canlandırmalısın; benimle beraber ilkbaharı düşlemelisin." Aislinn'in ellerini tutup sıkı sıkıya kasılmış parmakları açtı. "Gözlerini kapa."

Ürperdiyse de oğlanın söylediğini yaptı. Genç adam fısıltılarla konuşmasını sürdürürken onun nefesini yüzünde hissetti.

"Ve onlar köklerin toprağın içinde ilerleyişini, kürklü yaratıkların mağaralarında uyuyuşlarını hayal ettiler. Akıntıyla yol alan balıkları, tarla faresinin otların arasından geçişini ve kayaların altındaki yılanları. Ardından yaz Kralı ve Kraliçesi gülümsedi ve yeni hayatı uyanmaya çağırdı."

O konuşurken Aislinn hepsini, dünyanın uzun bir uykudan uyanan bir dev gibi gerilişini, uzun süredir üzerinde olan karı silkeleyişini görebiliyordu. Kendi vücudunun parıldamaya başladığını hissetti, bu hissettiğinin asla bitmemesini diledi. Keenan'ı ilk gördüğünde hışırtısını duyduğu çalıyı artık görebiliyor, yaz çiçeklerinin kokusunu alabiliyordu. Birlikte yaratıklara, dünyaya yeniden hayat vereceklerdi.

Keenan'a bakmak için gözlerini açtığında ağladığını farketti. "O kadar... devasa ki. Yeniden hayata döndürülmesi gereken pek çok şey var... Nasıl yapacağım? Ya başaramazsam?"

Keenan eliyle onun yanağını okşadı. "Başarısız olmayacağız."

"Ya geri kalanlar? Saray mensupları?" Aislinn elinin tersiyle yanaklarından akan yaşları sildi ve yaşların altından olduklarını görünce irkilmemeye çalıştı. Aceleyle ellerini ceplerine sokup yürümeyi sürdürdü. "Ben kimseye nasıl hükmedileceğini bilmiyorum."

Keenan omuz silkip adımlarını hızlandırarak kıza yetişti. "Öğrenirsin. Yanında olacağım. *Ben* nasıl hükmedilmesi gerektiğini biliyorum. Balolar olacak ve dans etmemiz gerekecek. Eğer biz mutlu olursak onlar da mutlu olacaklar. Bu da dünyayı canlandırmak kadar önemli bir görev."

"Kulağa kolay bir işmiş gibi geliyor. Dünyayı canlandır, soylulara hükmet, bozuk olan şeyleri onar ve parti yap." Seth'in evine girerlerken zorlukla yutkundu. Hem önündeki görevin ağırlığı hem de bunları Seth'e anlatacak olmanın endişesi içindeydi. "Sanırım herkes bu küçük listenin altından kalkabilir?"

"Hayır, ama Yaz Kraliçesi kalkabilir," diye onu temin etti Keenan; ardından, dikkatini açılan kapıya yöneltmeden hemen önce kızı cesaretlendirici bir gülümsemeyle ödüllendirdi. "Bugün sadece ilk adımı atacağız. Kraliçemin aşığıyla tanışacağım ve bir ölümlüyle arkadaş olmayı deneyeceğim. Tamam mı?"

"Evet. Bu kolay bir görev." Stresi üzerinden atmak için başını salladı ve sonra kafasını kaldırdı.

Seth önceki gün olduğu gibi sabırlı bir şekilde önünde duruyordu. Kızın endişelerinin hepsi, yaşadığı değişim, dünya bir anda silinip gitti. *Seth ne hissedecek?*

Dün geceden sonra ikisi arasında her şeyin garip olabileceği korkusunu, oğlanın artık kendisini istemeyebileceğini ve evine perileri getirdiği için ona kızabileceği endişesini zihninden attı. Oğlan öfkeli görünmüyor, ne ikisi ne de etraflarını saran periler konusunda endişelenmiş duruyordu. Keenan ve kendisi dışında kalan periler görünmezdi ama Seth'in onları görebildiğini ve Aislinn'in yanındakinin kim olduğunu anladığını biliyordu.

Seth'in yüzündeki ifadeyi okumak imkansızdı ama birden elini uzattı. "Hey."

Aislinn'in kendini Seth'in kollarına bıraktığı o anda Keenan, Niall, korumalar, saray hepsi silinip gittiler.

Aislinn'in ve ölümlüsünün yüzlerini gördükten sonra onun, yapabileceği tek seçimi yaptığına inanmak Keenan için kolaylaştı. O bakışı tanıyordu; pek çok kızın gözlerinde görmüştü, Donia'nın gözlerinde görmüştü.

"İçeri gelin." Seth peşinden gelmelerini işaret etti. Sonra durup Aislinn'e baktı. "Eğer o..."

Aislinn duraksadı. "Hımmm... İçeri girebilecek misin?"

"Girebilirim." Seth'in perilerin neleri yapıp neleri yapamayacağı konusundaki bilgisi karşısında Keenan ve Niall birbirleriyle bakıştılar. Oğlan perilerin demirden hoşlanmadıklarını biliyordu.

Ona başka ne anlattı? Keenan'ın merakı arttı. "Soğuk demir bir soyluya zarar vermez."

Seth bu atışı kaçırmadı. Bir kaşını kaldırıp oğlana döndü. "Öyleyse bu, senin Keenan olduğun anlamına geliyor."

Aislinn gözlerini kırpıştırdı. Niall ve korumalar donup kaldılar. Keenan bir kahkaha attı. *Cesur çocukmuş.* "Evet, ben O'yum."

"Eh, ev seni hasta etmeyeceğine göre..." Seth, Aislinn'i içeri alırken cümlesini yarım bıraktı.

Keenan da peşlerinden loş eve girdi. Küçük ama iyi bakılmış bir evdi. Oğlanın ilk düşüncesi, bu kadar fazla demirin ortasında olmak acı vermese Donia'nın evden hoşlanacağı oldu.

"Bir şey ister misiniz?" Seth ufak mutfağına girmiş mikrodalgaya bir tür pirinç yemeği koyuyordu. "Ash'in yemek yemesi gerek."

"Ben iyiyim." Kızardı.

"Bugün hiçbir şey yedin mi?" diye sormakla yetindi Seth ve kız karşılık vermeyince tabakların başına dönüp yemekleri çıkarmaya başladı.

Keenan, Seth'i bir kere daha takdir etti.

"Şey, yapmaya karar verdim; Kraliçe olayını demek istiyorum," dedi Aislinn utangaç bir sesle. Kanepenin uzak ucuna oturdu.

"Onu yanında getirdiğini görünce bunu tahmin ettim." Seth bir şişe suyu Aislinn'e uzattı ve yüzünde beklenti dolu bir ifadeyle Keenan'a baktı.

Keenan elini uzatıp Seth'in kendine fırlattığı suyu yakaladı.

Mikrodalganın zili duyuldu. Seth yemeği çıkarırken kimse konuşmadı.

"Bu bizim için ne anlama geliyor?" diye sordu Seth işi bitince.

"Sanırım hiçbir anlama gelmiyor." Aislinn, Keenan'a baktı. "İşi kabul ederken öne sürdüğüm şartlardan biri buydu."

Keenan iskemlelerden birine yerleşip bekledi.

"Okul?" Seth bir tabak dolusu yemeği uzatıp kızın yanına oturdu. Aislinn bacaklarını kıvırıp kendisine yaslandığında oğlanın üzerinden bir ağırlık kalktığı görülebiliyordu.

"O da tamam."

Seth durumu olabildiğince iyi idare ediyordu ama ölümlünün sahiplenici tavırları, kızla olan fiziksel bağını vurgulayan ufak dokunuşları Keenan'ın dikkatinden kaçmadı.

Aislinn'e yemeğini verdikten sonra Seth, Keenan'a döndü. "Şimdi ne olacak?"

"Aislinn benimle Donia'yı görmeye gidecek ve kraliçe olacak." Keenan sorgulanmak konusundaki hoşnutsuzluğunu bastırmayı denedi. Her ikisi de aynı şeyi, Aislinn'in iyi olmasını diliyordu.

Seth gerçekten kız için korkuyormuş gibi görünüyordu. "Canı yanacak mı?"

Bu soruya şaşıran Aislinn'in çatalı ucunda yemekle beraber havada asılı kaldı.

"Hayır," dedi Keenan. "Ve sonrasında senin dünyanda ya da benim dünyamda ona zarar verebilecek fazla bir şey olmayacak."

"Ya diğeri, Kış Kraliçesi?" Seth elini Aislinn'in saçlarının arasına sokmuştu ama konuşurken onları okşadığının farkında değilmiş gibiydi.

"O her zaman zarar verebilir. Soylular birbirlerini yaralayabilir veya öldürebilirler."

"Senin gibi soylular," diye araya girdi Seth. "Sen de Aislinn'e zarar verebilirsin."

"Ona zarar vermeyeceğim." Keenan, Seth'in yanına kıvrılmış, son derece mutlu görünen Aislinn'e baktı. Kız için istediği buydu, mutluluk. Kızın isteyebileceği ve kendisinin vermeyi reddedeceği çok az şey vardı – bu, şimdilik başka bir erkeğin kollarında olması anlamına gelse bile. "Ona söz verdim."

Aislinn yemeğini yemeği sürdürürken bir süre sessizce oturdular. "Seth de bizimle gelebilir mi?" diye sordu.

"Hayır. Ölümlüler gelemez. Onun için güvenli olmaz," diye devam etti Keenan. Bir ölümlüyü teste getirmenin tehlikeli olacağını özellikle vurgulamak istemişti. Güçleri bağlanmış olsa da Aislinn'in enerjisi kendininkine katıldığında Keenan'ın parıltısı görü yeteneğine sahip olmayan biri için bile kör edici olurdu.

Aislinn tabağını kenara bırakıp Seth'in kollarına kıvrıldı. Keenan kızın gözlerindeki endişeyi kaçırmadı. Derin bir nefes alıp devam etti. "Ama sonrasında Rath'ta verilecek partiye katılabilir. Bizimle beraber kutlar."

"Ya perileri görmesi? *Bizi*," diye düzeltti Aislinn. "Ona görü yeteneğini vermek işleri kolaylaştırırdı."

"Bir soylu buna izin verebilir." Keenan kızın detaylara olan dikkatini farkederek gülümsedi. Harika bir kraliçe olacaktı.

"Yani eğer sen–"

"Ya da sen Aislinn," diye böldü Keenan.

"Doğru. Eğer ikimizden biri onaylarsa onun bizleri görebilmesi için bir yol bulmak sorun olmaz?" diye devam etti kız sesinde hafif bir korku tınısıyla.

"Ben şimdiden onaylıyorum. Yalnızca malzemeleri bulmamız gerek. Dairemde nasıl yapılacağını anlatan bir kitap var." Keenan ikisinin bakışmalarını kaçırmadı. "Tabii siz çoktan öyle bir tarif bulmadıysanız?"

İkisi de karşılık vermedi. Vermelerine gerek yoktu. Öyle bir tarifi nereden bulabileceklerini tahmin eden Keenan içinden küfretti. Başka kim onlara öyle bir şeyi verebilirdi? Konuyu bir tarafa bıraktı. "Duygularınızı daha iyi saklamayı öğrenmeniz gerekecek. İkinizin de. Artık Aislinn yaz perilerinden olduğuna göre çok daha havai biri olacak. Sarayımızın mensuplarının doğası öyledir."

Seth'in kaşlarını kaldırdığını gören Keenan iç çekti. "Sana da yararı olacağı kadar etrafta olacaksın. Benim kraliçemle olacağına göre bilmen gereken şeyler var."

Aislinn hiçbir şey söylemediyse de Seth'in ifadesi gerildi. Keenan'ın bakışlarına uzun süre karşılık verince peri, oğlanın aralarındaki rekabeti bildiğini anladı. Kendisinin de Aislinn'in peşinde olduğunu biliyordu.

Keenan'ın Seth'e saygısı daha da arttı. Ölümlü Aislinn'i o kadar seviyordu ki bütün ihtimaller kendisinin aleyhine de olsa onun yanında kalıyordu. Takdir edilecek bir özellikti.

Ve sohbet ettiler. Saraydan veya gelecekten değil, her şeyden konuşup birbirlerini tanımaya çalıştılar. Keenan kraliçesi ve aşığıyla oturmayı beklemediği ölçüde katlanılabilir buldu.

Yine de Donia arayıp eve geldiğini ve onları beklediğini haber verdiğinde içi rahatladı. Donia acele etmelerini söyledi. Beira'nın cadıları karış karış Huntsdale'i arıyorlardı. Ana Saray'dan periler şehri terketmeye başlamışlardı, işler çığrından çıktığında burada olmak istemiyorlardı.

Elbette kalmazlar.

Keenan iç çekti. En azından bir sarayın kendilerinin yanında olması, kaçmaktansa karmaşayı durdurmayı denemesi hoş olurdu.

Telefonu kapadığında Aislinn ve Seth'e, Donia'nın söylediklerini anlattı ve çıkmaya hazırlandılar.

Aislinn, Seth'in kısa süreceğini söylemesine ve güven verici diğer sözlerine karşın oğlanın yanından ayrıldığı için tedirgin görünüyordu.

Keenan yumuşak bir sesle kıza durumun ne kadar kritik olduğunu hatırlattı. "Cadılar içeri giremezler ama Beira girebilir. Biz geri dönene kadar buradan ayrılmamalısın. Onun merhametine kalmanı istemem."

"Büyükanne. Büyükannem yalnız," diye fısıldadı Aislinn. Sonra koşarak kapıdan çıktı.

Keenan sadece bir saniyeliğine durup Seth'e döndü. "Burada kal. Olabildiğince çabuk döneceğiz."

Seth başını sallayıp açık kalan kapıyı işaret etti. "Onun güvende olmasını sağla."

Dışarıda Niall, Aislinn'in peşinden korumalarını yollamıştı.

"Ölümlüyü izlemesi için birilerini burada bırak," diye emretti Keenan, Aislinn'in peşinden koşmadan önce. İçinden endişesinin yersiz olduğunu, Elena'nın güvende olmasını umuyordu.

Aislinn eve vardığında kapı aralıktı. Oturma odasına girdi. Televizyon açıktı ama Büyükanne'yi görmedi. Köşeyi döndü. "Büyükanne?"

Arkasından gelen korumalar içeri dağıldılar.

Büyükanne yerde gözleri kapalı olarak yatıyordu.

Aislinn yaşlı kadının üzerine eğilip nabzını kontrol etti. Nefes alıp almadığını anlamaya çalıştı.

"O..." Keenan kızı ayağa kaldırıp büyükannesinin yanında diz çöktü.

"Yaralanmış," dedi Aislinn. "Hepiniz bizimle hastaneye geleceksiniz. Biri ona yaklaşırsa onu durdurun."

Keenan başını salladı. "Kraliçeniz konuştu."

Korumalar başlarını eğerek kızı selamladılar. Biri bir adım öne çıktı. "Elimizden geleni yaparız ama Kış Kraliçesi'ne karşı..."

Aislinn korumanın sesindeki korkuyu farketti. "O kadar güçlü mü?"

"Ancak Yaz Kralı veya diğer saraylardan birinin başı ona karşı koyabilir," dedi Keenan. "Eğer gücüm tam olsaydı, eğer sen de güçlü olsaydın, onu durdurabilirdik. Eğer hastaneye gidersek Elena'yı korumak konusunda bir işe yaramayız. Ama törenden sonra onu koruyabiliriz."

Korumalardan biri nazikçe Büyükanne'yi kaldırdı. Onu kucağında tuttu. Diğerleri kapının önüne dizildiler.

Büyükannesini bırakmak fikrinden hoşlanmayan Aislinn yutkundu. "Eğer bunu yapacaksak ve Büyükanne'nin canını yakan oysa..."

"Bizzat o yapmamışsa bile emri veren odur." Keenan kaşlarını çattı. "Donia'yı tehdit etti..."

"O zaman gidip şu işi bitirelim." Perinin kollarında hareketsiz yatan Büyükanne'ye baktıktan sonra Keenan'a döndü. "Uzun sürecek mi?"

"Çok uzun değil." Korumaları süzdü. "Yapmanız gerekeni yapın. Biz de en kısa sürede hastanede olacağız. Gidin."

Korumalar hastaneye giderlerken Aislinn, Keenan'ın elini tuttu ve Donia'nın evine doğru koştular. Kızın hayal edebileceğinden bile büyük bir hızla her şeyi değiştirecek testeye doğru ilerliyorlardı.

Otuzuncu Bölüm

Onun kadar güzel başka bir peri yoktu... Kurtlar kimseye saldırmadı, buz gibi rüzgarlar esmeyi kesti. Saklı Halk, Peri Tepeleri'nden çıkıp müzik yapmaya başladı. Mutluluk her yana yayıldı.

Kelt Mucizeleri –Ella Young (1910)

Donia geldiklerini bilse de onları karşısında gördüğünde şaşırmaktan kendini alamadı. El ele tutuşmuş ancak en güçlü perilerin gidebilecekleri kör edici bir hızda ilerliyorlardı.

"Don?" Heyecan içindeki genç adam parıldıyordu, bronz bukleleri içinde taşıdığı günışığını dışarı sızdırmaya başlamıştı.

Donia kendini gülümsemeye zorlayarak bahçeye çıktı. Son kez teste katıldığında asayı tutan el kendi eliydi, oğlanın eşi, kraliçesi olmayı umuyordu.

Açıklığın çevresi perilerle dolmuştu, çoğu Yaz Sarayı'ndandı ama diğer saraylardan da temsilciler vardı. Bu bile bu seferki törenin ne kadar sıradışı olacağının göstergesiydi.

Keenan, Donia'ya doğru ilerledi. "İyi misin?"

Aislinn genç adamın daha fazla konuşmasına izin vermedi ve koluna girerek onu susturdu.

Keenan'ın kafası karışmış göründüyse de Donia'nın iyice uzağında durarak kıza yanıtlamak istemediği sorular sormaktan vazgeçti. Donia, Aislinn'in bakışlarını yakalayıp teşekkür edercesine başını salladı. Şimdi oğlanın nezaketiyle baş edemezdi. Onu başka bir kıza vermek üzereyken olmaz...

Aislinn iyi bir kraliçe olacak. Keenan için iyi bir seçim, diye hatırlattı kendi kendine. Ardından henüz parıldamaya başlamamış olan akdiken çalısına doğru ilerledi ve asayı altına koydu. Sasha yanına geldiğinde kız destek almak için bir elini kurdun başına yasladı.

"Aislinn," diye seslendi Donia, açıklığın ortasından.

Çoktan parıldamaya başlamış ve ölümlü olmaktan iyice uzaklaşmış olan Aislinn bir adım öne çıktı.

"Eğer seçilmiş kişi değilsen kışın soğuğunu içinde taşıyacaksın. Bir sonraki kıza onu," başıyla Keenan'ı işaret etti, "sevmenin ne kadar budalaca olduğunu anlatacaksın. Ona

ve soğuğu içinde taşıdığın sürece gelecek olan başkalarına Keenan'a güvenmenin ne kadar aptalca olduğunu söyleyeceksin. Eğer bunları kabul ediyorsan sonuç ne olursa olsun ben soğuktan kurtulacağım."

Duraksayıp Aislinn'in bu sözleri düşünmesi için bekledikten sonra yeniden sordu. "Kabul ediyor musun?"

"Ediyorum." Aislinn öne çıktı. Adımları bilinçli olarak yavaş ve güven doluydu. Aralarındaki mesafeyi aştı.

Arkasında teninden günışığı yayılan Keenan bekliyordu. Ona bakmak bile Donia'nın başının dönmesine yol açıyordu. Uzun zamandır onu hiç bu kadar parlak görmemiş ve kendini oğlanın aslında anılarındaki kadar yakışıklı olmadığına inandırmıştı.

Yanılmıştı.

Kendini bakışlarını genç adamdan uzaklaştırmaya zorladı. "Lütfen," diye dua etti içinden. "Lütfen Aislinn seçilmiş kişi olsun."

Aislinn asayı eline alması konusundaki baskıyı hissedebiliyordu.

"Eğer aradığım kişi sen değilsen Beira'nın soğuğunu içinde taşıyacaksın." Keenan'ın sesi ağaçlardan savrulup gelen bir yaz fırtınası gibi kızı sardı. Oğlan kıza yaklaştı. "Riski kabulleniyor musun?"

"Evet." Aislinn'in sesi duyulamayacak kadar kısık çıktığı için tekrarlaması gerekti. "Evet."

Aislinn'e doğru yürüyen Keenan vahşi görünüyordu, öylesine parlaktı ki kız ona bakmakta zorluk çekiyordu. Adımları ayaklarının altındaki toprağa karışıyordu. "Ben buyum. Eğer sen gerçekten Yaz Kraliçesi isen olacağım şey bu."

Aislinn'in birkaç adım uzağında durdu.

"Eğer soğuk seni almazsa senin dönüşeceğin şey bu."

Aislinn , bütün kaslarının gerildiğini hissettiyse de oğlandan uzaklaşmadı.

O zaman Keenan, bütün parlaklığıyla Yazın Kralı, önünde diz çöktü ve ona fikrini değiştirmesi için son bir şans tanıdı. "Kışın soğuğuna kapılma riskine girmeyi özgür iradenle mi seçiyorsun?"

Açıklığın kenarına dizilmiş Yaz Kızları neler olduğunu izliyordu. Beira'nın cadıları ve bazıları diğerlerinden daha tanıdık görünen diğer periler, kızla oğlanın çevresini sarmıştı.

"Donia'dan beri bütün ölümlüler," özlem dolu gözlerle Donia'ya baktı, " günışığında kalmayı seçti. Onun gibi olma riskini göze almadılar."

Donia'nın Sasha'nın boynunu tutan ölü beyazı parmakları kasıldı. "Eğer sen seçilmiş kişi değilsen bir sonraki

ölümlü asayı almayı kabul edene kadar kışın soğuğunu içinde taşıyacağını kavrıyor musun? Ve o ölümlüyü bana güvenmemesi için uyaracaksın?"

Çevrelerindeki ağaçlar fırtına gibi kükreyerek kızın nereden bildiğini hatırlayamadığı bir dilde konuşan sesleri açığa çıkardılar.

Donia uzanıp Aislinn'in elini tuttu.

"Tüm bunları kabul ediyorum."

Aislinn'in sesi artık daha güçlüydü; doğru olanın bu olduğuna emindi. İçinde bir yerlerde bu bilgi uykuya yatmış bekliyordu, önceden şüpheleri olduysa bile o anda bundan emin oldu çünkü içindeki his yaptığının doğru olduğunu Aislinn'e söylüyordu. Donia'nın elini bıraktı ve akdiken çalısına ilerledi.

"Eğer ölümlü beni reddederse, bir sonraki ve bir sonraki kıza aynı şeyleri söyleyeceksin." Keenan'ın kalbi deli gibi çarpıyordu, "Ve biri soğuğu kabullenene kadar asla özgür olmayacaksın."

"Başka kız olmayacak." Aislinn asayı eline aldı, parmaklarını çevresine doladı ve bekledi.

Çevresindekileri, bunu yapan son kızı ve hala onu seven Peri Kralı'nı izledi. Hem onlar hem kendisi için kraliçenin Donia olmasını dilerdi ama değildi.

Benim.

Asa elindeydi ama kızı dizlerinin üzerine düşürecek soğuktan eser yoktu. Bunun yerine göz kamaştırıcı parıltı artık sadece Keenan'dan değil Aislinn'den de yükseliyordu.

Yaz Kızları kahkahalar attıktan sonra saçları ve etekleri birbirine karışarak etrafta dönmeye başladılar.

Artık beyaz saçları açık sarıya dönen ve yüzüne renk gelen Donia şaşırtıcı ölçüde melodik bir sesle "Gerçekten Seçilmiş Kişi'sin," dedi Aislinn'e.

Aislinn ellerine, kollarına, vücudunu kaplayan altın parıltısına baktı. "Öyleyim."

Daha önce hayal ettiği her şeyden farklıydı; dünya birden anlam kazanmıştı. Çevresinde dans eden, içki içen bütün perileri hissedebiliyordu; Keenan'ın ve kendisinin onlara verdiği güven duygusu nedeniyle mutluluktan uçuyorlardı. Bu durum yüksek sesle kahkaha atmasına yol açtı.

Ardından Keenan onu kollarına aldı ve havada çevirdi. "Kraliçem, benim sevgili Aislinn'im."

Çevrelerinde çiçekler açtı, hava ısındı ve mavi gökyüzünden yumuşak yağmurlar döküldü. Keenan'ın ayaklarının dibindeki çimenler yeşerip oğlanın gözleri kadar parlak bir hal aldılar.

Aislinn genç adamın kendisini havada çevirmesine izin verdi -yaralı bir üvez-adamın kendilerine doğru geldiğini görene kadar.

"Kraliçem," dedi adam, çimenlerin üzerine yığılmadan hemen önce. Yaralarından akan kanlara rağmen kraliçesine ulaşmaya çalışıyordu.

Aislinn duraksayıp perilerinin üvez-adamı taşıyışını izledi, artık gerçekten onun perileriydiler.

Herkes durdu. Keenan yanına gelip elini Aislinn'in sırtına yasladı.

"Denedik," dedi üvez-adam. Her kelimesinde dudaklarından kanlar dökülüyordu. "Bize emredildiği gibi, sanki sizi korur gibi onu koruduk. Ölümlü oğlan..."

Eğer kendisini tutan Keenan olmasaydı Aislinn düşecekti. "Seth! O..." Cümlesini tamamlayamadı.

Koruma gözlerini kapadı. Konuştuğunda sesi kesik kesikti, ağzından buz parçaları dökülüyordu. Onları çimenlerin üzerine tükürdü. "Onu aldı. Beira onu aldı."

Keenan'ı Aislinn'le görmeye dayanamayan Donia uzaklaşmıştı. Kayıp kraliçesini sonunda bulduğunu bilmek ayrı bir şeydi onları bir arada görmek ayrı. Bu bilgiyle beraber gelen duygularla baş etmek kolay değildi. Olması gereken buydu; herkes için en iyisi buydu.

Yine de kanırtılan bir yara kadar acı veriyor. Kendisi seçilmiş kişi değildi, Keenan için doğru kadın değildi. Asla olmamıştı.

Aislinn öyle.

Ve Donia onların mutluluklarını görmek için orada kalamazdı.

Beira'nın nöbetçileri onu bulduklarında kulübeden fazla uzaklaşmamıştı. *Fazla uzun sürmedi.*

Beira'nın dediğini yapacağını, Aislinn'in kraliçeliğe yükselişinin hemen ardından kendi ölümünün gerçekleşeceğini biliyordu. Artık kendini korumak için kışın soğuğuna da sahip olmadığına göre onların elinde bir ölümlü kadar çaresizdi.

Nöbetçiler kara periler kadar vahşi değildiler ama denedikleri için değil. Donia'yı Kış Kraliçesi'nin ayaklarının dibine fırlattıklarında Kraliçe bir şey söylemek yerine Donia'nın suratına tekme atmakla yetindi. Kız kadının darbesinin etkisiyle geriye kaydı.

"Beira, seni görmek ne güzel." Donia'nın sesi istediğinden güçsüz çıktı.

Beira kahkaha attı. "Senden neredeyse hoşlanacağım hatırlatım. Ne yazık ki," elini uzattığında Donia'nın bileklerinde buz parçaları oluştu, "güvenilir biri değilsin."

Donia daha önceden Beira'nın soğuğunun nasıl olduğunu bildiğini sanıyordu ama şimdi, her tarafını sarmaya başlayan buz parçalarıyla beraber kadının ne kadar soğuk olabileceği konusunda hiçbir fikrinin olmadığını kavramıştı. Onun buzu bildiği her şeyden daha soğuktu.

Donia Kış Kraliçesi'ne yanıt vermek için dönerken bir öksürük sesi dikkatini dağıttı.

Seth köşede kıvrılmış duruyordu, ayağa kalkmaya çalışıyordu ama bacakları kara gömülmüştü. Göğsü yarı ortadaydı, bir şeyin pençeleri gömleğini parçalamıştı.

Beira öne eğildiğinde buzlu nefesi Donia'nın yüzünü yalayıp geçti, saçlarının aralarında buz parçalarının oluşmasına neden oldu. "Bana yardım edecektin. Oysa düşmanla iş birliği yaptın."

"Doğru olanı yaptım. Keenan—"

Beira çirkin bir ses çıkararak eliyle Donia'nın ağzını kapadı. "Sen. Bana. İhanet. Ettin."

"Onu daha da kızdırma," diye seslendi karların içinden kurtulmak için çırpınan Seth. Kotu da gömleğiyle aynı durumdaydı. Çevresindeki kar kanla kaplanmıştı. Kaşlarından biri patlamıştı ve kan ince bir şerit halinde yüzüne akıyordu.

"Hoş, değil mi? Ağaç ruhları gibi çığlık atmıyor ama olsun, yine de eğlenceli. Ölümlülerin ne kadar çabuk kırıldıklarını unutmuşum." Seth dik durmaya çalışırken Beira dudaklarını yaladı. Oğlan ürperdiyse de denemeye devam etti.

Donia hiçbir şey söylemedi.

"Ama *sen*, şey, senin ne kadar acıyı kaldırabileceğini biliyorum." Beira, Donia'nın yüzünü tutup tırnaklarını kızın yanaklarında ve boynunda dolaştırdı. "Seninle işim bittiğinde kurtların seni almalarına izin vereyim mi? Oyuncaklarının kullanılmış olmasına aldırmazlar."

"Hayır," dedi Seth acı dolu bir sesle. Kurtlarla tanıştığı belliydi.

Beira ona dönüp üfledi. Keskin buz parçaları zeminden yükselerek oğlanın durduğu yeri kapladılar. Bir kısmı bacaklarına saplandı.

"Ne kadar dik başlı," dedi Beira bir kahkahanın ardından.

Donia konuşmadı, kımıldamadı. Gözlerini devirmekle yetindi.

Bir an için Beira ona bakakaldı. Ardından gülümsedi. Yüz ifadesi kara sarayın perilerininki kadar zalimdi.

"Eğer sen de oyuna katılırsan daha eğlenceli olur. İstediğin bu mu? Sanki beni kandırıp kaçabileceksin," Beira kıza bir tokat attı ve Donia yere devrildi. Kızın midesi bulanıyordu. "Ama kaçmayı başaramazsın."

Bu sözün ardından kelepçeler eridi. Bir zamanlar var olduklarının yegane delili kızın bileklerindeki buz yanıklarıydı.

Donia yalpalayarak Seth'in yanına gitti, bacaklarına saplanan buz parçalarına aldırmıyordu. Oğlana yardım etmeyi denedi. Beira'yı yenemezdi ama hala bir periydi, bir ölümlüyü kaldırabilecek kadar güçlüydü, ondan daha fazla acıya katlanacak kadar güçlüydü.

"Kapı o tarafta," diye mırıldandı Seth, kızın kendisini taşımasına izin verirken.

"Ne hoş!" diye seslendi Beira arkalarından."Yaz Sarayı'nın trajik aşıkları el ele vermişler. O kadar tatlı ki."

Dakikalar boyunca onların buz engelini aşarak kaçmaya çalışmalarını izledi, her bir engeli aştıklarında neşeyle tezahürat yapıyor ardından önlerine yeni engeller çıkarıyordu.

Donia karşılık vermeyi reddetti, var gücüyle mücadele ediyordu. Seth'le beraber kapıya ulaşmak için ellerinden geleni yaptılarsa da başarılı olamadılar.

Sonunda Beira cadılarına yaklaşmalarını işaret etti. "Üvez-adam sonunda budala oğluma ulaşmayı başardı mı?"

Cadılar başlarını sallayarak onayladıklarında ellerini çırptı. "Çok güzel! Yakında burada olurlar, ne eğlenceli!"

Ardından başını yana eğip Donia'ya sordu: "Sizi ölmüş bulurlarsa mı daha çok üzülürler yoksa acı çekerken görürlerse mi? Kararlar, kararlar," diye mırıldandı kendi kendine buzdan bıçakların üzerinde yürürken. Bir tiyatro sahnesindeymiş gibi yavaş ve zarif adımlarla yürüyordu.

"Emin olmak için ikisinden de birer tane yapalım, olmaz mı?" Beira, Donia'ya uzanıp onu saçından yakaladı ve kulağından öptü. "Sana başına ne geleceğini önceden söylemiştim, tatlım."

Seth yere devrildi, düşerken Donia'ya uzanmayı denedi ama aralarından buzdan bir duvar oluştu.

O zaman Beira dudaklarını Donia'nın dudaklarına yapıştırdı.

Donia boğazından aşağı kayan, onu boğan, ciğerlerini dolduran buzlarla baş etmeyi denedi. Derken Seth'in kendini Beira'ya doğru attığını gördü. Elinde paslanmış demirden bir haç vardı. Bir ölümlüden beklenmeyecek bir kuvvetle -özellikle de yaralı bir ölümlüden- demiri Beira'nın boynuna sapladı.

Beira bir çığlıkla Donia'yı bıraktı ve Seth'e dönüp onu duvara fırlattı.

"O küçük oyuncağın beni öldüreceğini mi sandın?" diye sordu, kaçmaya çalışan çocuğun peşinden giderken. Tırnaklarını oğlanın karnına sapladı ve kaburgalarından tutarak onu ayağa kaldırdı.

Seth çığlıklar atıyordu -Donia'nın kanını donduran çığlıklar. Ama ona yardım edemezdi, başını yerden kaldıracak gücü bile yoktu.

Aislinn kapıdan girerken Seth'in çığlıklarını duydu. Beira'nın onu kaburgalarından tuttuğunu görünce yere düşmemek için Keenan'ın kolunu tutması gerekti.

Odanın diğer tarafında Donia hareketsiz yatıyordu, dudaklarında aynı üvez-adamda olduğu gibi buz parçaları var-

dı. Beira, Seth'in derisini parçalarken durup onu kontrol edecek kadar zaman yoktu.

Keenan hala hareket ediyor Aislinn'i herkesin ve her şeyin ötesine, Beira ve Seth'in oldukları yöne sürüklüyordu.

Yanlarına vardıklarında Keenan, Beira'nın ensesine saplanmış olan metal parçasını yakaladı ve onu bir bıçak gibi öne ittirdi.

"Ne zaman buraya geleceğinizi merak etmeye başlamıştım." Beira, Seth'i yere fırlattı.

Bayılan Seth'in gözleri kapandı. Neyse ki inip kalkan göğsünden hala hayatta olduğu anlaşılıyordu.

Boynundan akan kanlara rağmen Beira çok güçlü görünüyordu. Uzanıp metal parçasından kurtuldu. Lanet okuyan bir edayla metale baktıktan sonra tiksintiyle onu yere attı. Kan damlaları buzun üzerine dağılarak dokundukları yerleri erittiler.

"Böyle olması gerekmiyor," Keenan'ın sesinden acı çektiği belli oluyordu. "Anlaşabiliriz, önceden de olması gerektiği gibi. Eğer kabul edersen..."

Beira kahkaha attığında çevresindeki hava dahi donacak gibi oldu, dudaklarından dondurucu rüzgarlar çıktı. "Babanın da onu öldürmemden hemen önce bunlara benzer şeyler söylediğini biliyor musun?"

Elini kaldırıp hafif bir hareket yaptı ve Keenan'la Aislinn'in arasında ince bir buz duvarı oluştu. Seth'le Aislinn

duvarın bir tarafındaydı, diğer taraftaysa Keenan ve Beira baş başa kaldılar.

"Aislinn," diye seslendi Keenan, elini buzun üzerine koyarken.

Aislinn onun izinden gidip elini Keenan'ınkinin tam karşısına yerleştirdi ve onun duruşunu taklit etti. Aralarında buz tısladı ve dokunuşları duvarı eritmeye başladı.

Beira bir an onları izlemekle yetindi. Yüzü korkunç bir maske gibiydi, ince buzun arkasından daha da korkunç görünüyordu. Ama konuştuğunda sesi pürüzsüzdü. "Sence başka bir Yaz Kralı gelene dek ne kadar zaman geçer?"

"Başka bir Yaz Kralı olmayacak," diye bağırdı Keenan, uzanıp annesini kolundan tutarken.

"Ah, ah, ah, tatlım." Beira elini oğlunun göğsüne koydu ve onu Aislinn'den ayıran duvardan uzaklaştırdı.

Keenan'ın göğsünde oluşan buz tabakası oluştuğu gibi hızla eridi ve oğlan ter içinde kaldı. Üzerinden buharlar tütüyordu. Yalpalıyordu çünkü yeri kaplayan buz tabakası üzerinde ayakta durmakta güçlük çekiyordu.

Seth inleyip kısa süreliğine gözlerini açtı.

Cadılar odaya girdiler ve Beira onlara bakmadan emirler yağdırdı. "Kış Kızı'nı ve ölümlüyü öldürün."

Donia'ya doğru ilerlediler.

Keenan onlara döndü.

Onun dikkatinin dağıldığı sırada Beira, Keenan'ı yüzünden yakaladı ve gözlerine buz üfledi. Buz parçaları kirpiklerini birbirine yapıştırdı. Oluştukları hızla eriyorlardı ama buhar Keenan'ın görmesine engel oluyordu.

Aislinn'e göz atan Beira kolunu havaya kaldırdı. Elinin dış tarafında ince uzun buzdan bir bıçak belirdi. Aislinn'e göz kırptı ve bıçağı Keenan'ın göğsüne sapladı.

Hala kör olan Keenan öne yığıldı.

Öfkeden köpüren Aislinn iki elini yumruk yapıp duvara vurdu ve duvar Beira'nın onu oluşturduğu hızda eridi.

Aislinn, Beira'yı iki elinden yakalayıp yeniden Keenan'ı bıçaklamasını engelledi.

Ardından sıcağı düşünen Aislinn, Keenan'ın yüzüne üfledi.

Nefesi Keenan'ı ısıtmakla kalmadı, ona güç de verdi ve Aislinn'in teni de o kadar ısındı ki Beira'nın kollarından dumanlar yükseldi. Bütün odayı bir buhar bulutu kapladı.

Keenan gözlerini kırpıştırdıktan sonra iki eliyle Beira'nın yüzünü yakaladı.

"Haklısın *anne*, ikimiz de nefes aldığımız sürece bu savaş bitmeyecek."

Aislinn hala Beira'nın kollarını tutmayı sürdürürken Keenan dudakları neredeyse kadınınkine değene kadar Beira'ya yaklaştı. Sonra sadece üfledi. Dudaklarından dökülen güneş ışığı zehirli bir sıvı gibi kadının üzerine aktı. Kadın başını çevirmek için savaştıysa da yapamadı. Keenan'ın ellerinin tutuşu kurtulamayacağı kadar güçlüydü. Oğlunun parıldayan elleri arasında günışığında boğuldu. Sıcak Beira'nın boğazını yaktı ve boynundaki yaradan buharlar yükseldi.

Sonunda hareketsiz kaldığında Keenan kadından uzaklaştı ve Aislinn onu yere bıraktı.

Keenan elini Aislinn'in yanağında dolaştırdı. "Sen isteyebileceğimden çok daha değerli bir kraliçesin."

Keenan bir zamanlar annesinin vücudu olan boş kabuktan uzaklaştı. İşlerin bu noktaya gelmemesini, birlikte var olmanın bir yolunu bulacaklarını ummuştu. Bulamamışlardı ve böyle sonuçlandığı için pişman değildi.

Cadılar ses çıkarmadan durdu, kendi aralarında mırıldanıyorlardı. Beira'nın emirlerine karşı gelmişlerdi ama Kraliçe onları cezalandırabilecek durumda değildi.

Yüzü şok ve endişeden bembeyaz kesilen Aislinn, Seth'i kaldırmak için eriyen zemine eğildi.

Cadılardan biri bir parça kumaş uzattı. Aislinn onu alıp Seth'in kanayan yaralarını sardı. İyi görünmüyordu ama üvez-adamlar çoktan saraya varmış ve şifacıları çağırmışlardı. İhtiyaç olabileceği düşünülerek doktor da çağırılmıştı.

Keenan, Donia'nın hareketsiz vücudunun yattığı yere gitti. Şifacıların ona bir yararı olmazdı.

Onu kollarına alıp hüngür hüngür ağladı.

Donia gözlerini açtığında Keenan'ın kendisini tuttuğunu gördü. Uzun zamandır ilk kez aşık olduğu adamın kollarındaydı.

Konuşmadan öksürmesi gerekti. "Beira öldü mü?"

Genç adam o zaman gülümsedi. Donia'dan esirgenen rüyalardaki gibi görünüyordu. "Öldü."

"Seth?" Konuşmakta zorluk çekiyordu, boğazı hala buz parçaları nedeniyle acıyordu.

"Yaralandı ama ölmedi." Keenan onun yüzünü nazikçe, kız paha biçilmez bir nesneymiş gibi dikkatle okşadı. Yanaklarından yaşlar akıyor ve kızın yüzüne dökülerek hala orada kalan buz parçalarını eritiyordu. "Seni kaybettiğimi, çok geç kaldığımızı sandım."

"Önemli değil. Artık bir kraliçen var." Bu kelimeleri söylemesine rağmen yüzünü oğlanın eline daha da bastırdı, onca yıldır olmadığı kadar huzurlu hissediyordu kendini.

"Bizim aramızdaki ilişki öyle değil." Keenan kızın yüzüne üfleyip Beira'nın buzlarının son kırıntılarını da eritti. "O, Seth'le birlikte olmaya devam edecek. Buna iş muamelesi yapıyor." O zaman bir kahkaha attı, canlı bir kahkaha değildi ama kahkahaydı. "Benimle beraber hüküm sürecek ama benim olmayacak. Sen iyileştiğinde–"

Cadılardan biri yanına gelip konuşmasını böldü.

"Kraliçem," dedi, "asanız."

Cadı, Kış Kraliçesi'nin içinde kışın ağırlığını taşıyan asasını elinde tutuyordu.

Keenan'ın gözleri kocaman açıldı. "Hayır."

Cadı dişsiz ağzını ortaya çıkaran bir gülümsemeyle Keenan'a baktıktan sonra geri çekildi. "Benim kraliçem. Sizinki değil Yaz Kralı. Bu kız," sessizce işaret etti, "kışın soğuğunu içinde taşıyor. Gittikçe büyüyor."

Keenan öfkeyle cadılara baktığında üzerinde insanlıktan eser yoktu. "Biliyordunuz."

"Beira'nın zamanı geçmişti." Cadılar aralarında bakıştılar. "Irial'in kurallarını biliyordu. Müdahale ederse bedelini ödemesi gerektiğinin farkındaydı: Onun seçimi, onun kaybı."

İlk cadı yeniden konuştu. "Donia güçlü bir kraliçe olacak. Biri kışın öpücüğünden kurtulana kadar bekledik. O," cadı Donia'ya gözlerinde hayranlıkla baktı, "artık bizim."

Hepsi birden eğilerek yeni kraliçelerini selamladıklarında çirkin vücutlarına rağmen zarif görünüyorlardı. "Biz Kış Kraliçesi'ne hizmet ederiz. Dünyanın düzeni böyle."

Donia zorlanarak da olsa ayağa kalktı. Elini kaldırıp parmağıyla Keenan'ın yüzünü okşadı. Keenan'la sonsuza kadar yaşamak, yıllardır içinde sakladığı hayal buydu.

Keenan onun bakışlarına karşılık verdi. "Hayır, Don... Başka bir yolu daha var. Şifacılar yakında burada olacak ve..."

"Beni iyileştirmelerine gerek yok. Kış Sarayı benim. Bunu hissedebiliyorum. Kış Perilerini hissedebiliyorum."

"Cadılar başka bir çözüm bulabilir, ne olacağı umrumda değil. Benimle kal Don, lütfen."

Donia'ya sıkı sıkı sarılıp onu cadılardan ve odanın ortasına gelen kurttan uzaklaştırmaya çalıştı. Arkalarında çalı insanlar bekleşiyorlardı.

Hem Kış Sarayı'ndan, hem Yaz Sarayı'ndan şifacılar öne çıktı. Bazıları Aislinn'in dikkatli bakışları eşliğinde Seth'i tedavi etmeye gitti.

Donia, Aislinn'e üstünkörü baktığında Yaz Kraliçesi ayağa kalktı. En azından o, olması gerekenin kaçınılmazlığını anlıyordu.

"Keenan." Donia uzanıp yüzünü yüzüne yaklaştırdı. "Soğuk zaten benim içimde. Eğer onunla savaşırsam büyümesi durmaz, yalnızca yavaşlar."

Keenan'ın gözlerindeki korkuyu silip geçme dürtüsü dışında Donia üzgün değildi. Bugün ölmeyi bekliyordu. Onun yerine hükümdar olmak hiç de kötü bir seçenek değildi.

Çok geç olmadan kollarını Keenan'a doladı ve son bir kez uzun zamandır paylaşamadıkları güzellikte bir öpücüğü paylaştılar.

Uzaklaştığında Keenan ağladı, Donia'nın üzerine düşen gözyaşları gökkuşağı parçaları gibiydi.

Ardından Aislinn, Keenan'ı Donia'dan uzaklaştırdı ve cadılar genç kızın Beira'nın vücudunun yanına gitmesine yardım ettiler.

Keenan'ın duyguları daha da şiddetlenirken kara bulutlar toplanıp açıldı. Asayı eline alan Donia dudaklarını Beira'nınkilere bastırdı ve derin bir nefes aldı. Kış Kraliçesi'nin soğuğunun geri kalanı kızın içini doldurdu, buzlu bir dalga gibi içinden aktı ve aniden sakinleşip durdu. Donmuş bir göl gibi sakin ve güçlüydü. Karla kaplı çam ağaçları veya tarlalar gibi engindi.

Beyaz dünyadan gelen kelimeler kızın dudaklarından döküldüler. "Ben Kış Kraliçesi'yim. Benden öncekiler gibi rüzgarı ve karı içimde taşıyacağım."

Ve o anda bütün yaraları iyileşti, o anda her zaman olduğundan daha güçlüydü. Beira'nın aksine Donia adımını attığında ardından buzdan izler bırakmıyordu. Keenan'a doğru ilerledi.

Genç adamın güneş renkli gözyaşları yere dökülürken parıldadı.

Donia, Keenan'ı kendine çekmek için ona doğru uzandı. İçindeki soğuğu kontrol etmek için büyük çaba harcıyordu ve bunu yapabildiğini keşfettiği için zevkten dört köşeydi. "Seni seviyorum. Seni her zaman sevdim. Bu durum sevgimi değiştirmiyor."

Şaşkınlığı her halinden belli olan Keenan ona karşılık vermedi. Kızın söylediği kelimeleri tekrarlamadı.

Ardından Donia, Beira'yı kollarına aldı ve peşinde cadılarla birlikte kapıya gitti. Eşikte son bir kez durup Aislinn'e baktı. "Yakında yeniden konuşacağız."

Hala ne söyleyeceğini bilemeyen Keenan'a bakan Aislinn başını sallayarak karşılık verdi.

Onların parıltısından uzaklaşmak için can atan Donia parmaklarını kraliçenin asasına doladı ve Yaz Kralı'yla Kraliçesi'nden uzaklaştı.

EPİLOG

İlk Kar

Kış Kraliçesi'nin -*benim*- ipek yumuşaklığındaki ahşap asasını sıkı sıkı tutan Donia kulübesinden çıkıp ağaçların gölgelerinin arasına karıştı.

Dışarıda perileri onu bekliyordu. Keenan'ın nöbetçileri -Evan hariç hepsi- gitmişlerdi. Evan Kraliçe'nin nöbetçilerinin başı olarak kızın yanında kaldı. Onunla ilgili çeşitli söylentiler dolaşıyordu -Yeni Kış Kraliçesi'nin nöbetçilerinin şefinin bir Yaz Perisi olması herkes için sürprizdi- ama kızın seçimlerini sorgulayacak kadar güçlü kimse yoktu.

Artık yok.

Peşinde başlarında Evan'ın olduğu altı nöbetçiyle beraber nehrin kenarından ilerledi. Evan kış perileri arasından en güvenilir olanları seçmişti. Hiçbiri konuşmuyordu. Kış

perileri gevezelik etmekten hoşlanmazlardı, katlanılmaz Yaz Kızları gibi değillerdi.

Sanki bunu daha önce binlerce kere yapmış gibi Donia büyük bir rahatlıkla yürürken asaya vuruyor, toprağa dondurucu akımlar yolluyordu, kışın ilk izleri yakında ortaya çıkacaktı. Kızın tam arkasında sadık dostu Sasha duruyordu.

Donia sessizce artık donmuş nehrin yüzeyine ilerledi. Nehrin üzerindeki demir köprüye bakarak -artık kendisi, Kış Kraliçesi için zehirli değildi- asasını gri gökyüzüne doğru kaldırdı ve dudaklarını araladı. Ağzından rüzgarlar döküldü; buz parçaları metal köprüyü sardı.

Nehrin kenarında duran Aislinn üstüne kalın bir palto giymişti. Şimdiden çok değişmişti, Donia onu ne zaman görse daha da değiştiğini, Yaz Kraliçesi gibi görünmeye başladığını farkediyordu.

Yaz Kraliçesi selam vermek için elini kaldırdı. "Keenan gelebilseydi gelirdi... Senin nasıl hissedeceğini bilemediği için tedirgindi." Buzu işaret etti.

"Ben iyiyim." Donia donmuş suyun üzerinde kaydığında Kış Kızı'yken hiç olmadığı kadar zarifti. "Hem tanıdık hem yabancı bir his."

Hala çok yalnız olduğunu eklemedi: Bu Keenan'ın Kraliçesi'yle paylaşmayı istediği bir şey değildi.

Konuşmadan durup bir süre kar tanelerinin düşüşünü izlediler. Karlar Aislinn'in üzerine düştüklerinde tıslayarak buhara dönüşüyorlardı. Kız paltosunun şapkasını başına geçirip artık altın renginde olan saçlarını sakladı. "Biliyor musun, o, o kadar da kötü biri değil."

"Biliyorum." Donia elini uzatıp yıldız parçaları gibi yere düşmekte olan kar tanelerinden bazılarını yakaladı. "Ama sana bunu söyleyemezdim, değil mi?"

Aislinn ürperdi. "Birlikte çalışmayı öğreniyoruz. Çoğunlukla." Soğuğu hissetmeye başlayan kollarını ovuşturdu. "Özür dilerim. Hala dışarı çıkabiliyorum ama sanırım senin buzunun bu kadar yakınında daha uzun süre duramayacağım."

"Belki başka bir zaman." Donia arkasını döndü.

Ama o zaman Aislinn, Donia'nın Yaz Kraliçesi'nden duymayı kesinlikle beklemediği bir şey söyledi. "Seni seviyor, bunu biliyor olmalısın."

Donia karşılık vermeden kızın, Keenan'la tahtı paylaşan perinin, yüzüne baktı.

"Bilmiyorum..." Donia içinde belirmeye başlayan kafa karışıklığını bastırmayı deneyerek kendini durdurdu. Belki seviyordu ama öyleyse neden kendisi ona onu sevdiğini söylediğinde karşılık vermemişti? *Bu* konuşmayı Aislinn'le yapmaya hazır değildi.

Donia, Aislinn onu serbest bıraktığında Keenan'ın ne kadar değiştiğini anlamıyordu. Birbirleriyle olan bağlarını, kızın onu ne kadar iyi tanıdığını bilmek istemiyordu. Onların sarayı kendisini ilgilendirmiyordu, artık değil.

Kendi sarayını idare etmekte yeterince güçlük çekiyordu. Kış perileri zorluk çıkarma meraklısı bir grup olmayabilirlerdi ama onlar da sürekli yakınıyorlardı – kızın önceden ölümlü olması, düzenin korunmasındaki ısrarı, kara perilerle iş yapmalarından hoşlanmaması perileri rahatsız ediyordu.

Bu, yüzleşmek istemediğim bir sıkıntı. Kara Saray'ın Kralı şimdiden zorlamaya başlamıştı, sınırlarını deniyor, kızın perilerini kendi sarayına çekmeye çalışıyordu. İrial nazikçe geri çekilmeyecek kadar uzun süredir Beira'nın müttefikiydi. Donia başını salladı. Kar taneleri yüzüne düştü, taneleri ona çeken büyük bir çekim gücü vardı. *İyi olan şeylere odakları.* İrial'la baş edecek zaman olacaktı, Keenan'la da, perileriyle de.

Bu gece kendisine aitti.

Kar taneleri sessizce etrafa yağarken Donia donmuş gökyüzüne döndü ve nehrin üzerinde kayarak ilerledi. Kar tanelerini konfeti gibi avuç avuç nehrin üzerine serpiştiriyordu.

Aislinn ve Seth, Seth'in trenindeki oturma odasında Keenan'la birlikte oturuyorlardı. Keenan karda yaptığı kısa yürüyüşün dondurucu etkilerini üzerinden atmaya çalışıyordu.

"Hadi git." Seth, Aislinn'i Keenan'a doğru itti. "Benim gidip almam gereken birkaç şey var."

Aislinn Yaz Kralı'nın yanına oturduğunda kendini çok rahat hissetti. "Keenan?"

Gözlerini açtı. "Ben iyiyim Aislinn. Birkaç dakika zaman tanı."

Aislinn onun ellerini avuçlarına alıp konsantre oldu, içindeki yaz sıcağının ona doğru akmasına izin verdi. Son zamanlarda bunu yapmak çok kolay gelmeye başlamıştı, sanki baştan beri nasıl yapılacağını biliyordu. İçindeki küçük güneşi ve ısısını hissedebiliyor, onun sıcaklığını dilediği gibi yönlendirebiliyordu. Keenan'a doğru eğilip nazikçe yüzüne üflediğinde ılık rüzgarlar, üzerine döküldü.

Keenan'ı iki yanağından öptü. Aynı ara sokaktaki o gece olduğu gibi şimdi de neden böyle yaptığını bilmiyordu. *Doğru* geliyordu. Yaşadığı değişimle ilgili ilk keşfettiği bu olmuştu -içgüdülerini dinlemesi yeterliydi.

Keenan ona baktı. "Senden yardım istemedim–"

"Şşşş." Keenan'ın bronz saçlarını yüzünün önünden çekti ve alnını öptü. "Arkadaşlar birbirine yardım eder."

Seth odaya döndüğünde Keenan artık kendini iyi hissediyordu.

Seth masaya bir çakmak ve tirbuşon bıraktı. "Rafta mumlar var. Niall'ın verdiği yiyecekler de orada duruyor. Yaz şarabından bir parça ve bir şişe kış şarabı."

"Kış şarabı mı? Neden?"

Seth kahkaha attı. "Niall onu getirdiği için ona borçlandığını söyledi." Aislinn'in yüzündeki yıldırıcı ifadeye karşılık göz kırpmakla yetindi. "Her şey yolunda."

Ardından Aislinn ayağa kalkıp kolunu Seth'in beline doladı. "Cep telefonumu açık tutarım. Bir sorun çıkarsa Tavish numaramı biliyor."

"İkiniz de gidiyor musunuz?" Keenan ayağa kalktı. Kraliçesine güveniyordu ama bu his gittikçe garip bir hal alıyordu. "Ben burada hapis mi kalacağım?"

Aislinn ve Seth birbirlerine garip birer bakış fırlattılar. Sonra Seth ceketini giydi.

"Ben gidiyorum." Keenan'a sıntarak baktı, üzerinde Aislinn'in periye dönüştüğü geceden beri varlığı hissedilen gerilimden eser yoktu. Aksine gerçekten eğleniyormuş gibiydi. "Birkaç gün sonra görüşürüz."

Aislinn kapıyı arkasından kapadıktan sonra Keenan'a gülümsedi. "Gündönümün kutlu olsun. Unutma, her şey güvenli. Tavish'ten bizim için kontrol etmesini bile istedik."

Ona sarıldıktan sonra Seth'in peşinden dışarı çıktı ve Keenan'ı kafası karışmış halde tek başına bıraktı.

Tuzağa düştüm. Beni tuzağa düşürdüler. Pencereye ilerleyip Kraliçesi'nin ölümlüsüyle uzaklaşmasını izledi. *Şimdi ne olacak?*

Donia, Seth'in kendisine verdiği anahtarı kullanarak içeri girdi. Keenan'ın içerde turladığını duyabiliyordu. Adımlarının şiddetinden kafesteki bir kuş gibi öfkeli olduğu anlaşılıyordu. Bu öfke, bu tehlikeli enerji Donia'yı korkutmuyordu. İlk kez güçleri, enerjileri, tutkuları birbirine eşitti.

Öyle olmasını umuyorum.

Botlarını ve paltosunu çıkarıp iki şarap şişesini de açtı. Keenan oturma odasından çıktığında ilk kadehe şarabı doldurmuştu.

"Don?"

"Hımmm?" Kadehi uzattı. Keenan kadehi almayınca tezgahın üzerine koydu.

"Ne yapıyor..." Keenan onu ihtiyatlı gözlerle takip ederken her zamankinden de endişeli görünüyordu. "Aislinn'i mi arıyorsun?"

"Hayır." İkinci kadehe de şarap koydu. Kış şarabından bulabildiği için Niall'a teşekkür etmeyi unutmamalıydı.

"Aslı'i çoktan gördüm." Evin anahtarını uzatıp Keenan'ın görebileceği şekilde havada salladı. Kontrolü elinde tutmak güzel bir histi.

Buna alışabilirim.

Kış Sarayı'nı yönetmek kolaylaşmıştı; perilerine karşı adildi. Ama Keenan'ın üzerinde güç sahibi olmak -işte bu tehlikeliydi. Kendisi yıllarca Keenan'ın dileklerini yerine getirmek için çırpınmıştı. Şimdi de onun uğraşmasını istiyordu. Dudaklarını yaladığında yaz Kralı'nın gözlerinde karanlık bir parıltı belirdi.

Keenan tereddütle ona yaklaştı ama gözleri umut doluydu. "Neden buradasın?"

"Senin için." İçkisinden bir yudum alan Donia şimdi Keenan'ın çevresindeyken hiç olmadığı kadar sakindi.

Keenan, Donia'ya daha da yaklaştı. "Benim için mi?"

Donia kadehini masaya bıraktı ve eteğini yerinde tutan bağı gevşetti.

Keenan neredeyse nefes alamayacak haldeydi. Cildinden günışığı yükseliyor, ona parıltılı ve dayanılmaz bir hava kazandırıyordu. "Evet."

Ve Keenan gülümsedi. Yüzünde, asla bilemeyeceği kadar uzun süredir kızın hayallerini süsleyen gülümseme vardı.

Yaz ve Kış çarpışmalı. Biz asla... Ama denemeliyiz. Elini oğlanın beline doladı ve onu kendine çekti.

Donia'nın vücudunun her parçası yanıyordu, sanki güneşin dokunuşuyla eriyecek buzdan bir heykeldi. İçindeki buz güneşle buluşmak için yükseldi ve ikisini birden kardan bir kasırga gibi sardı.

Seni seviyorum. Bunu söylemedi, bu sefer değil. Artık onun dengiydi; onun da aynı kelimeleri söyleyerek içindeki karmaşayı yatıştıracağı hayaliyle bu dengeyi bozmayacak, avantajı Keenan'ın eline vermeyecekti.

Seni hala seviyorum, hep sevdim. Söylemeyecekti ama zihninde dönüp duran tek düşünce buydu. Keenan'ın gözlerinde çiçekler açarken de aynı şeyi düşünüyordu. Keenan'dan yükselen günışığı titremesine yol açtı.

"Benimsin. Sonunda benimsin," diye fısıldadı Keenan. Ardından dudakları kızın dudaklarına yaklaştı.

Donia sevinçten kahkahalar atmak istedi. Ayaklarının dibinde oluşan kardan yatağa düştükleri sırada ısının etkisiyle karların eriyişine ağlayarak karşılık vermek...

Böylesi aramızdaki barış anlaşmasının pazarlığını yapmaktan çok daha iyi.

"Asla sana sahip olamayacağımı sandım..." Keenan yumuşak bir sesle bu kelimeleri kızın kulağına fısıldıyordu. Kendini kaybetmiş gibiydi. "Donia'm, benim Donia'm."

Birbirlerine dokunduklarında karlar eridi, buhar halinde havaya yükseldi.

"Şşş." Donia dudaklarını onunkilere bastırdı; onun aptalca kelimelerini kabullenmeye katlanamazdı.

Aislinn buzlu zeminde dikkatli adımlarla ilerledi. Onları takip eden nöbetçiler Seth'in yanında bekliyordu. Hala yabancı yüzlerdi, yaz perilerinin hapis kalmak zorunda oldukları kış günleri için onları Donia'dan ödünç almıştı.

"Kimse onları rahatsız etmeyecek." Bakışlarını nöbetçilere dikip hepsini tek tek süzdü.

Kış geceleri gibi ses çıkarmadan beklediler.

Aislinn gülümsedi. "Hangi nedenle olursa olsun. Bir sorun olursa beni arayın."

Başını sallayıp elini Seth'e uzattı. "Hadi. Gidip seni Büyükanne'yle tanıştıralım. Eğer bunu kabullenebiliyorsa," çevredeki perileri ve kendini işaret etti, "seni de kabullenebilir."

Seth kaşlarını çattı. "Emin misin? Niall onun evinde kalabileceğimi söyledi."

"Bana güven." Seth'in elini tuttu.

Seth üzerindeki yıpranmış kota ve cekete baktı. "Belki daireme bir uğrasak iyi olur. Üzerimi değişebilirim..."

"Hayır." Aislinn parmaklarını Seth'inkilere doladı. "Ona bizim için seçtiğin üniversite başvurularını gösterdim. Onların üzerinden geçebileceğimizi düşünüyor."

Seth'in gözleri aydınlandı ve kızı kendine doğru çekti. "En çok State Üniversitesi'ndeki felsefe programını sevdim. Senin için de iyi bir Siyaset Bilimi programı var."

Aislinn bir kahkaha attı. "İstersen taşınabiliriz. Keenan da Büyükanne de taşınmak istiyorlar."

Önlerindeki ve arkalarındaki kış nöbetçileri etrafa dağıldı. Yaz perilerinden hiçbiri bu havada dışarı çıkamazdı. Karanlık gecede sadece kış perileri ve kara periler geziniyor, Aislinn yanlarından geçerken ağırbaşlı bir şekilde eğilerek onu selamlıyorlardı -gerçi ondan korkmayan birkaç periden kartopu yemediler değil.

Neredeyse üç ay geçtiği halde hala daha az korkutucu değillerdi. Ama Aislinn hayatında ilk kez kendini güvende hissediyordu. *Durumum mükemmel olmaktan uzak ama her şey daha iyi olacak.*

Seth'i kolundan tutup kendine çekti. "Hadi eve gidelim."

Karlı sokaklardan geçerek ilerlediler. Aislinn'in teni ikisini de ısıtacak kadar parıldıyordu. Geri kalanlar -korkuları, saray halkının talepleri, Keenan'ın endişeleri- bekleyebilirdi.

Yaz Kraliçesi mutlu olduğunda perileri de mutlu olacaktı.

Ve böylece mutlu oldu, içindeki coşku perilerine de yayıldı, yankıları Keenan'a kadar gitti, Seth'in gözlerine yansıdı.

Mükemmel değil, ama olacak.